

საქართველოს მთინიერებათა ეროვნული აკადემია

ირინა შატილოვა, ნინო მჭედლიშვილი,
ლეარა რქეაძე, ელისო ყვავაძე

საქართველოს
ფლორისა და მცენარეულობის
ისტორია

საქართველოს მთავრობის მინისტრის მიერ გადაწყვეტილი აკადემია

ირინა შატილოვა, ნინო მჭედლიშვილი[†],
ლეარა რუხაძე, ელისო ყვავაძე

**საქართველოს
ფლორისა და მცენარეულობის
ისტორია**

თბილისი
2012

საქართველოში პალეობოტანიკური კვლევები დაიწყო გასული საუკუნის 30-ან წლებში. შრომაში თავმოყრილია არსებული მასალა საქართველოს ნამარხი ფლორების შესახებ. განსაკუთრებით დეტალურადაა განხილული აღმოსავლეთ პარატეთის სტრატოგენეზი რეგიონად მიჩნეული დასავლეთ საქართველოს ფლორა, რომელიც წარმოდგენილია როგორც მაკრონაშთებით, ასევე პალინომორფებით.

ბედამიოცენური, პლიოცენური, პლეიისტოცენური და ჰოლოცენური ნალექების სრული ჭრილებიდან განსაზღვრული პალინოლოგიური კამპლექსები ინტერ-პრეგირებულია ლანდშაფტურ-ფიზიკუროლოგიური მე-თოდით, რამაც საშუალება მოგვცა დროში აღვედგინა საქართველოს ფლორის, მცენარეულობისა და ჰავის დინამიკა.

წიგნში მოყვანილია ცალკეული სტრატიგრა-ფიული ერთეულებისთვის დამახასიათებელი ფლორის სიები; პალინოლოგიური დიაგრამები; რუკები ნამარხი ფლორების ადგილსაპოვებლებით.

33რედაქტორები: **დავით ლორთქიშვილი**

აბესალომ ვეკუა

რევიზორები: **ლამარა მაისერაძე**

ISBN 978-9941-0-4206-5

იბეჭდება საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის
სარედაქციო-საგამომცემლო საბჭოს გადაწყვეტილებით

© საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია, 2012

© ირინა შატილოვა, ნინო მჭედლიშვილი†,
ლუარა რუხაძე, ელისო ყვავაძე, 2012

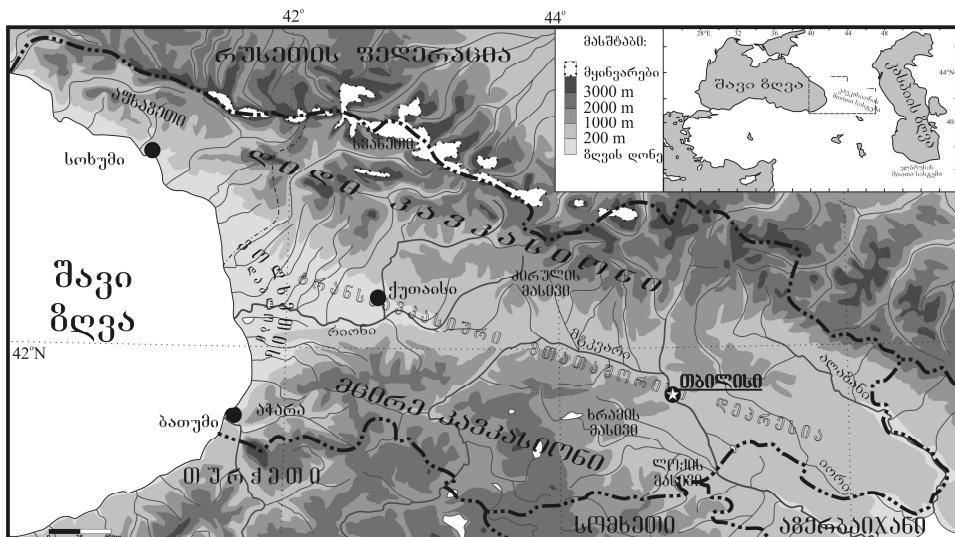
შინაარსი

შესავალი.....	5
კალეოგრარი მრა.....	7
კარაონები პერიოდი.....	7
მეგოგრარი მრა.....	11
იურული პერიოდი	11
ქვედაიურული ეპოქა.....	11
შეაიურული ეპოქა.....	13
სარცხული პერიოდი	24
ქვედაცარცხული ეპოქა	24
კაინოგორი მრა	28
კალეოგრარი პერიოდი	28
ეოცენერი ეპოქა	29
ოლიგოცენერი ეპოქა	31
ეოგენერი პერიოდი.....	39
მიოცენერი ეპოქა.....	40
ქვედამიოცენური	40
შუამიოცენური.....	43
ზედამიოცენური.....	53
სარმატული სართული.....	53
მეოტური სართული.....	59
კლიმატენი და ეოგენესტოცენენი (დასავლეთი საქართველო).....	77
კლიმატენერი ეპოქა	77
პონტური სართული.....	77
კიმერიული სართული	82
კუალნიკური (ეგრისული) სართული	98
ეოგენესტოცენერი ეპოქა.....	101
გურიული სართული.....	101

ალიონენი და ერალემსტონენი (აღმოსავლეთი საქართველო).....	109
ალიონენური ეპოქა.....	109
აღჩაგილური სართული.....	109
ერალემსტონენური ეპოქა.....	110
აფშერონული სართული.....	110
ალემსტონენური ეპოქა (დასაგლეთი საქართველო).....	116
ჩაუდური სართული	117
ძველევქსინური და უზუნლარული სართულები.....	126
კარანგატული და ახალევქსინური სართულები.....	128
ჰოლოცენური ეპოქა.....	136
დასკვნები	164
ლიტერატურა.....	171

შ ე ს ა ვ ა ლ ი

თანამედროვე საქართველოს ტერიტორია განფენილია ამიერკავკასიის შეუ და დასავლეთ ნაწილში, სადაც გამოიყოფა სამი ძირითადი ოროგრაფიული ერთეული: დიდი და მცირე კავკასიონის მთათა სისტემები; მათ შორის განლაგებული კოლხეთისა და ქართლის მთათაშეა დეპრესიები და სამხრეთ საქართველოს ვულკანური ზეგანი (ნახ.1).

ნახ.1. საქართველოს სემატური რუკა

საქართველოს ტერიტორიაზე მკაფიოდ გამოიყოფა ორი ძირითადი რეგიონი - დასავლეთი და აღმოსავლეთი, რომლებიც ხასიათდება მდიდარი და მრავალფეროვანი ბუნებრივი პირობებით. დასავლეთ საქართველო გამოიჩინება თბილი და ნოტიო ჰავით, რომელიც ხელს უწყობს ტყის მდიდარი მცენარეულობის განვითარებას. ეს არის ეგრეთ წოდებული კოლხეთის ბოტანიკური პროვინცია ანუ რეფუგიუმი, სადაც დღემდე შენარჩუნებულია მესამეული ფლორის ზოგიერთი ელემენტი. განსხვავებული სურათია აღმოსავლეთ საქართველოში, რომლის ტერიტორიის საკმაოდ დიდ ნაწილზე გავრცელებულია მშრალი ჰავისთვის დამახასიათებელი ცენოზები.

1990 წელს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ნ. კეცხოველის სახ. ბოტნიკის ინსტიტუტის მიერ გამოიცა ნაშრომი „მასალები საქართველოს ფლორისა და მცენარეულობის შესახებ“ (Шатилова, Рамишвили, 1990). წიგნში წარმოდგენილი არსებული

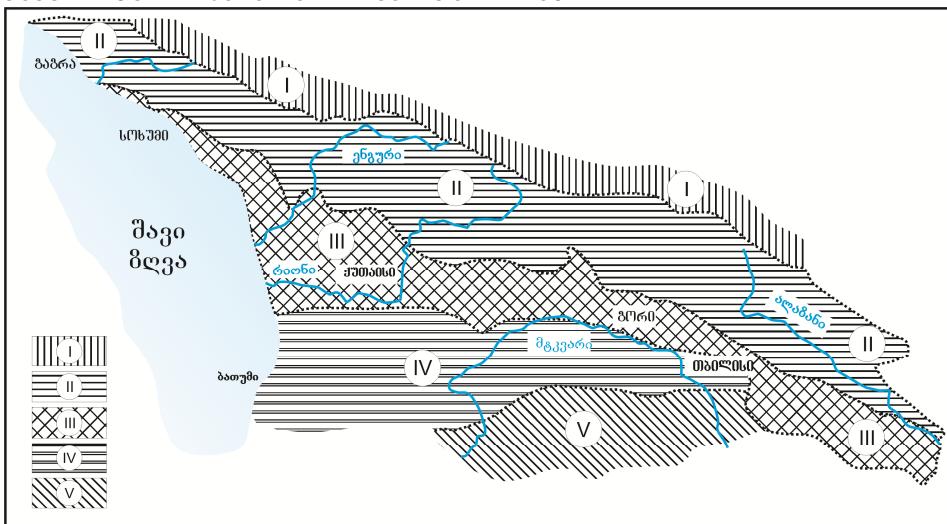
პალეობოგანიკური მასალა არ აღმოჩნდა საკმარისი ყველა სტრატიგრაფიული ერთეულის ფლორის დეტალურად განსახილველად. სამწუხაროდ ზოგიერთი ხარვეზის შევსება ამჯერადაც ვერ მოხერხდა (ძირითადად ეს ეხება პალეობოურ და ცარცულ ფლორას). მაგრამ საგულისხმოა, რომ ბოლო 20 წლის განმავლობაში მოპოვებული ახალი პალინოლოგიური მასალის ინტერპრეტაციამ ლანდშაფტურულიც ცენტრულობიური მეთოდის გამოყენებით, საშუალება მოგვცა აღგვედვინა ფლორისა და მცენარეულობის განვითარების თითქმის უწყვეტი პროცესი დაწყებული სარმატულიდან პოლიცენის ჩათვლით. ხოლო ბიოგური და აბიოგური ფაქტორების გათვალისწინებით დადგინდა ის მნიშვნელოვანი ცვლილებები, რომლებმაც გავლენა იქონია საქართველოს თანამედროვე ფლორის ფორმირებაზე.

პ ა ლ ე ტ 8 ო ჟ რ ი ვ რ ა

პარამონელი პერიოდი

საქართველოს ტერიფორიაზე ა.ჯანელიძემ გამოყო დიდი კავკასიონისა და ანტიკავკასიონის ნაოჭა ბონები და მათ შორის განლაგებული სტაბილური ბონა ე.წ. საქართველოს ბელტი (ჯანელიძე, 1942). დღეისთვის ეგამყრელიძის (ი.გამკრელიძე, 2000) მიხედვით გამოიყოფა შემდეგი ერთეულები: დიდი კავკასიონის ნაოჭა სისტემა (კავკასიონი), ამიერკავკასიის მთათაშუა რეგიონი და მცირე კავკასიონის ნაოჭა სისტემა (ანტიკავკასიონი).

ქვემოთ მოყვანილია (ნახ. 2) საქართველოს ტერიფორიის ტექტონიკური აგებულების სქემატური რუკა (П. გამკრელიძე, 1964).

ნახ.2. საქართველოს ტერიტორიის ტექტონიკური აგებულების სქემატური რუკა
(გამკრელიძე, 1964)

I. დიდი კავკასიონის ანტიკლინორიუმი; II. დიდი კავკასიონის სამხრეთი ფერდის ნაოჭა სისტემა; III. საქართველოს ბელტი (მთათაშუა დეპრესია); IV. აჭარა-თრიალეთის სისტემა; V. ართვინო-ბოლნისის ბელტი.

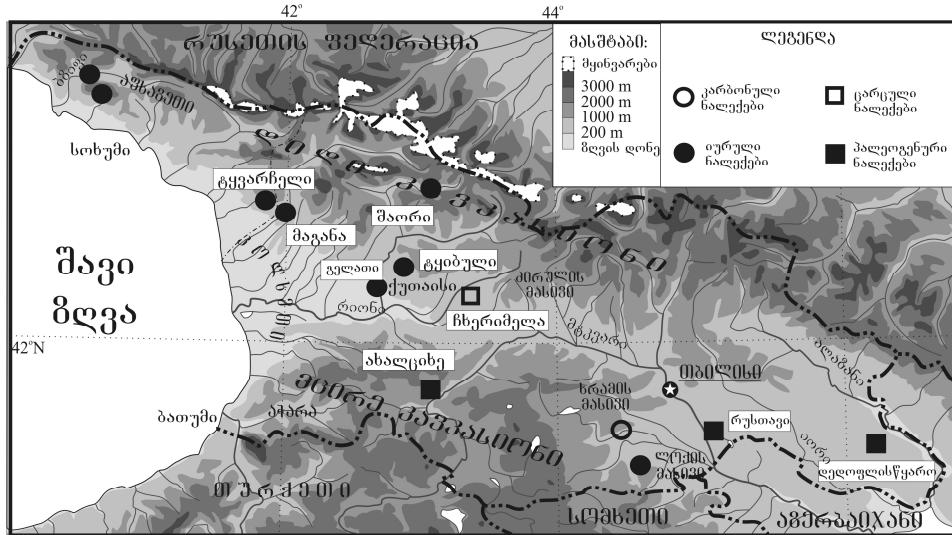
საქართველოს ტერიფორიაზე ფართოდაა გავრცელებული სხვადასხვა ასაკის დანალექი ქანები. დროის მიხედვით ისინი მოიცავენ გეოლოგიურ პერიოდებს პალეომიზურიდან - ჰოლოცენამდე (ცხრ. I). უძველესი ნალექები გაშიშვლებულია ძირულის, ხრამის და ლოქის კრისტალური და მეტამორფული მასივების სახით და წარმოადგენენ ერთიან ფორმაციას, რომლის ქვედა ნაწილი კამბრიულის წინა ასაკისაა

(Адамия, 1968). დენუდაციის შემდგომი პერიოდის განმავლობაში, როცა ქვედა და შუაპალეობოური ნალექების უდიდესი ნაწილი გადაირუცხა ძირულის, ხრამისა და ლოქის მასივები გახდა სედიმენტაციის ბონა. ქვედა და შუაკარბონულის განმავლობაში აუგში იღებებოდა ვულკანური და დანალექი ქანები, რომლებიც შეიცავენ ნამარხი მცენარეების ნაშთებს (ნახ. 3). მათი არსებობა, რიფული კირქვების ლინზებთან ერთად, მიუთითებს ნალექების სანაპირო ხასიათზე.

ცხრ. I. ფანერობოული ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა

	ჯგუფი	სისტემა/ერიოდი	სექცია/ეპოქა
0	პაინგრუარი	მეოთხეული	ჰოლოცენი კლისიცენი
		ნეოგენი	კლიოცენი მოცენი
		ალეორიზენი	ოლიგოცენი ეოცენი კალეცენი
		ცარცული	გედა ქვედა
		მეოთხეული	გედა – გალი შეა – დოგენი ქვედა - ლიასი
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
		არქეული	გედა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
		დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა ქვედა
65	კალეონგრუარი	ორდოვიცეული	გედა შეა ქვედა
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
		არქეული	გედა შეა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
		დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა შეა ქვედა
		ორდოვიცეული	გედა შეა ქვედა
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
		არქეული	გედა შეა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
225	კალეონგრუარი	დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა შეა ქვედა
		ორდოვიცეული	გედა შეა ქვედა
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
		არქეული	გედა შეა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
		დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა შეა ქვედა
		ორდოვიცეული	გედა შეა ქვედა
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
600	კამბრიული	არქეული	გედა შეა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
		დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა შეა ქვედა
		ორდოვიცეული	გედა შეა ქვედა
		ტრიასული	გედა შეა ქვედა
		არქეული	გედა შეა ქვედა
		კარბონული	გედა შეა ქვედა
		დევონი	გედა შეა ქვედა
		სილურული	გედა შეა ქვედა

საქართველოში უძველესი ნამარხი ფლორა დათარიღებულია პალეოზოურით. ხრამის მასივის ქვედა და შუაკარბონული ნალექებიდან მცენარეთა ნაშთები შესწავლილია უზნაძის და ნოვაკის მიერ (Схиртладзе, 1964; Адамия, 1968). განსაზღვრული მცენარეების (ცხრ. II) უმეტესი ნაწილი დამახასიათებელია პალეოზოურისთვის, მათ შორის მხოლოდ ბოგიერთი გვხდება აგრეთვე პერმულშიც.

ნახ.3. პალეოფლორისტული ნაშთების ადგილსაპოვებლები საქართველოს კარბონულ, მეზოზოურ და პალეოგენურ ნალექებში.

ოჯახი Lepidodendraceae-ს წარმომადგენლები 40-მ-დე სიმაღლისა და 2-მ-დე სისქის დიდი ზომის მცენარეებია, უხვად დიხოფომიურად განცოცვილები, ვიწრო და წაგრძელებული ფოთლებით, რომლებიც ცვენის შემდეგ ტოტებზე და ღეროზე ტოვებდნენ ფოთლოვან ბალიშებს. ლეპიდოდენდრონების სტელა იყო სუსტი, ამიტომ საყრდენის ფუნქციას ასრულებდა სქელი ქერქი, რომელიც შედგებოდა რამოდენიმე ფენისაგან. ანოლოგიური სტრუქტურა გვხვდება ბოგიერთ თანამედროვე ბალახებში, რაც არ ახასიათებს ხემუნარეებს (Давиташвили, 1949).

სიგილარიების წარმომადგენლებს ჰქონდათ სწორი ღერო, რომლის ზედა ნაწილი იყო დიხოფომიურად განცოცვილი. ამ მცენარეებს ახასიათებდა თავისებური ფესვოვანი წარმონაქმნი. მათი ნამარხი ნაშთები აღწერილია გვარ Stigmaria-ს სახელით. სტიგმარიების მორფოლოგიური ფუნქცია არ არის ნათელი. მათ განიხილავენ, როგორც ფესვის მზიდებს ანუ რიზოფორას, რაც მეტნაკლებად გამოხატულია სელაგინელებში (Криштофовиჩ, 1957). კრასილოვის (Красилов, 1972) აზრით პალეოზოურ სტიგმარიებთან მსგავსებას იჩენს თანამედროვე გიგროფილური ხეების ზედაპირული ფესვთა სისტემა.

ასტეროფლამიტები და კალამიტები დიდი ზომის მცენარეებია. კალამიტებს ჰქონდათ მეორადი ქსილგმის პროდუცირების უნარი. განტოტვის მიხედვით ისინი ვარირებდნენ უხვად განტოტვილებიდან არაგანტოტვილებამდე (Радченко, 1963).

გვარ *Lyginopteris* მიეკუთვნება თესლოვანი გვიმრები. მათ ჰქონდად ნამდვილი თესლკვირტი, რომელიც იჯდა ფოთოლტე. ხოლო მიკროფლები ინარჩუნებდნენ მსგავსებას სპოროფილებთან (Криштофович, 1957).

საქართველოს პალეობოურ ნალაქებში აღმოჩენილია აგრეთვე კორდაიტების ნაშთები. ამ მცენარებს ჰქონდათ მძლავრი, წიწვოვანების მაგვარი ღერო, არაუკარიასებრთანაირი ტრაქეებით და კარგად განვითარებული გულით (Криштофович, 1957).

ცხრ. II. საქართველოს კარბონული ნალექების მცენარეთა სია (მაკრონაშთები)

პლასტ	ოჯახი	სახეობა
Isoëropsida	Lepidodendraceae	Lepidodendron dichotomum Sternb.
		Lepidophloios laricinus Sternb.
		Lepidophloios vsevolodii Zal.
	Sigillariaceae	Stigmaria ficoides Sternb..
Equisetopsida	Asterocalamitaceae	Asterocalamites scrobiculatus (Schl.) Zeill.
	Calamitaceae	Mesocalamites ramifer (Stur) Hirm.
Marattiopsida	Astrothecaceae	Astrotheca miltonii (Artis.) Zeill.
Lyginopteridopsida	Lyginopteridaceae	Lyginopteris bermudensisformis (Schl.) Patt. f.geinitzii Stur
		Lyginopteris bermudensisformis (Schl.) Patt. f.schlotheimii Stur
		Lyginopteris fragilis (Schln.) Patt.
		Lyginopteris hoeninghausii (Brongn.)Patt.
		Palmatopteris furcata (Brongn.)Pot.
Cordaitopsida	Cordaitaceae	Cordaites sp.

გ ე ბ რ ა მ უ რ ი მ ა რ ა

ი უ რ უ ლ ი კ ა რ ი მ დ ი

საქართველოს ტერიტორიაზე იურული ნალექები (ცხრ. III) არათანაბრადაა განვითარებული. ყველაზე დიდი ფართობი მათ უკავიათ დიდი კავკასიონის სამხრეთ ფერდგბე და შედარებით სუსტად არიან გავრცელებული მცირე კავკასიონზე (Гамкрелидзе, 2000).

**ცხრ. III. საქართველოს იურული ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა
(Кахадзе, 1947; Топчишвили, 1969; Топчишвили и др., 2006)**

სისტემა	სექცია	სართული
140	გელა - მალვი	ტითონური
		კომერიჯული
		ოქსფორდული
	გვა - ღოგჩი	კალოვიური
		ბათური
		ბაიოსური
		აალენური
	კველა - ლიასი	ტოარსული
		ჰლინიბაზური
		სინემურული
		ჰეტანგური
180		

კველაზურული ეპოქა

ადრეიურულის განმავლობაში საქართველოს ტერიტორია, გარდა ძველი მასივებისა (ძირულის, ხრამის, ლოქის), დაფარული იყო ზღვით (Кахадзе, 1947; Вахания, 1976). ხმელეთის ამ ამაღლებულ უბნებზე გავრცელებული მცენარეების ნაშთები ქვედაიურულ ნალექებშია განამარხებული. სამხრეთ საქართველოში ნამარხი ფლორა ნაპოვნია ჰეტანგური ასაკის ქარსიან ქვიშაქვებში (ნახ.3). ძირულის მასივზე პალეოფლორა დაკავშირებულია ამავე ასაკის „ქვედა ტუფიტებთან“ (Адамия, 1968; Топчишвили, 1969; Сваниძე, 1965, 1971; Сваниძე, Якобидзе, 1979). გარდა ამისა დასავლეთ საქართველოს ლიასური ნალექები შესწავლილია პალინოლოგიური მეთოდით (Карашвили, 1973, 1977).

ქვედაიურულ ფლორაში კალამიტები წარმოდგენილია ერთი სახეობით - *Neocalamites hoerensis*. საქართველოში ამ მცენარის ნაშთები იშვიათია და უპირატესად წარმოდგენილია ღეროებით, რომლებიც ნალექებში განლაგებულია ან შრეების გასწვრივ ან პერპენდიკულარულად.

იურულ ღეროსახსრიანებს შორის ყველაზე გავრცელებული მცენარეა შვიტა (*Equisetum*), რომლის თანამედროვე და ნამარხი ფორმების შედარებამ აჩვენა, რომ მათ შორის განსხვავება უმნიშვნელოა, რის საფუძველზეც დელე (Делле, 1967) იურული შვიტები მიაკუთვნა თანამედროვე გვარ *Equisetum*-ს. იურული შვიტა წარმოდგენილია პატარა და დიდი ფორმებით. ამ უკანასკნელს ეკუთვნის *Equisetum beani*, რომლის ნაშთები იშვიათია საქართველოში. ისინი ჩვეულებრივ, დაკავშირებულია იმავე შრეებთან, რაც *Neocalamites*. არსებობს ვარაუდი, რომ ორივე მცენარე იზრდებოდა ჭაობიან ადგილებში.

ქვედაიურულ ფლორაში გვიმრები წარმოდგენილია 25 ფორმით, რომელთა უმეტესობა განსაზღვრულია პალინოლოგიური მეთოდით (Карашвили, 1977). მაკრონაშთები კი ეკუთვნის სისტემატიკურად გაურკვეველ ტაქსონს *Cladophlebis*, რომელსაც უკავშირებენ ოჯახ *Osmundaceae*-ს. ქვედაიურულ ნალექებში გვიმრების ნაშთების დიდი რაოდენობა მიუთითებს, რომ მათი ადგილსამყოფელი სედიმენტაციის აუზთან ახლოს მდებარეობდა (Сваниძე, 1996).

ქვედაიურულში გვარი *Ginkgo* წარმოდგენილია ორი ფორმით: *Ginkgo miae* და *Ginkgo ex gr. huttonii*. პირველი დამახასიათებელია მხოლოდ საქართველოსთვის. მეორე კი ცნობილია იურული ფლორების ბევრი სხვა ადგილსაპოვებელიდან. მცენარის სახელწოდებიდან ჩანს, რომ სვანიძემ (Сваниძэ, 1996) თავი შეიკავა საქართველოში ნაპოვნი ნაშთების სრული იდენტიფიკაციისაგან, რადგან ნამარხი მასალის რევიზიამ ცხადყო, რომ ფოთლები აღწერილი *Ginkgo huttonii*-ს სახელით ეკუთვნის სხვადასხვა სახეობებს (Долуденко, Лебедева, 1972; Самылина, 1970).

ოჯახი *Czekanowskiaceae* ეკუთვნის კლასს *Ginkgoopsida*-ს. უკვე ადრეულ მეტობოურში ამ მცენარემ მიაღწია ევროპულის მაღალ დონეს, რაც გამოიხატებოდა „ფარულთესლოვანების მსგავსად თესლჩანასახის დაცვის უნარში“ (Красилов, 1968). ჩეკანოვსკიები ბედაფრიასულიდან ქვედაიურულამდე დომინირებდნენ ციმბირის პალეოფლორისტულ თლქში. შემდგომ მათი როლი შემცირდა და ბედაიურულში მთლიანად გადაშენდნენ. საქართველოში ჩეკანოვსკიები ნაპოვნი იყო ქვედა და შეაიურულდნენ. ჩვეულებრივ ამ ჯგუფის მცენარეული ნაშთები ძალგე იშვიათია და ცედი დაცულობისაა (Сваниძე, 1996).

იურულ პალინოლოგიურ კომპლექსში აღმოჩენილი იყო *Eucommidites troedssonii*-ის მტვრის მარცვლები (Якобидзе и др., 1983). პირველად ეს ფორმა აღწერილია ევროპის ლიასური ნალექებიდან და განსაზღვრულია როგორც ფარულთესლოვანი. 1958 წელს დიაგნოზი შეიცვალა პალინომორფების მორფოლოგიური თვისებების სფატისტიკური ანალიზის საფუძველზე და *Eucommidites troedssonii* მიაკუთხნეს შიშველთესლოვანებს (Ярошенко, 1965). მოგვიანებით ამ სახეობის მტვრის მარცვლები ნაპოვნი იყო შიშველთესლოვანების მიკროპილები (Котова, 1979).

სვანიძის (Сванидзе, 1996) ამრით აღრეიურულში საქართველოს ტერიტორიაზე არსებობდა მცენარეთა რამდენიმე დაჯგუფება, რომლებსაც რელიეფის სხვადასხვა დონე ჰქონდად ათვისებული.

შეალიასურში ჰავა იყო ბომიერად თბილი, რასაც მოყვა ტემპერატურის ვარდნა. ეს მონაცემები ემთხვევა არსებულ ბოგად წარმოდგენას ტოარსულ-აალენურში ციფრი და ნოტით ჰავის შესახებ, რომელიც მკვეთრად განსხვავდებოდა იურული დროის შემდგომი მონაცვეთების ჰავისაგან (Ясаманов, 1980, 1985).

შეამურული ეპოქა

ქვედაიურულის შეა მონაცვეთებში ადგილი ჰქონდა დაღმავალ მოძრაობებს. მთელი დასავლეთ საქართველოს ტერიტორია დაჭარული იყო ბლვით, რომელიც აღწევდა ძირულის და ლოქის მასივებამდე, სადაც ჩამოყალიბდა წყალმარჩხი ბლვის რეჟიმი. რეგრესია დაიწყო ქვედა აალენურში და სუსტი ოროგენული მოძრაობების შედეგად წარმოიშვა კორდილიერები (Дзоцениძე, Схиртладзе, 1961; Кахадзе, 1947; Топчишвили и др., 2006).

სურათი შეიცვალა ბაიოსურში. გვიანლიასურის ოროფაზის შემდეგ ადგილი ჰქონდა ინტენსიურ დაძირვას და ბაიოსურის დასაწყისში საქართველოს ტერიტორიის დიდი ნაწილი დაიფარა ბლვით. მიმდინარეობდა ნორმალური და ვულკანოგენური ნალექების დაგროვება, რაც გამოწვეული იყო ინტენსიური წყალქვეშა ვულკანიზმით. დაძირვის პროცესი გრძელდებოდა თითქმის მთელი ბაიოსურის განმავლობაში და ამ საუკუნის ბოლოს შეიცვალა საწინააღმდეგო მიმართულების მოძრაობებით - რეგრესით.

ბაიოსური რეგრესია გაგრძელდა ბათურშიც, როცა საქართველოს თითქმის მთელი ტერიტორია გათავისუფლდა ბლვისაგან. გაჩნდა მტკნარი წყლის ცალკეული აუზები და შეიქმნა ხელსაყრელი პირობები ტორფების დაგროვებისთვის (Адамия и др., 1964). ამის შედეგია ტყიბულის, შაორის, გელათის, მაგანას, ტყვარჩელის და ბზიფის

ქვანახშირის საბადოები. ახალი მონაცემების საფუძველზე დადგინდა, რომ ისინი წარმოიქმნა ერთიან, დახშულ, მტკნარი წყლის დიდ აუზში, რომელსაც კავშირი არ ჰქონდა დია ზღვასთან (Топчишвили и др., 2006). ამ აუზში დაღექილი ქანები შეიცავენ მცენარეულ ნაშთებს. ნამარხი ფლორა აღწერილია აგრეთვე ლოქის მასივის ბათური ნალექებიდან (Сванидзе и др. 1983; Зесашвили и др. 1977).

ბათური ფლორა ბაიოსურზე ბევრად მდიდარია. ვარაუდობენ, რომ ამ დროს საქართველოს ცერიონიაზე არსებობდა რამდენიმე მცენარეული დაჯგუფება: მანგროანებისა და მარშების; ჭაობიანი დაბლობების მცენარეულობა; მშრალი დაბლობების; მთისწინეთის და დრმა ხეობების (Шенგელია и др. 1987).

აქ გვინდა შევეხოთ მანგროანების ნაშთების განამარხების საკითხს, რომელიც განხილულია დოლუდენკოს (Долуденко, 1984) მიერ. ამ ავტორის აზრით მანგროანებს შეიძლება მივაკუთვნოთ წარსული დროის ისეთი ტიპის ცენოზები, რომლებიც სისტემატიკური შემადგენლობით და ეკოლოგიურ-მორფოლოგიური თვისებებით ანალოგიურია თანამედროვე მცენარეულობისა. ხშირად მანგროანებს ადარებენ ყოველგვარ ხე-ბუჩქნარის თანასაზოგადოებას, რომელიც იმრდებოდა მოქცევა-მიქცევის ზონაში (თუ ეს მცენარეულობა ბალახოვანია მას ადარებენ მარშებს).

ტესლენკომ (Тесленко, 1979) ინდოეთში ყოფნის დროს საგანგებოდ შეისწავლა საკითხი მანგროანების სხვადასხვა პირობებში განამარხების შესახებ და გაარკვია, რომ მოქცევის ზონაში არ იქმნებოდა პირობები ფოთლების დაღექვისთვის, რადგან ამ დროს ისინი ტიფივებდნენ ზედაპირზე, მიქცევის დროს კი ტალღებს ისინი მიპქონდათ დია ოკეანეში. ხოლო ხის ფესვებს მორის დარჩენილი ნაშთები, მთლიანად იმღებოდნენ ტალღების დარცყმისაგან. ვერ ნამარხდებოდნენ აგრეთვე მტვრის მარცვლები და სპორები, რადგან ტალღებს გადჰქონდათ ისინი მანგროანების ზრდის ზონის გარეთ. ტესლენკოს ამრით, მცენარის ერთადერთი ნაწილი, რომელსაც შეუძლია განამარხება არის ფესვური სისტემა. გეოლოგიური წარსულის მცენარეულობის თანამედროვესთან შედარება მხოლოდ პნევმატოფორმების აღმოჩენის შემთხვევაშია შესაძლებელი.

როგორც ადრე აღვნიშნეთ ქვედაიურულის ბოლოს და შეაიურულის დასაწყისში ჰავა იყო შედარებით გრილი, მაგრამ ბაიოსურში ზღვის ტემპერატურამ აიწია. მსგავსი პირობები არსებობდა ბათურშიც, რადგან ტყეებში დომინირებდნენ საგოვანები და გინკგოსებრთა წარმომადგენლები (Ясаманов, 1980).

შეაიურულის ბოლო მონაკვეთია კალოვიური სართული (ცხრ.III). კალოვიურის ტრანსგრესია კავკასიის გეოლოგიურ ისტორიაში

ცნობილია, როგორც ყველაზე ვრცელი. ახალი მონაცემებით კალოვიური ტრანსგრესია დაიწყო შეა ბათურის ბოლოს და თანდათანობით გავრცელდა საქართველოს სხვადასხვა რეგიონებში. ზღვისაგან თავისუფალი დარჩა მხოლოდ სვანეთი და სამხრეთ საქართველოს ამაღლებული უბნები (Топчишвили и др. 2011).

კალოვიური ნალექები მდიდარია მცენარეული ნაშთებით, რომლებიც თავისი შემადგენლობით მკვეთრად განსხვავდება ბათური ფლორისაგან (Сваниძэ, 1970а). კალოვიურში კლებულობს გვიმრების რაოდენობა. მაკრონაშთებისა და პალინოლოგიური კომპლექსების მიხედვით მცენარეულობის შემადგენლობაში იმრდება ოჯახის Cheirolepidiaceae-ს (გვარები Brachiphyllum, Pagiophyllum, Classopolis) წარმომადგენლების როლი.

ზოგადად, იურული პერიოდის ისტორიაში საზღვარი ბათურსა და კალოვიურს შორის იყო გარდაცეხის მომენტი, რომელიც დაკავშირებულია, ერთის მხვრივ, ფართო ტრანსგრესიასთან და, მეორე მხრივ, ჩრდილოეთის ნახევარსფეროში არიდული სარტყელის ფორმირებასთან. მდიდარი მასალის საფუძველზე გაირკვა, რომ გვარ Classopolis-ის (ოჯახი Cheirolepidiaceae) ნაშთები დაკავშირებულია იმ რეგიონების ნალექებთან, სადაც მეზობლურში გადიოდა არიდული და ნახევრად არიდული ბონა. აյ ოჯახი Cheirolepidiaceae-ს წარმომადგენლები ხდებოდნენ დომინანტები და ქმნიდნენ დაბალ მეჩხერ ტყეებს (Alvin et al., 1978; Мейн, 1987; Вахрамеев 1980; Вахрамеев, Долуденко, 1976).

საქართველოს იურული ფლორის განვითარებაში გარდატეხის მომენტი იყო აგრეთვე საზღვარი ბათურსა და კალოვიურს შორის, როდესაც შემცირდა გვიმრების რაოდენობა, მთლიანად გადაშენდა ოჯახი Czekanowskiaeae და ოჯახებში Ginkgoaceae და Cycadaceae შემცირდა გვარების რაოდენობა. მდიდარი და მრავალფეროვანი ბათური მცენარეულობა შეიცვალა ერთფეროვანი სანაპირო ცენტრებით, რომელთა შემადგენლობაში გაბატონებული მდგომარეობა ეკავა ოჯახ Cheirolepidiaceae-ს წარმომადგენლებს, რაც დაბალი ტენიანობის ტროპიკული პავის არსებობაზე მიუთითებს.

იურულის განმავლობაში ევრაზიის ტერიტორიაზე არსებობდა ორი პალეოფლორისტული ოლქი: ჩრდილოეთი - ციმბირის და სამხრეთი - ინდო-ევროპული (მოგვიანებით გადარქმეული ინდო-სინიურად). ინდო-ევროპულის ფარგლებში ვახრამეევის თანახმად (Вахрамеев, 1988) სამი პროვინცია არსებობდა: აღმოსავლეთ აზიური, შუააზიური და ევროპული, რომლის შემადგენლობაში შედიოდა ამიერკავკასია.

სვანიძის (Сванидзе, 1996) ამრით საქართველოს ადრეიურული ფლორა იჩენდა მსგავსებას როგორც ევროპული, ასევე შუააბიური პროვინციების ფლორებთან. ამიტომ საქართველოს ტერიტორიის რომელიმე მათგანთან მიკუთვნებისაგან ავტორმა თავი შეიკავა.

ტყებარჩელის ბათური ფლორა დელემ (Делле, 1967) ევროპულ პროვინციას მიაკუთვნა. მისი ამრით კასპიის და შავი ზღვის ტერიტორია არ იყო დამოუკიდებელი ფიზიკურაფიული ერთეული, არამედ წარმოადგენდა გარდამავალ ბონას. სვანიძე კი საქართველოს ბათურ ფლორას განიხილავს, როგორც დამოუკიდებელს, რადგან მის შემადგენლობაში ბევრი ახალი ტაქსონი აქვს აღმოჩენილი.

სვანიძის მიხედვით კალოვიური ფლორა შერეული ხასიათისაა, ამიტომ, მისი ამრით, საქართველოს ტერიტორია წარმოადგენდა გარდამავალ პროვინციას ევროპულსა და შუააბიურს შორის.

საქართველოს იურული ნალექების მცენარეთა სია (ცხრილი IV) შედგენილია შემდეგი ავტორების მიხედვით: Делле (1960, 1960a, 1967); Долуденко (1984); Долуденко, Сванидзе (1969); Карапетян (1973, 1977); Колаковский (1973); Лоладзе (1979); Лоладзе и др. (1978); Принада (1933); Сванидзе (1960, 1965, 1969, 1970, 1970a, 1971, 1996); Сванидзе, Шенгелия (1979, 1987); Сванидзе, Якобидзе, (1979); Сванидзе и др. (1983); Шенгелия и др., (1987); Якобидзе (1980, 1981); Якобидзе и др. 1983). სია ეყრდნობა გახტაჯანის სისტემას (Тахтаджян, 1974, 1986, 1987; Тахтаджян и др. 1963).

ცხრ. IV. საქართველოს იურული ნალექების მცენარეთა სია:
m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	შახეობა	ევრა ტერიტორია	შეა იურული		
				ასონი	კალიბრი	
1	2	3	4	5	6	
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	Lycopodiumsporites pseudolaterale Tralau	p			
		Lycopodiumsporites subrotundus (K.M.) Pocock	p			
		Lycopodium sp.	p	p		
Isoëropsida	Selaginellaceae	Selaginella rostratus Burakowa		m		
		Selaginella sp.		p	p	
Equisetopsida	Sorocaulaceae	Neocalamites hoerensis (Schimp.) Halle	m	m		
		Neocalamites aff.nathorstii Erdtman			p	
		Neocalamites sp.			m	
	Equisetaceae	Equisetum beanii (Bumb.) Harris	m	m		
		Equisetum columnare Brongn.		m		
		Equisetum laterale Phillips		m		
		Equisetum sp.	p	pm	p	

1	2	3	4	5	6
Marattiopsida	Marattiaceae	<i>Angiopteris iberica</i> Delle et Dolud.			m
		<i>Marattia muensterii</i> (Goepp.) Delle		m	
		<i>Marattisporites scabratus</i> Couper	p		
		<i>Marattisporites aff.hoerensis</i> (Schimp.) Thomas		p	p
		<i>Marattisporites</i> sp.	p		p
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda papillata</i> Bolch.			p
		<i>Osmundacidites wellmanii</i> Couper	p		
		<i>Osmundacidites</i> sp.		p	
		<i>Osmundopsis prynadae</i> Delle	m	m	
		<i>Todites princeps</i> (Presl.) Goth.		m	
	Schizaeaceae	<i>Todites williamsonii</i> (Brongn.) Sew.		m	
		<i>Klukia exilis</i> (Phill.) Racib.		m	p
		<i>Klukia marginata</i> Prynad.		m	
		<i>Klukia</i> sp.		p	
		<i>Klukisporites variegatus</i> Couper	p	p	
	Gleicheniaceae	<i>Klukisporites</i> sp.			p
		<i>Lygodium</i> sp.			p
		<i>Pteridaceae</i> gen.indet.	p	p	p
		<i>Gleichenia delicata</i> Bolch.		p	p
		<i>Gleichenia sphenopterooides</i> Brick.		p	
	Matoniaceae	<i>Gleichenia</i> sp.			p
		<i>Gleicheniidites granulatus</i> Grig.		p	p
		<i>Matonidium goeppertii</i> (Ett.) Schenk.		m	
		<i>Matonisporites phlebopterooides</i> Couper	p	p	
		<i>Matonisporites</i> sp.	p	p	p
Dipteridaceae	Dipteridaceae	<i>Phlebopteris exornatus</i> Bolch.	p		
		<i>Phlebopteris polypodioides</i> (Brongn.) Brongn.		m	
		<i>Phlebopteris</i> sp.		p	
		<i>Camptotriletes cerebriformis</i> Naum.			p
		<i>Clathropteris obovata</i> var. <i>magna</i> Tur.-Ket.	p	p	
		<i>Clathropteris</i> sp.		m	
		<i>Dictyophyllum nilssonii</i> (Brongn.) Goepp.	m	m	
		<i>Dictyophyllum</i> sp.	p		p
		<i>Dictyophyllidites harrisii</i> Couper	p	p	
		<i>Dictyophyllidites vulgaris</i> (Mal.) Sem.	p		
		<i>Hausmannia</i> sp.	p		p
		<i>Thaumatopteris</i> sp.		m	

1	2	3	4	5	6
Polypodiopsida	Polypodiaceae	<i>Polypodites cladophleboides</i> Brick.			p
		<i>Polypodites harrisii</i> Couper			p
		<i>Polypodites</i> sp.			p
		<i>Polypodiaceae</i> gen.indet.		p	
	Hymenophyllaceae	<i>Hymenophyllum densigranulatum</i> Vin.	p		
		<i>Hymenophyllum</i> sp.	p	p	
		<i>Trichomanes</i> sp.		p	
		<i>Hymenophyllaceae</i> gen.indet.			p
	Thryspteridaceae	<i>Cibotium junctum</i> K.-M.	p	p	p
		<i>Cibotium</i> sp.		p	
	Dicksoniaceae	<i>Coniopteryx angustiloba</i> Brick.		m	
		<i>Coniopteryx georgica</i> Iakob.		m	
		<i>Coniopteryx hymenophylloides</i> (Brongn.) Sew.		pm	
		<i>Coniopteryx murrayana</i> (Brongn.) Brongn.		m	
		<i>Coniopteryx aff.divaricata</i> (K.-M.) Bolch.		p	
		<i>Coniopteryx</i> sp.	p	p	p
		<i>Dicksonia densa</i> Bolch.			p
		<i>Dicksonia</i> aff. <i>crocina</i> Bolch.		p	
		<i>Dicksonia</i> sp.	p		p
		<i>Eboracia</i> sp.		p	p
		<i>Gonatosorus lobifolius</i> Bur.		m	
		<i>Lobifolia lobifolia</i> (Phill.) Rass. et Lebed.		m	
	Cyatheaceae	<i>Cyathidites sustralis</i> Couper		p	p
		<i>Cyathidites minor</i> Couper	p	p	p
		<i>Cyathidites remalis</i> Balme		p	
		<i>Cyathidites</i> sp.	p	p	
		<i>Hemitelia</i> sp.		p	p
		<i>Cyatheaceae</i> gen.indet.			p
სისტემაზიონულ განუსაზღვრელი გვითრები		<i>Calamospora mesozoica</i> Couper			p
		<i>Cladophlebis denticulata</i> (Brongn.) Font.		m	m
		<i>Cladophlebis denticulata</i> var. <i>caucasica</i> Prynad.		m	
		<i>Cladophlebis sulukensis</i> Brick.		m	
		<i>Cladophlebis haiburnensis</i> (Lindl. et Hutt.) Goepp.	m		
		<i>Cladophlebis whitbiensis</i> (Brongn.) Brongn.	m	m	
		<i>Cladophlebis williamsonii</i> (Brongn.) Brongn.			m
		<i>Cladophlebis</i> aff. <i>kamenkensis</i> Thomas		m	
		<i>Cladophlebis</i> sp.	m		
		<i>Raphaelia diamensis</i> Sew.		m	
		<i>Sphenopteris mokrynskyi</i> Prynad.		m	
		<i>Sphenopteris</i> cf. <i>gracillima</i> Heer		m	
		<i>Sphenopteris</i> sp.			m
		<i>Weichselia reticulata</i> Stok. et Webb.		m	

1	2	3	4	5	6
Lyginopteridopsida 8809000, 9909000 000036006 Pteridospermae-l	Caytoniaceae	<i>Caytonanthus arberi</i> (Thomas) Harris			p
		<i>Caytonia oncodes</i> Harris			p
		<i>Caytonipollenites pallidus</i> (Reiss.) Couper		p	p
		<i>Sagenopteris colpodes</i> Harris			m
		<i>Sagenopteris heterophylla</i> Dolud.et Svan.		m	m
		<i>Sagenopteris latus</i> Iakob.		m	
		<i>Sagenopteris phillipsii</i> (Brongn.) Presl.		m	m
		<i>Sagenopteris</i> sp.			m
		<i>Cycadopteris georgica</i> Dolud.			m
		<i>Cycadopteris jurensis</i> (Kurr) Hirmer (= <i>Pachypteris</i> <i>bendukidzeae</i> Dolud.et Svan.)			m
Ginkgoopsida	Ginkgoaceae	<i>Ctenozamites uznadzeae</i> Dolud.et Svan.			m
		<i>Pachypteris lanceolata</i> Brongn.		m	m
		<i>Pachypteris multiformis</i> Delle		m	
		<i>Pachypteris aff.speciosa</i> (Ett.) Andrea		m	
		<i>Baiera inaequilobata</i> Delle		m	
		<i>Eratmophyllum tomasii</i> Dolud.et Svan.			m
		<i>Ginkgo digitata</i> (Brongn.) Heer		m	
		<i>Ginkgo mziae</i> Svan.	m		
		<i>Ginkgo katcharavai</i> Svan.		m	
		<i>Ginkgo ex gr.huttonii</i> (Sternb.) Heer	m		
Pinopsida	Cheiro-lepidiaceae	<i>Ginkgo</i> sp.		m	
		<i>Ginkgocycadophytus</i> sp.	p	p	p
		<i>Phoenicopsis ex gr.angustifolia</i> Heer	m		
		<i>Pseudotorellia cf.pulchella</i> (Heer) Vassil.		m	
		<i>Pseudotorellia</i> sp.			m
		<i>Sphenobaiera colchica</i> (Prynnad.) Delle		m	
		<i>Sphenobaiera samylinae</i> Dolud.et Svan.			m
		<i>Sphenobaiera spectabilis</i> (Nath.) Fl.	m		
		<i>Sphenobaiera tsagarelii</i> Svan.		m	
		<i>Czekanowskia latifolia</i> Tur.-Ket.		m	

1	2	3	4	5	6
Pinopsida	Cheirolepidiaceae	<i>Brachyphyllum</i> sp.			m
		<i>Classopolis</i> aff. <i>classoides</i> Pflug. em. Poc. et Jans.		p	p
		<i>Classopolis</i> sp.	p	p	p
		<i>Elatides curvifolia</i> (Dunk.) Nath.		m	
		<i>Elatides williamsonii</i> (Brongn.) Nath.			p
		<i>Elatides</i> sp.		m	
		<i>Elatocladus ketovae</i> Dolud.		m	
		<i>Elatocladus subzamioides</i> (Moell.) Tur.-Ket.		m	
		<i>Elatocladus</i> cf. <i>curvifolia</i> (L. et H.) Sew.		m	
		<i>Elatocladus</i> cf. <i>indica</i> Feistm.		m	
		<i>Elatocladus</i> sp.		m	m
		<i>Haiburnia setosa</i> (Phill.) Harris			m
		<i>Pagiophyllum astrachanense</i> Dolud.		m	m
		<i>Pagiophyllum gracilis</i> Svan. et Sheng.		m	
		<i>Pagiophyllum peregrinum</i> (L. et H.) Sew.		m	
		<i>Pagiophyllum williamsonii</i> (Brongn.) Sew.		m	m
		<i>Pagiophyllum setosa</i> (Phill.) Sew.		m	
		<i>Pagiophyllum</i> sp.		m	
	Podozamitaceae	<i>Tomharrisia</i> sp.			m
		<i>Walchites gradatus</i> Bolkh.			p
		<i>Podozamites angustifolius</i> (Eichw.) Heer		m	
		<i>Podozamites eichwaldii</i> Schimp.		m	
		<i>Podozamites gramineus</i> Heer	m		
Palissaceae	Podozamitaceae	<i>Podozamites lanceolatus</i> (L. et H.) Schimp.	m	m	m
		<i>Podozamites latifolia</i> (Schenk.) Prynad.		m	
	Palissaceae	<i>Podozamites</i> sp.	p	p	p
		<i>Stachytaxis</i> cf. <i>elegans</i> Nath.	m		
Podocarpaceae	Palissaceae	<i>Stachytaxis</i> sp.	m		
		<i>Podocarpus</i> sp.			p
		<i>Taxites</i> sp.		m	
Araucariaceae	Araucariaceae	<i>Araucariodendron</i> <i>angustifolium</i> Krassil.			m
		<i>Araucarioxylon</i> sp.		m	
		<i>Araucarites macropteris</i> Feistm.		m	
		<i>Araucarites vassilevskiae</i> Tur.-Ket.		m	
		<i>Araucariaceae</i> gen. indet.	p	p	p
	Pinaceae	<i>Paleopinus</i> sp.	p		
		<i>Picea</i> sp.	p	p	
		<i>Piceites lateens</i> Bolch.	p		p
		<i>Piceites</i> sp.	p	p	

1	2	3	4	5	6
Pinopsida	Pinaceae	<i>Pinus insignis</i> Bolch.			p
		<i>Pityophyllum latifolium</i> Tur.-Ket.	m	m	
		<i>Pityophyllum ex gr.nordenskioldii</i> (Heer) Nat.	m	m	
		<i>Pityostrobus</i> sp.		m	
		<i>Pseudopinus</i> sp.			p
		<i>Tsugaepollenites</i> sp.			p
	Sciadopityaceae	<i>Sciadopitys mesozoicus</i> (Couper) Zauer et Mtchedl.		p	p
		<i>Sciadopitys</i> sp.	p		p
	Taxodiaceae	<i>Taxodiaceae</i> gen.indet.			p
	Cupressaceae	<i>Widdringtonites karataviensis</i> Tur.-Ket.			m
		<i>Widdringtonites</i> sp.		m	
		<i>Cupressaceae</i> gen.indet.			p
	Forma-taxa of conifers	<i>Carpolithes aff.minor</i> Prynad.		m	
		<i>Carpolithes</i> sp.		m	
		<i>Paleoconiferus asaccatus</i> Bolch.	p		
		<i>Protoconiferus</i> sp.			p
		<i>Xenoxylon latiporosum</i> (Cram.) Goth.		m	
Cycadopsida	Cycadaceae	<i>Anthrophyopsis narulensis</i> Dolud. et Svan.	m		
		<i>Ctenis pontica</i> Delle		m	
		<i>Ctenis</i> sp.		m	
		<i>Cycadites rectangularis</i> Brauns		m	
		<i>Cycadites</i> sp.		m	
		<i>Cycadolepis gracilis</i> Iakob.		m	
		<i>Cycadolepis insignis</i> Iakob.		m	
		<i>Cycadolepis ovalis</i> Dolud.		m	m
		<i>Cycadolepis rugosa</i> (Halle) Harris		m	m
		<i>Cycadolepis</i> sp.		m	
		<i>Nilssonia grandifolia</i> Delle		m	m
		<i>Nilssonia grandifolia</i> Delle f.rarinervis Delle		m	
		<i>Nilssonia mediana</i> Prynad.		m	
		<i>Nilssonia princeps</i> (Oldh. et Morr.) Sew.		m	
		<i>Nilssonia variabilis</i> Prynad.		m	
		<i>Nilssonia vittaeformis</i> Prynad. (= <i>Nilssonia inouyei</i> Yok.)		m	
		<i>Nilssonia</i> cf. <i>kendalli</i> Harris			m
		<i>Nilssonia</i> sp.			m
		<i>Paracycas brevipinnata</i> Delle		m	m
		<i>Paracycas ctenis</i> (Harris) Harris		m	
		<i>Paracycas ctenis</i> (Harris) Harris f. <i>spinulata</i> Dolud.		m	
		<i>Paracycas intermedia</i> Dolud.			m
		<i>Paracycas raripinnata</i> Dolud.			m

1	2	3	4	5	6
Cycadopsida	Cycadaceae	<i>Pseudoctenis barulensis</i> Dolud.			m
		<i>Pseudoctenis latus</i> Dolud.		m	m
		<i>Pseudoctenis magnifolius</i> Dolud.			m
		<i>Pseudoctenis oleosa</i> Harris			m
		<i>Pseudoctenis weberi</i> (Sew.) Prynad.		m	m
		<i>Pseudoctenis aff.eathiensis</i> (Rich.) Sew.			m
		<i>Pseudoctenis aff.lanei</i> Thomas			m
		<i>Pseudoctenis aff. magnifolius</i> Dolud.		m	
		<i>Pseudoctenis</i> sp.			m
Bennettitopsida	Williamsoniaceae	<i>Williamsonia whitbiensis</i> Nath.		m	
		<i>Williamsonia</i> sp.		m	
	Bennettitaceae	<i>Anomozamites nitida</i> Harris	m		
		<i>Anomozamites minor</i> (Brongn.) Nath.	m		
		<i>Anomozamites variabilis</i> (Prynad.) Jakob.		m	
		<i>Anomozamites</i> sp.		m	
		<i>Bennettites</i> sp.	p		
		<i>Nilssoniopteris angustifolia</i> Dolud.		m	m
		<i>Nilssoniopteris longifolia</i> Dolud.			m
		<i>Nilssoniopteris muchlensis</i> Dolud.		m	m
		<i>Nilssoniopteris stenophylla</i> Dolud.			m
		<i>Nilssoniopteris tkibulensis</i> Jakob.		m	
		<i>Nilssoniopteris vulgaris</i> Dolud.		m	m
		<i>Nilssoniopteris vittata</i> (Brongn.) Fl.		m	m
		<i>Taeniopteris</i> sp.cf. <i>Nilssoniopteris vittata</i> (Brongn.) Fl.		m	
		<i>Otozamites beanii</i> (L.et H.) Brongn.		m	
		<i>Otozamites caucasicus</i> Jakob.		m	
		<i>Otozamites graphicus</i> (Leck.) Schimp.		m	m
		<i>Otozamites hislopii</i> (Oldh.) Feistm.		m	
		<i>Otozamites latior</i> Sap.		m	
		<i>Otozamites obtusus</i> (L.et H.) Brongn.		m	
		<i>Otozamites</i> sp.		m	m
		<i>Pseudocycas cessiensis</i> Dolud.		m	m
		<i>Pseudocycas cf.saighanensis</i> Jakob. et Shukla		m	
		<i>Pterophyllum aequale</i> (Brongn.) Nath.		m	

1	2	3	4	5	6
Bennettitopsida	Bennettitaceae	<i>Pterophyllum djanelidzei</i> Svan.	m	m	
		<i>Pterophyllum georgiense</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum insigne</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum kakhadzei</i> Svan.		m	
		<i>Pterophyllum magnum</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum mirabile</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum narulense</i> Svan.	m		
		<i>Pterophyllum papillatum</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum paradoxum</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum raripinnatum</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum rionense</i> Dolud.			m
		<i>Pterophyllum aff.ptilum</i> Harris			m
		<i>Pterophyllum aff.subaequale</i> Hartz			m
		<i>Pterophyllum cf.andreanum</i> Schimp.	m	m	
		<i>Pterophyllum</i> sp.	m	m	m
		<i>Ptilophyllum acutifolium</i> Morr.		m	
		<i>Ptilophyllum acutifolium</i> Morr. f.latum Delle		m	
		<i>Ptilophyllum caucasicum</i> Dolud. et Svan.		m	m
		<i>Ptilophyllum cutchense</i> Morr.		m	
		<i>Ptilophyllum longifolium</i> Iakob.		m	
		<i>Ptilophyllum okribense</i> Dolud. et Svan.		m	
		<i>Ptilophyllum okribense</i> f.ratchense Dolud. et Svan.			m
		<i>Ptilophyllum</i> <i>vachrameevii</i> (Dolud.) Dolud.			m
		<i>Ptilophyllum cf.caucasicum</i> Dolud. et Svan.	m		
		<i>Zamites</i> sp.		m	

ცარცული პერიოდი

ქვედაცარცული ეპოქა

ცარცული ნალექები ფართოდაა გავრცელებული საქართველოს ტერიტორიაზე და იყოფა ორ სტრატიგიკულ ერთეულად - ქვედა და ზედა (ცხრ. V). ქვედაცარცულის განმავლობაში არსებობდა სედინენტაციის სამი აუგი: 1. ფლიშური აუგი, რომლის ნალექები გავრცელებულია დიდი კავკასიონის სამხრეთ ფერდგე; 2. ეპიკონგინენტური, რომლის კარბონატული ნალექები გაშიშვლებულია გაგრა-ჯავის ზონაში; 3. ევგეოსინკლინური ტიპის აუგი, რომელიც წარმოიშვა ქვედაცარცულის ბოლოს და აღბურში ხასიათდებოდა აქტიური ვულკანიზმით.

**ცხრ. V. საქართველოს ცარცული ნალექების სტრატიგიკული სქემა
(გამბაშიძე, 1984; კოტეთიშვილი, 1986)**

	შემცია	სართული
65	8ედა ცარცული	მასტრიხეტული
		კამპანური
		სანტონური
		კონიაკური
		ტურონული
		სენომანური
	ქვედა ცარცული	აღბური
		აპტური
		ბარემული
		ჰოტრივული
		ვალანჟინური
144		ბერიასული

იურულის ბოლოს საქართველოს ბელტი (ამიერკავკასიის მთათაშუა რეგიონი) გადაიქცა ხმელეთად, რომელსაც ჰქონდა დაბალი, მაგრამ ნაწილობრივ ჰენეპლენიზირებული რელიეფი. ამაღლებული უბნების არსებობას ვარაუდობენ მდინარე კელასურის და გუმისთის მახლობლად და საქართველოს ბელტზე.

კიმერიჯულის (ზედაიურული) მეორე ნახევარში კავკასიონის სამხრეთი ფერდის სინკლინებში განვითარდა ტრანსგრესია, რომელიც ბერიასულში გავრცელდა საქართველოს ბელტამდე. ამის შემდეგ მისი ფართობი ნელ-ნელა კლებულობდა და შეა აღბურში მიაღწია მინიმუმს. ქვედაცარცული პერიოდი თავდება აღბური რეგრესით, რომელიც

ბოგიერთ რეგიონებში სენომანურამდე გაგრძელდა (ერისტავი, 1952; კოტეთიშვილი, 1986).

ცხრ. VI. საქართველოს ცარცული ნალექების მცენარეთა სია (მაკრონაშთები)

კლასი	ოჯახი	სახელი
Polypodiopsida	Matoniaceae	<i>Phlebopteris rarinerve</i> Lol.
		<i>Gonatosorus dzirulensis</i> Lol.
		<i>Gonatosorus lobifolium</i> Bur.
		<i>Gonatosorus</i> sp.
	Dicksoniaceae	<i>Lobifolia lobifolia</i> (Phill.) Rass.et Lebed.
		<i>Lobifolia novopokrovskii</i> (Pryn.) Rass.et Lebed.
		<i>Lobifolia</i> sp.
		<i>Cladophlebis whitbiensis</i> (Brongn.) Brongn.
		<i>Cladophlebis aff.sulcata</i> Brick.
		<i>Cladophlebis</i> sp.
Lyginopteridopsida	Caytoniaceae	<i>Sagenopteris colpodes</i> Harris
		<i>Sagenopteris heterophylla</i> Dolud.et Svan.
		<i>Sagenopteris</i> sp.
	Cheirolepidiaceae	<i>Elatides curvifolia</i> (Dunk.) Nath.
		<i>Elatides</i> sp.
		<i>Haiburnia setosa</i> (Phill.) Harris
		<i>Pagiophyllum bellum</i> Lol.
		<i>Pagiophyllum stenocaulum</i> Lol.
		<i>Pagiophyllum setosum</i> (Phill.) Sew.
Pinopsida	Araucariaceae	<i>Araucarites charatishvillii</i> Lol.
		<i>Araucarites densicaulus</i> Lol.
		<i>Araucarites heterocaulus</i> Lol.
		<i>Araucarites latus</i> Lol.
		<i>Araucarites vassilevskiae</i> Tur.-Ket.
	Taxodiaceae	<i>Araucarites</i> sp.
		<i>Glyptostrobus stenocaulus</i> Lol.
		<i>Glyptostrobus</i> aff. <i>groenlandicus</i> Heer
		<i>Glyptostrobus vulgaris</i> Lol.
		<i>Glyptostrobus</i> sp.
Bennettitopsida	Cupressaceae	<i>Sequoia caucasica</i> Lol.
		<i>Sequoia colchica</i> Lol.
		<i>Sequoia delicate</i> Lol.
		<i>Sequoia</i> sp.
		<i>Thuites</i> sp.
		<i>Widdringtonites georgiense</i> Lol.
		<i>Widdringtonites karataviensis</i> Tur.-Ket.
		<i>Widdringtonites</i> aff. <i>subtilis</i> Heer.
	Bennettitaceae	<i>Pterophyllum magnum</i> Dolud.

საქართველოში პალეობოგანიკური მასალა (ცხრ. VI) ცნობილია აპტერი და ალბური ნალექებიდან (ნახ.3). პირველი მონაცემები კი ნამარხი ფლორის შესახებ ეკუთვნის პალიბინს (Палибин, 1940) და მჭედლიმვილს (Мчедлиშვილი, 1949). მოგვიანებით ნამარხი მასალა იყო

შესწავლით სვანიძისა და ლოლაძის მიერ (Сванидзе, Шарикадзе, 1973; Лоладзе, 1978). იურულ ფლორასთან შედარებით ქვედაცარცულში საგრძნობლად მცირდება ოჯახების Caytoniaceae, Cheirolepidiaceae, Cycadaceae, Bennettitaceae სისტემატიკური მრავალფეროვნება. ამავე დროს იზრდება ოჯახების Araucariaceae და Taxodiaceae როლი.

ლოლაძის მიხედვით (Лоладзе, 1979) აღრეცარცულში საქართველოს ტერიტორია დაფარულია Araucarites-ს და Pagiophyllum-ის ტყეებით, რაც მიუთითებს დაბალი ტენიანობის კლიმატურ პირობებზე. მიუხედავად ამისა შეიმჩნევა ცვლილებები ფლორის შემადგენლობაში. კერძოდ, გვიმრებისა და ტაქსოდიუმისებრთა როლის გაზრდა; გვარი Brachiphyllum-ის გადაშენება; გვარი Pagiophyllum-ის სახეობების რაოდენობის შემცირება. ლოლაძის აზრით ქვედაცულის მეორე ნახევარში, კალოვიურისაგან განსხვავებით, ჰავა უფრო ტენიანი და გრილი იყო. გვარების Araucarites-ის და Pagiophyllum-ის წარმომადგენლები იბრდებოდნენ მშრალ ფერდობებზე; გვიმრები და ტაქსოდიუმისებრნი კი უფრო ტენიან პირობებს ამჯობინებდნენ.

ვარაუდობენ, რომ აღრეცარცულში არსებობდა ორი პალეოფლორისტული ოლქი: ციმბირულ-კანადური და ევროპულ-სინიური, რომლის შემადგენლობაში შედიოდა რამდენიმე პროვინცია: პოტომაკიური, შეააბიური, აღმოსავლეთ აბიური და ევროპული. მთელი აღრეცარცულის განმავლობაში ერთობულ პროვინციაში გაბატონებული იყო არიდული და ნახევრად არიდული კლიმატური პირობები, რაბედაც ფლორის ტაქსონომიური შემადგენლობა და მცენარეების ქსეროფიტული აგებულება მიუთითებს (Мейн, 1987). საქართველოს ქვედაცარცულ ფლორას ვახრამეევი (Вахрамеев, 1988) აკუთვნებდა ევროპულ პროვინციას, ხოლო ლოლაძის (Лоладзе, 1983) მიხედვით ამ ასაკის ფლორისტული კომპლექსი მსგავსია, როგორც ევროპული, ასევე შეააბიური პროვინციების თანადროული ფლორისა.

აპტურის და ალბურის განმავლობაში დედამიწის მცენარეულობა მნიშვნელოვან ცვლილებებს განიცდიდა, რაც ფარულთესლოვანების სწრაფმა გავრცელებამ გამოიწვია. ამ დროს გაჩნდა აგრეთვე წიწვოვანების ახალი ფორმაციები, რომელშიც დომინირებდნენ ფიჭვისებრნი. ისინი ეგუებოდნენ მზის ინტენსიურ განათებას და მშრალ გარემოს. ამავე დროს შემცირდა გინკგოსებრთა მრავალფეროვნება და თითქმის მთლიანად გადაშენდა ისეთი ტაქსონები, როგორცაა Czekanowskiaeae, Podozamites, Ptilophyllum, Bennettitaceae. საგრძნობლად განახლდა გვიმრების შემადგენლობაც, რომელთა შორის მთლიანად

გაქრა *Coniopteryis*-ები და გაფართოვდა ოჯახების *Gleicheniaceae*-ს და *Schizaeaceae*-ს წარმომადგენლეთა არეალი (Синицин, 1980).

მონაცემები საქართველოს გვიანცარცული ფლორის შესახებ არ არსებობს. სამხრეთ-აღმოსავლეთ ამიერკავკასიის სენომანური ნალაქებიდან მცენარის ნაშთები აღწერილია პალიბინის (Палибин, 1930, 1935) მიერ. მოგვიანებით ტახტაჯანა (Тахтаджян, 1966) ჩაატარა იგივე კოლექციის რევიზია. ამ ავტორის მონაცემებით ფლორის მთავარი კომპონენტები იყო *Sequoia*, *Comptonia*, *Platanus*. ამათ გარდა ავტორი საგანგებოდ აღნიშნავს ტაქსონების *Fagus*-ის და *Lauraceae*-ს არსებობას.

ამრიგად, საქართველოს მეტობოური (იურული, ცერცული) ნალექებიდან შეგროვებული პალეობოტანიკური მასალის ანალიზმა გვიჩვენა, რომ ფლორის შემადგენლობაში გამოიყოფა ორი ჯგოფი: პირველ ჯგუფს მიეკუთვნება ტაქსონები, რომელთა გაბატონების დრო შემოიფარგლა იურული პერიოდით. მათგან მხოლოდ ზოგიერთმა განაგრძო არსებობა ცარცულში, რომლის შემდეგ მეტობოური მცენარეები თითქმის მთლიანად გადაშენდნენ. თუმცა მათი ერთეული შთამომავალი დედამიწის თანამედროვე ფლორაშიც შემორჩა.

მეორე ჯგუფს მიეკუთვნება მცენარეები, რომლებიც დღემდე არსებობენ დედამიწის სხვადასხვა რეგიონებში. მეტობოურში მათ ეკავათ დაქვემდებარებული მდგომარეობა, მაგრამ მიუხედავად ამისა აღმოჩნდნენ პროგრესული ელმენტები და კაინობოურში დაიწყო მათი აყვავების ხანა. მესამეულის განმავლობაში სხვა ფარულთესლოვანებთან ერთად ეს მცენარეები ბატონობდნენ საქართველოს ფლორაში და აღწევდნენ განვითარების სხვადასხვა სტადიებს. მეორე ჯგუფის მცენარეებიდან ზოგიერთი წარმომადგენელი კოლხეთის რეფუგიუმში დღესაც არსებობს და სხვა, შედარებით ახალგაზრდა, ფორმებთან ერთად განსაზღვრავენ ფლორის რელიქტურ ხასიათს.

პ ა ტ ნ ტ მ გ უ რ ი თ ა

კალეოგენური პერიოდი

მესამეულის დასაწყიოსში კავკასია იყო ტეთისის ზღვის ნაწილი. ეს იყო უბარმაზბარი სინკლინური აუზი, რომელიც შეესაბამებოდა მომავალ ალპურ ნაოჭა სარტყელს. იგი ხასიათდებოდა რთული და დასერილი სანაპირო ბოლოთ. მრავალრიცხოვანი კუნძულები კი, მომავალში ალპური სისტემის მთები, ყოფილნენ ტეთისს ცალკეულ აუზებად (Хайи, 1984). ამ ზღვის წყალი იყო თბილი, რაზედაც მარჯნებისა და მსხვილი ნუმელიფებიანი კირქვების არსებობა მიუთითებს. წყლის ტემპერატურას დიდი გავლენა ჰქონდა ხმელეთის და კუნძულების ფიტოლანდშაფტებზე. დიდი კავკასიონის სამხრეთი ფერდი და აჭარა-თრიალეთი, როგორც ტეთისის ცალკეული ტოტები, ვითარდებოდა დამოუკიდებლად, მაგრამ განიცდიდნენ საერთო ოროგნეტული ფაზების გავლენას.

ცხრ. VII. საქართველოს პალეოგენური ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა (И.Качаравა, 1964; Казахашвили, 1984; З.Качаравა, 2004).

	სექტი	სართული	პრიზორნები
23.8	მიოცენური	აკვიტანური	უფლისციხის
33.7	ოლიგოცენური	ქატური	
		მესხეთური	ლიგნიტური ფერადი წყება ცხრუთა-წახანის ქვედაკორბულებიანი ქვიშაქვები სოლენური
		ხადუმი	ყარათუბანი
		პრიაბონული ბიარიცული ლუტეციური იპრული	
54.9	ეოცენური	ილერდული თანეცური მონსური	
65.0	პალეოცენური		

პალეოგენური ნალექები ფართოდაა გავრცელებული საქართველოს ტერიტორიაზე და წარმოდგენილია სხვადასხვა ფაციესებით. ნუმელიფების, პლანქფონური ფორამინიფერების, ნანოპლანქფონისა და მოლუსკების საფუძველზე პალეოგენი იყოფა სამ

ნაწილად: პალეოცენი, ეოცენი და ოლიგოცენი (ცხრ. VII), რომლებიც, თავის მხვრივ, დაყოფილია სართულებად და პორიზონტებად. გამოყოფილი სტრატიგრაფიული ერთეულები შეპირისპირებულია სამხრეთ რეჟეტის და დასავლეთ ევროპის სინქრონულ ნალექებთან (И.Качарава, 1964; M.Качарава, 1977; Казахашвили, 1984; Салуквадзе, 2000; З.Качаравა, 2004; გ.კაჭარავა, 2007); პალეობოტანიკური თვალსაზრისით განსაკუთრებით საინტერესოა აჭარა-თრიალეთის ნაოჭა ბონა, სადაც ახალციხის დეპრესიის ეოცენური და ოლიგოცენური ნალექები მდიდარია მცენარეთა ნაშთებით.

ერთეული ეპოქა

საქართველოში მესამეული ასაკის (პალეოგენი, ნეოგენი) დანალექი ქანებიდან ყველაზე ძველია ახალციხის დეპრესიის ეოცენური ნალექები, რომლებიც შეიცავენ მცენარეთა ნაშთებს. მათი ნამარხი ფლორა პირველად იყო აღწერილი უგნაძის (Узнадзе, 1967) მიერ. პალეობოტანიკური მასალა ძირითადად წარმოდგენილია ორლებნიანი მცენარეების ფოთლების აღნაბეჭდებით, რომელთა შორის ყველაზე ხშირია *Artocarpidium latifolium*. ფლორის შემადგენლობა და ნამარხი ფოთლების ხეშემი სტრუქტურა, უგნაძის აზრით, მაღალი ტემპერატურისა და ტენიანობის მოყვარული მარადმწვანე მცენარეების განვითარებაზე მიუთითებს.

შემდგომში ახალციხის დეპრესიის ეოცენურ ფლორას სწავლობდა ავაქოვი (Аваков, 1989, 2010). ავტორის მონაცემებით, მაკრონაშთების შემცველი შრეები ლინგების სახით აღმოჩენილია ბრექჩიებში, რომლთა ასაკი ფაუნის საფუძველზე ზედაეოცენურად თარიღდება. მცენარეთა ნაშთები ნაპოვნი იყო აგრეთვე სტრატიგრაფიულად ზემოთ განლაგებულ იმავე ასაკის თიხიან შრეებშიც.

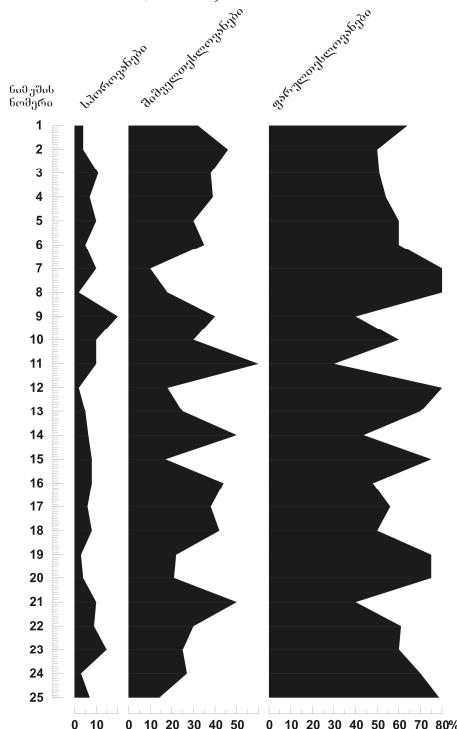
ეოცენური ფლორის ტაქსონებს ავაქოვი (1989) ყოფს ორ ჯგუფად. პირველს აკუთვნებს ეოცენისთვის დამახასიათებელ ფორმებს. გამორიცხული არ არის, რომ ბოგიერთი მათგანი გადმოსულია პალეოცენიდან, მაგრამ ეოცენურზე ახალგაბრდა ფლორებში აღარ გვხვდება. მეორე ჯგუფში შედიან ოჯახების Myricaceae, Juglandaceae, Fagaceae ფართოდ გავრცელებული ტაქსონები. მათი წარმომადგენლები ოლიგოცენურ და უფრო ახალგაბრდა ფლორების კომპლექსების შემადგენლობაშია აღმოჩენილი. ბოგიერთი ამ გვარის შთამომავალი საქართველოს დღევანდელი მცენარეულობის რელიქტურ ელემენტს წარმოადგენს. მესამეულის განმავლობაში ისინი ვითრდებოდნენ, იცვლებოდა მათი ტოლერანცობა, მაგრამ თავის თავად ეს ფორმები მეტყველებენ იმაზე, რომ უკვე ეოცენურში არსებობდა მცენარეთა

ჯგუფი, რომელმაც დაუდო სათავე არა მარტო ნეოგენური, არამედ თანამედროვე ფლორის ჩამოყალიბებასაც.

ახალციხის დეპრესიის შეა და გედაეოცენური ნალექები შესწავლილია პალინოლოგიური მეთოდით (Панова и др., 1984). კახეთის ეოცენური ნალექების პალინოლოგიური კომპლექსები აღწერილია ფურცელაძის (Пурцеладзе, 1988) და შატილოვას მიერ (Shatilova, Mchedlishvili, 2011).

ამ მონაცემების მიხედვით ფლორის შემადგენლობაში გვიმრების როლი მცირეა. წიწვოვანებიდან კომპლექსის ყველაბევზე ხშირი კომპონენტებია სუბტროპიკული ჯიშები: Ginkgo, Podocarpus, Dacrydium, Cedrus, Keteleeria. ბევრად ნაკლები რაოდენობით გვხვდება ბომიერი ჰავისთვის დამახასიათებელი მცენარეების (Abies, Picea Tsuga) მტვრის მარცვლები.

საქართველოს ეოცენური ფლორის დამახასიათებელი თვისებაა ფარულთესლოვანების სიჭარბე. კახეთის ეოცენურ ნალექებში ამ ჯგუფის მცენარეები შეადგენენ 66%, შიშველთესლოვანები -25% და სპოროვანები -9% (ნახ. 4). პალინოპიმპლექსის ასეთი შემადგენლობა ფიპურია პალეოგენისთვის (Заклинская, 1970).

ნახ. 4. ფარულთესლოვანების, შიშველთესლოვანების და სპოროვანი მცენარეების პროცენტული რაოდენობა აღმოსავლეთ საქართველოს ეოცენური ნალექების პალინოლოგიურ კომპლექსებში.

საკმაოდ რთულია ეოცენური მცენარეულობის ტიპის და სტრუქტურის აღდგენა. ამ საკითხებზე მსჯელობა შეიძლება მხოლოდ მიახლოებით. როგორც ჩანს ფლორის სიიდან (ცხრ. VIII), ფოთლების აღნაბეჭდები და მტვრის მარცვლები ძირითადად ეკუთვნის ხემცენარეებს, ამიტომ ტყის გაბატონება მცენარეულ საფარში ეჭვს არ იწვევს. ავაქოვის ვარაუდით ფორმაციები შემდეგნაირად იყო გავრცელებული: 1. ტროპიკული (ან სუბტროპიკული) ბონა ფოთოლმცვივანი ტყის, სკლეროფიტული ფორმაციის ჩანართით 2. მარადმწვანე დაფნისებრთა წვიმიანი ტყის ბონა; 3. ბომიერი კლიმატის ბონა ფოთოლმცვივანი და წიწვოვანი ტყეებით.

პირველ ბონაში, ავაქოვის ვარაუდით, ჩამოყალიბდა ორი ფორმაცია: მუსონური ფოთოლმცვივანი ტყე და სკლეროფიტული ტყე. მუსონური ტყის შემადგენლობაში აღსანიშნავია *Celtis* sp., *Ailanthus gigas*, *Cedrela caucasica*, *Meliosma* sp., *Ziziphus paradisiacus* და სხვა. სკლეროფიტული ტყის კომპონენტებია *Myrica banksiaeefolia*, *M. lignitum*, *M. longifolia*, *M. ungeri*, *Echitonum sophiae*. პიპსომეტრულად ბემოთ განლაგებულია დაფნისებრთა წვიმიანი ტყე, რომლის შემადგენლობაშია: *Podocarpus isonervis*, *Engelhardia macroptera*, *Dryophyllum curticellense*, *Castanopsis decheni*, *Daphnogene sezannensis*, *Laurophyllum achalcicensis*, *Phoebe* cf. *pallida*, *Cinnamomum scheuchzeri*. რელიეფის მაღალ დონეებზე გავრცელებული იყო ფოთოლმცვივანი და წიწვოვანი მცენარეები: *Pinus*, *Picea*, *Abies*, *Keteleeria*, *Sciadopitys*, *Cedrus*, *Betula*, *Corylus*, *Cornus*, *Tilia*, *Acer*. ავაქოვის აზრით აქვე იყო ჭაღრის ტყეები.

ოლიგოცენური ეპოქა

ოლიგოცენური ეპოქა კავკასიის თანამედროვე რელიეფის წარმოშობის საწყის ეტაპად ითვლება (გამკრელიძე, 1949). ამ დროს ნაოჭა სისტემებში დაიწყო გეოსინკლინების ფორმირება. საქართველოს ბელტი (მთათაშუა დეპრესია) დაიფარა ბლვით, სადაც მიმდინარეობდა მუქი ფერის არაკარბონატული, ორგანულ ნაშთებს სრულიად მოკლებული ეწ. მაიკოპური თიხების დაღექვა. დიდი და მცირე კავკასიონი წარმოადგენდა გადარეცხვის არეს და მხოლოდ ბოგიერთ ადგილებში რჩებოდა ნახევრად ბლვიური და ლაგუნური ტიპის პაგარა იბოლიობული წყალსაცავები. მაგალითად, ასეთი იყო ახალციხის დეპრესია (აჭარა-თრიალეთის ბონა), სადაც ფაუნისტურად დათარიღებული პალეოგენური ნალექები, წარმოდგენილია სრული სერიით. ყაბახაშვილის (კაზახაშვილი, 1984) აზრით, ახალციხის დეპრესიის ჭრილები შეიძლება განვიხილოთ, როგორც სტრატოგიპული (ცხრ. VII).

საქართველოს ოლიგოცენური ნალექები ღარიბია მცენარეთა მაკრონამთებით. ყველაზე საინტერესოა ქვედაკორბულებიანი შრეების შუაოლიგოცენური ფლორა, აღმოჩენილი სოფ. თორის მახლობლად (ბორჯომის ხეობა). პირველად ეს ადგილსაპოვებელი აღწერილი იყო ბათუმის ბოტანიკური ბაღის დირექტორის კომლოცვის მიერ. კოლექცია გადასცეს პალიბინს და იგი ინახებოდა კომაროვის სახ. ბოტანიკის ინსტოტუტში (სანკტ-პეტერბურგი). შემდგომში ნამარხი მასალა შეისწავლა მჭედლიშვილმა (Мчедлишвили, 1949 ა). ამ ავტორის აზრით თორის ფლორის შემადგენლობა ძალგე თავისებურია და სამხრეთ ნახევარსფეროს ქსეროფიტული ოლქის თანამედროვე ტროპიკულ მცენარეულობას წააგავს. ამავე კოლექციის რევიზიის ჩატარების შემდეგ ავაქოვმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ მჭედლიშვილის მიერ შედგენილ სიაში ყველაზე საინტერესო ფორმაა *Dryophyllum curticellense*.

მოგვიანებით თორის ადგილსაპოვებელი შეისწავლეს კომლექსურად. ფოთლების აღნაბეჭდებისა და პალინომორფების გარდა განსაზღვლული იყო ფაუნა, რომელმაც დაადასტურა ნალექების შუაოლიგოცენური ასაკი (Казахашвили и др. 1983). მცენარეთა მაკრონამთები წარმოდგენილია ვიწრო ხეზეში და განიერფირფიტიანი ფოთლებით. მთლიანად პალეობოტანიკური მასალა (მაკრონაშთები და პალინომორფები) და ქვანახშირის ლინზები მიუთითებს მარადმწვანე ტყეების არსებობაზე, რომელიც დამახასიათებელია ტენიანი სუბტროპიცული ჰავისთვის.

პალეობოტანიკური მასალა სოფ. თორის ადგილსაპოვებლიდან განსაზრულია ავაქოვის მიერ (Аваков, 1989). ავტორის აზრით მცენარეთა ნაშთების დიდი ნაწილი ეკუთვნის *Dryophyllum curticellense*-ს ფოთლებს. გარდა ამისა აღმოჩნდა ოჯახ Leguminosae-ს (Fabaceae) ნაყოფის მცირერიცხვანი აღნაბეჭდები.

ახალციხის დეპრესიის ოლიგოცენური ნალექები შესწავლილი იყო აგრეთვე პალინოლოგიურად. მდ. აბასთუმანის ხეობაში ზედაეოცენურ ნალექებზე განლაგებულია მოლუსკური ფაუნით დათარიღებული ქვედა თლიგოცენი (Панова и др., 1984). ამ ჭრილის ქვედა შრეებში იყო ნაპოვნი მდიდარი პალინოლოგიური კომპლექსი, რომელიც თავისი შემადგენლობით აღმოჩნდა გარდამავალი ეოცენურსა და ოლიგოცენურს შორის. წიწვოვანებიდან კომპლექსში გაბატონებულია ოჯახი Pinaceae (Cedrus, Picea, Pinus). იმვიათად გვხვდება ტაქსონების Taxodiaceae, Podocarpus და Ephedra-ს მტვრის მარცვლები. პალინოკომპლექსის მთავარ ბირთვს, ეოცენურის მსგავსად, შეადგენენ ფარულთესლოვანები.

განსხვავებულია ამ ჭრილის ზედა შრეების პალინოკომპლექსის შემადგენლობა, რომელშიც გამოდილია წიწვოვანების (Pinus, Picea,

Cedrus, Keteleeria, Taxodiaceae) რაოდენობა, ფარულთესლოვანების სისტემატიკური შემადგენლობა კი მდიდარია. გვარები Myrica, Platycarya, Castanopsis წარმოდგენილია რამოდენიმე ფორმით. ამ ჭრილში პირველად აღინიშნება ტიპური ოლიგოცენური ფორმები - *Carya cf. exilis* და *Juglans compacta*. ამ კომპლექსის ასაკი ქვედალიგოცენურად არის განსაზღვრული. ზედა შრეების ნამარხი მასალა ბევრად დარიბია და არ იძლევა სრულ წარმოდგენას ფლორის შემადგენლობაზე.

პალინოლოგიურად შესწავლილი იყო აგრეთვე ოლიგოცენური ნალექები სოფლების ანისა და ყარათუბნის მახლობლად. ჭრილი იწყება ფაუნით დათარიღებული ყარათუბნის ჰორიზონტით. შრეები წარმოდგენილია მონაცრისფრო-ყვითელი ქვიშაქვებით, რომელიც მოკლებულია პალინოლოგიურ მასალას. მდიდარი კომპლექსი იყო აღმოჩენილი ზემოთ განლაგებულ თიხებში. აქაც, როგორც აბასთუმნის ჭრილში, ჭარბობენ წიწვოვანები. ფარულთესლოვანების შემადგენლობა მდიდარი და მრავალფეროვანია. ძირითადად გვხვდება სუბტროპიკული ფორმები: Comptonia, Platycarya, Engelhardia, *Castanopsis pseudocingulum*, *Quercus gracilis*, Liquidambar, Rhus, Nyssa, Myrtaceae, Sapindaceae, Sterculiaceae, Bombacaceae, Buxus, Oleaceae, Arecaceae. კომპლექსის დამახასიათებელი ნიშანია სითბომიერი ფორმების Platanus, Corylopsis, Alnus, Carpinus, Juglans Acer, Tilia, Ulmus, Fraxinus, მონაწილეობა.

ამ ჭრილის ზედა შრეებში აგრეთვე აღინიშნება წიწვოვანების გაბატონება. ფარულთესლოვანებში იზრდება გვარების Juglans და Caryas (განსაკუთრებით *C.spackmaniana*-ს) როლი. სუბტროპიკული ფორმების რაოდენობა სფაბილურია. მაგულობს სპოროვანი მცენარეების რიცხვი, რომელთა შორის ჭარბობენ გვარები Pteris და Polypodium. ნაკლები რაოდენობით გვხვდება Selaginella, Lycopodium, Osmunda, Cyathea, Gleichenia-ს სპორები.

განსხვავებული კომპლექსი იყო აღწერილი ცხრუთა-წახანას ჭრილის ქვედაკორბულებიანი შრეებიდან, რომლებიც დათარიღებულია შეაოლიგოცენურად. წიწვოვანებიდან აქ გაბატონებულია ოჯახი Taxodiaceae-ს წარმომადგენლები. ფარულთესლოვანებს შორის ჭარბობს ოჯახი Juglandaceae (Platycarya, Engelhardia, Carya, Juglans). ჭრილს აგრძელებს ლიგნიფერი ფერადი წყება, რომელიც წარმოადგენს შეაოლიგოცენურის ზედა ნაწილს. ამ წყების შრეები მონოლითური და მძლავრია (Гамкрелиძე, 1949).

პალეოგეოგრაფიული მოვლენების შესახებ, რომლებსაც ადგილი პქონდა ეოცენურის და ოლიგოცენურის სამდგარზე, შეიძლება მსჯელობა ძირითადად ფაუნისტური მონაცემების საფუძველზე (Качарავა, Хугა, 1991). კერძოდ, ტექტონიკური მოძრაობების შედეგად ეოცენის ბოლოს საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული აუზი გამოეყო ტეთისს და

მოგვიანებით შეუერთდა ბორეალურ პროვინციას. ოლიგოცენური ტრანსგრესიის დაფგომისთანავე მოხდა ჩანაცვლება სითბომოყვარული ეოცენური ბიოცენოზებისა თლიგოცენური ბორეალური ეკოსისტემებით, რომელშიც ამოწყდა მსხვილი ფორამინიფერები (Казахашвили, 1984). ეს მონაცემები ემთხვევა პალინოლოგიური შესწავლის შედეგებს, რომლის თანახმად ქვედაოლიგოცენურში მოხდა წიწვოვანების და სითბოზომიერი ფოთლოვანების როლის გაზრდა. არ არის გამორიცხული, რომ აღნიშნული მოვლენა დაკავშირებული იყო ოროგენეტულ პროცესებთან, რომლის შედეგად წარმოიშვა ახალი ეკოფორები და შეიქმნა ამ მცენარეების გავრცელებისათვის ხელსაყრელი პირობები.

ამრიგად, კაინოზოური ფლორების ისტორიაში პალეოგენური ეპოქა გარდამავალი რეთლია მეტობოურსა და ნეოგენურს შორის. ამ დროს თითქმის მთლიანად გადაშენდნენ ძველი ფარულთესლოვანები და აღმოცენდნენ ახალი პროგრესული ფორმები, რომლებმაც დასაბამი დაუდეს ახალგაზრდა ფლორებს. პალეოგენის ბოლოს მცენარეთა იმ თანასაბოგადოების ჩამოყალიბება დაიწყო, რომლებიც თავისი სტრუქტურით უახლოვდებოდა ნეოგენურს. გეოლოგიურ პროცესების ფონზე, განსაკუთრებით ეოცენურისა და ოლიგოცენურის საბლვარზე, გაძლიერდა ფლორების დიფერენციაციის პროცესი. ევრაზიის ტერიტორიაზე კი დაიწყო ცალკეული პალეოფლორისტული ოლქების ფორმირება, რომლებიც ბოგადად დაუახლოვდნენ თანამედროვეს.

ცხრ. VIII. საქართველოს ეოცენური და ოლიგოცენური ნალექების მცენარეთა სია: m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	სახეობა	პრინციპი	ოლიგოცენური
1	2	3	4	5
Briopsida	Sphagnaceae	Sphagnum sp.	p	
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	Lycopodium sp.	p	p
Isoëropsida	Selaginellaceae	Selaginella sp.		p
Polypodiopsida	Osmundaceae	Osmunda sp.		p
	Schizaeaceae	Ruffordia subcretacea (Sap.) Barth.	m	
		Schizaeaceae gen.indet.	p	
	Anemiaceae	Anemia sp.	p	
	Lygodiaceae	Lygodium sp.	p	p
	Pteridaceae	Pteris sp.	p	p
		Polypodiaceoisporites potonie W.Kr. (Pteris)	p	
		Pteridaceae gen.indet.		p
	Gleicheniaceae	Gleichenia sp.	p	p
	Polypodiaceae	Polypodium sp.	p	p
		Polypodiisporites sellarius W.Kr. (Polypodium)	p	
		Polypodiisporites cf.tenella W.Kr. (Polypodium)	p	
		Polypodiaceae gen.indet.		p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Dicksoniaceae	Dicksonia sp.	p	
	Cyatheaceae	Cyathea sp.	p	p
		Cyatheaceae gen.indet.	p	
Ginkgoopsida	Ginkgoaceae	Ginkgo sp.	p	p
Pinopsida	Podocarpaceae	Dacrydium sp.	p	
		Podocarpus isonervis Avak.	m	
		Podocarpus sp.	p	
	Araucariaceae	Araucaria sp.	p	
	Pinaceae	Abies sp.	p	p
		Cedrus sp.	mp	p
		Keteleeria sp.	p	p
		Picea sp.	mp	p
		Pinus sp.	mp	p
		Tsuga sp.	p	
		Pinaceae gen.indet.	p	p
	Taxodiaceae	Sciadopitys sp.	p	p
		Taxodiaceae gen.indet.	p	p
Gnetopsida	Ephedraceae	Ephedrites sotzkianus Ung.	m	
		Ephedra sp.	p	p
	Gnetaceae	Gnetaceoipollenites sp.	p	
Dicotyledoneae	Casuarinaceae	Casuarinidites cainosoicus Cook. et Pike	p	
		Casuarinidites sp.	p	
	Myricaceae	Comptonia acutiloba Brongn.		m
		Comptonia sp.	p	p
		Myrica acuminata Ung.	m	
		Myrica banksiaeefolia Ung.	m	m
		Myrica esculentiformis Gladk.	p	
		Myrica hakeaefolia (Ung.) Sap.	m	
		Myrica lignitum (Ung.) Sap.	m	m
		Myrica longifolia Ung.	m	m
		Myrica pseudogranulata Gladk.	p	
		Myrica ungeri Heer	m	
		Myrica cf.carolinensis Gladk.	p	
		Myrica sp.	mp	p
		Myricacites sp.	p	
		Momipites sp. (Myricaceae)		p
	Juglandaceae	Myricaceae gen.indet.	p	
		Carya spackmaniana Trav.		p
		Carya cf.exilis Pan.		p
		Carya sp.	p	p
		Subtriporopollenites constans Pfl. (Carya)	p	
		Engelhardia macroptera (Brong.) Ung.	m	
		Engelhardia quieta (R.Pot.) Elsik	p	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Juglandaceae	<i>Engelhardia</i> sp.		p
		<i>Juglans acuminata</i> A.Br.	m	
		<i>Juglans compacta</i> Pan.		p
		<i>Juglans polyporata</i> Vojc.	p	
		<i>Juglans</i> sp.	p	p
		<i>Platycarya</i> sp.	p	p
		<i>Platycaryapollenites</i> sp.	p	
		<i>Pterocarya</i> sp.	p	
		<i>Momipites</i> sp. (Juglandaceae)	p	p
		<i>Plicatopollis plicatus</i> (Pfl.) W.Kr. (Juglandaceae)	p	
	Salicaceae	<i>Juglandaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Populus mutabilis</i> Heer, var. <i>lancifolia</i> A.Br.	m	
		<i>Populus</i> sp.	m	
		<i>Salix haidingeri</i> Ett.	m	
	Betulaceae	<i>Salix varians</i> Goepp.	m	
		<i>Alnus</i> sp.	p	p
		<i>Betula subpubescens</i> Goepp.	m	
		<i>Carpinus</i> sp.	p	p
		<i>Corylus</i> sp.	p	
	Fagaceae	<i>Ostrya</i> sp.		p
		<i>Castanea crenataeformis</i> Samig.	p	
		<i>Castanea</i> sp.	p	
		<i>Castanopsis dechenei</i> (O.Web.) Kr. et Wld.	m	
		<i>Castanopsis pseudocingulum</i> (R.Pot.) Boitz.	p	p
		<i>Castanopsis cf.tribuloides</i> ADC	m	
		<i>Castanopsis</i> sp.		p
		<i>Dryophyllum curticellense</i> (Wat.) Sap.	m	m
		<i>Dryophyllum dewalquei</i> Sap.	m	
		<i>Fagus</i> sp.	p	
		<i>Pasania</i> sp.		p
		<i>Quercus gracilis</i> Boitz.	p	p
		<i>Quercus lonchitis</i> Ung.		m
		<i>Quercus mauritanica</i> Sap. et Mar.	m	
		<i>Quercus nerifolia</i> A.Br.		m
		<i>Quercus</i> sp.	p	
		<i>Quercoides inamoenus</i> Fred.	p	
		<i>Tricolpopollenites liblarensis</i> (R.Pot.) Pfl. (Fagaceae, <i>Quercus</i> ?)	p	
		<i>Tricolporopollenites</i> sp. (Fagaceae?)		p
		<i>Tricolporopollenites henrici</i> (R.Pot.) Pfl. (<i>Quercus</i>)		p
		<i>Tricolporopollenites</i> sp. (Fagaceae?)		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Ulmaceae	<i>Celtis</i> sp.	m	
		<i>Ulmus</i> sp.	mp	
		<i>Ulmaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Ulmoideipites planeraeformis</i> Anders.	p	
	Moraceae	<i>Artocarpidium latifolium</i> Uzn.	m	
		<i>Moraceae</i> gen.indet.	p	
	Chenopodiaceae	<i>Chenopodiaceae</i> gen.indet.	p	
	Magnoliaceae	<i>Liriodendron</i> sp.	p	p
		<i>Magnolia</i> aff. <i>megafigurata</i> (W.Kr.)Ram.	p	
		<i>Magnolia</i> sp.	p	
	Lauraceae	<i>Cinnamomum cinnamomeum</i> (Rossm.) Holl.	m	
		<i>Cinnamomum scheuchzerii</i> Heer	m	
		<i>Cinnamomum</i> sp.	m	m
		<i>Daphnogene sezannensis</i> Wat.	m	
		<i>Laurophyllo achalcichensis</i> Avak.	m	
		<i>Lindera antiqua</i> (Heer) Lamotte		m
		<i>Phoebe</i> cf. <i>pallida</i> Nees	m	
		<i>Lauraceae</i> gen.indet.	p	
	Trochodendraceae	<i>Trochodendron</i> sp.	p	p
	Nymphaeaceae	<i>Nelumbo</i> sp.		p
	Platanaceae	<i>Platanus</i> sp.	mp	p
	Hamamelidaceae	<i>Corylopsis</i> sp.	p	p
		<i>Hamamelis</i> sp.	p	p
		<i>Liquidambar</i> sp.	p	p
	Rosaceae	<i>Rosaceae</i> gen.indet.	p	
	Fabaceae	<i>Leguminosites</i> cf. <i>Brachystegia eurycoma</i> Harms.	m	
	Simarubaceae	<i>Ailanthus gigas</i> Ung.	m	
		<i>Ailanthus</i> sp.	m	
	Meliaceae	<i>Cedrela caucasica</i> Kutuzk.	m	
	Anacardiaceae	<i>Rhus</i> sp.	p	
	Sapindaceae	<i>Sapindaceae</i> gen.indet.	p	
	Sabiaceae	<i>Meliosma</i> sp.	m	
	Mimosaceae	<i>Mimosites haeringiana</i> Ett.		m
	Linaceae	<i>Linum</i> sp.		p
	Aceraceae	<i>Acer</i> sp.		p
	Aquifoliaceae	<i>Ilex</i> sp.	p	p
	Proteaceae	<i>Proteacidites crassiporus</i> subsp. <i>pachysexinus</i> Samoil.	p	
		<i>Proteaceae</i> gen.indet.	p	
	Celastraceae	<i>Elaeodendron obovatifolium</i> Engelh.	m	
	Olacaceae	<i>Anacolosidites</i> sp.	p	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Rhamnaceae	<i>Ceanothus cf.americanus</i> L.	m	
		<i>Zizyphus paradisiacus</i> (Ung.) Heer	m	
		<i>Zizyphus zizyphoides</i> (Ung.) Heer	m	
	Melastomaceae	<i>Astronia cf.cumingiana</i> Vidal	m	
	Vitaceae	<i>Parthenocissus</i> sp.	p	p
	Tiliaceae	<i>Tilia</i> sp.	p	p
	Bombacaceae	<i>Bombacaceae</i> gen.indet.	p	p
	Rhizophoraceae	<i>Rhizophora thinophylla</i> Ett.	m	
	Sterculiaceae	<i>Sterculiaceae</i> gen.indet.		p
	Buxaceae	<i>Buxus</i> sp.		p
	Elaeagnaceae	<i>Elaeagnus</i> sp.		p
	Myrtaceae	<i>Callistemophyllum speciosum</i> Ett.	m	
		<i>Eucalyptus oceanica</i> Ung.	m	
		<i>Myrtaceae</i> gen.indet.	p	p
	Alangiaceae	<i>Alangium</i> sp.		p
	Nyssaceae	<i>Nyssa</i> sp.	p	p
	Cornaceae	<i>Cornus cf.platiphylla</i> Sap.	m	
	Araliaceae	<i>Araliaceae</i> gen.indet.	p	p
	Sapotaceae	<i>Chrisophyllum juglansoides</i> Wat.	m	
		<i>Sapotaceae</i> gen.indet.	p	p
	Loranthaceae	<i>Loranthaceae</i> gen.indet.	p	
	Symplocaceae	<i>Symplocos</i> sp.	p	
	Rubiaceae	<i>Cephaelanthus</i> sp.	p	
	Oleaceae	<i>Fraxinus</i> sp.		p
		<i>Oleaceae</i> gen.indet.	p	p
	Apocynaceae	<i>Acerates veterana</i> Heer		m
		<i>Apocynophyllum achalchichensis</i> Avak.	m	
		<i>cf. Aspidosperma anomalum</i> Muell.	m	
		<i>Echitonium sophiae</i> Web.	m	
		<i>Asteraceae</i> gen.indet.		p
Monocotyledoneae	Potamogetonaceae	<i>Potamogeton</i> sp.		p
	Poaceae	<i>Phragmites provincialis</i> Sap.	m	
	Arecaceae	<i>Nipa</i> sp.	p	
		<i>Sabal</i> sp.	p	
		<i>Arecaceae</i> (<i>Phoenix</i> sp.)	p	
		<i>Arecipites convexus</i> (Thierg.) W.Kr.	p	
		<i>Arecipites cf.brandenburgensis</i> W.Kr.	p	
		<i>Palmaepollenites tranquilus</i> R.Pot.	p	
		<i>Monocolpopollenites dorogensis</i> (R.Pot.) Pf. (<i>Sabal</i>)	p	
		<i>Monocolpopollenites cf.magnus</i> Pf. (<i>Arecaceae</i>)	p	
		<i>Arecaceae</i> gen.indet.		p
	Smilacaceae	<i>Smilax sagittifera</i> Heer	m	
	Sporangiaceae	<i>Sporangium</i> sp.		p

1	2	3	4	5
სისტემატიკურად განვითარებული პროგრამი		<i>Leiotriletes</i> sp. <i>Neogenisporites</i> sp. <i>Triletes asolidus</i> W.Kr. <i>Extratriroporopollenites</i> sp. <i>Fupingopollenites</i> <i>wackersdorfensis</i> (Thiele-Pfeiffer) <i>Liu Geng-wu.</i> <i>Interpollis suppliensis</i> W.Kr. <i>Nudopollis thiergarti</i> (R.Pot.) Pfl. <i>Oculopollis</i> sp. <i>Pollenites cingulum</i> R.Pot. <i>Pollenites liblarensis</i> Thoms. <i>Retitricolpites</i> sp. <i>Retitricolporopollenites</i> sp. <i>Rhoipites granulatus</i> (Fred.) Boitz. <i>Rhoipites</i> sp. <i>Spinozonocolpites prominatus</i> <i>Kedv.</i> <i>Subtrudopollis</i> sp. <i>Triatriopollenites maculates</i> Pfl. <i>Triatriopollenites</i> sp. <i>Triporopollenites</i> sp. <i>Trudopollis menneri</i> (Mart.) Zasl. <i>Trudopollis pompeckji</i> (R.Pot.) <i>Pfl.</i> <i>Trudopollis</i> sp. <i>Verrutricolporites cf.tenuicrassus</i> <i>Pokrovskaja</i> <i>Verrutricolporites</i> sp.	p	

ნეოზენური პერიოდი

საქართველოს ტერიტორიაზე ნეოგენური ნალექები ფართოდაა გავრცელებული. მათი გეოქრონოლოგია ეფუძნება მდიდარ პალეონტოლოგიურ მასალას. საქართველოში მიღებულ სტრატიგრაფიულ სქემებში (Ананиашвили и др. 2000; Бадзошвили, 1986; Булеишвили, 1960; Челидзе, 1974; Тактакишивили, 1984) 8თვიერთი რეგიონსართულების საბლვრები არ ემთხვევა აღმოსავლეთ პარაგეთისის ნეოგენური ნალექებისთვის მიღებულ საბლვრებს. კერძოდ, ეს ეხება სარმატულს, რომლის ვოლინური ქვესართული და ბესარაბიულის ქვედა

მრევები მიჩნეულია შეამიოცენურად. ასევე სადავოა პონტურის ადგილი, რომლის დიდი ნაწილი დათარიღებულია ზედამიოცენურად (Невесская и др. 2003; Семененко, 2009).

საქართველოში ნეოგენური ფლორები ძირითადად დაკავშირებულია ფაუნისტურად დათარიღებულ მრევებთან. ჩვენ ნაშრომში მცენარეთა სიები მოცემულია ცალ-ცალკე თითოეული სართულისთვის. სიების შედგენისას მიღებულია მხედველობაში ის ცვლილებები, რომელიც იყო შეტანილი ნამარხი მცენარეების განსაზღვრაში კოლექციების რევიზიების შედეგად (Тахтаджян, 1974).

მიმცენური ეპოქა

ქვედამიოცენური

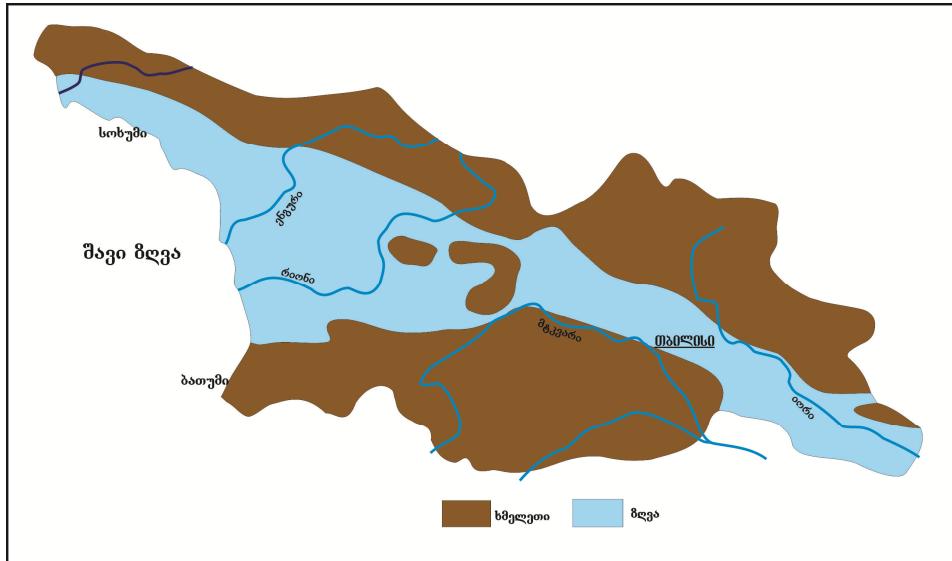
ქვედა და შეამიოცენურის განმავლობაში საქართველოს ტერიტორიაზე არსებობდა ორი ხმელეთი – ჩრდილოეთი და სამხრეთი და კუნძულები, განლაგებული მთათაშუა დეპრესიაში, რომელიც იყო დაფარული ზღვით (ნახ.5).

დეპრესიის ღრმა ადგილებში გროვდებოდა თიხები, დახასიათებული ფორამინიფერებით. პერიფერიულ ნაწილებში თიხებს ენაცვლებოდა ქვიშაქვები, მდიდარი მოლუსკური ფაუნით (Адамия и др., 1964). გორი-კასპის რეგიონში ეს ფაუნა იყო შესწავლილი დავითაშვილის მიერ (Давиташвили, 1933, 1934), რომელმაც გამოყო თრი სფრაგიგრაფიული ერთეული - საყარაულოს და კოწახურის ჰორიზონტები (ცხრ. IX).

მოგვიანებით სოფ. უფლისციხის მიდამოებში (გორის რაიონი) საყარაულოს ქვეშ განლაგებულ ნალექებში იყო ნაპოვნი ხმელთაშუაზღვის ტიპის ფაუნა სტენოპალური ელემენტებით. ამ ფაუნის შემცველი შრეები გაუპარალელდა დასავლეთ პარაგეთისის აკვიტანურ სართულს და გამოიყო როგორც უფლისციხის სართული (Ананиашвили и др., 2000; Курцхалия и др., 1972).

მცენარეთა სია კოწახურის ჰორიზონტის ნალექებიდან იყო გამოქვეყნებული მჭედლიშვილის (Мчедлишвили, 1955) მიერ. მისი აზრით კომპლექსი ასახავს მშრალი და ცხელი კლიმატის პირობებს. უზნაძის

(Узнадзе, 1965) მიხედვით სიაში მოყვანილი მცენრებიდან ყველა არ არის ქსეროფიტი. კერძოდ, ეს ენება საკმაოდ მრავალფეროვან დაფნისებრთა ჯგუფის წარმომადგენლებს.

ნახ. 5. საქართველოს მიოცენური დროის (ზედასარმატულის გარდა) სქემატური პალეოგეოგრაფიული რუკა.

ქვედამიოცენური ფლორა შეისწავლა ჯაფარიძემ (Джапаридзе, 1982). მცენარეთა ნაშთები იყო აღმოჩენილი სოფლების წედისის, ქვახვრელს, უფლისციხისა და მეტების მახლობლად (ნახ.6). ყველა ჭრილში ფლორის შემცველი შრეები განლაგებულია ფაუნისტურად დათარიღებული აკვიტანური (უფლისციხის) და საყარაულოს რეგიონისართულებს შორის. ნამარხი მასალა წარმოდგენილია წიწვებით, ნაყოფებით და ფოთლებით, რომელთა შორის ჭარბობენ ვიწრო ფირფატის მქონე ფორმები, უხეში ტექსტურით. კოლექციის დიდ ნაწილს შეადგენენ Leguminosae-ს ტიპის ფოთლები, რომლის განსაზღვრა უფრო ბუსტად შეუძლებელია. მთლიანად ფლორას აქვს ქსეროფიტული იერი.

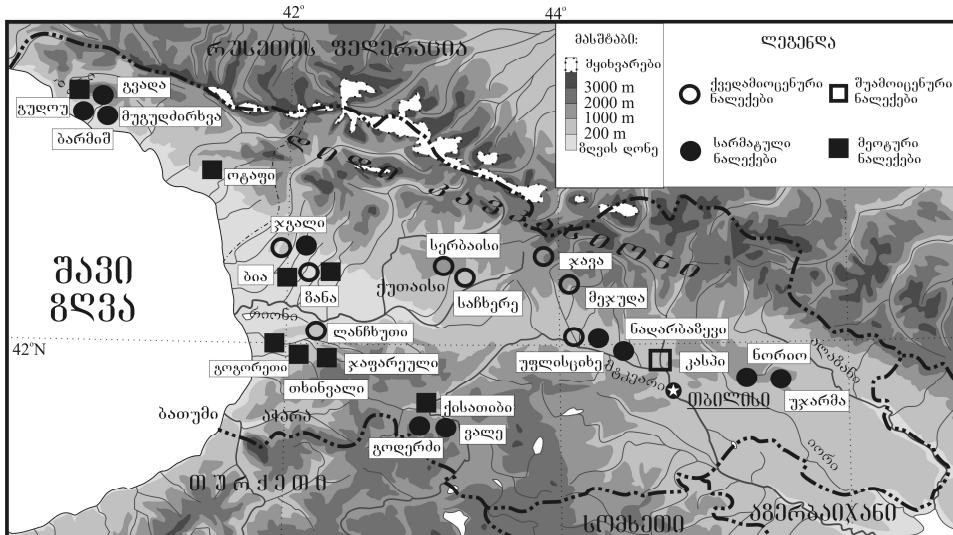
დაფნისებრთა, მარადმწვანე წიფლისებრთა და სხვა თერმოფილური მცენარეები, რომლებიც პალეოგენურში მთელ ამიერკავკასიაში ქმნიდნენ ტენიან სუბტროპიკულ ტყეებს,

ადრემიოცენურში განაგრძობენ არსებობას აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე დაბალი ტენიანობის პირობებშიც. უფრო ნოტიო უბნებში, მდინარეების პირას, იზრდებოდნენ *Quercus nerifolia*, *Myrica lignitum*, *Pinus taedaeformis*. მთაში ხარობდა ზომიერი კლიმატის მცენარეები. მაკროფლორაში მათი ნაშთები იშვიათია, რადგან ამ მცენარეების ადგილსაპოვებლები მოშორებული იყო აკუმულაციის აუგს. ადრემიოცენურში აღმოსავლეთ საქართველოს ჰავა იყო სუბტროპიკული, მშრალი გაფხულით და რბილი გამთრით, რომელიც არ აფერხებდა ვეგეტაციის პერიოდს (Джапаридзе, 1982).

ცხრ. IX. საქართველოს მიოცენური ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა
(Жгенти, 1981; Бадзошвили, 1986; Булеишвили, 1986; Ананиашвили и др., 2000;
Невесская и др., 2003; Семененко и др., 2009)

	შეჯიბი	სართული	ქვესართული
7.1	8-და მიოცენური	მეორეური	აკმანაური
9.5			ბაგეროვული
13.0		სარმატული	ხერსონული
17.0			ბესარაბიული
23.8			ვოლინური
	შეა მიოცენური	კონკური	
		ქართველური	
		კარაგანული	
		ჩოკრაპული	
		თარხნული	
	ვედა მიოცენური	მაიმოური სერია	კონკურის
			საყარაულოს
			უფლისტიხის (ძვიტანური)

აღმოსავლეთ საქართველოში (რუსთავის რაიონი) პალეოგენური და მაიკოპური ნალექების კერნული მასალა იყო შესწავლილი პალინოლოგიურად. პალინოლოგიური კომპლექსების საფუძველზე მაიკოპური სერია გაყოფილია ოთხ ნაწილად (Дзиграшвили, 1974).

ნახ. 6. პალეოფლორისტული ნაშთების აღგილსა მოვებლები საქართველოს
მიოცენურ ნალექებში.

შუამიოცენური

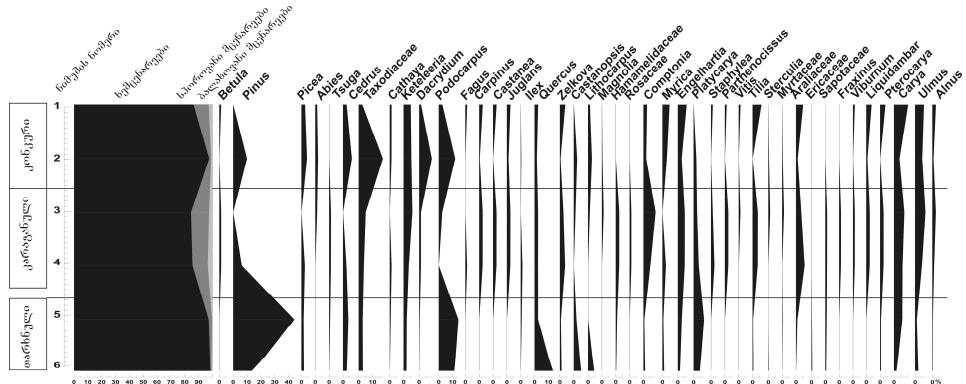
შუამიოცენურის დასაწყისში დიდი და მცირე კავკასიონი გამოვიდა გეოსინკლინური სტადიიდან და ჩამოყალიბდნენ მთის სისტემებად. დაძირვას განიცდიდა საქართველოს ბელტი, რომელიც თანდათანობით გადაიქცა მთათაშუა მოლასურ დეპრესიად. საქართველოს შუამიოცენური სტრატიგრაფიული სქემა მოცემულია IX ცხრილში.

პალეობოგანიკური თვალსაზრისით შუამიოცენურის პირველი ნახევარი (თარხნული, ჩოკრაკული) სუსტად არის შესწავლილი. დასავლეთ საქართველოს (ლანჩხუთის რაიონი) ჩოკრაკულ ნალექებში ნაპოვნია მხოლოდ დაფნისებრთა და განუსაზღვრელი ორლებნიანების ხეშემი ფოთლების იშვიათი აღნაბეჭდები (Узнадзе, 1965).

ცაგერის რაიონში (მდ. ცხენისწყლის აუზი) თარხნული ჰორიზონების ნალექები შესწავლილია პალინოლოგიური მეთოდით (Ананиაშვილი, Пурцеладзе, 1976). კომპლექსი შედგება, როგორც მარადმწვანე, ისე ფოთლმცვივანი ხემცენარეებოსაგან. მთლიანად ფლორას აქვს თერმოფილური იერი.

პალეობოგანიკურად გაცილებით უკეთესადაა შესწავლილი შუამიოცენურის მეორე ნახევრის-კარაგანული, ქართველური და კონკური რეგიონისართულების ფლორა (ნახ. 6). ფოთლები, ნაყოფები და

ყვავილების ნაწილები აღმოსავლეთ (ქართლის დეპრესია) და დასავლეთ საქართველოს შეამიოცენური ნალექებიდან აღწერილია ავაქოვის (Аваков, 1967, 1979, 2008, 2010) მიერ. პალინოლოგიური კომპლექსები სხვადასხვა ჭრილებიდან შეისწავლა რამიშვილმა (Рамишвили, 1982). მთელი პალინოლოგიური მასალა დაკავშირებულია ფაუნისტურად დათარილებულ შრეებთან.

ნახ. 7. დასავლეთ საქართველოს შეამიოცენური ნალექების შემაჯამებელი პალინოლოგიური დიაგრამა.

როგორც მაკრონაშთები, ისე პალინოლოგიური კომპლექსები (ნახ.7) ასახავენ ტყის მცენარეულობას, რომლის შემადგენლობაში მონაწილეობენ მარადმწვანე და ფოთოლმცვივანი ხეები. ტყის ქვედა იარუსს ქმიდნენ გვიმრები, რომლებიც თავისი სიმრავლით, მდიდარი შემადგენლობით და წინა ეპოქების ფორმებთან მსაგავსებით ანიჭებენ შეამიოცენურ ფლორას „არქაულ იერს“. ზოგიერთი ფორმა, რომლის მიმსგავსება თანამედროვე ტაქსონებთან შეიძლება მხოლოდ მსხვილი სისტემატიკური ერთეულების ღონებები განსაზღვრულია მორფოლოგიური (ხელოვნური) სისტემით. ასეთებია: *Toroisporites lusaticus*, *Clavifera triplex*, *Leiotriletes mioacenicus*, *L. wolfii*, *Divisisporites* sp. და სხვა. ცალკე ჯგუფს შეადგენენ გვიმრები: *Anemia*, *Lygodium*, *Gleichenia*, *Hymenophyllum*, *Dicksonia*, *Cyathea*, რომლებსაც ეხლა უკავიათ ვიწრო რელიეფური არეალი. ამათგან მხოლოდ *Hymenophyllum*-ი შენარჩუნებულია საქართველოს თანამედროვე ფლორაში.

შიშველთესლოვანები წარმოდგენილია ძირითადად მთიანი რეგიონებისთვის დამახასიათებელი სუბტროპიკული ფორმებით: *Ginkgo*, *Podocarpus*, *Dacrydium*, *Cathaya*, *Keteleeria*, *Cedrus*. პალინოკომპლექსებში ფიჭვის რაოდენობა საკმაოდ მაღალია, განსაკუთრებით ჩოკრაკულში.

ბევრად ნაკლებია ახალგამრდა ფლორებისთვის ტიპური გვარების *Abies*, *Picea*, *Tsuga* მტვრის მარცვლები. ტაქსოდიუმისებრთა (გვარები *Sequoia*, *Cryptomeria*, *Taxodium*) პალინომორფების რაოდენობა თითქმის იგივეა, რაც საპარალი პარკების მქონე წიწვოვანებისა.

დიდი სისტემატიკური და ეკოლოგიური მრავალფეროვნებით გამოიჩინებიან ფარულთესლოვანები. პალინოლოგიურ კომპლექსებში ხშირად გვხვდება პატარა, სამდარიანი „კასტანილის ტიპის“ მტვრის მარცვლები. ისინი აღწერილია ხელოვნური სისტემით, როგორც *Tricolporopollenites cingulum*. წიფლისებრთა ოჯახიდან ზოგიერთი მტვრის მარცვლები ეკუთვნიან თანამედროვე მუხებს, ზოგიერთები კი ხმელთაშუაზღვის რეგიონების შუამიოცენური ნალექებისთვის დამახასიათებელ გადაშენებულ ფორმებს: *Tricolporopollenites microhenrici* და *T. henrici*.

როგორც მაკრონაშთებით, აგრეთვე პალინოლოგიური ანალიზის მონაცემებით შეა მითცენისთვის ყველაზე დამახასიათებელი გვარებია *Comptonia* და *Myrica*, რომლის სახეობები იჩენენ მორფოლოგიურ მსგავსებას ციმბირის და უნგრეთის პალეოგენურ ფორმებთან (Гладкова, 1965; Kedves, 1974).

ოჯახ კაკლისებრთა (*Juglandaceae*) გვარებს შორის ყველაზე დამახასიათებელია *Engelhardia* და *Platycarya*, რომელთა მტვრის მარცვლები გვხვდება თითქმის ყველა ჭრილში. ზოგი ფორმები აღწერილია როგორც ხელოვნური ტაქსონები *Momipites punctatus* და *Triatriopollenites coryphaeus*.

მაკრონაშთების და პალინომორფების მიხედვით შუამიოცენურში არსებობდა რამოდენიმე კლიმატური სარტყელი, სხვადასხვა მცენარეულობით. სანაპირო ზოლი, მთის ქვედა და შეა სარტყელები დაფარული იყო სუბტროპიკული ტყეებით, რომლის შემადგენლობაში შედიოდნენ შემდეგი ტაქსონები: *Araliaceae*, *Sterculiaceae*, *Moraceae*, *Lauraceae*, *Fagaceae*, *Sapotaceae*, *Symplocos*, *Mastixia*, *Magnolia*. გვიმრებიდან გაბატონებული იყო *Cyathea*, *Dicksonia*, *Lygodium*, *Anemia*, *Polypodium*, *Pteris*.

ცვილიანისებრთა მაკრონაშთების სიმრავლე მიუთითებს იმაზე, რომ ეს მცენარეები ტყეებს ქმნიდნენ მდინარეების გასწვრივ. სკლეროფილური ფორმაციის შემადგენლობაში შედიოდნენ მირტები, აკაცია, ზოგიერთი მუხა (*Quercus lonchitis*, *Q. drymeja*) და განუსაბლვრელი ცვილიანისებრთა და მირტების ტიპის ვიწრო ფოთლების მქონე მცენარეები. აქვე იმდებოდნენ ნოტიო,

სებგროპიკული ჰავისთვის დამახასიათებელი ლიანები: *Smilax* და *Sabia* (Аваков, 1967).

ჰიპსომეტრიულად ზემოთ გავრცელებული იყო სოთბობობიერი და ბომიერი ჰავის მცენარეები, ფოთოლმცვივანები და წიწვოვანები: *Ginkgo*, *Dacrydium*, *Podocarpus*, *Platanus*, *Comptonia*, *Juglans*, *Pterocarya*, *Castanea*.

ტაქსოდიუმისებრთა მტვრის მარცვლების დიდი რაოდენობა მიუთითებს, რომ შუამიოცენურის განმავლობაში საქართველოს თითქმის მთელ ტერიტორიაზე გაბატონებული იყო სებგროპიკული ტენიანი ჰავა.

საქართველოს შუამიოცენური ფლორის შედარებამ მეტობელი ტერიტორიის ფლორებთან (ამიერკავკასიის აღმოსავლეთი და კავკასიის ჩრდილოეთი) გვიჩვენა, რომ ამ ფლორების შემადგენლობა იყო ბევრად დარიბი. განსაკუთრებით, გვიმრებით და სებგროპიკული მარადმწვანე მცენარეებით (Ананова, 1976; ჯაბაროვა, 1976; Манукян, 1978).

საქართველოს შუამიოცენური ფლორა და ხმელთაშუაზღვის ოლქის სინქრონული ფლორები ვითარდებოდნენ თითქმის ერთნაირად, მკვეთრი ცვლილებების გარეშე (Nagy, 1985, 1992). ამ დროის ფლორები არ იყო ერთი ტიპის, როგორც პალეოგენურში, მაგრამ იყო უფრო პომოგენური, ვიდრე ნეოგენური დროის შემდგომ ეპოქებში, როცა დიფერენციაციის პროცესის ბრძის შედეგად წარმოიშვა ტიპური ფლორისტული კომპლექსების მქონე ცალკეული ფიტოგეოგრაფიული პროვინციები.

ცხრ. X. საქართველოს ქვედა და შუამიოცენური ნალექების მცენარეთა სია:
m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

ქლასი	ჯახი		ეველა მიოზენი	შეა გიოზენი
1	2	3	4	5
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium</i> sp.		p
Isoëropsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.		p
		<i>Selaginella</i> sp.		p
		<i>Echinatisporeites miocaenicus</i> W.Kr. (<i>Selaginella</i> sp.)		p
		<i>Ophioglossum</i> sp.		p
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda heeri</i> Gaud.	m	
		<i>Osmunda</i> sp.		p
	Anemiaceae	<i>Anemia cf.hirta</i> (L.) Swartz.		m
		<i>Anemia cf.mexicana</i> Klantsch		m
		<i>Anemia</i> sp.		p
		<i>Mohria</i> sp.		p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Lygodiaceae	<i>Lygodium digitatum</i> Presl.		p
		<i>Lygodium multivallatum</i> (W.Kr.) Ram.		p
		<i>Lygodium</i> sp.		p
		<i>Toroisporites lusaticus</i> W.Kr.		p
		<i>Pteris cretica</i> L.		p
	Pteridaceae	<i>Pteris parschlugiana</i> Ung.		m
		<i>Pteris</i> sp.		p
		<i>Polypodiaceosporites gracillimus</i> Nagy		p
		<i>Polypodiaceosporites helveticus</i> W.Kr.		p
		<i>Polypodiaceosporites lusaticus</i> W.Kr.		p
		<i>Polypodiaceosporites microverrucosus</i> W.Kr.		p
		<i>Polypodiaceosporites triangulus</i> W.Kr.		p
	Adiantaceae	<i>Anogramma</i> sp.		p
		<i>Onychium</i> sp.		p
	Gleicheniaceae	<i>Clavifera triplex</i> Bolch.		p
		<i>Gleichenia angulata</i> Naum.		p
		<i>Gleichenia</i> sp.		p
	Polypodiaceae	<i>Polypodium verrucatum</i> Ram.		p
		<i>Polypodium</i> sp.		p
		<i>Polypodiisporites potoniei</i> Nagy		p
		<i>Verrucatosporites alienus</i> (R.Pot.) Th.et Pfl.		p
		<i>Verrucatosporites favus</i> (R.Pot.) Th.et Pfl.		p
		<i>Verrucatosporites histiopteroides</i> W.Kr.		p
	Hymenophyllaceae	<i>Hymenophyllum rotundum</i> N.Mtchedl.		p
		<i>Hymenophyllum</i> sp.		p
	Thyrsopteridaceae	<i>Cibotium guriensis</i> Purc.		p
	Dicksoniaceae	<i>Dicksonia antarctica</i> A.Br.		p
		<i>Dicksonia reticulata</i> Purc.		p
		<i>Dicksonia unitotuberata</i> Purc.		p
		<i>Dicksonia</i> sp		p
	Cyatheaceae	<i>Cyathea</i> sp.		p
		<i>Divisisporites</i> sp.		p
		<i>Leiotriletes miocenicus</i> Nagy		p
		<i>Leiotriletes wolffii</i> W.Kr.		p
	Aspleniaceae	<i>Asplenium wegmanni</i> A.Brongn.		m
	Aspidiaceae	<i>Cyclosorus stiriacus</i> (Ung.) Ching et Takht.	m	
		<i>Cystopteris</i> sp.		p
		<i>Lastrea</i> (<i>Cyclosorus</i>) <i>fischeri</i> Heer		m
	Blechnaceae	<i>Woodwardia roessneriana</i> (Ung.) Heer		m

1	2	3	4	5
Ginkgoopsida	Ginkgoaceae	Ginkgo sp.		p
	Podocarpaceae	Dacrydium sp.		p
		Podocarpus sp.		p
		Abies sp.		p
		Cathaya sp.		p
		Cedrus sauerae N.Mtchedl.		p
		Cedrus sp.		p
		Keteleeria caucasica Ram.		p
		Picea metechensis Charat.	m	
		Picea sp.		p
		Pinus nikitini Budant.		m
		Pinus taedaeformis (Ung.) Heer	m	
		Pinus cf.engelhardtii Menz.		m
		Pinus sp.	m	mp
		Pseudolarix aff.kaemferi Gord.		p
		Tsuga diversifolia (Maxim.) Mast.		p
		Cryptomeria japonica Don		p
		Cryptomeria sp.		p
		Glyptostrobus europaeus (Brongn.) Heer	m	
		Sequoia sp.		p
		Taxodium dubium (Sternb.) Heer	m	
		Taxodium sp.		p
	Cupressaceae	Libocedrus salicorioides (Ung.) Heer	m	m
Gnetopsida	Ephedraceae	Ephedra sp.		p
		Comptonia aborigena Glad.		p
		Comptonia acutiloba Brongn.	m	
		Comptonia grandis Glad.		p
		Comptonia imperfecta Glad.		p
		Comptonia sp.		p
		Myrica acuminata Ung.		m
		Myrica intermedia Glad.		p
		Myrica laevigata (Heer) Sap.		m
		Myrica lignitum (Ung.) Sap.	m	
		Myrica longifolia Ung.	m	
		Myrica pseudogranulata Glad.		p
		Myrica swanteviti (Ung.) Avakov		m
		Myrica ungeri Heer		m
		Carya sp.		p
		Cyclocarya sp.		p
	Juglandaceae	Engelhardia brongniartii Sap.	m	m
		Engelhardia gorensis Djap.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Juglandaceae	<i>Engelhardia schlickumi</i> Weyland		m
		<i>Engelhardia wallichiana</i> Lindl.		p
		<i>Engelhardia</i> sp.		p
		<i>Juglans regia</i> L.		p
		<i>Juglans</i> sp.		p
		<i>Momipites punctatus</i> Nagy (<i>Engelhardia</i> sp.)		p
		<i>Platycarya miocenicus</i> (Nagy) Ram.		p
		<i>Platycarya</i> sp.		p
		<i>Triatriopollenites coryphaeus</i> (R.Pot.) Th.et Pfl.		p
	Salicaceae	<i>Populus latior</i> A.Br.		m
		<i>Populus</i> sp.		m
		<i>Salix angusta</i> A.Br.		m
	Betulaceae	<i>Alnus</i> sp.		p
		<i>Betula</i> sp.		p
		<i>Carpinus betulus</i> L.		p
		<i>Carpinus grandis</i> Ung.	m	
		<i>Carpinus neilreichii</i> Kov.		m
		<i>Carpinus</i> sp.		mp
		<i>Corylus</i> sp.		p
		<i>Ostrya</i> sp.		p
		<i>Castanea</i> sp.		p
	Fagaceae	<i>Castanopsis decheni</i> (O.Web.) Kr.et Wld.		m
		<i>Castanopsis cf.echidnocarpa</i> A.DC		m
		<i>Castanopsis brevicutispis</i> Miq.		m
		<i>Castanopsis</i> sp.		p
		<i>Lithocarpus</i> sp.		p
		<i>Fagus</i> sp.		p
		<i>Quercus accutissima</i> Carruth.		m
		<i>Quercus drymeja</i> Ung.		m
		<i>Quercus fuscinervis</i> (Rossm.) Heer		m
		<i>Quercus ionchitis</i> Ung.		m
		<i>Quercus nerifolia</i> A.Br.	m	m
		<i>Quercus</i> sp.		mp
		<i>Tricolporopollenites cingulum</i> (R.Pot.) Th.et Pfl.		p
		<i>Tricolporopollenites henrici</i> (R.Pot.) Th.et Pfl.		p
		<i>Tricolporopollenites microhenrici</i> (R.Pot.)Th.et Pfl.		p
	Ulmaceae	<i>Ulmus minuta</i> Goepp.		m
		<i>Ulmus pyramidalis</i> Goepp.		m
		<i>Ulmus</i> sp.		p
		<i>Zelkova</i> sp.		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Moraceae	<i>Ficus</i> sp.		p
		<i>Moraceae</i> gen.indet.		p
	Loranthaceae	<i>Viscum caucasicum</i> Djap.	m	
	Magnoliaceae	<i>Magnolia attenuata</i> Web.		m
		<i>Magnolia dianae</i> Ung.		m
		<i>Magnolia dzundzeana</i> (Pal.) Takht.		m
		<i>Magnolia megafigurata</i> (Krutsch) Ram.		p
		<i>Magnolia neogenica</i> (W.Kr.) Ram.		p
		<i>Magnolia</i> sp.	m	m
		<i>Cinnamomum lanceolatum</i> (Ung.) Heer	m	m
	Lauraceae	<i>Cinnamomum polymorphum</i> Heer		m
		<i>Cinnamomum scheuchzeri</i> Heer		m
		<i>Laurus agatophyllum</i> Ung.	m	
		<i>Lindera antiqua</i> (Heer) Lamotte	m	
		<i>Litsea primigenia</i> (Ung.) Takht.	m	
		<i>Ocotea heeri</i> (Gaud.) Takht.	m	
		<i>Ocotea kolakovskiy</i> Harut.	m	
		<i>Ocotea cf.pulchella</i> Mart.		m
		<i>Persea braunii</i> Heer	m	
		<i>Lauraceae</i> gen.indet.		m
	Nymphaeaceae	<i>Nuphar</i> sp.		p
	Theaceae	<i>Ternstroemia mocanerifolia</i> Kol.		m
	Platanaceae	<i>Platanus</i> cf. <i>orientalis</i> L.		m
	Hamamelidaceae	<i>Liquidambar europaeum</i> A.Br.		m
		<i>Liquidambar orientalis</i> L.		p
		<i>Liquidambar styraciflua</i> L.		p
		<i>Sycopsis colchica</i> Ram.		p
	Rosaceae	<i>Rosa</i> sp.	m	
		<i>Sorbus</i> sp.	m	
		<i>Rosaceae</i> gen.indet.		p
	Fabaceae	<i>Acacia colchica</i> Avakov		m
		<i>Dalbergia bella</i> Heer	m	
		<i>Dalbergia</i> sp.	m	
		<i>Wisteria fallax</i> (Nath.) Tanai et Onoe	m	
		<i>Leguminosites</i> sp..	m	
	Caesalpiniaceae	<i>Podogonium oehningense</i> (Koen.) Kirch.	m	
	Meliaceae	<i>Cedrela denticulata</i> Djap.	m	
		<i>Cedrela dorofeevi</i> Djap.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Euphorbiaceae	Euphorbiaceae gen.indet.		p
		Cotinus cf.coggygria Scop.		m
Anacardiaceae		Cotinus sp.	m	
		Rhus meriani Heer		m
		Rhus sp.	m	
	Sapindaceae	Cupania japonica Tanai	m	
		Sapindus bilinicus Ett.	m	
		Sapindus cupanoides Ett.		m
		Sapindus densifolius Heer		m
		Sapindus falcifolius (A.Br.) Heer	m	
		Sapindus cf.inaequilatera Rusby		m
	Sabiaceae	Sabia cf.parvifolia Wall.		m
	Aquifoliaceae	Ilex cf.opaca Ait.		m
		Ilex sp.		p
	Staphyleaceae	Staphylea sp.		p
	Rhamnaceae	Berchemia multinervis (A.Br.) Heer		m
		Frangula cf.alnus Mill.		m
	Vitaceae	Parthenocissus quinquefoliiformis Lub.		p
		Vitis sp		p
	Tiliaceae	Tilia sp.		mp
	Sterculiaceae	Sterculia sp.		p
	Elaeagnaceae	Elaeagnus sp.		p
	Myrtaceae	Eugenia haeringiana Ung.	m	
		Myrtophyllum armazii Avakov		m
		Myrtophyllum sp.		m
		Myrtus rectinervis Sap.		m
		Daplopollis mirtoides W.Kr.		p
		Myrtaceae gen.indet.		p
	Combretaceae	Combretum caucasicum Avakov		m
	Melastomaceae	Meriania vsatii Avakov		m
	Mastixiaceae	Mastixia sp.		p
	Cornaceae	Aucuba cf.japonica Thunb.		m
		Cornus cf.capitata Wall.		m
	Araliaceae	Brassaiopsis sp.		p
		Araliaceae gen.indet.		p
		Tricolpopollenites edmundi (R.Pot.) Th.et Pf.		p
	Apiaceae	Apiaceae gen.indet.		p
	Clethraceae	Clethra iberica Djap.	m	
		Clethra maximoviczii Nat.	m	
	Myrsinaceae	Rapanea iberica Avakov		m
	Sapotaceae	Bumelia oblongifolia Ett.	m	
		Sapotaceae gen.indet.		p
		Sapotacepodaepollenites obscurus (Th.et Pf.) Nagy		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Symplocaceae	<i>Symplocos paniculata</i> Wall.		p
	Periplocaceae	<i>Periploca</i> sp.	m	
	Apocynaceae	<i>Allamanda uacilai</i> Avakov		m
		<i>Apocynophyllum helveticum</i> Heer		m
		<i>Apocynophyllum</i> sp.	m	
		<i>Plumiera caucasica</i> Avakov		m
		<i>Tabernaemontana telaginensis</i> Avakov		m
	Oleaceae	<i>Apocynaceae</i> gen.indet.		m
		<i>Phyllites</i> sp. (Apocynaceae?)		m
	Caprifoliaceae	<i>Fraxinus</i> sp.		mp
		<i>Syringa</i> cf. <i>vulgaris</i> L.		m
	Lamiaceae	<i>Lonicera</i> sp.		m
		<i>Viburnum</i> sp.		mp
	Plantaginaceae	<i>Lamiaceae</i> gen.indet.		p
	Asteraceae	<i>Plantago</i> sp.		p
		<i>Artemisia</i> sp.		p
		<i>Asteraceae</i> gen.indet.		p
Monocotyledoneae	Liliaceae	<i>Smilax minuta</i> Djap.	m	
		<i>Smilax usanetensis</i> Avakov		m
		<i>Liliaceae</i> gen.indet.		mp
	Poaceae	<i>Poaceae</i> gen.indet.		p
	Arecaceae	<i>Arecipes monosulcoides</i> W.Kr.		p
		<i>Arecaceae</i> gen.indet.		p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium</i> sp.		p
	Typhaceae	<i>Typha</i> sp.		p

გედამიოცენური

ამ თავში მაკრონაშთებისა და პალინოლოგის მონაცემების საფუძველზე განხილულია ფლორისა და მცენარეულობის ისტორია სარმატული და მეოფური ეპოქების განმავლობაში. პალინოლოგიური კომპლექსები იყო ინტერპრეტირებული ლანდშაფტურული მეთოდით, რომელსაც საფუძვლად უდევს მცენარეულობის გონიალური გავრცელების კანონი (Борзенкова, 1992). ეს მეთოდი გუსტი პალეოკლიმატური პარამეტრების აღდგენის საშუალებას არ იძლევა, მაგრამ კარგად ასახავს მცენარეთა გონიერის გადაადგილებას, რის გამოც ის განსაკუთრებით ეფექტურია მთიანი რეგიონების პალეობოტიკანიკური მასალის ინტერპრეტაციისათვის. პალეოკლიმატური რეკონსტრუქციები აგებულია თითოეული გონისთვის ცალ-ცალკე, მათი მცენარეულობის შემადგენლობის გათვალისწინებით (Shatilova et al., 2004a).

ლანდშაფტურული მეთოდი გამოყენებული იყო აგრეთვე გედა კაინობორუის პოსტსარმატული ნალექების პალინოკლიმპლექსების ინტერპრეტაციის დროს, რისი საშუალებითაც აღდგენილია ჰავის და მცენარეულობის თითქმის უწყვეტი ისტორია სარმატულიდან პოლოცენის ჩათვლით და გამოყოფილია განვითარების ეტაპები (1-X111).

სარმატული სართული

სარმატული ნალექები ფართოდაა გავრცელებული ამიერკავკასიის მთათაშეა მოლასურ დეპრესიაში. ფაუნისტური მონაცემების საფუძველზე ისინი იყოფა სამად: ქვედა - ვოლინურ, შუა - ბესარაბიულ და გედა - ხერსონულ ქვესართულად (ცხრ.IX). ქვედა და შუა სარმატულის ბლვიური ფაციესი გავრცელებულია საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე. გედასარმატულის ბლვიური ნალექები კი ცნობილია მხოლოდ დასავლეთ საქართველოში და კახეთში (მდ. იორი), ე.წ. „ბლვიური წყების“ სახელით (Булеишвили, 1960; Грузинская и др., 1986).

დასავლეთ საქართველოს სარმატული ნალექებიდან (ნახ.6) ფოთლების აღნაბეჭდები პირველად აღწერა უბნაძემ (Узнадзе, 1965). მაკრონაშთებით მდიდარი აფხაზეთის ფლორები სოფლების გვადას, მუგუდირხვას და ბარმიშის მიდამოებიდან შეასისწავლა კოლაკოვსკიმ (Колаковский, Шакрыл, 1972). ერთ-ერთი პატარა აღგილსაპოვებელი სოფ. ჯირხვასთან აღწერილია რაგიანის მიერ (Ратиани, 1972). აფხაზეთის

სარმატული ფლორები გამოირჩევა ორიგინალურობით, სისტემატიკური სიმდიდრით და სუბტროპიკული მცენარეების სიჭარით.

ზოგი წიწვოვანების ნამთები წარმოდგენილია ფოთლების ლიგნიფიბირებული ფიტოლემებით, რამაც მკლევარებს გაუადვილა ეპიდერმისის ანაფორმიური პრეპარატების მიღება და ბაგის აგებულების შესწავლა. ამ მონაცემების საფუძველზე დადგენილ იქნა ახალი ტაქსონები: გვარი *Colchidia* და სახეობები *Sequoia corniculata*, *Cathaya europaea* და *C. abchasica* (Колаковский, 1970; Колаковский, Шакрыл, 1968, 1970, 1974; Свешниковая, 1964).

სარმატულში აფხაზეთის ტერიტორიაზე მთის ქვედა სარტყელი დაფარული იყო მარადმწვანე სუბტროპიკული ტყეებით, რომელთა შემადგენლობაში გაბატონებული მდგომარეობა ეკავათ ოჯახებს *Lauraceae* და *Myrsinaceae*. ეს უკანასკნელი ნამარხ მასალაში წარმოდგენილია *Rapanea*-ს ხეშეში ფოთლებით. საკმაოდ ფართო არეალი ჰქონდათ გვარებს *Ocotea* და *Persea*. მათი თანამედროვე სახეობები გავრცელებულია ცენტრალურ და სამხრეთ ამერიკაში, ხმელთაშუაზღვის რეგიონებში და სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიაში. მრავალფეროვან თანასაზოგადოებებს ქმნიდნენ სითბობომიერი და გომიერი ჰავის მცენარეები. მათი არეალი ძირითადად მაღალი სარტყელით და ცივი ხეობებით შემოიფარგლა. ამ ეკოლოგიურ ჯგუფს ეკუთვნოდნენ: *Carpinus*, *Castanea*, *Fagus*, *Cryptomeria*, *Abies*, *Cathaya*, *Colchidia* და სხვა.

აფხაზეთის სარმატულ ფლორაში მცირერიცხვან ჯგუფს წარმოადგენებს ჰემიქსეროფიტები: *Arbutus elegans f. andrachne*, *Celtis magnifica*, *Smilax aspera*, *Thelycrania sanguinea*, *Quercus pseudorobur* და შესაძლებელია, ბლვისპირეთის კირქვიანი კლდეებისათვის დამახასიათებელი ფიჭვი *Pinus paraeuxina*.

სუბტროპიკული და ბოგიერთი ტროპიკული ჯიშის არსებობა აფხაზეთის სარმატულ ფლორებს ამსგავსებს ევროპის ოლიგოცენურ-მიოცენურ კომპლექსს. ანალოგიური მოვლენა ახასიათებს აგრეთვე საქართველოს ადრე-შუამიოცენურ ფლორებს, რაც იმის დასტურია, რომ ბოგიერთი სუბტროპიკული ჯიში, რომელიც დღეს გვხვდება მხოლოდ რეფუგიუმში, ნეოგენურ ეპოქაში სარგებლობდა ფართო ზონალური გავრცელებით. ამის კარგი მაგალითია *Mastixia* და ზოგი სხვა მცენარე, რომელიც შენარჩუნებულია მაღაიას მთებში (Колаковский, Шакрыл, 1976).

მდიდარი პალეობოტანიკური მასალა (მაკრონაშთები) აღმოსავლეთ საქართველოს ქვედა და შეასარმატულ ნალექებიდან შეგროვებული იყო ჭელიძის მიერ (Челидзе, 1972, 1979, 1987). ამ ავტორის მონაცემების მიხედვით ჭართლის სარმატულ ფლორებში გაბატონებული

იყო *Magnolia*, *Lauraceae*, *Podogonium*, *Myrtus*, *Apocynophyllum*. 25 სახეობის ნაშთები ნაპოვნია აგრეთვე კახეთის (სოფ. ნორიო) სარმატულ ნალექებშიც. მათ შორის ერთია გვიმრა, ორი წიწვოვანი, დანარჩენი კი ფარულთესლოვანები. ნორიოს ფლორაში, რომელსაც მთლიანობაში ჰქონდა სუბტროპიკული იერი, საკმაოდ დიდ როლს თამაშობდნენ გვარები *Laurus*, *Cinnamomum* და *Myrica*.

განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევს გოდერძის ფლორა, რომელიც თავისი სიმდიდრით და მრავალფეროვნებით წლების განმავლობაში მკლევარების ყურადღების საგანია. მაგრამ, მ. უზნაძის აზრით გოდერძის უნიკალური ფლორა ბოლომდე არ არის შესწავლილი (Узнадзе, Цагарели, 1979).

გოდერძის ნამარხი ფლორა მდიდარია მერქანის ნაშთებით და ფოთლების აღნაბეჭდებით, რომელთა კარგი დაცულობა ადასტურებს, რომ განამარხება ხდებოდა ადგილზე ვულკანის ამოფრქვევების დროს. ნამარხი მერქანის შესწავლამ გაამდიდრა ფლორის სია წიწვოვანებით და ოჯახის *Icacinaceae*-ს წარმომადგენლებით, რომელთა ფოთლები არ არის ნაპოვნი (Шилкина, 1958).

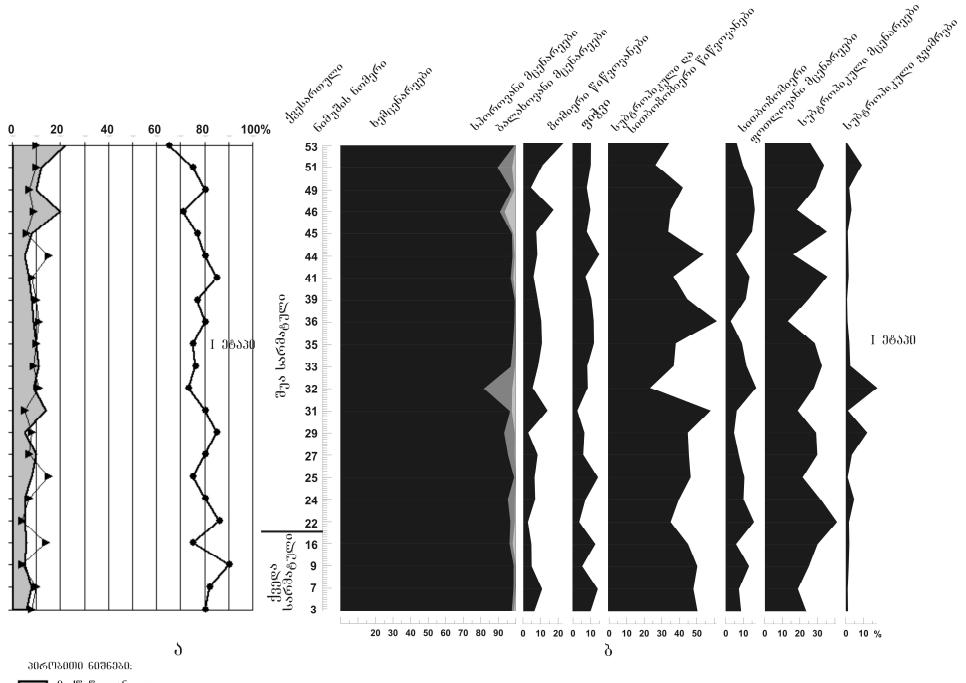
გოდერძის ფლორაში გამოიყოფა სამი ეკოლოგიური ელემენტი: სუბტროპიკული, რომელიც წარმომადგენს ფლორის მნიშვნელოვან ნაწილს; სითბობომიერი მცენარეების ჯგუფი შეადგენს 17%; და ბომიერი ელემენტი-15%.

სუბტროპიკული მცენარეების შემადგენლობა მრავალფეროვანია. ოჯახი *Lauraceae*-ს ფოთლების სიჭარბე მიუთითებს, რომ დაფხისებრთა ტყეებს ჰქონდალ ფართო გავრცელება. ამ ტყეების კომპონენტები იყო აგრეთვე სხვა მცენარეები, დაფნისებრთა მსგავსი ფოთლებით.

გოდერძის ფლორის თანამედროვე ანალოგები ბინადრობენ სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიაში, ჩრდილო-აღმოსავლეთ ინდოეთში, ჩრდილო ამერიკაში, ანტილის და კანარის კუნძულებზე, ხმელთაშუაზღვის რეგიონში და კავკასიაში (Узнадзе, Цагарели, 1979).

სოფ. ვალესთან გოდერძის ტუფოგენური წყების ქვედა შრეებიდან მცენარეთა ნაშთები შეისწავლა ჭელიძემ (Челидзе, 1970). მისი მონაცემებით, ფლორის შემადგენლობაში ჭარბადაა სითბობომიერი ფოთოლმცვივანი მცენარეები. სუბტროპიკული ჯიშები კი, ავტორის ვარაუდით, წარმოდგენილი იყო ბუჩქებით. ამ ფლორის მთავარი დამახასიათებელი ნიშანია მშრალი ფერდობების მცენარეების გაბატონება.

ფერფლის პეტროგრაფიული ანალიზის საფუძველზე გოდერძის წყება დათარიღებულია (Схиртладзе, 1958) გედამიოცენურად (სარმატულ-მეოტური). ამ ნალექების ასაკი დადასტურებულია ჰიპარიონების ფაუნის შესწავლის საფუძველზე (Габуния, Лазарашвили, 1962).

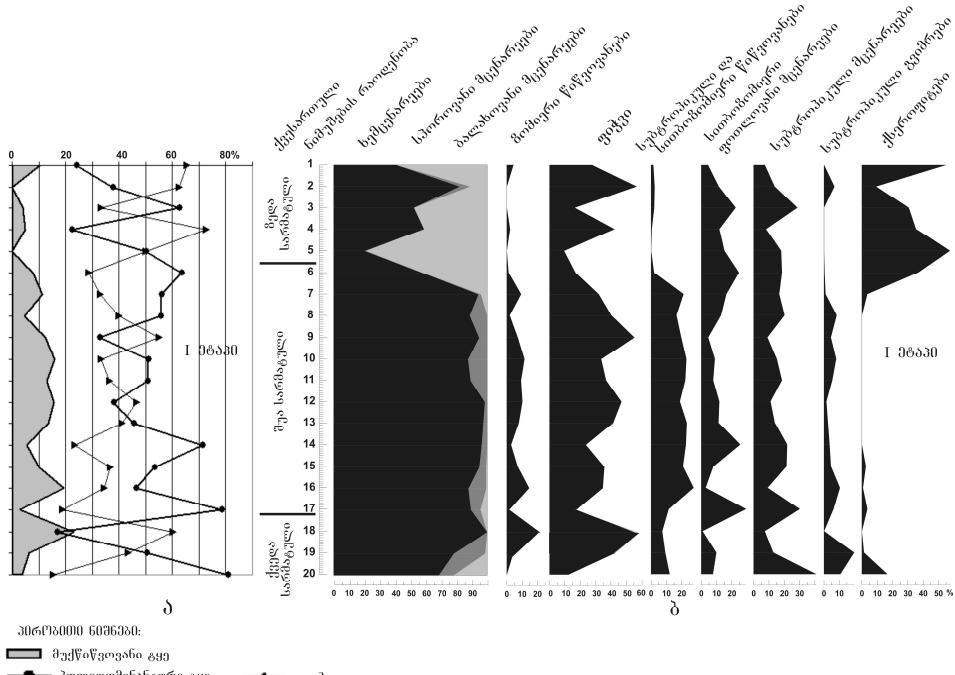

**ნახ. 8. მერყვის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც
მაჩვენებელი ფყის მთავარი ფორმაციების არეალის (ა) და მცენარეების
ცალკეული ეკოლოგიურ-კლიმატური ჯგუფების (ბ) როლის ცვალებადობისა
დასავლეთ საქართველოს მცენარეულ საფარში სარმატულის განმავლობაში.**

დიდი ხნის განმავლობაში ცნობები სარმატული ფლორის შესახებ ეფუძნებოდა მხოლოდ ნამარხი მცენარეების მაკრონაშთებს. პალინოლოგიურად სარმატი არ იყო შესწავლილი, თუ არ ჩათვლით მწირ მონაცემებს, რომლებიც მიღებულია ქართლის დეპრესიის კერნული მასალის პალინოლოგიური ანალიზის შედეგად (Mchedlishvili, Mchedlishvili, 1953). ავტორების მიერ იყო განსაზღვრული 28 ფორმა, რომელთაგან 3 ეკუთვნოდა სპოროვან მცენარეებს, 7 წიწვოვანებს და 18 ფარულთესლოვანებს. დღეს ჩვენ ვფლობთ მდიდრ პალინოლოგიურ მასალას, როგორც აღმოსავლეთ, ისე დასავლეთ საქართველოს სარმატული ნალექებიდან (Шатилова и др.1999; Kokolashvili, Shatilova, 2009; Maissuradze et al., 2008; Shatilova et al., 2004b, 2008, 2009, 2010; Shatilova, Kokolashvili, 2011). პალინოლოგიურმა კვლევამ საგრძნობლად გაამდიდრა ჩვენი წარმოდგენა სარმატულ ფლორაზე, განსაკუთრებით კვიმრების და წიწვოვანების შესახებ, რომელთა სპორები და მცვრის მარცვლები უკეთესად ინახება, ვიდრე მაკრონაშთები. ფარულთესლოვანებიდან დიდ ინტერესს იწვევს ოჯახ Icacinaceae-ს

პალინომორფების არსებობა. დღემდე ამ ტაქსონის შესახებ ცნობები ეფუძნებოდა მხოლოდ მერქნის შესწავლის შედეგებს.

სარმატული პალინოლოგიური კომპლექსები ინტერპრეტირებულია ლანდშაფტურ-ფიგოცენოლოგიური მეთოდით, რის საფუძველზე შედგანელია ორი ტიპის დიაგრამა (ნახ. 8, 9). მრუდები დიაგრამების მარცხენა მხარეს (ა) შეესაბამება სარმატული ღროის ორ მთავარ ფორმაციას. პირველი წარმოადგენს დაბლობების, ქვედა და შეასარტყელების პოლიდომინანტურ ტყეს, რომლის შემდგენლობაში იყო სუბტროპიკული და სითბოტომიერი მცენარეები – წიწვოვანები და ფარულთესლოვანები; მეორე კი - ბომიერი კლიმატის წიწვოვან ტყეებს. დიაგრამებში ცალკეა მოცემული ფიჭვის პროცენტული რაოდენობის მრუდი, როგორც ინტრაბონალური და ტენიანობის მაჩვენებელი მცენარის. დიაგრამების მარჯვენა მხარე (ბ) შეესაბამება მცენარეთა იმ ჯგუფებს, რომელშიც გაერთიანებულია ერთნაირი ეკოლოგიურ-კლიმატური თვისებების მქონე ჯიშები.

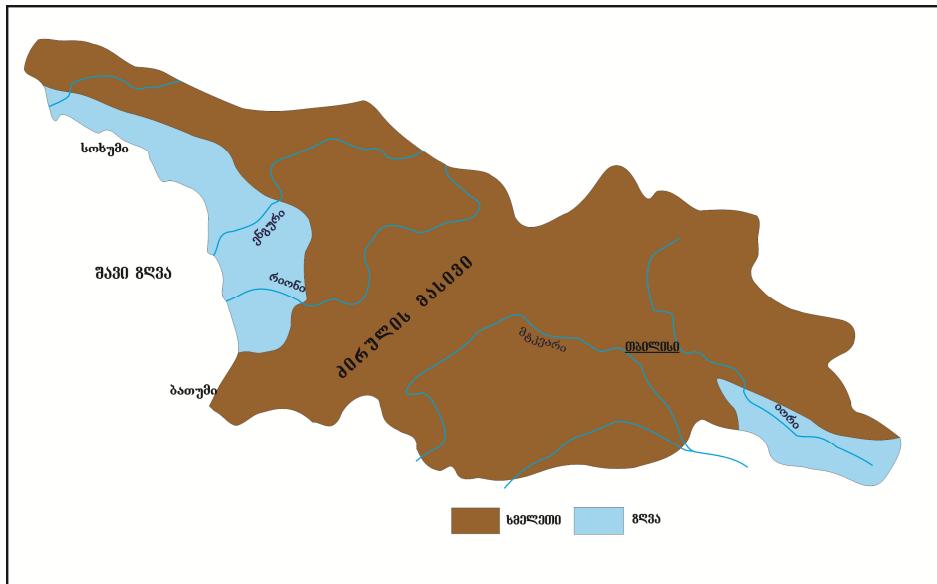

დასავლეთ საქართველოს პალინოლოგიური დიაგრამა ასახავს მცენარეულობის და კლიმატის სტაბილური განვითარების პროცესს სარმატულის განმავლობაში. გაბატონებულ ფორმაციას წარმოადგენდა

პოლიდომინანტური ტყე, რომლის არეალი ბევრად აღემატებოდა წიწვოვანებისას. მხოლოდ შეასარმატულის ბოლოს შეიმჩნევა მუქწიწვოვანების არეალის გაფართოება, რაც დაკავშირებული უნდა ყოფილიყო ოროგენეტულ მოძრაობებთან, რომლებსაც ჰქონდა აღვილი კავკასიის რეგიონში. ბალახოვნების როლი სარმატულის განმავლობაში იყო უმნიშვნელო (ნახ. 8,ბ).

სულ სხვანაირი დინამიკა ჰქონდა მცენარეულობას აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე (ნახ.9ა,ბ). ქვედა და შეასარმატულის პალინკომპლექსები ასახავენ პოლიდომინანტური და ფიჭვის ტყეების არეალების საკმაოდ დიდ ცვლილებებს. ეს მოვლენა განსაკუთრებით გაძლიერდა ზედასარმატულში, როცა საგრძნობლად გაფართოვდა ბალახოვანი ცენოზების არეალი და ტყეების შემადგენლობაში შემცირდა სუბტროპიკული ხემცენარეების და გვიმრების რაოდეობა. აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე ამ ცვლილებების გამომწვევი ფაქტორი იყო ჰავის პროგრესირებადი ქსეროფიტიაცია. ამაზე მეტყველებს აგრეთვე პოსტსარმატული ნალექებიდან მოპოვებული ძუძუმწოვრების ფაუნის შემადგენლობა (Меладзе, 1967).

კავკასიის ზედა კაინოზიური ერის ისტორიაში გარდატეხის მომენტი დადგა შეა და ზედასარმატულის საბლვარზე. ამ დროს ამიერკავკასიის მთათაშეა მოლასური დეპრესია, ოროგენეტული მოძრაობების შედეგად, გადაიქცა ხმელეთად, რომელიც ძირულის მასივმა ორ დიდ - აღმოსავლეთ და დასავლეთ - რეგიონად გაყო (ნახ.10).

ნახ. 10. საქართველოს ტერიტორიის გვიანსარმატული დროის სქემატური ჰალეოგეოგრაფიული რუკა.

დასავლეთით წარმოიშვა რიონის უბე, სადაც პლეისტოცენის ბოლომდე მიმდინარეობდა ზღვიური ნალექების აკუმულაცია. ამ უბის გარშემო ხმელეთი შემოფარგლული იყო მაღალი მთებით, რის გამო იგი გადაიქცა იზოლირებულ რეგიონად. თბილი და ნოტიო ჰავა ხელს უწყობდა აქ მდიდარი ტყის მცენარეულობის განვითარებას. ზედასარმატული დროიდან იწყება კოლხეთის რეფუგიუმის ისტორია, სადაც დღემდე ბევრი მესამეული რელიქტი შემორჩა.

ძირულის მასივის აღმოსავლეთით საქართველოს ტერიტორია გადაიქცა ხმელეთად, სადაც მიმდინარეობდა მძლავრი კონფინენტური ნალექების დაგროვება. ხმელეთი დაფარული იყო მშრალი ჰავისთვის დამახასიათებელი მცენარეულობით.

ამრიგად, სარმატულის შემდეგ აღმოსავლეთ და დასავლეთ საქართველოს მცენარეულობა ვითარდებოდა ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად, განსხვავებულ კლიმატურ პირობებში.

მეოთხერი სართული

მეოთხერი სართულის ბლვიური ნალექები ცნობილია მხოლოდ დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე (ნახ. 6). ფაუნის საფუძველზე გამოიყოფა ორი ქვესართული: ბაგეროვული და აკმანაური (ცხრ. IX). მეოთხერი ნალექებიდან მაკრონაშები და ჰალინოლოგიური კომპლექსები ბევრ მკლევარს აქვს შესწავლილი: Колаковский и др. (1970); Мчедлишвили (1956); Пурцеладзе (1977); Пурцеладзе, Цагарели (1974); Челидзе, Квавадзе (1983, 1986, 1987); Шатилова и др. (1999, 2000); Shatilova et al. (2008a).

სამხრეთ საქართველოში გოდერძის ტუფოგენური წყების ბედა ნაწილი მეოთხერად არის დათარიღებული. ამ მრევებიდან სოჭ. ქისათიბთან უზნაძის (Узнадзе, 1965) მიერ აღწერილია 25 ფორმა: 3 გვიმრა, 2 ერთლებნიანი, დანარჩენი ფოთოლმცვივანი ხეებია, Cinnamomum-ის გარდა.

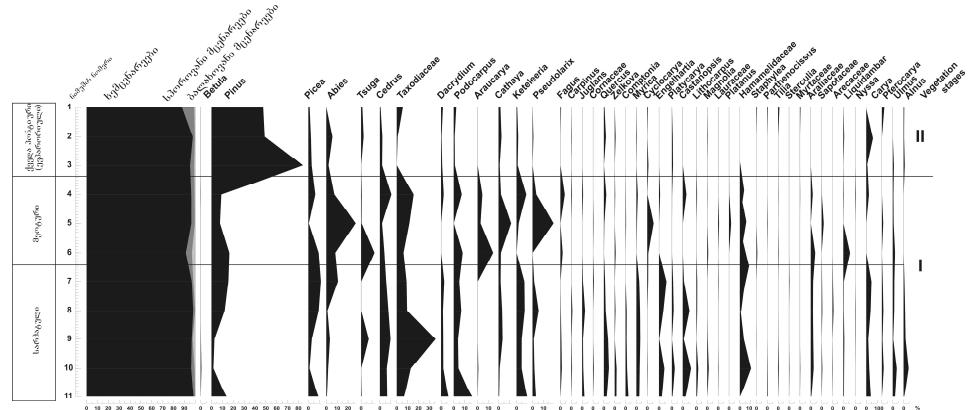
მეოთხე ფლორაში, სარმატულთან შედარებით, საგრძნობლად გამოიყოფა ბომიერი ჰავის წიწვოვანების არეალი (Abies, Picea, Tsuga), თუმცა სუბტროპიკული ფორმების სისტემატიკური შემადგენლობა არ შეცვლილა. ამ ჯგუფს კვლავ წარმოადგენდნენ გვარების Podocarpus, Dacrydium, Cathaya, Araucaria, Keteleeria, Phyllocladus სახეობები (ნახ. 11). ამავე დროს საგრძნობლად შემცირდა სუბტროპიკული ფოთლოვანი მცენარეების რაოდენობა. გადაშენების პროცესი ძირითადად შეეხო ოჯახებს Fagaceae, Lauraceae, Berberidaceae, Caesalpiniaceae, Fabaceae,

Anacardiaceae, Sapindaceae, Icacinaceae, Rhamnaceae, Thymelleaceae, Myrtaceae, Myrsinaceae, Symplocaceae, Apocinaceae. მიუხედავად ამისა მეოტერში ნოტიო-სუბტროპიკული ფორმაცია რჩება საკმაოდ მდიდარი.

საქართველოს გედამიოცენური პალინოლოგიური დამახასიათებელი ტაქსონია ოჯახი Hamamelidaceae. ჩვენს მიერ აღწერილია 24 ფორმა, რომლებიც ეკუთვნის 3 ქვეოჯახს - Hamamelidoideae, Exbucklandioideae, Altingioideae და 14 გვარს (Shatilova, Stuchlik, 2001; Shatilova, Mchedlishvili, 2007, 2011a).

აღსანიშნავია, რომ კანონოურში საქართველოს ტერიტორიაზე ამ ოჯახის განვითარების სამი ძირითადი ეტაპი გამოიყოფა. საწყისი ეტაპი მოიცავს ეოცენ - ოლიგოცენურ - შუამიოცენურს. ამ დროს საქართველოს ფლორაში ცნობილია 4 გვარი: Hamamelis, Corylopsis, Sycopsis, Liquidambar.

მეორე ეტაპი – გედამიოცენური ოჯახის აყვავების პერიოდია. სარმატულის განმავლობაში ოჯახ Hamamelidaceae-ს წარმომადგენლები მონაწილეობას იღებდნენ, როგორც აღმოსავლეთ, ისე დასავლეთ საქართველოს მცენარეები საფარის ფორმირებაში. მეოტერში კი ფაქსონების რაოდენობა არ შეიცვალა, მაგრამ არეალი, ძირითადად, შემოიფარლა მხოლოდ დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიით.

ნახ. 11. დასავლეთ საქართველოს გედამიოცენური (სარმატული და მეოტერი) და ქვედაპონტური (ეგპატორული) ნალექების შემაჯამებელი პალინოლოგიური დიაგრამა.

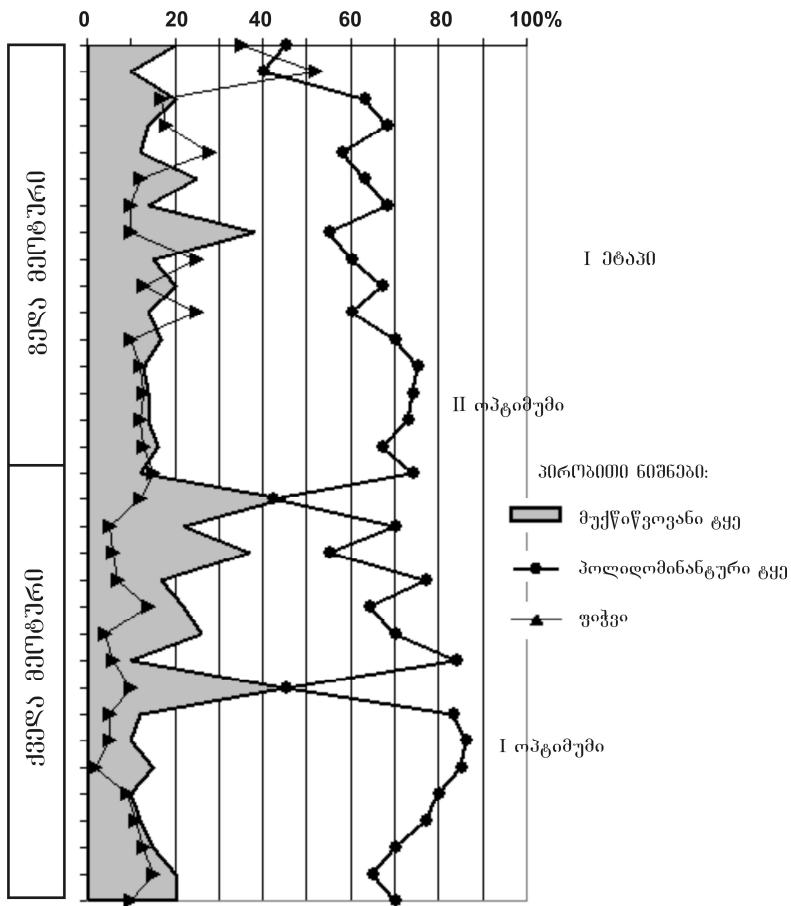
მესამე ეტაპი იყო ოჯახის Hamamelidaceae გადაშენების დრო, რომელიც აღმოსავლეთ საქართველოში დამთავრდა დაახლოვებით შუაპლიოცენურში. ამ ასაკის შირაქის ფლორაში აღწერილია Hamamelis-ის მაკრონაშთები (Колаковский, Ратиани, 1967). დასავლეთ საქართველოში კი Hamamelidaceae-ს წარმომადგენლები შეაპლიოცენურამდე დარჩენენ ფლორის შემადგენლობაში.

საქართველოს ბედამიოცენურისთვის მეორე დამახასიათებელი ფაქტონია გვარი *Fupingopollenites* (Shatilova, Mchedlishvili, 2009; Шатилова, Мчедлишвили, 2011a). ეს არის განუსაზღვრელი ფარულთესლოვანი, რომელიც კაინობორუში გავრცელებული იყო ევრაზიის ტერიტორიაზე. ამ მცენარის ნამარხი ნაშთები ცნობილია მხოლოდ მცვრის მარცვლების სახით, რომლებიც აღწერილია სხვადასხვა სახელებით (Korenova, Kartashova, 1978; Nagy, 1969, 1985; Rossignol-Strick, 1973; Щекина, 1979). 1980 წელს ლიტერატურაში ცნობილი ყველა ფორმა იყო გაერთიანებული ერთ ტაქტონში-*Tricolporopollenites wackersdorffensis* (Thiele-Pfeiffer, 1980). მოგვიანებით ჩინეთში განუსაზღვრელი ფარულთესლოვანისთვის შემოიღეს ახალი გვარი *Fupingopollenites*, რომლის შემადგენლობაში გაერთიანდა 4 სახეობა (Liu Geng-wu, 1985, 1986). შემდგომში, სახეობა *Alangium sibiricum* Lub., რომლის მცვრის მარცვლები აღწერილია ციმბირის პალეოგენური ნალექებიდან (Любомирова, 1972), მიაკუთვნეს განუსაზღვრელ ფარულთესლოვანს და აღწერეს ახალი ტაქტონი *Tricolporopollenites sibiricum* (Lub.) Nagy (1992). ამჟამად ევროპაში დამკვიდრდა ეს სახელწოდება (Jimenez-Moreno et al., 2007; Planderova, 1990).

ვარაუდობენ, რომ უცნობი მცენარე წარმოიშვა შუალეოცენურში ჩინეთის ტერიტორიაზე. ოლიგოცენურში დაიწყო ამ ფორმის ექსპანსია და მიოცენურში გავრცელდა აზიის თითქმის მთელ ტერიტორიაზე, გარდა არიდული რეგიონებისა (Liu Geng-wu, 1985).

საქართველოში *Fupingopollenites* ცნობილია ეოცენიდან. სარმატულში, მისი აყვავების პერიოდში, ეს გვარი წარმოდგენილია ორი სახეობით: *Fupingopollenites wackersdorffensis* (Thiele-Pfeiffer) Liu Geng-wu და *F. minutus* Liu Geng-wu. ამ ორ ფორმასთან იდენტურობის გამო მცვრის მარცვლები საქართველოს ბედამიოცენური ნალაქებიდან ჩვენ მივაკუთვნეთ გვარ *Fupingopollenites*. აღმოსავლეთ საქართველოში ეს გვარი გადაშენდა შუასარმატულის შემდეგ. ამ დროს კლიმატის ქსეროფიტიზაციის გამო შემცირდა ტყის და გაფართოვდა ბალახოვანი ფორმაციების არეალი.

დასავლეთ საქართველოში, სადაც სარმატულის შემდეგ შენარჩუნდა თბილი და ნოტიო ჰავა, რომელიც ხელს უწყობდა ტყის მცენარეულობის განვითარებას, *Fupingopollenites* შემორჩა მეოტურის ბოლომდე. ბევრ სხვა სებტომბიკულ მცენარესთან ერთად ეს გვარი გადაშენდა მეოტურის და პონტურის საბლვარზე, როცა ადგილი ჰქონდა საკმაოდ ძლიერ კლიმატურ ფლუქტუაციას, დაკავშირებულს, ძირითადად, ფენიანობის შემცირებასთან (Shatilova, Mchedlishvili, 2007; Шатилова, Мчедлишвили, 2011a).

ნახ. 12. მტგრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალების ცვალებადობისა მეოფურის განმავლობაში.

მეოფური დროის მცენარეულობის და კლიმატის დინამიკა აღდგენილი იყო აგრეთვე ლანდშაფტურ-ფიტოცენოლოგიური მეთოდით. როგორც ადრე ავლიშვილი, სარმატულის შემდეგ დასავლეთ საქართველო გადაიქცა მაღალმთიან იზოლირებულ რეგიონად. მიუხედავად იმისა, რომ გაგრძელდა სარმატულის მსგავსი ფორმაციების არსებობა, მათი არეალი, შემადგენლობა, ცალკეული მცენარეების როლი და განაწილების კანონზომიერება განსხვავებული იყო (ნახ. 12). კერძოდ, მუქწიწვოვანების გავრცელების ფართობი საგრძნობლად გაიზარდა. ამავე დროს სარმატულთან შედარებით, პოლიდომინანტურ ფორმაციას მთლიანობაში ჰქონდა უფრო ვიწრო და ნაკლებად სტაბილური არეალი. ტყე იყო წარმოდგენილი წიწვოვანი და ფოთლოვანი სუბტროპიკული და სითბობომიერი მცენარეებით. სუბტროპიკულ მცენარეებს ძირითადად ეკავათ ზღვისპირა დაბლობები და ქვედა სარტყელი, ოპტიმალური კლიმატური პირობებით. რელიეფის

უფრო მაღალ დონეზე სუბტროპიკული ტყე შეიცვალა სითბობომიერი ცენოზებით, რომლებსაც ათვისებული ჰქონდათ შეა სარტყელი. პოლიდომინანტური ტყის მთავარი კომპონენტები იყო: *Podocarpus*, *Dacrydium*, *Cedrus*, *Keteleeria*, *Cathaya*, ოჯახის *Taxodiaceae*-ს წარმომადგენლები, *Carya*, *Quercus*, *Fagus*, *Castanea*, *Juglans*, *Platanus*, *Nyssa* და ოჯახის *Hamamelidaceae*-ს სხვადასხვა გვარები. ტყის ქვედა იარუსს ქმნიდნენ გვიმრები: *Dicksonia*, *Gleichenia*, *Anemia*, *Polypodium*, *Pteris* და სხვა. საკმაოდ ფართო გავრცელებით სარგებლობდნენ სემო-ჰიგროფილური ცენოზები, რომელთა შემადგენლობაში იყო: *Castanopsis*, ზოგი *Carya*, *Pterocarya*, *Alnus*, *Libocedrus salicornoides*, *Lauraceae* და სხვა (Колаковский и др. 1970).

შეასარმატული დროის მცენარეულობის მსგავსი დინამიკა შენარჩუნებული იყო მეოტურის დასაწყისში. ეს იყო პირველი კლიმატური ოპტიმუმი, როდესაც პოლიდომინანტურ ტყეს ათვისებული ჰქონდა ყველაზე დიდი და თითქმის უცვლელი ფართობი. ბედამეოტურის დასაწყისი შეიძლება მივიჩნიოთ მეორე კლიმატურ ოპტიმუმად, თუმცა ამ დროს პოლიდომინანტური ტყის არეალი იყო ნაკლებად სფაბილური.

მეოტურის ბოლოს მცენარეულ საფარებში გაიზარდა ფიჭვის როლი. ამ მოვლენას ჩვენ ვუკავშირებთ კლიმატის ცვლილებებს, რასაც ადგილი ჰქონდა მეოტურის და პონტურის საბლვარზე – ევპატორიულ დროს (ნახ. 11,14,15). ბოგოერთი მკლევარი (Чепалыга, 1987) გვიანმიოცენური ეპოქის ბოლო მონაკვეთებს პარაგეთისის აუზების რეგრესიას, ე.წ. მესინურ კრიზისს უკავშირებს. არსებობს მეორე თვალსაზრისი, რომლის თანახმად ეს მოვლენა ზედა პონტურის - ბოსფორული ეპოქის სინქრონულია (Борзенкова, 1992; Зубаков, 1990).

ბოგადად მეოტურში დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე სუბტროპიკული პირობები გაბატონებული იყო, ძირითადად, ბლვისპირა დაბლობებზე და ქვედა სარტყელში. რელიეფის შედარებით მაღალ დონეებზე ჰავა იყო სითბობომიერი და ბომიერი.

სხვა გარდამავალი პერიოდების მსგავსად, მეოტური მცენარეულობა, ერთის მხრივ, ინარჩუნებდა წინა ეპოქების ბოგიერთ ნიშნებს და, მეორეს მხრივ, იძენდა ახალს, დამახასიათებელს, შემდგომი გეოლოგიური ეპოქების მცენარეულობისათვის. მთლიანად სარმატული და მეოტური დროის ნამარხი ფლორები (ცხ. XI) ასახავენ საქართველოს გვიანკაინობოური მცენარეულობის განვითარების ერთიან ეტაპს (I).

ცხრ. XI. საქართველოს სარმატული და მეოტერი ნალექების მცენარეთა სია:
m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	სახეობა	სარმატული	მცენარეთი
1	2	3	4	5
Bryopsida	Sphagnaceae	<i>Sphagnum</i> sp.	p	p
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium alpinum</i> L.	p	
		<i>Lycopodium annotinum</i> L.		p
		<i>Lycopodium selago</i> L.		p
		<i>Lycopodium serratum</i> Tunb.	p	p
		<i>Lycopodium</i> sp.	p	p
Isoëtopsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella atrivirides</i> Spring.	p	p
		<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.) Link.		p
		<i>Selaginella aff.eggersii</i> Sodiro		p
		<i>Selaginella</i> sp.	p	p
Equisetopsida	Equisetaceae	<i>Equisetum</i> sp.	mp	
Ophio-glossopsida	Ophio-glossaceae	<i>Botrychium</i> sp.	mp	p
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda cinnamomea</i> L.	p	
		<i>Osmunda regalis</i> L.	p	
		<i>Osmunda schlemnitziensis</i> Pettko	m	
		<i>Osmunda strozzi</i> Gaud.	m	
		<i>Osmunda</i> sp.	mp	p
	Schizaeaceae	<i>Schizaea</i> sp.	p	p
	Anemiaceae	<i>Anemia</i> sp.	p	p
		<i>Mohria</i> sp.	p	p
	Lygodiaceae	<i>Lygodium digitatum</i> Presl.	p	p
		<i>Lygodium japonicum</i> Sw.	p	p
		<i>Lygodium aff.multiwallatum</i> (W.Kr.) Ram.	p	
		<i>Lygodium</i> sp.	p	p
	Pteridaceae	<i>Cryptogramma crispa</i> (L.) Br.	p	
		<i>Cryptogramma</i> sp.	p	p
		<i>Pteridacitites boerzoeniensis</i> (Nagy) Shat., Stuch. (<i>Pteris aff.quadriaurita</i> Retz.)	p	p
		<i>Pteridacitites dentatiformis</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris dentata</i> Forsk.)		p
		<i>Pteridacitites georgiensis</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris</i> sp.)		p
		<i>Pteridacitites grandifoliiformis</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris grandifolia</i> L.)	p	p
		<i>Pteridacitites helveticus</i> (Nagy) St.et Sh. (<i>Pteris</i> sp.)	p	
		<i>Pteridacitites longifoliiformis</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris longifolia</i> L.)		p
		<i>Pteridacitites remotifolioides</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris remotifolia</i> Bak.)		p
		<i>Pteridacitites venustaeformis</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris venusta</i> Kze.)	p	p
		<i>Pteridacitites aff.verus</i> (N.Mtchedl.) Shat., Stuch. (<i>Pteris aff.crenata</i> Sw.)	p	p
		<i>Pteridacitites aff.vittatoides</i> Shat., Stuch. (<i>Pteris vittata</i> L.)	p	
	Marsileaceae	<i>Marsilea</i> sp.	p	

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Adiantaceae	<i>Adiantum reniforme</i> L.var. <i>foss.</i> Sap. et Mar.	m	
		<i>Adiantum</i> sp.	mp	p
	Gleicheniaceae	<i>Anogramma</i> sp.	p	p
		<i>Onychium</i> sp.	p	
		<i>Pityrogramma</i> sp.	p	p
		<i>Clavifera</i> aff. <i>tuberosa</i> Bolch.	p	
	Matoniaceae	<i>Clavifera</i> sp.	p	
		<i>Gleichenia angulata</i> Naum.		p
		<i>Gleichenia</i> sp.	p	p
	Polypodiaceae	<i>Gleicheniaceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Matonia</i> sp.		p
		<i>Polypodium aureum</i> L.	p	p
		<i>Polypodium australe</i> Fee	p	
		<i>Polypodium palaeoserratum</i> Kol.		m
		<i>Polypodium pliocenicum</i> Ram.		p
		<i>Polypodium verrucatum</i> Ram.	p	
		<i>Polypodium</i> sp.	mp	p
	Hymenophyllaceae	<i>Verrucatosporites histiopterooides</i> W.Kr.	p	p
		<i>Pyrossia</i> sp.	p	
		<i>Polypodiaceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Vandenboschia</i> cf. <i>radicans</i> (Swartz)	m	
	Thelypteridaceae	<i>Copel.</i>		
		<i>Vandenboschia fomini</i> (Pal.) Kol.	m	
		<i>Hymenophyllum</i> sp.	p	p
	Dicksoniaceae	<i>Cibotium guriensis</i> Purc.		p
		<i>Cibotium</i> sp.	p	
	Cyatheaceae	<i>Dicksonia antarctica</i> R.Br.	p	p
		<i>Dicksonia luculenta</i> Purc.		p
		<i>Dicksonia reticulata</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia spandticincta</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia unitotuberata</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia</i> sp	p	
	Dennstaedtiaceae	<i>Alsophyla</i> sp.	p	p
		<i>Cyathea</i> sp.	p	p
		<i>Hemitelia</i> sp.	p	
	Aspleniaceae	<i>Pteridium oenningense</i> (Ung.) Kol.	m	
		<i>Asplenium wegmanni</i> A.Brongn.		m
		<i>Asplenium</i> sp.	p	mp
	Aspidiaceae	<i>Aspidium</i> sp.		m
		<i>Athyrium</i> sp.		p
		<i>Cyclosorus stiriacus</i> (Ung.) Ching et Takht.	m	
		<i>Cyclosorus</i> sp.		m
		<i>Cystopteris</i> sp.	p	p
		<i>Dryopteris</i> sp.	p	p
		<i>Lastrea (Cyclosorus) fischeri</i> Heer	m	
		<i>Lastrea</i> sp.	m	
		<i>Polystichum</i> sp.		p
		<i>Woodsia</i> sp.	mp	
	Davalliaceae	<i>Microlepia</i> sp	p	
	Blechnaceae	<i>Woodwardia roessneriana</i> (Ung.) Heer	m	
	Salviniaceae	<i>Salvinia</i> sp.		p
	Filicales fam.indet.		p	

1	2	3	4	5
Ginkgoopsida	Ginkgoaceae	<i>Ginkgo biloba</i> L.	p	p
		<i>Ginkgo occidentalis</i> Samyl.	m	m
		<i>Ginkgo</i> sp.	p	p
Pinopsida	Podocarpaceae	<i>Dacrydium</i> sp.	p	p
		<i>Podocarpus</i> sp. (aff. <i>javanicus</i> Merril.)	m	
		<i>Podocarpus</i> sp.	p	p
	Phyllocladaceae	<i>Phyllocladus</i> sp.	p	p
		<i>Taxus grandis</i> Kräus.		m
	Taxaceae	<i>Torreya</i> sp.		m
		<i>Araucaria</i> sp.	p	p
	Pinaceae	<i>Abies alba</i> Mill.	p	p
		<i>Abies cephalonica</i> Loud.	p	p
		<i>Abies cilicicaeformis</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Abies nordmanniana</i> (Stev.) Spach.	p	p
		<i>Abies</i> sp. cf. <i>A.firma</i> S. et L.	m	
		<i>Abies</i> sp.	mp	p
		<i>Cathaya abchasica</i> Sveshn.	m	m
		<i>Cathaya europaea</i> Sveshn.	m	
		<i>Cathaya</i> aff. <i>argyrophylla</i> C.et K.	p	p
		<i>Cedrus atlantica</i> Manetti	p	p
		<i>Cedrus deodara</i> Loud.	p	p
		<i>Cedrus sauerae</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Cedrus</i> sp.	mp	
		<i>Colchidia angustissima</i> Kol.et Schak.	m	
		<i>Colchidia longicellulata</i> Kol.et Schak.	m	
		<i>Colchidia</i> (?) <i>ambigua</i> Kol.	m	
		<i>Keteleeria caucasica</i> Ram.	p	p
		<i>Picea complanataeformis</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Picea minor</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Picea miroorientalis</i> Uzn.	p	
		<i>Picea orientalis</i> L.		p
		<i>Picea</i> sp.	mp	p
		<i>Piceoxylon piceoides</i> Schilk.	m	
		<i>Pinus euxina</i> Kol.		m
		<i>Pinus halepensis</i> Mill.		p
		<i>Pinus irinae</i> Kol.et Schak.		m
		<i>Pinus paraeuxina</i> Kol.		m
		<i>Pinus pithyusa</i> Stev.		p
		<i>Pinus praepithyusa</i> Palib.		m
		<i>Pinus rabinini</i> Palib.		m
		<i>Pinus thomasiana</i> (Goepp.) E.Reich.		m
		<i>Pinus</i> sp.	m p	mp
		<i>Pityoxylon goderzicum</i> Schilk.	m	
		<i>Pseudolarix</i> aff. <i>kaemferi</i> Gord.		p
		<i>Pseudolarix</i> sp.		p
		<i>Pseudotsuga</i> sp.		p
		<i>Tsuga diversifolia</i> (Maxim.) Mast.	p	p
		<i>Tsuga canadensis</i> (L.) Carr.	p	p
		<i>Tsuga meierii</i> Mched.		p
		<i>Tsuga patens</i> Downie		p
		<i>Tsuga pattoniana</i> Engelm.	p	p
		<i>Tsuga shatilovae</i> Mched.		p
		<i>Tsuga</i> sp.	mp	

1	2	3	4	5
Pinopsida	Sciadopityaceae	Sciadopitys sp.	p	mp
		Cryptomeria japonica Don	mp	mp
		Cryptomeria sp.	m	
		Cunninghamia sp.	p	
		Glyptostrobus ungeri Heer	m	
		Glyptostrobus sp.	mp	p
		Sequoia corniculata Kol.et Schak.	m	
		Sequoia langsdorffii (Brongn.) Heer	m	m
		Sequoia sp.	p	mp
		Sequoiadendron sp.	p	p
	Taxodiaceae	Taxodium distichum foss. A.Br.		m
		Taxodium distichum miocenicum Heer	m	
		Taxodium dubium (Sternb.) Heer	m	m
		Taxodium sp.	p	mp
		Taxodiaceae gen.indet.	p	p
		Cupressus palaeosempervirens Kol.et Schak.	m	
		Cupressus sempervirens L. foss.		m
		Cupressus sp.	p	p
Gnetopsida	Cupressaceae	Helia salicornioides Ung.	m	
		Juniperus sp.	p	
		Libocedrus pliocenica Kink.	m	
		Libocedrus salicornioides (Ung.) Heer		m
		Libocedrus sp.	p	
		Thuja barmyschensis Kol.et Schak.	m	
		Thuja occidentalis L.		m
		Cupressaceae gen.indet.	p	p
Dicotyledoneae	Ephedraceae	Ephedra distachya L.		p
		Ephedra aff.equisetina Bge.		p
		Ephedra aff.strobilaceae Bge.		p
		Ephedra sp.	p	p
	Myricaceae	Casuarinaceae gen.indet.	p	
		Comptonia sp.	p	mp
		Myrica banksiaeefolia Ung.	m	
		Myrica laevigata (Heer) Sap.	m	
		Myrica lignitum (Ung.) Sap.	m	m
		Myrica palaeogale Pilar.	m	
		Myrica sismondae Mesch.	m	
		Myrica studeri Heer	m	
		Myrica sp. (cf. M.acuminata Ung.)	m	
		Myrica sp.	p	p
	Juglandaceae	Myricaceae gen.indet.	p	
		Carya aquatica (Michx.) Nutt.	p	p
		Carya bilinica Ung.	m	
		Carya cordiformis (Wangh.) C.Koch	p	p
		Carya denticulata (Web.) Iljinsk.	m	m
		Carya ovata (Mill.) C.Koch		p
		Carya serraefolia (Kr.) Goepp.	m	
		Carya aff.pecan (March.) Engl.		p
		Carya sp.	p	mp
		Cyclocarya sp.	p	p
		Engelhardia spicata Blume		p
		Engelhardia wallichiana Lindl.		p
		Engelhardia sp.	p	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Juglandaceae	<i>Juglans cinerea</i> L.	p	mp
		<i>Juglans regia</i> L.	p	p
		<i>Juglans zaisanica</i> Iljinsk.	m	m
		<i>Juglans</i> sp.	p	
		<i>Platycarya</i> sp.	p	p
		<i>Pterocarya castaneifolia</i> (Goepp.) Schlecht.	m	
		<i>Pterocarya paradisiaca</i> (Ung.) Iljinsk.	m	
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	p	p
		<i>Pterocarya rhoifolia</i> Sieb. et Zucc.		p
		<i>Pterocarya stenoptera</i> DC.	p	p
	Salicaceae	<i>Pterocarya</i> sp.	p	p
		<i>Populus balsamoides</i> Goepp.	m	m
		<i>Populus populinus</i> (Brongn.) Knobl.	m	
		<i>Populus</i> sp.	m	
		<i>Salix coriacea</i> Uzn. et Tsag.		m
		<i>Salix integra</i> Goepp.	m	
		<i>Salix macrophylla</i> Heer	m	
		<i>Salix media</i> A.Br.	m	
		<i>Salix varians</i> Goepp.	m	m
		<i>Salix</i> sp.	mp	mp
	Betulaceae	<i>Alnus angustifolia</i> Kol.		m
		<i>Alnus feroniae</i> (Ung.) Czecz.	m	
		<i>Alnus subcordata</i> C.A.M.	m	m
		<i>Alnus</i> sp.	mp	p
		<i>Betula caudata</i> Goepp.	m	
		<i>Betula macrophylla</i> (Goepp.) Heer		m
		<i>Betula</i> sp.	p	p
		<i>Carpinus betulus</i> L.	p	p
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.	p	p
		<i>Carpinus colchica</i> Kol.	m	
		<i>Carpinus grandis</i> Ung.	m	m
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	p	p
		<i>Carpinus pliofauriei</i> Rat.		m
		<i>Carpinus subcordata</i> Nath.	m	m
		<i>Carpinus uniserrata</i> (Kol.) Rat. et Kol.	m	m
		<i>Carpinus subyedoensis</i> Konno	m	
		<i>Carpinus</i> sp.	p	p
		<i>Corylus aff. columna</i> L.		p
		<i>Corylus aff. ferox</i> Wall.		p
		<i>Corylus</i> sp.	p	p
	Fagaceae	<i>Ostrya angustifolia</i> Andr.	m	
		<i>Ostrya atlantides</i> Ung.	m	
		<i>Ostrya</i> sp.	p	p
		<i>Castanea atavia</i> Ung.	m	m
		<i>Castanea pliosativa</i> Kol.		m
		<i>Castanea</i> sp.	p	p
		<i>Castanopsis abchasica</i> Kol.	m	
		<i>Castanopsis adjarica</i> Kol.	m	
		<i>Castanopsis bifurcata</i> Kol.	m	
		<i>Castanopsis deheni</i> (O.Web.) Kr. et Wld.	m	
		<i>Castanopsis elisabethae</i> Kol.	m	
		<i>Castanopsis furcinervis</i> (Rossm.) Kr. et Wld.		m
		<i>Castanopsis guriaca</i> (Ung.) Iljinsk.	m	m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Fagaceae	<i>Castanopsis aff.pavlodarensis</i> Macul.	m	
		<i>Castanopsis</i> sp. (cf. <i>C.echidnocarpa</i> A.DC)	m	
		<i>Castanopsis</i> sp.	p	p
		<i>Lithocarpus longifolia</i> (Kol.) Kol.		m
		<i>Lithocarpus</i> sp.	p	
		<i>Fagus attenuata</i> Goepp.	m	
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	p	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky var. <i>palibinii</i> Iljinsk.	m	m
		<i>Fagus cf.sylvatica</i> Schilk.	m	
		<i>Fagus</i> sp.	mp	p
		<i>Quercus cerris</i> Kol.		m
		<i>Quercus cruciata</i> A.Br.	m	
		<i>Quercus drymeja</i> Ung.	m	
		<i>Quercus euboica</i> Palib.	m	
		<i>Quercus ilex</i> L.	m	m
		<i>Quercus kubinyi</i> (Kov.) Cz.	m	
		<i>Quercus lonchitis</i> Ung.	m	
		<i>Quercus nerifolia</i> A.Br.	m	m
		<i>Quercus pseudocastanea</i> Goepp.	m	
		<i>Quercus pseudorobur</i> Kov.	m	
		<i>Quercus sosnowskyi</i> Kol.		m
		<i>Quercus</i> sp.	mp	mp
		<i>Quercinum lithocarpoides</i> Schilk.	m	
	Ulmaceae	<i>Celtis japonica</i> Ung.	m	
		<i>Celtis magnifica</i> Kol.	m	
		<i>Celtis</i> sp.	p	p
		<i>Ulmus bronii</i> Ung.		m
		<i>Ulmus carpinoides</i> Goepp.	m	
		<i>Ulmus foliacea</i> Gilib.	p	p
		<i>Ulmus longifolia</i> Ung.	m	
		<i>Ulmus</i> sp.	p	p
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	mp	p
		<i>Zelkova ungeri</i> Kov.	m	m
		<i>Zelkova zelkovifolia</i> (Ung.) Büzek et Kotlaba	m	m
		<i>Zelkova</i> sp.	p	p
	Eucommiaceae	<i>Eucommia ulmoides</i> Oliv.	p	p
Moraceae	Moraceae	<i>Ficus insignis</i> Ett.	m	
		<i>Ficus lanceolata</i> Heer	m	
		<i>Ficus</i> sp.	p	p
		<i>Morus</i> sp.	p	
		Moraceae gen.indet	p	p
Cannabaceae	Cannabis	sp.	p	
Polygonaceae	Polygonaceae	<i>Polygonum</i> sp.	mp	p
		Polygonaceae gen.indet.	p	
Caryophyllaceae	Caryophyllaceae	<i>Stellaria</i> sp.		p
		Caryophyllaceae gen.indet.	p	p
Chenopodiaceae	Chenopodiaceae	<i>Atriplex</i> sp.		p
		<i>Kochia</i> sp.		p
		Chenopodiaceae gen.indet.	p	p
Magnoliaceae	Magnoliaceae	<i>Liriodendron tulipifera</i> L.	p	p
		<i>Magnolia attenuata</i> Web.	m	
		<i>Magnolia dianae</i> Ung.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Magnoliaceae	<i>Magnolia dzundzeana</i> (Pal.) Takht.	m	
		<i>Magnolia euxina</i> Palib.	m	m
		<i>Magnolia grandiflora</i> L.		p
		<i>Magnolia megafigurata</i> (Krutsch) Ram.	p	p
		<i>Magnolia mirabilis</i> Kol.	m	
		<i>Magnolia sinuata</i> Kirchh.		m
		<i>Magnolia</i> sp.	p	mp
	Annonaceae	<i>Annona</i> sp.	p	p
	Schizandraceae	<i>Kadzura irregularinervia</i> Kol.	m	
		<i>Schizandra grossheimii</i> Kol.		m
		<i>Schizandra</i> sp. cf. <i>S. propinquua</i> Hook et Thoms.	m	
	Lauraceae	<i>Actinodaphne dolichophylla</i> Takht.	m	m
		<i>Appollonias barbusana</i> (Cav.) A.Br.		m
		<i>Appollonias georgica</i> Uzn. et Tsag.	m	
		<i>Cinnamomum cinnamomeum</i> (Rossm.) Holl.	m	m
		<i>Cinnamomum japonicum</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Cinnamomum lanceolatum</i> (Ung.) Heer	m	m
		<i>Cinnamomum</i> sp.	p	p
		<i>Cinnamomophyllum</i> cf. <i>lanceolatum</i> (Ung.) Kol.		m
		<i>Cinnamomophyllum marginatum</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Cryptocarya abchasica</i> Schak.	m	
		<i>Daphnogene abchasica</i> Schak.	m	
		<i>Daphnogene cinnamomifolia</i> (Brongn.) Ung.	m	
		<i>Daphnogene kolakovskiyi</i> Schak.	m	
		<i>Daphnogene</i> sp.	m	
		<i>Laurinum cinnamomooides</i> Schilk.	m	
		<i>Laurinum hufelandioides</i> Schilk.	m	
		<i>Laurinum goderdzicum</i> Schilk.	m	
		<i>Laurophyllo aniboides</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Laurophyllo perseoides</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Laurophyllo princeps</i> (Heer) Kr. et Wld.	m	
		<i>Laurus lalages</i> Ung.	m	
		<i>Laurus nobilis</i> L.		m
		<i>Laurus pliocenica</i> (Sap. et Mar.) Kol.	m	m
		<i>Laurus</i> sp.	mp	m
		<i>Lindera antiqua</i> (Heer) Lamotte		m
		<i>Lindera neglecta</i> Web.	m	
		<i>Litsea barmyschensis</i> Schak.	m	
		<i>Litsea dermatophyllum</i> Web.	m	
		<i>Litsea magnifica</i> Sap.		m
		<i>Litsea pontica</i> Kol.		m
		<i>Litsea primigenia</i> (Ung.) Takht.	m	m
		<i>Machilus ugoana</i> Huzioka		m
		<i>Neolitsea magnifica</i> (Sap.) Takht.	m	m
		<i>Neolitsea</i> sp. (cf. <i>N. palaeosericea</i> Takht.)	m	m
		<i>Ocotea curviparia</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Ocotea givulesci</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Ocotea heeri</i> (Gaud.) Takht.	m	m
		<i>Ocotea pulchella</i> Mart.		m
		<i>Ocotea</i> sp. (cf. <i>O. rhombifolia</i> Kol.)	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Lauraceae	<i>Persea colchica</i> Kol.		m
		<i>Persea pliocenica</i> (Laur.) Kol.	m	m
	Berberidaceae	<i>Persea sarmatica</i> Schak.	m	
		<i>Persea schakrylii</i> Kol.	m	
		<i>Persea</i> sp.	p	
		Lauraceae gen.indet.	p	p
		Berberis sp.	m	
	Ranunculaceae	<i>Mahonia marginata</i> (Lesq.) Arnold	m	
		<i>Mahonia cf. aquifolium</i> Nutt.	m	
		Berberidaceae gen.indet.	p	
	Ranunculaceae	<i>Ranunculus</i> sp.	p	p
	Menispermaceae	<i>Cocculus frangonervis</i> Uzn.et Tsag.	m	
		<i>Cocculus laurifolium</i> DC foss.Uzn.et Tsag.		m
		<i>Cocculus</i> sp.	m	
		<i>Menispermites</i> sp.		m
	Nymphaeaceae	<i>Menispermum</i> sp.	p	p
		<i>Nuphar luteum</i> (L.) Smith		p
		<i>Nuphar</i> sp.	p	p
		<i>Nymphaea polyrhiza</i> Sap.	m	
		<i>Nymphaea</i> sp.	p	
	Aristolochiaceae	Nymphaeaceae gen.indet.	p	p
		<i>Aristolochia colchica</i> Kol.		m
		<i>Aristolochia</i> sp.	m	m
	Theaceae	<i>Camellia abchasica</i> Kol.	m	
		<i>Camellia</i> sp.		p
	Brassicaceae	Brassicaceae gen.indet.	p	
	Papaveraceae	<i>Papaver</i> sp.	p	
	Platanaceae	<i>Platanus aceroides</i> Goepp.		m
		<i>Platanus lineariloba</i> Kol.	m	m
		<i>Platanus plataniifolia</i> (Ett.) Knobl.	m	
		<i>Platanus</i> sp.	p	p
	Eupteleaceae	<i>Euptelea</i> sp.	p	p
	Hamamelidaceae	<i>Altingia aff.excellens</i> Nor.		p
		<i>Chunia aff.bucklandoides</i> H.T.Chang	p	p
		<i>Corylopsis aff.cordata</i> Merill et Li	p	p
		<i>Corylopsis aff.pauciflora</i> Sieb.et Zucc.	p	p
		<i>Disanthus aff.cercidifolius</i> Maxim.	p	p
		<i>Disanthus aff.cercidifolius</i> Maxim. var. minor Shat. et Mched.	p	
		<i>Distylium aff.racemosum</i> Sieb.et Zucc.		p
		<i>Distyliopsis aff.dunii</i> (Hamsl.) P.K.Endr.	p	p
		<i>Eustigma aff.oblongifolium</i> Gard.et Champ.	p	p
		<i>Fortunearia aff.sinensis</i> Rehd.et Wils.	p	p
		<i>Fothergilla aff.gardenii</i> Murr.	p	p
		<i>Hamamelis aff.japonica</i> Sieb.et Zucc.	p	p
		<i>Hamamelis mescheticensis</i> Uzn.	m	
		<i>Liquidambar europaea</i> A.Br.	m	m
		<i>Liquidambar formosana</i> Hance	p	p
		<i>Liquidambar orientalis</i> Mill.	p	p
		<i>Liquidambar styraciflua</i> L.	p	p
		<i>Liquidambar aff.turgaica</i> Kupr.	p	p
		<i>Parrotia fagifolia</i> Heer	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Hamamelidaceae	<i>Parrotia pristina</i> (Ett.) Stur.		m
		<i>Parrotia aff. persica</i> (DC) C.A.M.	p	p
		<i>Parrotiopsis jacquemontiana</i> (Decne) Rehd.		m
		<i>Sycopsis colchica</i> Ram.	p	p
		<i>Hamamelidaceae</i> gen.indet.	p	p
	Cercidiphyllaceae	<i>Cercidiphyllum</i> sp.	p	
	Hydrangeaceae	<i>Hydrangea maeotica</i> Tsag.		m
	Saxifragaceae	<i>Ribes cf. orientalis</i> Desf.	m	
		<i>Saxifragaceae</i> gen.indet.		p
	Rosaceae	<i>Amelanchier vulgaris</i> Moench.		m
		<i>Crataegus</i> sp.		m
		<i>Eriobotrya miojaponica</i> Hu et Chaney		m
		<i>Malus parahupensis</i> Hu et Chaney		m
		<i>Malus</i> sp.	m	
		<i>Photinia serrulata</i> Lindl.	m	
		<i>Prunus officinalis</i> (cf. <i>P. laurocerasus</i>) Roem.		m
		<i>Pyracantha coccinea</i> Roem. foss.		m
		<i>Pyrus malus</i> L.		m
		<i>Pyrus theobroma</i> Ung.	m	
		<i>Robinia regeli</i> Heer	m	
		<i>Rosa canina</i> L.	m	
		<i>Rosa pimpinellifolia</i> L.	m	
		<i>Rubus</i> sp.		m
		<i>Sorbus aucuparia</i> L.	m	
		<i>Spiraea cf. salicifolia</i> L.	m	
		<i>Rosaceae</i> gen.indet.	mp	mp
	Caesalpiniaceae	<i>Caesalpinites schaparenkoi</i> Kol.	m	
		<i>Cassiophyllum berenices</i> (Ung.) Kr.	m	m
		<i>Cassiophyllum magnum</i> Kol.	m	
		<i>Cassiophyllum phaseolites</i> (Ung.) Kol.	m	
		<i>Cassia ambigua</i> Ung.	m	
		<i>Cassia lignitum</i> Ung.	m	
		<i>Cassia phaseolites</i> Ung.	m	m
		<i>Cassia</i> sp.	m	
		<i>Cercis</i> sp.		m
		<i>Podogonium knorrii</i> Heer	m	m
		<i>Caesalpiniaceae</i> gen.indet.	p	
	Fabaceae	<i>Acacia</i> sp.	p	
		<i>Dalbergia bella</i> Heer	m	
		<i>Dalbergia derrisa</i> carpa Kol.	m	
		<i>Dalbergia rectinervis</i> Ett.		m
		<i>Dalbergia sarmatica</i> Kol.	m	
		<i>Dalbergia</i> sp.		m
		<i>Colutea orientalis</i> Mill.	m	
		<i>Gleditschia allemanica</i> Heer	m	
		<i>Pithecolobium sarmatica</i> Kol.	m	
		<i>Sophora miojaponica</i> Hu et Chaney	m	
		<i>Sophora europaea</i> Ung.	m	m
		<i>Sophora sarmatica</i> Pimen.	m	
		<i>Fabaceae</i> gen.indet.	mp	p
	Geraniaceae	<i>Geranium</i> sp.	p	p
	Euphorbiaceae	<i>Sapium germanicum</i> Kirchh.		m
	Rutaceae	<i>Rutaceae</i> gen.indet.		m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Simaroubaceae	<i>Ailanthus dryandrodes</i> Heer		m
		<i>Simaroubaceae</i> gen.indet.	p	
	Anacardiaceae	<i>Pistacia miocenica</i> Sap.	m	m
		<i>Rhus fatalievii</i> Kol.	m	
		<i>Rhus herthae</i> Ung.	m	
		<i>Rhus meriani</i> Heer	m	
		<i>Rhus noeggerathii</i> Web.	m	
		<i>Rhus</i> sp.	p	mp
	Aceraceae	<i>Acer integrilobum</i> Web.	m	
		<i>Acer integerrrimum</i> (Viv.) Mass.	m	
		<i>Acer laetum</i> C.A.M.		m
		<i>Acer cf.pseudoplatanus</i> L.	m	m
		<i>Acer santagatae</i> Mass.	m	
		<i>Acer subcampestre</i> Goepp.		m
		<i>Acer trilobatum</i> A.Br.	m	m
		<i>Acer</i> sp.	mp	p
	Sapindaceae	<i>Sapindus cupanooides</i> Ett.	m	
		<i>Sapindus falcifolius</i> (A.Br.) Heer	m	m
		<i>Sapindus graecus</i> Ung.	m	
		<i>Sapindus heliconius</i> Ung.	m	
		<i>Sapindus radobojanus</i> Ung.	m	
		<i>Sapindus undulatus</i> Heer	m	
		<i>Sapindus ungeri</i> Ett.	m	
		<i>Sapindus</i> sp.	p	p
	Sabiaceae	<i>Sabia parvifolia</i> Wall.var.foss.	m	
	Hippocastanaceae	<i>Aesculus</i> sp.	p	p
	Cyrillaceae	<i>Cyrilla</i> sp.	p	
	Aquifoliaceae	<i>Ilex colchica</i> Pojark.var.foss.	m	m
		<i>Ilex falsani</i> Sap.et Mar.	m	m
		<i>Ilex simile</i> Kol.		m
		<i>Ilex</i> sp.	p	p
	Icacinaceae	<i>Citronella aff.mucronata</i> D.Don	m	
		<i>Icacinoxylon citronelloides</i> Schilk.	m	
		<i>Icacinoxylon goderdzicum</i> Schilk.	m	
		<i>Icacinaceae</i> gen.indet.	p	
	Celastraceae	<i>Celastrus barmischensis</i> Kol.	m	
		<i>Celastrus</i> sp.	m	
		<i>Euonymus</i> sp.	p	p
	Staphyleaceae	<i>Staphylea</i> sp.	p	p
	Buxaceae	<i>Buxus pliocenica</i> Sap.et Mar.		m
		<i>Buxus sempervirens</i> L.	m	p
		<i>Buxus</i> sp,	p	
	Rhamnaceae	<i>Berchemia cuspidata</i> Kol.	m	
		<i>Berchemia multinervis</i> (A.Br.) Heer	m	m
		<i>Frangula alnus</i> Mill.		m
		<i>Hovenia thunbergii</i> (Nath.) Baik.		m
		<i>Hovenia</i> sp.	m	
		<i>Paliurus spina-christi</i> Mill.	m	
		<i>Rhamnus</i> deperdita Ung.	m	
		<i>Rhamnus gaudini</i> Heer	m	
		<i>Rhamnus graeffii</i> Heer		m
		<i>Rhamnus mioalaternus</i> Uzn.	m	
		<i>Rhamnus rectinervis</i> Heer	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Rhamnaceae	Rhamnus sp. cf. <i>R.vinogradovii</i> Palib.	m	
		Rhamnus sp.	p	mp
	Vitaceae	Sageretia caucasica Pal.	m	
		Ventilago sp.	m	
		Ziziphus tiliaefolius Heer	m	
		Zizyphus sp.	m	
		Cissus sosnowskyi Kol.	m	
	Tiliaceae	Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch.	p	p
		Parthenocissus sp.	p	p
		Vitis cf. <i>subintegra</i> Sap.	m	
		Vitis teutonica A.Br.	m	
	Malvaceae	Vitis sp.	p	p
		Tilia caucasica Rupr.	p	p
		Tilia cordata Mill.	p	p
		Tilia aff. <i>platyphyllos</i> Scop.	p	
		Tilia aff. <i>taquetii</i> C.K.Schneid.	p	p
	Sterculiaceae	Tilia sp.	p	p
		Hibiscus splendens Baik.		m
		Malvaceae gen.indet.		p
	Thymelaceae	Sterculia sp.	p	p
		Sterculiaceae gen.indet.	p	p
		Daphne kimmerica Kol.		m
		Daphne minima Kol.		m
		Daphne sp.		p
	Elaeagnaceae	Pimelia adjarica Palib.		m
		Pimelia crassipes Heer		m
	Violaceae	Elaeagnus argentea Push.		p
		Elaeagnus sp.		p
	Cucurbitaceae	Viola sp.		p
		Trichosanthes sp.		m
	Myrtaceae	Eugenia aizoon Ung.		m
		Eugenia haeringiana Ung.		m
		Myrtophyllum warderi Jasq.		m
		Myrtophyllum sp.		m
		Myrtus sp.		mp
		Myrtaceae gen.indet.		p
	Onagraceae	Epilobium sp.		p
		Onagra sp.		p
	Punicaceae	Punica granatum L.		m
		Alangium aff. <i>kurzii</i> Craib.		p
	Alangiaceae	Alangium aff. <i>simplex</i> Nagy		p
		Alangium sp.		p
	Mastixiaceae	Mastixia microphylla Kol.		m
		Mastixia sp.		p
	Nyssaceae	Nyssa disseminalata (Ludw.) Kirchh.		m
		Nyssa longifolia Uzn. et Tsag.		m
		Nyssa punctata Heer.		m
		Nyssa sp.		p
	Cornaceae	Cornus sp.		p
		Svida graeffii (Heer) Steph.		m
		Thelycrania sanguinea (L.) Fourr.		m
		Cornaceae gen.indet.		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Araliaceae	<i>Acanthopanax mirabilis</i> (Kol.) Kol.	m	
		<i>Acanthopanax serratus</i> Kol.	m	
		<i>Acanthopanax</i> sp.	p	p
		<i>Aralia hispida</i> Michx.		p
		<i>Aralia</i> sp.	p	p
		<i>Brassaiopsis</i> sp.	p	
		<i>Dendropanax</i> sp.	p	p
		<i>Fatsia</i> sp.	p	
		<i>Hedera colchica</i> C.Koch, var. <i>foss.</i>	m	
		<i>Hedera</i> sp.	p	p
		<i>Schefflera colchica</i> Kol.		m
		<i>Schefflera integrifolia</i> Kol.	m	
		<i>Schefflera sarmatica</i> Kol.	m	
		<i>Tricolpopollenites edmundi</i> (R.Pot.) Th.et Pf.	p	
	Apiaceae	<i>Araliaceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Bifora</i> sp.		p
		<i>Hydrocotyle reniforma</i> Tsag.		m
		<i>Turgenia</i> sp.	p	
	Ericaceae	<i>Apiaceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Arbutus guriense</i> Uzn.	m	m
		<i>Arbutus elegans</i> Kol.forma <i>andrachne</i>	m	
		<i>Epigaea baikovskaja</i> Iljinsk.		m
		<i>Leucothoe protogaea</i> (Ung.) Schimp.	m	
		<i>Rhododendron</i> sp.	mp	p
		<i>Vaccinium integerrimus</i> Uzn.et Tsag.		m
		<i>Vaccinium longifolium</i> Uzn.		m
		<i>Vaccinium protoarctostaphylos</i> Kol.	m	
		<i>Ericaceae</i> gen.indet.	p	
	Myrsinaceae	<i>Ardisia snigerevskiae</i> Takht.	m	
		<i>Myrsine centaurorum</i> Ung.	m	
		<i>Myrsine doryphora</i> Ung.	m	
		<i>Myrsine radobojana</i> Ung.	m	
		<i>Myrsine spatulata</i> Palib.	m	
		<i>Rapanea caucasica</i> Pashkov	m	
		<i>Rapanea kubanensis</i> Pashkov	m	
	Sapotaceae	<i>Bumelia minor</i> Ung.	m	
		<i>Bumelia cf.lanuginosa</i> (Michx.) Pers.	m	
		<i>Sapotaceae</i> gen.indet.	p	p
	Ebenaceae	<i>Diospyros anceps</i> Heer	m	
		<i>Diospyros brachysepala</i> A.Br.	m	m
		<i>Diospyros colchica</i> Uzn.et Tsag.		m
		<i>Diospyros lotoides</i> Uzn.	m	m
		<i>Diospyros</i> sp.	m	
	Styracaceae	<i>Styrax neiburgi</i> (Pal.) Baik.	m	
		<i>Styrax parrotiae</i> folia Uzn.	m	
		<i>Styrax pseudoofficinalis</i> Baik.		m
	Symplocaceae	<i>Symplocos bzybica</i> Kol.	m	
		<i>Symplocos palaeotheifolia</i> Kol.	m	
		<i>Symplocos paniculata</i> Wall.		p
		<i>Symplocos simile</i> Kol.	m	
		<i>Symplocos</i> sp.	p	p
	Periplocaceae	<i>Periploca helenae</i> Kol.	m	
		<i>Periploca</i> sp.	m	

1	2	3	4	5	
Dicotyledoneae	Verbenaceae	<i>Vitex goderdzica</i> Tsag.	m		
	Apocynaceae	<i>Apocynophyllum ibericum</i> Palib.	m		
		<i>Apocynophyllum linearifolium</i> Kol.	m	m	
		<i>Apocynophyllum wrightianum</i> Kol.	m		
		<i>Apocynophyllum</i> sp.	m		
		<i>Echitonium sophiae</i> Web.	m		
		<i>Dryoxylon symplocoides</i> Schilk.	m		
	Oleaceae	<i>Apocynaceae</i> gen.indet.	p		
		<i>Fraxinus</i> sp.	p	mp	
		<i>Jasminum pliocenicum</i> Laur.		m	
		<i>Ligustrum</i> sp. (cf.L. <i>vulgare</i> L.)	m		
		<i>Osmanthus kolakovskiyi</i> Takht.	m		
		<i>Phillyrea media</i> L.		m	
	Scrophulariaceae	<i>Oleaceae</i> gen.indet.	p		
		<i>Paulownia caucasica</i> Pal.	m		
		<i>Lonicera similifolia</i> Kol.	m		
	Caprifoliaceae	<i>Lonicera</i> sp.	p	p	
		<i>Viburnum</i> sp.	p	mp	
		<i>Lamiaceae</i> gen.indet.	p		
	Plantaginaceae	<i>Plantago</i> sp.	p		
		<i>Valeriana</i> sp.		p	
	Campanulaceae	<i>Campanulaceae</i> gen.indet.		p	
		<i>Cephalaria</i> sp.	p		
	Dipsacaceae	<i>Dipsacus</i> sp.		p	
		<i>Knautia</i> sp.	p	p	
		<i>Scabiosa</i> sp.	p	p	
		<i>Achillea</i> sp.	p		
	Asteraceae	<i>Artemisia</i> sp.	mp	p	
		<i>Aster</i> sp.	m		
		<i>Centaurea</i> sp.		p	
		<i>Asteraceae</i> gen.indet.	p	p	
Monocotyledoneae	Potamogetonaceae	<i>Potamogeton crispus</i> L.	p		
		<i>Potamogeton pectinatus</i> L.	m		
		<i>Potamogeton</i> sp.	p		
	Liliaceae	<i>Smilax aspera</i> L.	m		
		<i>Smilax excelsa</i> L.var.foss.		m	
		<i>Smilax grandifolia</i> (Ung.) Heer	m		
		<i>Smilax protolancaefolia</i> Kol.	m		
		<i>Smilax</i> sp.	m		
		<i>Liliaceae</i> gen.indet.	p	p	
		<i>Phragmites oenicensis</i> Heer	m	m	
	Poaceae	<i>Sasa kodorica</i> Kol.	m	m	
		<i>Poaceae</i> gen.indet.	p	p	
	Arecaceae	<i>Livistona palibinii</i> Takht.	m		
		<i>Nipa</i> sp.	p	p	
		<i>Palmophyllum</i> sp.	m		
		<i>Arecaceae</i> gen.indet.	p	p	
	Sparganiaceae	<i>Sparganium</i> sp.	p	p	
	Typhaceae	<i>Typha latifolia</i> L.		p	
		<i>Typha latissima</i> A.Br.	m	m	
		<i>Typha</i> sp.	p	p	
	Cyperaceae	<i>Cyperaceae</i> gen.indet.	p	p	
The forms of indeterminate taxonomical position		<i>Fupingopollenites wackersdorffensis</i> (Thiele-Pfeiffer) Liu Geng-wu	p	p	
		<i>Fupingopollenites minutus</i> Liu Geng-wu	p		

პლიოცენი და ეოკალებისტოცენი (დასავლეთი საქართველო)

პლიოცენური ეპოქა

დასავლეთ საქართველოს პლიოცენური ეპოქა იმსახურებს განსაკუთრებულ ყურადღებას, რადგან ამ ტერიტორიაზე, აღმოსავლეთ პარაგეთისის სხვა რეგიონებთან შედარებით, ფაუნისტურად დათარიღებული ცალკეული სართულების ნალექები წარმოდგენილია სრულად.

ცხრ. XII. საქართველოს პლიოცენური და ეოპლეიისტოცენური ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა (Тактакишвили, 1984; Булеишвили, 1986а; Невесская и др., 2003; Семененко и др., 2009)

	სეპტ	სართული	დასავლეთი საქართველო	
			ევნისართული/კორიზონები	სართული
1.8	ეოკალების-ბორცვები	გერმული	ნალექებაგითის	აფენის
			ხვარგაგითის	
3.4	კომინისტური	კიბიალისური (ებრისული)	ტიხისვერდის	ადგაბლური
			მშენის	
			სკურდუმის	
5.3	კომინისტური	კიბერიული	კამინგურული	წილის წყაროს წყება
			აგრესი	
7.1		კინტერი	ბოსფორული კირტავერული	
		მოვლენის 03-ი	რდესპრი ევააზორიული	დამეთის (მირაპის) წყება
			რდესპრი	
	მოვლენი	მეოზური	გეა	

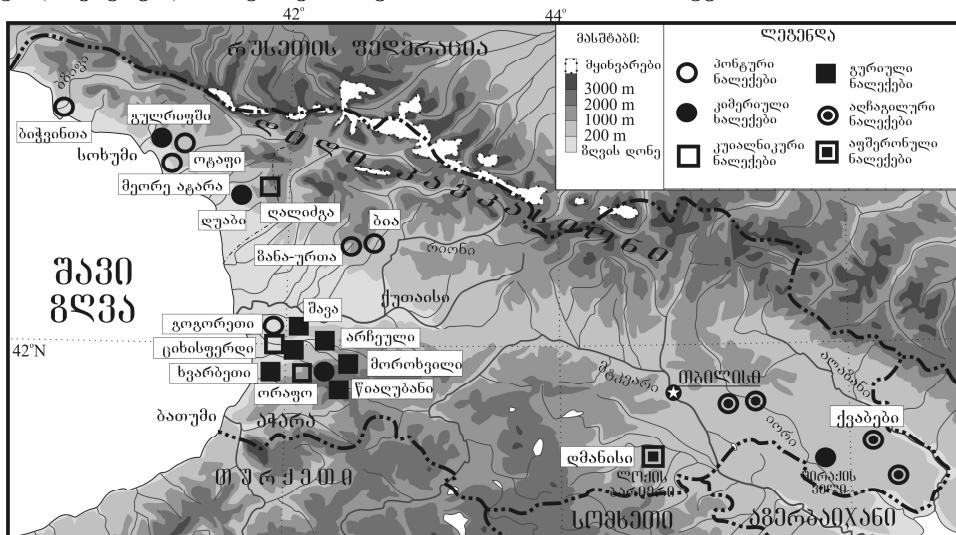
შავი ბლექის ნალექებისთვის მიღებული სტრატიგრაფიული სქემის თანახმად პლიოცენური იყოფა სამ ნაწილად: პონტურ, კიმერიულ და კუიალნიკურ ანუ ეგრისულ სართულებად (Тактакишвили, 1984).

პონტური სართულები

დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე ფართოდ გავრცელებული პონტური ნალექები დათარიღებულია მდიდარი მოლუსკური ფაუნით, რომლის საფუძველზე ისინი დანაწევრებულია ქვესართულებად და ჰიდრიდონგებად (ცხრ. XII).

პონტური ნალექების მცენარეთა ნაშთები პირველად აღწერა პალიბინმა (Палибин, 1930a) და მჭედლიშვილმა (Мчедлишвили, 1954). ნამარხი ფლორა იყო ნაპოვნი გურიაში და აფხაზეთში ბიჭვინთის კონცხებე (ნახ.13). მოგვიანებით ბიჭვინთის ფლორა შეისწავლა კოლაკოვსკიმ (Колаковский, 1962).

მცენარეთა ნაშთებით ყველაზე მდიდარია კოდორის ფლორა (სოფ. მეორე ათარას მიდამოები), რომელიც წლების განმავლობაში კოლაკოვსკის (Колаковский, 1964) კვლევის საგანი იყო. ამ მცენიერის აზრით, ევრაზიის პლიოცენურ ფლორებს შორის კოდორის ფლორა ყველაზე მდიდარია და ორიგინალური. კომპლექსის შემადგენლობა ადასტურებს რეფუგიუმის არსებობას ჩრდილოეთ განედებში გადაშენებული სახეობებისთვის (Колаковский, 1964, გვ.5).

ნახ. 13. პალეოფლორისტული ნაშთების ადგილსაპოვებლები საქართველოს პლიოცენურ და ეოპლეიისტოცენურ ნალექებში.

კოდორის ფლორა ძირითადად შედგება სუბტროპიკული მცენარეებისაგან (30,5%). ნამარხი მასალა განსაკუთრებით კარგად ასახავს დაბლობების, ჭალის და მთის ქვედა სარტყელის მცენარეულობის ხასიათს. ამ დაჯგუფებებში კოლაკოვსკი გამოყოფს *Quercus nerifolia*-ს ფორმაციას, რომლის შემადგენლობაში საკმაოდ დიდ როლს თამაშობდნენ *Salix varians*, *Alnus subcordata*, *Myrica lignitum*. ზღვისპირა დაბლობებზე და მდინარეების ხეობებში ბატონობდნენ მუხა-გიქორიანი ტყეები, რომლის მთავარი კომპონენტები იყო *Quercus codonica* და *Carya dentigulata*. ჭაობიანი ცენობების დომინანტებად ითვლება *Alnus subcordata* და *Salix varians*, რომელთა ფოთლები და მჭადა ქმნიან მთელ შრეებს.

ქვედა სარტყელის ტყეებს კოლაკოვსკი ყოფდა ორ ტიპად: ტენიან და სემიქსეროფილურად. ტენიანი ტყეების ფლორა იყო ძალიან მდიდარი. აქ ხარობდა ისეთი მცენარეები, როგორიცაა *Tectocarya lusatica*, *Symplocos*, *Ocotea*, *Persea*, *Pasania*, *Cyclobalanopsis* და მრავალრიცხოვანი სუროსებრნი. დიდი ტერიტორია ეკავა დაფინისებრთა თანასაბოგადოებას. ქვედა სარტყელში გავრცელებული იყო აგრეთვე ხეშემაფოთლოვანი ფორმაცია მაკვისის ელემენტებით. ფიჭვის ცენოზების არეალი შემოფარგლული იყო კირქვიანი კლდეებით.

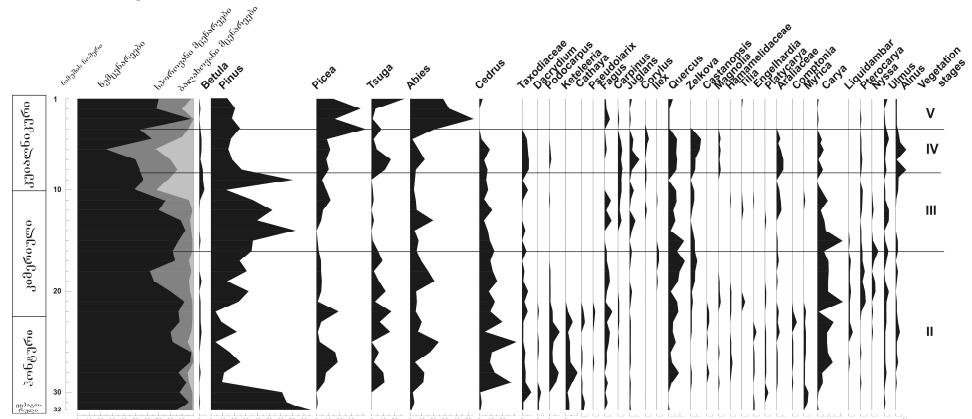
პალინოლოგიურად პონგური ნალექები შესწავლილია რამიშვილის მიერ (Рамишвили, 1969). ავტორმა აღწერა ქვედაპონგური (ოდესური) და ბედაპონგური (ბოსფორული) ქვესართულის პალინოკომპლექსები. ამჯერად, ჩვენი მონაცემები ეყრდნობა, როგორც ძველ, ასევე ახალ, ბევრად მდიდარ პალინოლოგიურ მასალას (Шатилова და მეტა, 2000; Shatilova et al., 2001, 2007; Шатилова, Мchedlishvili, 2011), რომელიც პონგური ნალექების სრული ჭრილებიდან გვაქვს მოპოვებული.

მაკრონაშთების და პალინომორფების სიების შედარებამ გამოამჟღავნა მათ შორის არსებული გარკვეული განსხვავება. კოდორის და ბიჭვინთის ფლორებში გვიმრების, ბალახებისა და მუქწიწვოვანების ნაშთები თითქმის უმნიშვნელოა. ამავე დროს მაკრონაშთები გაცილებით უკეთეს წარმოდგენას იძლევა მარადმწვანე მცენარეების, განსაკუთრებით დაფნისებრთა, შემაღენლობაზე, რადგან მათი ხეშეში ფოთლები ინახება უკეთესად, ვიდრე მტვრის მარცვლები. ამ ორ მეთოდს შორის მთავარი განსხვავება ინფორმაციის მოცულობაშია. მაკრონაშთების განამარხება ხდებოდა ან მცენარის ბრდის ადგილას ან მასალა იყო მოტანილი უახლოესი ტერიტორიიდან. კოლაკოვსკის აბრით კოდორის ფლორა ასახავს ძირითადად ჭალის ტყეების და ჭაობების ლოკალურ მცენარეულობას, ამიტომ ეს მონაცემები არ შეიძლება იყოს გამოყენებული მთელი რეგიონის კლიმატური პირობების აღსაღენად. ეგრეთ წოდებული დაფნის შრეც კი არ არის ტროპიკული კლიმატის ან მცენარეულობის დიდ ტერიტორიიდან გავრცელების მაჩვენებელი (Колаковский, 1964). რაც შეეხება პონგური ნალექების პალინოკომპლექსებს, ისინი წარმოადგენენ პალეოკოლხეთის თითქმის მთელი ტერიტორიის მტვრის მარცვლების პროდუქციას დაბლობებიდან ტყის ბედა სარტყელამდე.

დასავლეთ საქართველოს პონგურ ნალექებში პალინომორფები, როგორც წესი, გვხვდება ყველა შრეში და ასახავენ კლიმატისა და მცენარეულობის დინამიკას ამ სართულის ნალექების დაგროვების

თითქმის მთელი პერიოდის განმავლობაში. იგივეს თქმა შეუძლებელია მაკრონამთებები, რომელთა ადგილსაპოვებლები ხშირად დაკავშირებულია ცალკეულ შრეებთან, რომელთა სიმბლავოები ბევრად ნაკლებია მთელი სართულის ნალექების სიმძლავრეზე.

ქვედაპონტური ნალექები გაყრცელებულია დასავლეთ საქართველოს თითქმის მთელ ტერიტორიაზე, მაგრამ მხოლოდ სამ ჭრილში (მდ. ოფაფი, ბანა და სოფ. ბია) ნოვოროსიული ქვესართული წარმოდგენილია სრულად (ნახ. 13). დანარჩენ ჭრილებში მას აკლია ევპატორიული შრეები და ამიტომ ქვედაპონტური იწყება ოდესური ჰორიზონებით (Тактакишвили, 1984; Челидзе, 1974; Шенгелия, 1976).

ნახ. 14. დასავლეთ საქართველოს პლიოცენური ნალექების შემაჯამებელი პალინოლოგიური დიაგრამა.

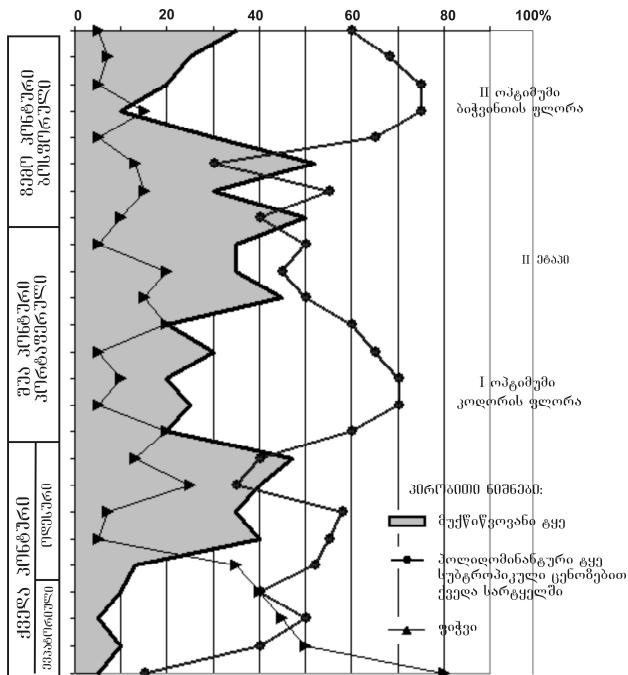
განასა და ოფაფის ჭრილების პალინოკონკრექსების ანალიზმა გამოამდავნა ცვლილებები, რომლებსაც ადგილი პქნდა მიოცენურის და პლიოცენურის საზღვარზე (ნახ. 11). პონტურის დასაწყისში (ევპატორიული) მეოფურის მდიდარი მცენარეულობა შეიცვალა დარიბი ცენოზებით, რომლებშიც გაბატონდა ფიჭვი. ოდესურში კი გაფართოვდა მუქწიწვოვანების არეალი (ნახ. 14,15). ეს მოვლენა დაკავშირებული იყო ცენიანობის მომატებასთან და ტემპერატურის ვარდნასთან, რაც, შესაძლებელია, გამოიწვია ქვედაპონტურში დაწყებულმა აცივებამ მთელ ჩრდილოეთ ნახევარსფეროში (Борзенкова 1992; Зубаков, 1990).

ოდესურის შემდეგ კლიმატი გახდა თბილი და ნოტიო, განსაკუთრებით შეა პორტაფერულში. ამ დროს პოლიდომინანტურ ტყეებს ეკავათ ფართო და სტაბილური არეალი. ეს იყო პონტური დროის პირველი კლიმატური ოპტიმუმი, რომელიც, ჩვენი აზრით, კოდორის ფლორის თანადროულია.

შეაპონტურის გვიანი პერიოდი და ბოსფორულის დასაწყისი ხასიათდებოდა პოლიდომინანტური და მუქწიწვოვანი ტყეების

არეალების ხშირი ცვალებადობით, რაც შესაძლოა, უკავშირდება კლიმატურ ფლუქტუაციებს. არ არის გამორიცხული, რომ ეს იყო მიზეზი ბედაპონტური ასაკის ბიჭვინთის ფლორის გაღარიბებისა კოდორის ფლორასთან შედარებით. მიუხედავათ ამისა, ჩვენი აზრით, ბიჭვინთის მაკროფლორის კომპლექსი ადასტურებს მეორე კლიმატური ოპტიმუმის არსებობას.

დასავლეთ საქართველოს პონტური ნალექების პალინკომპლექსების შედარებამ შავი ბლვის ჩრდილოეთი რეგიონების თანადროულ პალინკომპლექსებთან დაგვანახა, რომ ორივე რეგიონის ტერიტორიაზე პონტურის განმავლობაში ადგილი ჰქონდა კლიმატის რითმულ ცვლილებებს. მაგრამ დასავლეთ საქართველოში ამ ცვლილებების სიხშირე და ამპლიტუდა იყო უფრო სუსტი. კოლხეთისა და შავი ბლვის ჩრდილოეთ რეგიონების კლიმატებს შორის ძირითადი განსხვავება იყო ტენიანობის ხარისხში. ჩრდილოეთით პონტურში მიმდინარეობდა ქსეროფიტიზაციის პროცესი (Щекина, 1979), მაშინ როცა დასავლეთ საქართველოში იგივე პერიოდში ადგილი ჰქონდა აფმოსფერული ნალექების მატებას და ტემპერატურის თანდათანობით ვარდნას.

ნახ. 15. მტვრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი გყის მთაგარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა პონტურის განმავლობაში.

პიმერიულის სართული

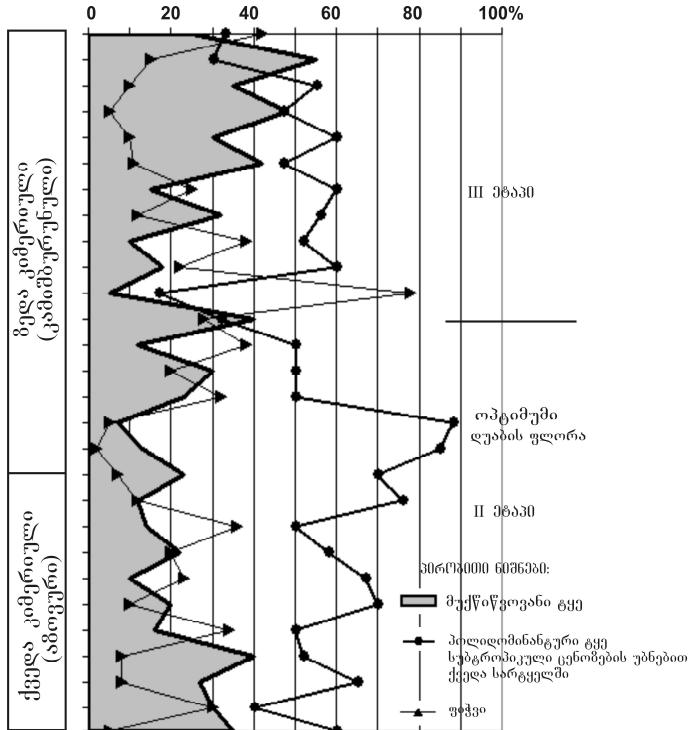
კიმერიულის განმავლობაში ზღვის აკვატორია თანდათან შემცირდა. საერთო რეგრესიის ფონზე კი მიმდინარეობდა სანაპირო ზოლის რყევა, ამის შედეგად კიმერიული უთანხმოდ არის განლაგებული ძველ ნალექებზე (Челидзе, 1964). კიმერიულის ჭრილები გავრცელებულია იგივე რეგიონებში, რომელშიც პონტური, მაგრამ მათ უკავიათ ნაკლები ფართობი. კიმერიულის სრული ჭრილები ცნობილია აფხაზეთში და გურიაში, ხოლო სართულის ცალკეული გაშიშვლებები აღწერილია სამეგრელოშიც. მთავარი განსხვავება პონტურ და კიმერიულ ნალექებს შორის მათი ფაციესების ხასიათშია. სახელდობრ, კიმერიული ნალექები უფრო წყალმარჩხია, რაც მიუთითებს ზღვის რეგრესიაზე და ხმელეთის გაფართოებაზე (Тактакишили, 1984).

არსებობს კიმერიული ნალექების ორი სტრატიგრაფიული სქემა. დავითაშვილი (Давиташвили, 1933) ყოფდა სართულს სამ ნაწილად: აზოვურად, ამპილაკიურად და პანტიკაპიურად. სამად ყოფდა კიმერიულ სართულს გაბუნიაც, მაგრამ აფხაზეთის, სამეგრელოს და გურიის ჭრილების პორიტონტებისთვის ხმარობდა სხვადასხვა სახელებს (Габуния, 1953).

თაქთაქიშვილმა შეადგინა კიმერიულის ახალი სტრატიგრაფიული სქემა. მან გამოყო თრი პორიტონტი: აზოვური და კამიშბურუნული, რომელშიც გააერთიანა ამპილაკიური და პანტიკაპიური პორიტონტები (Тактакишили, 1984).

მცნარეების მაკრონაშთები აღწერილია პალიბინის (Палибин, 1930ა), მჭედლიშვილის (Мчедлишвили, 1949ა) და უზნაძის (Узнадзе, 1965) მიერ. ნამარხი ფლორის ყველაზე მდიდარი ადგილსაპოვებელი მდებარეობს მდინარე დუაბბე. მისი ასაკი თაქთაქიშვილმა ზედაკიმერიულად (კამიშბურუნულად) განსაზღვრა. დუაბის ფლორის სინქრონულია გულრიფშის ფლორის კომპლექსი (Колаковский, 1956, 1958; Колаковский, Шакрыл, 1978). პალინოლოგიურად კიმერიული ნალექები პირველად შეისწავლა მჭედლიშვილმა (Мчедлишвили, 1963). ამჟამად ჩვენს განკარგულებაშია დასავლეთ საქართველოს სხვადასხვა რეგიონების კიმერიული ნალექებიდან მოპოვებული მდიდარი პალინოლოგიური მასალა, რომლის ინტერპრეტაცია ლანდშაფტურ-ფიტცენოლოგიური მეთოდით საშუალებას იძლევა აღვადგინოთ მცნარეულობის და კლიმატის დინამიკა (Шатილოვა და ქ., 2000; Shatilova et al., 2002; Shatilova, Mchedlishvili, 2007a). მიგვაჩნია, რომ აზოვური პერიოდის ბოლოს და კამიშბურუნულის დასაწყისში საკვლევ რეგიონში

სუბტოპიკულთან მიახლოებული პირობები არსებობდა. ღროის ამ მონაცვეთს ჩვენ ვუკავშირებთ გლობალურ თპტიმუმს (Борзенкова, 1992), როცა დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე მიმდინარეობდა დუაბის ფლორის განამარხება.

ნახ. 16. მტერის მარცელების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა კიმერიულის განმავლობაში.

კოდორის ფლორასთან შედარებით, დუაბის კომპლექსი უფრო დარიბია. ეს შეიძლება აიხსნას პორტაფერულის ბოლოს და ბოსფორულის დასაწყისში კლიმატის აცივებით. ამის გამო დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე გადაშენდა მთელი რიგი სუბტოპიკული ფარულთესლოვანები, რომელთა ნაშთები არ იყო ნაპოვნი ბიჭვინთისა და დუაბის ფლორებში. შემცირდა გვარების რაოდენობა ოჯახებში: Fagaceae, Lauraceae, Berberidaceae, Aristolochiaceae, Hamamelidaceae, Araliaceae, Fabaceae, Anacardiaceae, Aquifoliaceae, Arecaceae. მიუხედავად ამისა, კოლაკოვსკის აზრით, კიმერიული ღროის ლანდშაფტში მარადმწვანე მცენარეებს კვლავ ეკავათ საკმაოდ დიდი ადგილი (Колаковский, Шакрыл, 1978). ეს დასკვნა მიღებული იყო დუაბის მაკროფლორის საფუძველზე, რომელიც ასახავს კლიმატური თპტიმუმის

პირობებს. კიმერიული დროის სხვადასხვა მონაკვეთებში სუბტროპიკული მცენარეები გავრცელებული იყო ძირითადად დაბლობებში და მთის ქვედა სარტყელში, სადაც ისინი თავს აფარებდნენ რეფუგიუმებს, რომელთა არეალი იცვლებოდა კლიმატური პირობების გავლენით. კოლაკოვსკის (Колаковский, 1956) ვარაუდით კიმერიული დროის პოლიდომინანტურ ტყეებში დიდი მრავალფეროვნებით გამოირჩეოდნენ სითბოტომიერი ჰავის მცენარეები. ავტორი გამოყოფს სამ ძირითად ჯგუფს: 1. მუსონური კლიმატის სახეობები, დამახასიათებელი თანამედროვე აზიის მთებისთვის; 2. ტენიანობის-მოყვარული ჯიშები, ეკოლოგიურად დაახლოებული ამერიკის დაბლობებზე და ჭალის ტყეებში გავრცელებულ სახეობებთან; 3. სიცივის ამგანი, მაგრამ ბაფხულის მაღალი ტემპერატურის მოყვარული ჯიშები, ეკოლოგიურად მსგავსი ხმელთაშუაზღვის სუბტროპიკული ტყეების კომპონენტებისა.

დუაბის შრეების ზემოთ განლაგებულ კამიშბურუნული ნალექების პალინოლოგიური კომპლექსი ასახავს მცენარეულობას, რომელშიც დომინირებდა ფიჭვი. მომდევნო პერიოდში კიმერიული მცენარეულობის ხასიათი მკვეთრად შეიცვალა. განსაკუთრებით ეს ეხება პოლიდომინანტურ ტყეებს, რომელთა შემადგენლობიდან გაქრა სუბტროპიკული ელემენტების მნიშვნელოვანი რაოდენობა.

ამრიგად, პონტური, აბოვური და კამიშბურუნულის ქვედა მრეების პალინოლოგიური კომპლექსები ასახავენ დასავლეთ საქართველოს მცენარეულობის განვითარების II ეტაპს. ხოლო კამიშბურუნულის ზედა შრეების და შემდგომი კუიალნიკური სართულის - სკურდუმის პორიტონტის - პალინოკომპლექსები შეესაბამება მცენარეულობის განვითარების III ეტაპს.

აღმოსავლეთ საქართველოში კიმერიულად თარიღდება შირაქის ფლორა, რომლის შემადგენლობაში იყო განსაზღვრული 34 ფარულთესლოვანის მაკრონაშთები. ფლორა ასახავს პატარა რეგიონის მცენარეულობას სადაც ჭალის ტყის შემადგენლობაში იყო *Alnus hoerensi*, *Populus populina*, *Acer saliense*, *Ulmus carpinifolia*, *Zelkova ungeri*. მშრალ დაბლობებზე და ფერდობებზე გავრცელებული იყო მაკვისი, შიბლიაკი და არიდული მეჩხერი ტყეები, მარადმწვანე და ფოთოლმცვივანი ჯიშებით: დაფნა, სკლეროფილური მუხა, წყავმაბა, ფასტა, ჩიგავაშლა და სხვა.

შირაქის ტერიტორიაზე პლიოცენურში ვარაუდობები თრი ტიპის მცენარეულობის არსებობას-ჭალის ტყეებს და არიდულ ფორმაციის, რომლის დომინანტები იყო წვრილფოთლოვანი ხემცენარეები, რაც ცეცელი სეგონის არსებობაზე მიუთითებს (Колаковский, Ратиани, 1967).

ცხრ. XIII. საქართველოს პონტური და კიმერიული ნალექების მცენარეთა სია:
m – მაკრონამთები; p – პალინომორფები

კლასი	რეგიონი	სახეობა	პოზიცია	პიროვნეული
1	2	3	4	5
Briopsida	Sphagnaceae	<i>Sphagnum</i> sp.	p	p
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium alpinum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium annotinum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium clavatum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium densum</i> Sw.		p
		<i>Lycopodium selago</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium serratum</i> Tumb.	p	p
		<i>Selaginella atrivirides</i> Spring.	p	p
Isoëtopsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Selaginella pliocenica</i> Dorof.	m	m
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.) Link.	p	p
		<i>Selaginella</i> sp.		p
		<i>Equisetum</i> sp.		p
Equisetopsida	Equisetaceae	<i>Equisetum</i> sp.		p
Ophioglossopsida	Ophioglossaceae	<i>Botrychium</i> sp.	p	p
		<i>Ophioglossum lusitanicum</i> L.	p	
		<i>Ophioglossum</i> sp		p
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda cinnamomea</i> L.	p	
		<i>Osmunda claytoniana</i> L		p
		<i>Osmunda heeri</i> Gaud.		m
		<i>Osmunda regalis</i> L.	p	p
		<i>Todea</i> sp.	p	p
	Schizaeaceae	<i>Schizaea</i> sp.		p
	Anemiaceae	<i>Anemia</i>	p	
	Lygodiaceae	<i>Lygodium japonicum</i> Sw.	p	p
		<i>Lygodium</i> sp.	p	
	Pteridaceae	<i>Cryptogramma acrostichoides</i> R.Br.	p	
		<i>Cryptogramma crispa</i> (L.)R.Br.	p	p
		<i>Cryptogramma</i> sp.	p	p
		<i>Pteridacitites boerzoenyensis</i> (Nagy) St., Sh. (<i>Pteris aff.quadriaurita</i> Retz.)	p	p
		<i>Pteridacitites dentatiformis</i> Sh., St. (<i>Pteris dentata</i> Forsk)	p	p
		<i>Pteridacitites grandifoliiformis</i> St., Sh. (<i>Pteris grandifolia</i> L.)	p	p
		<i>Pteridacitites guriensis</i> Sh., St. (<i>Pteris aff.togoensis</i> Hieron)	p	p
		<i>Pteridacitites kimmeriensis</i> Sh., St. (<i>Pteris</i> sp.)	p	p
		<i>Pteridacitites longifoliiformis</i> Sh., St. (<i>Pteris longifolia</i> L.)	p	p
		<i>Pteridacitites rarotuberculatum</i> Sh., St. (<i>Pteris</i> sp.)		p
		<i>Pteridacitites remotifolioides</i> Sh., St. (<i>Pteris remotifolia</i> Bak.)	p	p
		<i>Pteridacitites spiniverrucatum</i> St., Sh. (<i>Pteris pellucida</i> Pr.)		p
		<i>Pteridacitites variabilis</i> St. et Sh. (<i>Pteris cretica</i> L.)	p	p
		<i>Pteridacitites venustaeformis</i> St., Sh. (<i>Pteris venusta</i> Kze.)	p	p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Pteridaceae	<i>Pteridacidites verus</i> (N.Mtchedl.) Sh., St. (<i>Pteris aff.crenata</i> Sw.)	p	p
		<i>Pteridacidites vittatoides</i> Sh., St. (<i>Pteris vittata</i> L.)		p
	Parkeriaceae	<i>Ceratopteris duabensis</i> Kol.		m
	Adiantaceae	<i>Anogramma</i> sp.	p	p
		<i>Pityrogramma</i> sp.	p	p
	Gleicheniaceae	<i>Gleichenia angulata</i> Naum.	p	
		<i>Gleichenia</i> sp.		p
	Polypodiaceae	<i>Polypodium aureum</i> L.	p	p
		<i>Polypodium palaeopectinatum</i> Kol.	m	
		<i>Polypodium palaeoserratum</i> Kol.	m	
		<i>Polypodium pliocenicum</i> Ram.	p	p
		<i>Polypodium serratum</i> (Wild.) Futo (<i>=P.australe</i> Fee)		p
		<i>Polypodium verrucatum</i> Ram.	p	p
		<i>Polypodium tuberculatum</i> N.Mtchedl.		p
		<i>Polypodium vulgare</i> L.	p	p
		<i>Polypodium</i> sp.	p	p
		<i>Verrucatosporites histiopteroides</i> W.Kr.	p	p
		<i>Pyrossia</i> sp.	p	p
	Hymenophyl-laceae	<i>Hymenophyllum rotundum</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Hymenophyllum</i> sp.	p	
	Thyrsopteri-daceae	<i>Cibotium glaucum</i> (Sw.) Hr.et Arn.	p	
		<i>Cibotium</i> sp.	p	
	Dicksoniaceae	<i>Dicksonia antarctica</i> R.Br.	p	p
		<i>Dicksonia luculenta</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia reticulata</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia unitotuberata</i> Purc.	p	p
		<i>Dicksonia aff. fibrosa</i> Col.		p
	Cyatheaceae	<i>Alsophylla</i> sp.	p	p
		<i>Cyathea</i> sp.	p	p
	Aspleniaceae	<i>Asplenium</i> sp.		p
	Aspidiaceae	<i>Athyrium</i> sp.	p	p
		<i>Cyclophorus</i> sp.		p
		<i>Cyclosorus</i> (<i>Lastrea</i>) <i>fischeri</i> Heer	m	
		<i>Cystopteris</i> sp.	p	p
		<i>Dryopteris</i> sp.	p	p
		<i>Gymnocarpium</i> sp.		p
		<i>Lastrea</i> sp.		m
		<i>Struthiopteris filicastrum</i> All.		m
		<i>Woodsia alpina</i> (Bolton) S.F.Gray		p
		<i>Woodsia</i> sp.	p	
	Blechnaceae	<i>Woodwardia radicans</i> (L.) Smith.	p	
		<i>Woodwardia roessneriana</i> (Ung.) Heer	m	
		<i>Woodwardia</i> sp.	m	p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Salviniaceae	Azolla sp.		p
		Salvinia palaeopilosa Shap.	m	
		Salvinia sp.		p
Ginkgoopsida	Ginkgoaceae	Ginkgo biloba L.	p	p
		Ginkgo occidentalis Samyl.	m	m
Pinopsida	Podocarpaceae	Dacrydium sp.	p	p
		Podocarpus sp.	p	mp
	Phyllocladaceae	Phyllocladus sp.	p	
	Taxaceae	Cephalotaxux sp.		p
		Taxus sp.	p	p
		Torreya nucifera Sieb. et Zucc. foss. Kink.	m	
		Araucaria sp.	p	p
	Pinaceae	Abies alba Mill.	p	p
		Abies cephalonica Loud.	mp	p
		Abies cilicicaeformis N.Mtchedl.	p	p
		Abies nordmanniana (Stev.) Spach.	p	p
		Abies sp. cf. A. protofirma Tanai		m
		Abies sp.	mp	m
		Cathaya abchasica Sveshn.		m
		Cathaya argyrophylla C. et K.	p	p
		Cathaya sp.	p	
		Cedrus atlantica Manetti	p	p
		Cedrus deodara Loud.	p	p
		Cedrus libani Laws.	p	p
		Cedrus sauerae N.Mtchedl.	p	p
		Keteleeria caucasica Ram.	p	p
		Picea complanataeformis N.Mtchedl.	p	p
		Picea minor N.Mtchedl.	p	p
		Picea orientalis L.	p	p
		Picea sp.	p	mp
		Pinus euxina Kol.	m	m
		Pinus geantracis (Goep.) E.Reich.	m	
		Pinus hordaceae (Rossm.) Engelm. et Menzel.	m	
		Pinus longisquama Kol.	m	
		Pinus palaeopentaphylla Tanai et Onoe	m	
		Pinus pithyusa Stev.	p	
		Pinus pontica Kol.	m	
		Pinus sp.	mp	mp
		Pseudolarix sp.	p	p
		Pseudotsuga sp.	p	p
		Tsuga aculeata Anan.	p	p
		Tsuga canadensis (L.) Carr.	p	p
		Tsuga diversifolia (Maxim.) Mast.	p	p
		Tsuga inordinata Mched.		p
		Tsuga korenevae Mched.		p

1	2	3	4	5
Pinopsida	Pinaceae	<i>Tsuga meierii</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga patens</i> Downie	p	p
		<i>Tsuga pattoniana</i> Engelm.	p	p
		<i>Tsuga shatilovae</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga sivakii</i> Mched.		p
		<i>Tsuga tortuosa</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga aff. blaringhemi</i> Flous		p
	Sciadopityaceae	<i>Sciadopitys</i> sp.	p	p
		<i>Cryptomeria japonica</i> Don	mp	mp
		<i>Cunninghamia</i> sp.		p
		<i>Glyptostrobus europaeus</i> (Brongn.) Heer	m	m
		<i>Glyptostrobus</i> sp.	p	p
		<i>Metasequoia</i> sp.	p	p
		<i>Sequoia</i> sp.	mp	p
		<i>Sequoiadendron</i> sp.	p	
	Taxodiaceae	<i>Taxodium distichum</i> foss. A.Br.	m	
		<i>Taxodium</i> sp.	p	p
		Taxodiaceae gen. indet.	p	p
		<i>Cupressus cf. sempervirens</i> L.	m	
		<i>Libocedrus salicornioides</i> (Ung.) Heer	m	m
	Cupressaceae	<i>Juniperus</i> sp.	p	p
		<i>Thuja cf. occidentalis</i> L.	m	
		Cupressaceae gen. indet.	p	p
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Ephedra</i> sp.	p	p
Dicotyledoneae	Myricaceae	<i>Comptonia</i> sp.	p	p
		<i>Myrica carolinensis</i> Mill.	p	p
		<i>Myrica lignitum</i> (Ung.) Sap.	m	
		<i>Myrica palaeogale</i> Pilar.		m
		<i>Myrica salicina</i> Ung.		m
		<i>Myrica</i> sp.	p	p
	Juglandaceae	<i>Alfaroa</i> sp.	p	p
		<i>Carya aquatica</i> (Michx.) Nutt.	p	p
		<i>Carya bilinica</i> Ung.	m	
		<i>Carya cordiformis</i> (Wangh.) C.Koch	p	p
		<i>Carya denticulata</i> (Web.) Iljinsk.	m	
		<i>Carya minor</i> Sap. et Mar.	m	
		<i>Carya mirabilis</i> Kol.	m	
		<i>Carya ovata</i> (Mill.) C. Koch	p	p
		<i>Carya serraefolia</i> (Goepp.) Krause	m	m
		<i>Carya aff. glabra</i> (Mill.) Sweet.		p
		<i>Carya aff. pecan</i> (Marh.) Engl.		p
		<i>Carya</i> sp.	p	p
		<i>Cyclocarya aff. paliurus</i> (Batalin) Iljinsk.		p
		<i>Engelhardia</i> sp.	p	p
		<i>Platycarya</i> sp.	p	p
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	p	mp

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Juglandaceae	<i>Pterocarya rhoifolia</i> Sieb. et Zucc.	p	p
		<i>Pterocarya stenoptera</i> DC	p	p
	Salicaceae	<i>Juglans cinerea</i> L.	p	mp
		<i>Juglans colchica</i> Kol.	m	
		<i>Juglans regia</i> L.	p	p
		<i>Juglans zaisanica</i> Iljinsk.	m	m
		<i>Populus balsamoides</i> Goepp.	m	m
		<i>Populus leucophylla</i> Ung.		m
		<i>Populus populinus</i> (Brongn.) Knob.	m	m
		<i>Salix cinerea</i> L.		m
		<i>Salix integra</i> Goepp.	m	m
		<i>Salix varians</i> Goepp.	m	m
		<i>Salix</i> sp.	p	p
		<i>Alnus angustifolia</i> Kol.		m
		<i>Alnus hoernesi</i> Stur		m
	Betulaceae	<i>Alnus cordata</i> Desf.	m	
		<i>Alnus subcordata</i> C.A.May	m	m
		<i>Alnus ducalis</i> (Gaudin) Knob.		m
		<i>Alnus aff. barbata</i> C.A.May		m
		<i>Alnus</i> sp.	p	mp
		<i>Betula pubescens</i> Ehrh.	p	p
		<i>Betula subpubescens</i> Goepp.	m	
		<i>Betula</i> sp.	p	mp
		<i>Carpinus betulus</i> L.	p	p
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.	p	p
		<i>Carpinus cuspидens</i> (Sap.) Kol. var. <i>breviserrata</i> Kol.	m	
		<i>Carpinus grandis</i> Ung.	m	m
		<i>Carpinus duabensis</i> Dorof.		m
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	p	p
		<i>Carpinus plofauriei</i> Rat.	m	
		<i>Carpinus uniserrata</i> (Kol.) Rat. et Kol.	m	m
		<i>Carpinus</i> sp.	p	p
	Fagaceae	<i>Corylus avellana</i> L.	mp	p
		<i>Corylus protocolchica</i> Kol.	m	
		<i>Corylus</i> sp.	p	p
		<i>Ostrya angustifolia</i> Andrean.	m	m
		<i>Ostrya</i> sp.	p	p
		<i>Castanea atavia</i> Ung.	m	m
		<i>Castanea pliosativa</i> Kol.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Fagaceae	<i>Castanopsis furcinervis</i> (Rossm.) Kr. et Wld.	m	m
		<i>Castanopsis</i> sp.	p	p
		<i>Cyclobalanopsis kryshtofovichii</i> Kol.	m	
		<i>Lithocarpus palaeouncinata</i> (Kol.) Kol.	m	
		<i>Lithocarpus</i> sp.	p	
		<i>Fagus attenuata</i> Goepp.	m	m
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	p	mp
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky var. <i>palibini</i> Iljinsk.	m	m
		<i>Quercus castaneifolia</i> C.A.M.	m	
		<i>Quercus cerris</i> carpa Kol.	m	
		<i>Quercus iberica</i> Stev.	m	
		<i>Quercus kodorica</i> Kol.	m	m
		<i>Quercus kubinyi</i> (Kol.) Cz.	m	
		<i>Quercus microcerris</i> carpa Kol.	m	
		<i>Quercus nerifolia</i> A.Br.	m	m
		<i>Quercus pliovariabilis</i> Kol.	m	
		<i>Quercus pseudocastanea</i> Goepp.	m	m
		<i>Quercus sosnowskyi</i> Kol.	m	m
		<i>Quercus</i> sp.	p	p
Ulmaceae	Ulmaceae	<i>Celtis magnifica</i> Kol.	m	
		<i>Celtis japonica</i> Ung.	m	
		<i>Celtis</i> sp.	p	p
		<i>Ulmus carpinoides</i> Goepp.	m	m
		<i>Ulmus foliacea</i> Gilib.	p	p
		<i>Ulmus laevis</i> Pall.		p
		<i>Ulmus longifolia</i> Ung.	m	m
		<i>Ulmus paralaciniata</i> Hu et Chaney		m
		<i>Ulmus</i> sp.	p	p
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	p	p
		<i>Zelkova ungeri</i> Kov.	m	
		<i>Zelkova zelkovifolia</i> (Ung.) Buzek et Kotlaba		m
		<i>Zelkova</i> sp.	p	p
Moraceae	<i>Eucommiaceae</i>	<i>Eucommia ulmoides</i> Oliv.	mp	p
	<i>Moraceae</i>	<i>Artocarpus kimmerica</i> Kol.	m	
		<i>Ficus kolakovskii</i> Dorof. et Negru		m
		<i>Ficus</i> sp.	p	p
		<i>Morus alba</i> L.	p	p
Cannabaceae	<i>Moraceae</i>	<i>Moraceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Cannabis</i> sp.		p
		<i>Humulus lupulus</i> L.	p	
Polygonaceae	<i>Polygonaceae</i>	<i>Polygonum lapathifolium</i> L.		m
		<i>Polygonum</i> sp.	p	p
Caryophyllaceae	<i>Caryophyllaceae</i>	<i>Stellaria</i> sp.	p	
		<i>Caryophyllaceae</i> gen.indet.	p	p
Chenopodiaceae	<i>Chenopodiaceae</i>	<i>Chenopodiaceae</i> gen.indet.	p	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Magnoliaceae	<i>Liriodendron tulipifera</i> L.	p	p
		<i>Magnolia denudata</i> Desr.	p	p
		<i>Magnolia georgica</i> Kol.	m	m
		<i>Magnolia grandiflora</i> L.	p	p
		<i>Magnolia kobus</i> DC		m
		<i>Magnolia mirabilis</i> Kol.	m	
		<i>Magnolia vittae</i> Kol.	m	
		<i>Magnolia cf. accuminata</i> L.	p	
		<i>Magnolia</i> sp.	p	mp
	Schizandraceae	<i>Kadsura palaeojaponica</i> Kol.	m	
		<i>Schizandra grossheimii</i> Kol.	m	m
	Lauraceae	<i>Aniba longifolia</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Cinnamomophyllum cinnamomeum</i> (Rossm.) Kol.	m	m
		<i>Cinnamomophyllum lanceolatum</i> (Ung.) Kol.	m	m
		<i>Cinnamomophyllum radobojanum</i> (Ung.) Kol.	m	
		<i>Cinnamomophyllum</i> cf. <i>Cinnamomum loureirii</i> Nees	m	
		<i>Cinnamomum japonicum</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Cinnamomum</i> sp.	p	p
		<i>Daphnogene buchii</i> (Heer) Kol. et Schak.	m	m
		<i>Daphnogene marginatum</i> (Kol. et Schak.) Kol. et Schak.	m	m
		<i>Daphnogene polymorpha</i> (A.Br.) Etting.		m
		<i>Daphnogene</i> sp.		m
		<i>Laurophyllo abchasicum</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Laurophyllo duabense</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Laurophyllo nobile</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Laurophyllo ocoteafolium</i> (Ett.) Kol.	m	
		<i>Laurophyllo pithyusum</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Laurophyllo ponticum</i> Kol. et Schak.	m	
		<i>Laurophyllo simile</i> Kol. et Schak.		m
		<i>Laurophyllo primigenia</i> (Ung.) Kol.	m	m
		<i>Laurophyllo</i> sp.	m	
		<i>Laurus pliocenica</i> (Sap. et Mar.) Kol.	m	
		<i>Laurus</i> sp.	p	p
		<i>Lindera antiqua</i> (Heer) Lamotte	m	
		<i>Lindera ovata</i> Kol.	m	
		<i>Litsea magnifica</i> Sap.	m	m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Lauraceae	<i>Litsea pontica</i> Kol.	m	
		<i>Nectandra euxina</i> Kol.	m	
		<i>Nectandra</i> sp.	m	
		<i>Oreodaphne heeri</i> Gaud.	m	
		<i>Oreodaphne rhombifolia</i> Kol.	m	
		<i>Persea braunii</i> Heer		m
		<i>Persea colchica</i> Kol.	m	
		<i>Persea pliocenica</i> (Laur.) Kol.	m	
		<i>Persea styracifolia</i> (Weber) Kol.		m
		<i>Persea</i> sp. aff. <i>P. superta</i> Sap.		m
		<i>Persea</i> sp.	p	p
	Saxifragaceae	Saxifragaceae gen.indet.	p	p
	Ranunculaceae	<i>Ranunculus reidii</i> Szafer		m
		<i>Ranunculus</i> sp.	p	mp
	Berberidaceae	<i>Mahonia heterophylla</i> Kol.	m	
		<i>Mahonia spinulosa</i> Kol.	m	
	Menispermaceae	<i>Menispermum</i> sp.	p	p
		<i>Sinomenium cantalense</i> (E.M. Reid) Dorof.		m
	Nymphaeaceae	<i>Nelumbo</i> sp.	p	p
		<i>Nuphar luteum</i> (L.) Smith	p	p
		<i>Nymphaea</i> sp.	p	p
	Ceratophyllaceae	<i>Ceratophyllum</i> cf. <i>demersum</i> L.	m	
	Aristolochiaceae	<i>Aristolochia africanii</i> Kol.	m	
		<i>Aristolochia colchica</i> Kol.	m	
		<i>Aristolochia</i> sp.	m	
	Actinidiaceae	<i>Actinidia arguta</i> (S. et Z.) Planch.		m
		<i>Actinidia faveolata</i> C. et E.M. Reid		m
	Theaceae	<i>Camellia abchasica</i> (Kol.) Kol.	m	
		<i>Eurya</i> cf. <i>japonica</i> Thumb.		m
		<i>Schima wallichii</i> (DC) Choisy		m
		<i>Ternstroemia mocanerifolia</i> Kol.	m	
	Hypericaceae	<i>Hypericum</i> sp.		m
	Platanaceae	<i>Platanus aceroides</i> Goepp.	m	
		<i>Platanus linearifolia</i> Kol.	m	
		<i>Platanus orientalis</i> L.		p
		<i>Platanus platanifolia</i> (Ett.) Knob.		m
	Hamamelidaceae	<i>Corylopsis</i> aff. <i>cordata</i> Merrill et Li	p	p
		<i>Fortunearia colchica</i> Kol.	m	
		<i>Fothergilla</i> aff. <i>gardenii</i> Murr.	p	p
		<i>Hamamelis cachetica</i> Kol.		m
		<i>Hamamelis miomollis</i> Hu et Chaney		m
		<i>Parrotia pristina</i> (Ett.) Stur	m	
		<i>Sycopsis colchica</i> Ram.	p	p

1	2	3	4	5	
Dicotyledoneae	Hamamelidaceae	<i>Altingia aff. excelsa</i> Nor.	p	p	
		<i>Liquidambar europaea</i> A.Br.	m	m	
		<i>Liquidambar formosana</i> Hance	p	p	
		<i>Liquidambar orientalis</i> Mill.	p	mp	
		<i>Liquidambar styraciflua</i> L.	p	p	
		<i>Liquidambar aff. turgaica</i> Kupr.	p		
		Cercidiphyllaceae	<i>Cercidiphyllum</i> sp.	p	
		Rosaceae	<i>Cerasus</i> sp.	m	
			<i>Cotoneaster palaeobacillaris</i> Kol.	m	
			<i>Crataegus</i> sp.		m
			<i>Laurocerasus pliocenicum</i> Kol.	m	
			<i>Photinia kodorica</i> Kol.	m	
			<i>Photinia cf. integrifolia</i> Lindl.	m	
			<i>Rosa</i> sp.		p
			<i>Rubus kodorica</i> Kol.	m	
			<i>Rubus meriana</i> (Heer) Kol.	m	
			<i>Rubus</i> sp.		m
			<i>Spiraea salicifolia</i> L.	m	
			Rosaceae gen. indet.	p	p
			Caesalpiniaceae	<i>Caesalpinia macrophyloides</i> Kol.	m
		<i>Cassiophyllum berenices</i> (Ung.) Kr.			m
		<i>Ceratonia emarginata</i> A.Br.		m	
		Fabaceae	<i>Acacia</i> sp.		p
			<i>Dalbergia bella</i> Heer	m	
			<i>Dalbergia derrisa</i> carpa Kol.	m	
	<i>Dalbergia rectinervis</i> Ett.		m		
	<i>Desmodium maximum</i> (Ung.) Kol.		m		
	<i>Gleditchia allemanica</i> Heer		m		
	<i>Gymnocladus meoreatharica</i> Kol.		m		
	<i>Pithecellobiophyllum abchasica</i> Kol.		m		
	<i>Sophora europaea</i> Ung.		m		
	<i>Sophora miojaponica</i> Hu et Chang		m		
	Geraniaceae	<i>Geranium</i> sp.	p	p	
	Euphorbiaceae	<i>Croton ratianii</i> Kol.	m		
	Rutaceae	<i>Phellodendron amurense</i> Rupr.		mp	
		<i>Phellodendron</i> sp.	p		
	Simaroubaceae	<i>Ailanthus</i> sp.		m	
	Meliaceae	<i>Cedrela sarmatica</i> Kov.	m	m	
		<i>Melia</i> sp.		p	
	Anacardiaceae	<i>Cotinus coggygria</i> (L.) Scop.	m		
		<i>Pistacia miochinensis</i> Hu et Chang	m		
		<i>Pistacia terebinthus</i> L.	m		
		<i>Pistacia</i> sp.		p	
		<i>Rhus cf. rhomboidalis</i> Sap.	m		
		<i>Rhus</i> sp. cf. <i>R.chinensis</i> Mill.	m		
		<i>Rhus</i> sp.	p	p	
		<i>Toxicodendron quercifolia</i> (Michx.) Greene		m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Aceraceae	<i>Acer integerrimum</i> (Viv.) Mass.		m
		<i>Acer laetum</i> CAM pliocenicum Sap. et Mar.	m	
	Sapindaceae	<i>Acer pseudomonosessulanum</i> Ung.		m
		<i>Acer trilobatum</i> (Sterb.) A.Br.		m
		<i>Acer</i> sp.	mp	mp
		<i>Sapindus falcifolium</i> (A.Br.) Heer	m	
	Sabiaceae	<i>Meliosma caucasica</i> Dorof.		m
		<i>Meliosma kimmerica</i> Kol.		m
	Aquifoliaceae	<i>Ilex cassineformis</i> Kol.	m	
		<i>Ilex colchica</i> Pojark.	p	
		<i>Ilex falsani</i> Sap. et Mar.	m	
		<i>Ilex georgica</i> Kol.	m	
		<i>Ilex gracilis</i> Kol.	m	
		<i>Ilex horrida</i> Sap.	m	
		<i>Ilex microcassine</i> Kol.	m	
		<i>Ilex palaeotriflora</i> Kol.	m	
		<i>Ilex</i> (?) <i>parschlugiana</i> Ung.	m	
		<i>Ilex rarentata</i> Kol.	m	
		<i>Ilex simile</i> Kol.	m	
		<i>Ilex</i> cf. <i>diplosperma</i> Hu Shiu Ying	m	
		<i>Ilex</i> sp.	p	p
	Celastraceae	<i>Celastrus curvinervia</i> (Kol.) Kol.	m	
		<i>Euonymus</i> sp.	p	p
	Staphyleaceae	<i>Staphylea colchica</i> Stev.	mp	p
		<i>Staphylea protocolchica</i> Kol.	m	
	Buxaceae	<i>Buxus sempervirens</i> L. foss. Engl. et Kinkelin		m
		<i>Buxus</i> sp.	p	
	Rhamnaceae	<i>Berchemia multinervis</i> (A.Br.) Heer	m	
		<i>Ceanothus abchasica</i> Kol.	m	
		<i>Ceanothus ebuloides</i> O. Weber	m	m
		<i>Ceanothus tiliaefolium</i> Ung.	m	
		<i>Ceanothus</i> sp.		m
		<i>Frangula rectinervis</i> (Heer) Kol.	m	
		<i>Hovenia dulcis</i> Thunb.	m	
		<i>Rhamnus</i> sp.	p	p
	Vitaceae	<i>Ampelopsis abchasica</i> Kol.	m	
		<i>Ampelopsis europaea</i> Dorof.		m
		<i>Ampelopsis ludwigii</i> (A.Br.) Dorof.		m
		<i>Cissus</i> sp. cf. <i>C. adnata</i> Planch.		m
		<i>Parthenocissus quinquefolia</i> (L.) Planch.	p	p
		<i>Vitis subintegra</i> Sap.	m	
		<i>Vitis</i> sp.	p	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Leeaceae	<i>Leea vladimerii</i> (Kol.) Kol.	m	
	Elaeocarpaceae	<i>Elaeocarpus palaeolanceolata</i> Kol.	m	
	Tiliaceae	<i>Elaeocarpus palaeolittoralis</i> Kol.	m	
		<i>Tilia caucasica</i> Rupr.	p	p
		<i>Tilia cordata</i> Mill.	p	p
		<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	p	p
		<i>Tilia aff. taqueti</i> C. Schneid.	p	p
		<i>Tilia tomentosa</i> Moench.	p	
		<i>Tilia</i> sp.	p	p
	Malvaceae	<i>Malva</i> sp.	p	
	Sterculiaceae	<i>Sterculia ramesiana</i> Sap.		m
		<i>Sterculia rarinervis</i> Kol.	m	
		<i>Sterculia</i> sp.	p	p
	Thymellaceae	<i>Daphne kimmerica</i> Kol.	m	
		<i>Daphne odora</i> Thunb.	m	
		<i>Daphne cf. pontica</i> L.		m
	Elaeagnaceae	<i>Elaeagnus</i> sp.	p	
	Violaceae	<i>Viola</i> sp.	m	
	Cucurbitaceae	<i>Trichosanthes fragilis</i> Reid.		m
		<i>Trichosanthes kodorica</i> Kol.		m
	Trapaceae	<i>Trapa</i> sp.		m
	Haloragaceae	<i>Myriophyllum</i> sp.	m	
	Myrtaceae	<i>Myrtus rectinervis</i> Sap.	m	
		<i>Myrtaceae</i> gen.indet.	p	p
	Onagraceae	<i>Chamaenerium</i> sp.		p
		<i>Epilobium</i> sp.	p	
		<i>Ludwigia</i> sp.		p
		<i>Onagra</i> sp.	p	p
	Alangiaceae	<i>Alangium aff. kurzii</i> Craib.	p	p
	Nyssaceae	<i>Nyssa dissemmonata</i> (Ludw.) Kirchh.		m
		<i>Nyssa europaea</i> Ung.	m	
		<i>Nyssa sylvatica</i> L.	p	p
		<i>Nyssa</i> sp.	p	p
	Cornaceae	<i>Bothrocaryum controversum</i> (Hemsl.) Pojark.		m
		<i>Cornus</i> sp.	p	p
		<i>Thelycrania sanguinea</i> (L.) Fourr.	m	m
		<i>Thelycrania lusatrica</i> Kirchh.		m
	Araliaceae	<i>Acanthopanax mirabilis</i> (Kol.) comb. nov.		m
		<i>Acanthopanax kimmericus</i> Kol.		m
		<i>Acanthopanax</i> sp.	p	p
		<i>Aralia</i> cf. <i>hispida</i> Michx.		mp
		<i>Aralia</i> cf. <i>continentalis</i> Katagawa		m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Araliaceae	<i>Aralia cf. cordata</i> Thunb.		m
		<i>Aralia cf. hypoleuca</i> Presl.		m
		<i>Aralia (Brassaiopsis) abchasica</i> Kol.	m	
		<i>Aralia (Brassaiopsis) angustiloba</i> Kol.	m	
		<i>Aralia</i> sp.	p	p
		<i>Boerlagiodendron grandidentatum</i> Kol.	m	
		<i>Brassaiopsis mirabilis</i> Kol.	m	
		<i>Brassaiopsis</i> sp. cf. <i>B. glomeratula</i> (Bl.) Regel.		m
		<i>Brassaiopsis</i> sp.	p	p
		<i>Dendropanax</i> sp.	p	p
		<i>Hedera multinervis</i> Kol.		m
		<i>Hedera</i> sp.	p	p
		<i>Fatsia</i> sp.	p	p
		<i>Pentapanax fibriatum</i> Kol.	m	
		<i>Pentapanax simile</i> Kol.		m
		<i>Schefflera colchica</i> Kol.	m	
		<i>Schefflera integrifolia</i> Kol.	m	
		<i>Schefflera pontica</i> Kol.	m	
	Apiaceae	<i>Araliaceae</i> gen. indet.		p
		<i>Caucalis</i> sp.	p	p
		<i>Heracleocarpum protoponticum</i> Kol.		m
		<i>Turgenia latifolia</i> Hostm.	p	p
	Ericaceae	<i>Apiaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Arbutus elegans</i> Kol.	m	
		<i>Rhododendron</i> sp.	p	p
		<i>Vaccinium minimum</i> Kol.	m	
		<i>Vaccinium protoarctostaphylos</i> Kol.	m	
		<i>Vaccinium raridentatum</i> Sap.		m
	Myrsinaceae	<i>Ericaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Myrsine colchica</i> Kol.	m	
	Sapotaceae	<i>Rapanea kubanensis</i> Pashkov		m
		<i>Bumelia minor</i> Ung.	m	
	Ebenaceae	<i>Sapotaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Diospyros anceps</i> Heer.	m	
	Styracaceae	<i>Diospiros brachysepala</i> A.Br.	m	
		<i>Halesia crassa</i> (C. et E.M.Reid) Kirchh.		m
		<i>Halesia aff. diptera</i> Ellis		m
		<i>Halesia kodorica</i> Kol.	m	
		<i>Styrax raridentata</i> Kol.		m
	Symplocaceae	<i>Styrax aff. japonica</i> S. et L.		m
		<i>Symplocos abchasica</i> Kol.		m
		<i>Symplocos antiqua</i> Kol.		m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Symplocaceae	<i>Symplocos kimmerica</i> Kol.	m	
		<i>Symplocos lidiae</i> Kol.	m	
	Apocynaceae	<i>Symplocos paniculata</i> Wall.	p	p
		<i>Symplocos tinctoria</i> (L.) L. Her	p	p
		<i>Symplocos</i> sp.	p	p
	Periplocaceae	<i>Periploca graeca</i> L.	m	
	Oleaceae	<i>Apocynophyllum apocynophyllum</i> (Web.) Wld.	m	
		<i>Apocynophyllum dechenii</i> (Web.) Wld.	m	
		<i>Apocynophyllum kimmericum</i> Kol.		m
		<i>Apocynophyllum linearifolium</i> Kol.	m	
		<i>Apocynophyllum</i> sp.	m	
	Convolvulaceae	<i>Forsythia cf. viridissima</i> Lindl.	m	
		<i>Fraxinus</i> sp.	p	p
		<i>Ligustrum vulgare</i> L.	mp	
		<i>Phillyrea media</i> L.	m	
	Callitrichaceae	<i>Convolvulus</i> sp.	p	
	Caprifoliaceae	<i>Callitriches</i> sp. cf. <i>C. verna</i> L.	m	
		<i>Lonicera</i> sp.	m	p
		<i>Viburnum lantana</i> L.		m
		<i>Viburnum pliocenicum</i> (Sap. et Mar.) Kol.	m	m
		<i>Viburnum tenuilobatum</i> (Sap.) Kol.		m
		<i>Viburnum</i> sp.	p	p
		<i>Sambucus ebulus</i> L.		m
		<i>Sambucus</i> sp.		m
	Lamiaceae	<i>Ajuga antiqua</i> C. et E.M. Reid		m
		<i>Lycopus</i> sp.		p
		<i>Lamiaceae</i> gen. indet.		p
	Solanaceae	<i>Solanum</i> sp.		m
	Dipsacaceae	<i>Cephalaria</i> sp.	p	p
		<i>Dipsacus</i> sp.		p
		<i>Knautia</i> sp.	p	p
		<i>Scabiosa</i> sp.	p	p
	Plantaginaceae	<i>Plantago</i> sp.	p	p
	Campanulaceae	<i>Campanulaceae</i> gen. indet.	p	
	Asteraceae	<i>Artemisia</i> sp.	p	p
		<i>Asteraceae</i> gen. indet.	p	p
Monocotyledoneae	Potamogetonaceae	<i>Potamogeton crispus</i> L.	m	
		<i>Potamogeton pectinatus</i> L.		m
		<i>Potamogeton</i> sp.		m
		<i>Ruppia maritima</i> L.		m
	Liliaceae	<i>Smilax aspera</i> L.	m	
		<i>Smilax minima</i> Kol.	m	
	Poaceae	<i>Phragmites oenningensis</i> Heer	m	
		<i>Sasa kodorica</i> Kol.	m	
		<i>Poaceae</i> gen. indet.	p	p

1	2	3	4	5
Monocotyledoneae	Arecaceae	<i>Chamaerops humilis</i> L.	m	
		<i>Nipa</i> sp.	p	
		Arecaceae gen.indet.	p	p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium nanum</i> Dorof.		m
		<i>Sparganium</i> sp.	p	p
	Typhaceae	<i>Typha latifolia</i> L.	p	p
		<i>Typha latissima</i> A.Br.		m
	Cyperaceae	<i>Cladium mariscus</i> (L.) R.Br.	m	m
		Cyperaceae gen. indet.		p

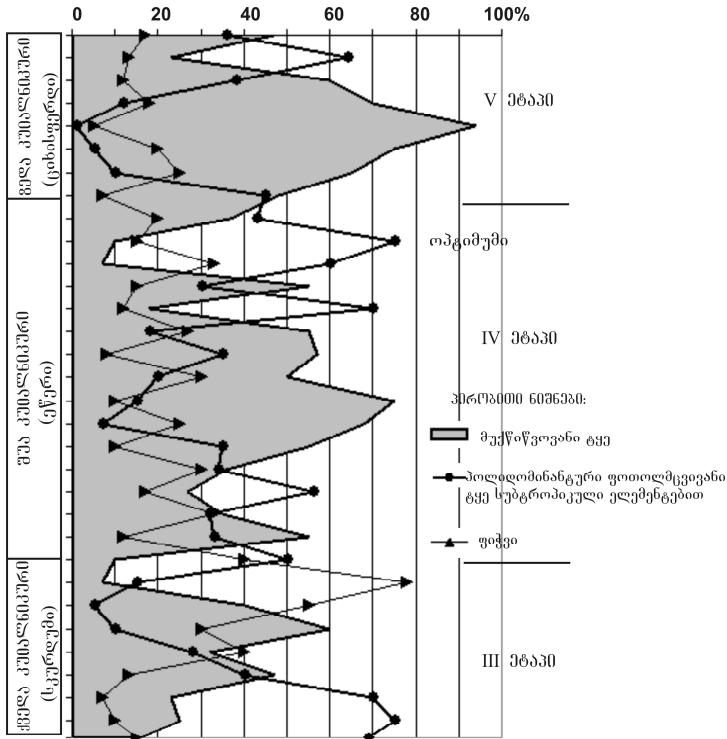
გუბალიკური (ეგრის ული) სართული

დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე კუიალნიკური სართული წარმოდგენილია ბევრად უფრო მძლავრი წყებით, ვიდრე სტრატიგიკულ რეგიონში (უკრაინა, ოდესის მიდამოები). ამის საფუძველზე თაქთაქიშვილმა (Тактакишвили, 1978, 1978a) დასავლეთ სექართველოს კუიალნიკური, გამოყო როგორც ცალკე სტრატიგრაფიული ერთეული - ეგრისული სართულის სახელით და გაყო სამად: სკურდუმის, ეწერის და ციხისფერდის ანუ დრეისენებიან პორიტონგებად (ცხრ. XII). ცნობები კუიალნიკური ფლორის შესახებ ძირითადად ეფუძნება პალინოლოგიურ მონაცემებს (Шатилова, 1967, 1984; Shatilova et al., 1998, 2005).

სკურდუმის დასაწყისში ფლორა ინარჩუნებს მსგავსებას გედაკიმერიულის მეორე ნახევრის ფლორასთან. ეს არის დო, რომელიც ენაცვლება ფიჭვის გაბატონების პერიოდს (ნახ.14,16).

ფიჭვის გაბატონების შემდგომი პერიოდი ემთხვევა სკურდუმის საუკუნის ბოლო მონაკვეთს (ნახ.17). ჩვენი ვარაუდით, ორივე შემთხვევაში ეს მოვლენა დაკავშირებული იყო კავკასიონის მთების ჰენეპლენიზაციის პროცესთან, რომელსაც, ბოგიერთი ავტორის მონაცემებით (Милановский, 1968; Цагарели, Астахов, 1971), აღვილი ჰქონდა გედაკლიტოცენურში. ამის გამო ნაწილობრივ დაირღვა კოლხეთის იბოლაცია. ჩრდილოეთიდან მშრალი ჰაერის შემოჭრას მოყვა ტენისმოყვარული მცენარეების გადაშენება. სუბტროპიკულმა ფორმაციამ, როგორც დამოუკიდებელმა ერთეულმა, დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე შეწყვიტა არსებობა და რელიქტების სახით შემორჩა. ამის შემდეგ დაიწყო სითბოტომიერი ფოთოლმცვივანი ჯიშების სრული გაბატონება. პალინოლოგიური მონაცემების მიხედვით საზღვარი

კიმერიულ და კუიალნიკურ სართულებს შორის უნდა გატარდეს სკურდუმის თავზე. ამ საბორის, მაკროფაუნაზე დაყრდნობით, ამავე დონეზე აფარებდა დავითაშვილი (Давиташвили, 1933).

ნახ. 17. მტვრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის შთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა კუიალნიკურის განმავლობაში.

ამრიგად, კიმერიულის ბედა შრების და სკურდუმის ნალექების პალინკომპლექსები ასახავენ მცენარეულობის განვითარების ერთიან III ეტაპს, რომელიც სხვა ბედანეოგენურ ეპოქებთან შედარებით დაბალი ტენიანობით ხასიათდებოდა.

შუაკუიალნიკურში შეიცვალა კლიმატის ხასიათი. მოიმატა ტენიანობა, მაგრამ ტემპერატურა ნაკლებად სტაბილური გახდა (ეტაპი IV). ამ დროს აღვილი ჰქონდა პოლიდომინანტური და მუქწიწვოვანი ტყეების არეალების მერყეობას, რომლებსაც განსაკუთრებით დიდი ფართობი ეკავათ შუა ეწერში. ამ მოვლენის ახსნა შეიძლება ბევრი მიზებით, რომელთა შორის, ალბათ, ორი მათგანი იყო უმთავრესი. პირველი მიზებია ოროგენეტული მოძრაობები, რომელსაც აღვილი ჰქონდა გვიანნეოგენურში (Антонов и др., 1977; Когошвили, 1977; Милановский, 1977; Цагарели, 1980). ამ დროს წარმოიქმნა მაღალმთიანი

რელიეფი და გაჩნდა ახალი ეკოტოპები მუქწიწვოვანებისთვის ხელსაყლელი პირობებით. დღესდღეობოთ ამ მცენარეების ოპტიმალური განვითარების ბონა განლაგებულია 1400-1900 მ სიმაღლეზე. მეორე მიზეზია ტემპერატურის დაცემა და ტენიანობის მომატება, რამაც ხელი შეუწყო მუქწიწვოვანების ქვემოთ ჩამოსვლას. დოლუხანოვის (Долуханов, 1989) მონაცემებით ნაძვი და სოჭი ეკოლოგიურად პლასტიური მცენარეებია და წარსულში მათი პოპულაციები ხშირად მიგრირებდნენ სხვადასხვა დონეებზე.

ეწერის ბოლოს ტემპერატურა გაიზარდა და გაჩნდა პირობები პოლიდომინანცური ტყეების არეალის გაფართოებისთვის. ამ ტყეების მთავარი კომპონენტები იყო: ოჯახის Taxodiaceae-ს წარმომადგენლები, Fagus, Quercus, Zelkova, Caryta, Carpinus და სხვა. პონგური და კიმერიული მცენარეების მთავარი ჯიშის - კედარის, ისე როგორც სხვა თერმოფილურ წიწვოვანების, როლი შემცირდა. ჭალის და ჭაობის ტყეებში გაბატონებული მდგომარეობა შეიძინეს მცენარეებმა: Caryta, Taxodium, Pterocarya, Ulmus, Alnus, იშვიათად Nyssa და Liquidambar.

სრულიად განსხვავებულია ბედაკუიალნიკურის მცენარეულობა. ამ დროს მთის თითქმის ყველა სარტყელებზე გავრცელებული იყო მუქწიწვოვანი ტყე, რომლის გაბატონება გაგრძელდა გურიულშიც (ეტაპი V).

ამგვარად, როგორც ბემოთ მოყვანილი მონაცემებიდან ჩანს, კუიალნიკური (ეგრისული) დროის მცენარეულობა მკვეთრად განსხვავდებოდა წინა ეპოქების მცენარეულობისაგან, უპირველ ყოვლისა, სუბტროპოკული ფორმაციის არ არსებობით და თავისი დინამიკით. კუიალნიკურის დამახასიათებელი ნიშანი იყო ხშირი და მკვეთრი კლიმატური ფლუქტუაციები, რაც არ ახსიათებდა ნეოგენურის წინა ეპოქებს. უკვე შეა კუიალნიკურში ადგილი ჰქონდა ტემპერატურის დაცემას და მუქწიწვოვანების არეალის გაფართოებას. მაგრამ ამ პერიოდში ეს მოვლენა არ იყო ისე მკვეთრად გამოხატული, როგორც ბედაკუიალნიკურში და ქვედაგურიულში. გამომდინარე აქედან დროის ორივე მონაკვეთი გავაერთიანეთ და გამოვყავით V ეტაპი, რომელიც, შესაძლოა, შეესაბამება დუნაის ბედაპლიოცენურ სავარაუდო გამყინვარებას. (Venzo, 1964).

მუკლუსტობენი გვრჩა

გერიული სართულის ნალექები ცნობილია დასავლეთ საქართველოს მხოლოდ ერთ რეგიონში-გურიაში (ნახ. 13). პირველად ეს სტრატიგრაფიული ერთეული აღწერილი იყო 1930 წელს და იყოფოდა ორ ნაწილად: ხვარბეთის და ნადერბაზეთის შრეებად (Ильин, 1930). შემდგომში მოსაბრება გურიული სართულის მოცულობის შესახებ მრავალჯერ მეიცვალდა (Китовани, 1976; Китовани и др. 1991). გურიულის დაყოფის მრავალი ცდის მიუხედავად, თაქთაქიშვილს (Тактакишили, 1984) ყველაზე მიზანშეწონილად მიაჩნია ამ ნალექების დანაწილება ხვარბეთის ანუ პირგულებიან-მიკრომელანიებიან და ნადერბაზეთის ანუ დიგრესოლაკნებიან ჰორიზონტებად.

ხვარბეთის შრეები ხშირად თანხმობით ადევს ციხისფერდის ჰორიზონტს (ზედა ეგრისული) და წარმოდგენილია თიხიან-ქვიშაქვებიანი ნალექებით, რომლებიც მდიდარია გასტროპოლების *Pyrgula, Micromelania* ნიჟარებით. ქვედაგურიული ნალექები გავრცელებულია მხოლოდ გურიის სამხრეთ ნაწილში. ნადერბაზეთის წყება კი, პირიქით, ცნობილია მთელ რეგიონში და ხასიათდება ორსაგდელიანების მდიდარი ფაუნით, რომელთა შორის ჭარბობს გვარის *Digressodacna* წარმომადგენლები.

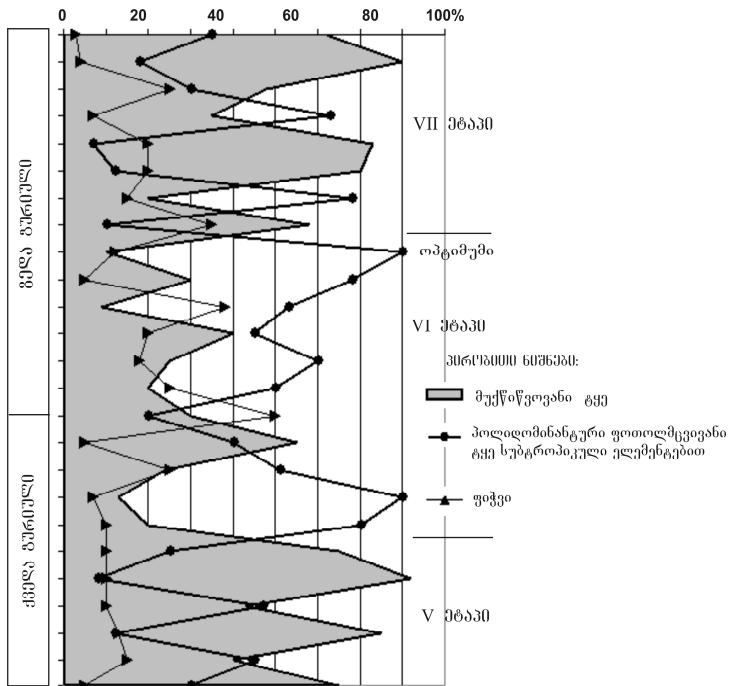
ცნობები გურიული ფლორის შესახებ დაფუძნებულია მხოლოდ პალინოლოგიურ მონაცემებზე (Шатилова, 1967, 1984; Shatilova et al., 2002a).

კუიალნიკურის შემდეგ დასავლეთ საქართველოს ფლორის შემადგენლობა თითქმის არ შეცვლილა (ცხ.XIV). მთავარი განსხვავება ამ ორი ეპოქის ფლორებს შორის მცენარეულობის ხასიათშია, რაც გურიულში მეტოფილური ელემენტების როლის გაზრდით გამოიხატა.

ქვედაგურიულის პირველ ნახევარში გაბატონებული იყო მუქწიწვოვანი ტყე. სითბოტომიერი მცენარეების არეალი კი შედარებით შემცირებული იყო. გურიულის ქვედა შრეების და ციხისფერდის ჰორიზონტის (კუიალნიკური სართული) პალინოლოგიური კომპლექსები ასახავენ მცენარეულობის განვითარების ერთი და იგივე ეტაპს (V), რომელსაც ჩვენ სავარაუდოდ ვუკავშირებთ დუნაის გამყინვარებას (ნახ. 14, 18, 19).

ქვედაგურიულის მეორე ნახევარში და ზედა გურიულის დასაწყისში (ეტაპი VI) ადგილი ჰქონდა მუქწიწვოვანებისა და პოლიდომინანტური ტყის არეალების ცვალებადობას, თუმცა

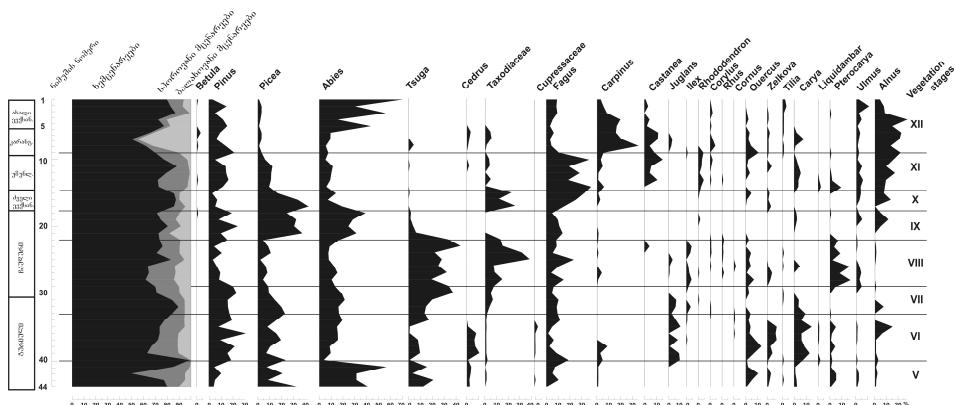
მთლიანობაში ბატონობდა პოლიდომინანტური ტყე. კლიმატი იყო სითბოტომიერი და ტენიანი. ჩვენი ვარაუდით VI ეტაპი სინქრონიულია დუნაი-გუნცური გამყინვარებათაშორისი ეპოქისა.

ნახ. 18. მგვრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა გურიულის განმავლობაში.

სტაბილური პირობებით გამოირჩეოდა ზედაგურიულის პირველი ნახევარი. ამ დროს პოლიდომინანტური ცენობების შემადგენლობაში ჭარბობდნენ: *Fagus*, *Quercus*, *Carya*, *Juglans*. სუბტროპიკული მცენარეებიდან აღსანიშნავია: *Liquidambar*, *Aralia*, *Engelhardia*, *Platycarya*, *Eucommia*, *Magnolia*, *Alangium*, *Symplocos*, *Fortunearia*. მდიდარი იყო აგრეთვე წიწვოვანების შემადგენლობაც: *Tsuga*, *Abies*, *Picea*, *Sciadopitys*, *Taxodiaceae*, *Cupressaceae*, *Dacrydium*, *Podocarpus*, *Phyllocladus*. ზედაგურიულის ეს მონაკვეთი შეიძლება განვიხილოთ, როგორც კლიმატური თპტიმუმი.

ზედაგურიულის ბოლოს სურათი შეიცვალა (ეტაპი VII). საგრძნობლად გაიზარდა მერყეობანების არეალი, ფართოფოთლოვანებს შორის დომინირებდნენ კაკალი და წიწველი. მცენარეულობის ამგვარი ხასიათი მიუთითებს ტემპერატურის დაცემაზე, რაც შესაძლებელია დაკავშირებული იყო გუნცურ გამყინვარებასთან.

ნახ. 19. დასავლეთ საქართველოს ეოპლეიისტოცენურისა და პლეიისტოცენური ნალექების შემაჯამებელი პალინოლოგიური დიაგრამა.

გურიულის ბოლო მონაკვეთის კლიმატის ცვალებადობამ გამოიწვია ფლორის გადარიბება. გვიმრების, წიწვოვანების და ფარულთესლოვანების შემაღებულობიდან გაქრა ბევრი პლიოცენური რელიქტი. რადიკალურ ცვლილებას ადგილი ჰქონდა აგრეთვე მცენარეულობის სტრუქტურაში. პოლიდომინანტური ტყე გაიყო ორ ძირითად ფორმაციად. ქვედა სარტყელში და დაბლობებზე გავრცელდა შერეული სითბობომიერი ტყე; შეა სარტყელში გაბატონდა წიფელი, რომელმაც ამ დროიდან დაიწყო ოლიგო-მონოდომინანტური ფორმაციის ჩამოყალიბება. ზედა სარტყელი, როგორც, წინა ეპოქებში, დაკავებული ჰქონდა მუქწიწვოვანებს: *Abies*, *Picea*, *Tsuga*.

ცხრ. XIV. დასავლეთ საქართველოს კუიალნიგური (ეგრისული) და გურიული ნალექების მცენარეთა სია: m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

პლასტ	ოჯახი	სახეობა	პუიალნი-გური	გურიული
1	2	3	4	5
Briopsida	Sphagnaceae	<i>Sphagnum aff.cuspidatum</i> Ehrh. et Hoffm.		p
		<i>Sphagnum sp.</i>		p
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium alpinum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium annotinum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium clavatum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium selago</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium serratum</i> Tunb.	p	p
Isoëtopsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Selaginella sanguinolenta</i> (L.) Spring.	p	
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.) Link.	p	p
		<i>Selaginella aff.sibirica</i> (Milde) Hieron		p
Ophioglossop-sida	Ophioglos-saceae	<i>Botrychium sp.</i>	p	p
		<i>Ophioglossum sp</i>	p	p
Polypodiopsida	Pteridaceae	<i>Osmunda cinnamomea</i> L.	p	p
		<i>Osmunda aff.claytoniana</i> L	p	p
		<i>Osmunda regalis</i> L.	p	p
		<i>Cryptogramma arctostichoides</i> R.Br.	p	p
		<i>Cryptogramma crispa</i> (L.) R.Br.	p	p
		<i>Cryptogramma sp.</i>	p	p
		<i>Pteridacitides boerzoenyensis</i> (Nagy) St., Sh. (<i>Pteris aff.quadriaurita</i> Retz.)	p	p
		<i>Pteridacitides dentatiformis</i> Sh., St. (<i>Pteris dentata</i> Forsk)	p	
		<i>Pteridacitides grandifoliiformis</i> St., Sh. (<i>Pteris grandifolia</i> L.)	p	
		<i>Pteridacitides guriensis</i> Sh., St. (<i>Pteris aff.togoensis</i> Hieron)	p	p
		<i>Pteridacitides kimmeriensis</i> Sh.,St. (<i>Pteris sp.</i>)	p	
		<i>Pteridacitides longifoliiformis</i> Sh., St. (<i>Pteris longifolia</i> L.)	p	
		<i>Pteridacitides rarotuberculatum</i> Sh., St. (<i>Pteris sp.</i>)	p	
		<i>Pteridacitides remotifolioides</i> Sh., St. (<i>Pteris sp.</i>)	p	p
		<i>Pteridacitides spiniverrucatum</i> St., Sh. (<i>Pteris pellucida</i> Pr.)	p	
		<i>Pteridacitides variabilis</i> St., Sh. (<i>Pteris cretica</i> L.)	p	p
		<i>Pteridacitides venustaformis</i> St., Sh. (<i>Pteris venusta</i> Kze.)	p	p
		<i>Pteridacitides verus</i> (N.Mtchedl.) Sh., St. (<i>Pteris aff.crenata</i> Sw.)	p	p
		<i>Pteridacitides vittatoides</i> Sh., St. (<i>Pteris vittata</i> L.)	p	p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Adiantaceae	Anogramma sp.	p	p
		Pityrogramma sp.	p	
	Polypodiaceae	Polypodium aureum L.	p	p
		Polypodium australe Fee.	p	p
		Polypodium pliocenicum Ram.	p	p
		Polypodium verrucatum Ram.	p	p
		Polypodium vulgare L.	p	p
		Polypodium sp.	p	p
		Verrucatosporites histiopterooides W.Kr.	p	p
	Hymenophyl-laceae	Hymenophyllum sp.		p
	Dicksoniaceae	Dicksonia antarctica R.Br.	p	
		Dicksonia reticulata Purc.	p	p
		Dicksonia unitotuberata Purc.	p	p
		Dicksonia aff. fibrosa Kol.	p	
		Dicksonia sp.	p	p
	Cyatheaceae	Cyathea sp.	p	p
	Thelypteraceae	Thelypteris sp.	p	p
	Aspleniaceae	Asplenium sp.	p	p
	Aspidiaceae	Athyrium sp.	p	p
		Cystopteris sp.	p	p
		Dryopteris sp.	p	p
		Gymnocarpium sp.	p	p
		Polystichum sp.		p
		Woodsia alpina (Bolton) S.F.Gray	p	p
		Woodsia aff.polystichoides Eaton.	p	
	Podocarpaceae	Dacrydium sp.	p	p
	Phyllocladaceae	Podocarpus sp.	p	p
	Pinaceae	Phyllocladus sp.	p	p
		Abies alba Mill.	p	p
		Abies aff.cephalonica Loud.	p	p
		Abies ciliticaeformis N.Mtchedl.	p	p
		Abies nordmanniana (Stev.) Spach.	p	p
		Cedrus deodara Loud.	p	p
		Cedrus aff.libani Laws.	p	
		Cedrus sauvae N.Mtchedl.	p	p
		Keteleeria caucasica Ram.	p	p
		Picea complanataeformis N.Mtchedl.	p	p
		Picea minor N.Mtchedl.	p	p
		Picea orientalis L.	p	p
		Picea aff.schrenkiana F.et M.	p	p
		Pinus sp.	p	p
		Pseudotsuga sp.	p	p
		Tsuga aculeata Anan.	p	p

1	2	3	4	5
Polypodiopsida	Pinaceae	<i>Tsuga canadensis</i> (L.) Carr.	p	p
		<i>Tsuga diversifolia</i> (Maxim.) Mast.	p	p
		<i>Tsuga inordinata</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga korenevae</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga meierii</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga patens</i> Downie	p	p
		<i>Tsuga pattoniana</i> Engelm.	p	p
		<i>Tsuga shatilovae</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga sivakii</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga tortuosa</i> Mched.	p	p
	Sciadopityaceae	<i>Tsuga aff. blaringhemi</i> Flous	p	p
		<i>Tsuga aff. yunnanensis</i> Mast.	p	p
	Taxodiaceae	<i>Sciadopitys verticillatiformis</i> Scht. et Ram.	p	p
		<i>Cryptomeria japonica</i> Don	p	p
		<i>Cunninghamia</i> sp.		p
		<i>Glyptostrobus</i> sp.		p
		<i>Metasequoia</i> sp.	p	p
	Cupressaceae	<i>Sequoia</i> sp.	p	p
		<i>Taxodium</i> sp.	p	p
		<i>Taxodiaceae</i> gen. indet.	p	p
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Juniperus</i> sp.		p
		<i>Libocedrus</i> sp.		p
	Myricaceae	<i>Cupressaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Ephedra distachya</i> L.	p	p
		<i>Ephedra</i> sp.	p	p
Dicotyledonea	Myricaceae	<i>Comptonia</i> sp.	p	
		<i>Myrica</i> sp.	p	p
	Juglandaceae	<i>Carya aquatica</i> (Michx.) Nutt.	p	p
		<i>Carya cordiformis</i> (Wangh.) C.Koch	p	p
		<i>Carya ovata</i> (Mill.) C.Koch	p	p
		<i>Carya aff. glabra</i> (Mill.) Sweet.	p	p
		<i>Carya aff. texana</i> DC		p
		<i>Carya</i> sp.	p	p
		<i>Cyclocarya aff. paliurus</i> (Batalin) Iljinsk.	p	p
		<i>Engelhardia</i> sp.	p	p
		<i>Juglans cinerea</i> L.	p	p
		<i>Juglans nigra</i> L.	p	p
	Pterocaryaceae	<i>Juglans regia</i> L.	p	p
		<i>Juglans aff. rupestris</i> Engelm.		p
		<i>Platycarya</i> sp.	p	p
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	p	p
		<i>Pterocarya aff. rhoifolia</i> Sieb. et Zucc.	p	p
		<i>Pterocarya aff. stenoptera</i> DC	p	p
		<i>Pterocarya</i> sp.	p	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Salicaceae	Salix sp.	p	p
		Alnus sp.	p	p
		Betula sp.	p	p
		Carpinus betulus L.	p	p
	Betulaceae	Carpinus caucasica Grossh.	p	p
		Carpinus orientalis Mill.	p	p
		Corylus avellana L.	p	p
		Corylus sp.	p	p
	Fagaceae	Castanea sativa Mill.	p	p
		Fagus orientalis Lipsky	p	p
Ulmaceae		Quercus sp.	p	p
		Celtis sp.	p	p
		Ulmus foliacea Gilib.	p	p
		Ulmus laevis Pall.	p	p
		Ulmus propinqua Koidz.		p
		Ulmus sp.	p	p
		Zelkova carpinifolia (Pall.) Dipp.	p	p
		Zelkova serrata (Thunb.) Macino	p	
		Zelkova sp.	p	p
	Eucommiaceae	Eucommia aff.ulmoides Oliv.		p
Magnoliaceae	Moraceae	Morus alba L.	p	p
	Polygonaceae	Polygonum persicaria L.	p	p
		Polygonum sp.	p	p
	Caryophyllaceae	Caryophyllaceae gen.indet.	p	p
	Chenopodiaceae	Chenopodiaceae gen.indet.	p	p
		Liriodendron tulipifera L.	p	p
		Magnolia denudata Desr.	p	p
		Magnolia grandiflora L.	p	p
		Magnolia sp.	p	p
	Annonaceae	Annona sp.	p	p
Rosidae	Ranunculaceae	Helleborus sp.		p
	Menispermaceae	Menispermum sp.	p	
	Nymphaeaceae	Nymphaeaceae gen.indet.		p
	Platanaceae	Platanus orientalis L.	p	p
		Altingia aff.excelsa Nor.		p
	Hamamelidaceae	Fortunearia aff.sinensis Reid.et Wils.		p
		Liquidambar formosana Hance	p	p
		Liquidambar styraciflua L.	p	p
		Parrotia persica (DC) C.A.M.		p
	Rosaceae	Kerria sp.	p	
Malpighiales		Rosaceae gen. indet.	p	p
	Geraniaceae	Geraniaceae gen.indet.	p	p
	Anacardiaceae	Rhus toxicodendron L.	p	p
		Rhus sp.	p	p
	Aceraceae	Acer aff.platanoides L.	p	p
	Aquifoliaceae	Ilex sp.	p	p
	Celastraceae	Euonymus sp.	p	p
	Staphyleaceae	Staphylea colchica Stev.	p	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Vitaceae	<i>Parthenocissus quinquefolia</i> (L.) Planch.		p
		<i>Vitis aff. forestalensis</i> Trav.		p
	Tiliaceae	<i>Tilia caucasica</i> Rupr.	p	p
		<i>Tilia cordata</i> Mill.	p	p
		<i>Tilia ledebourii</i> Borb.		p
		<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	p	p
		<i>Tilia tomentosa</i> Moench.	p	p
		<i>Tilia aff. grandipollinia</i> Trav.	p	p
		<i>Tilia aff. taqueti</i> C. Schneid.	p	p
	Elaeagnaceae	<i>Elaeagnus</i> sp.	p	
	Onagraceae	<i>Epilobium</i> sp.	p	p
	Alangiaceae	<i>Alangium aff. kurzii</i> Craib.	p	p
	Nyssaceae	<i>Nyssa sylvatica</i> L.	p	
		<i>Nyssa aff. ingentipollinia</i> Trav.		p
		<i>Nyssa</i> sp.	p	p
	Cornaceae	<i>Cornus</i> sp.	p	p
	Araliaceae	<i>Aralia aff. hispida</i> Michx.	p	p
		<i>Hedera colchica</i> C. Koch.		p
	Apiaceae	<i>Fatsia</i> sp.		p
		<i>Turgenia latifolia</i> Hoffm.		p
	Ericaceae	<i>Apiaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Rhododendron</i> sp.	p	p
	Symplocaceae	<i>Symplocos cf. paniculata</i> Wall.	p	p
		<i>Symplocos cf. tinctoria</i> (L.) L' Her	p	p
		<i>Symplocos</i> sp.	p	p
	Oleaceae	<i>Fraxinus</i> sp.	p	p
		<i>Ligustrum vulgare</i> L.		p
	Convolvulaceae	<i>Convolvulus</i> sp.		p
	Caprifoliaceae	<i>Lonicera</i> sp.	p	p
		<i>Viburnum</i> sp.		p
	Lamiaceae	<i>Lamiaceae</i> gen. indet.		p
	Plantaginaceae	<i>Plantago</i> sp.	p	p
	Dipsacaceae	<i>Cephalaria</i> sp.	p	p
		<i>Knautia</i> sp.	p	p
	Asteraceae	<i>Scabiosa</i> sp.	p	p
		<i>Artemisia</i> sp.	p	p
		<i>Asteraceae</i> gen. indet.	p	p
Monocotyledoneae	Liliaceae	<i>Liliaceae</i> gen. indet.		p
	Poaceae	<i>Poaceae</i> gen. indet.	p	p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium</i> sp.	p	p
	Typhaceae	<i>Typha latifolia</i> L.	p	p

კლიმატი და ერალების ტონი (აღმოსავლეთი საქართველო)

კლიმატური ეპოქა

აღმოსავლეთი სართული

თითქმის მთელი პლიოცენურის განმავლობაში აღმოსავლეთ საქართველო წარმოადგენდა ხმელეთს. მიმდინარეობდა მძლავრი კონტინენტალური წყებების აკუმულაცია, რომლებსაც დღესაც უკავიათ საკმაოდ დიდი ფართობი. ერთი და იგივე ასაკის ნალექებს აქვთ სხვადასხვა სახელი, გეოგრაფიული ადგილმდებარეობის მიხედვით. მეოტურ-პონტური ასაკის შრეებს ქართლის ტერიტორიაზე გამოყოფენ დუშეთის წყების სახელით, რომელიც აღმოსავლეთით გადადის შირაქის წყებაში. მდინარე იორის მიდამოებში აღჩაგილური სართულის შრეები წარმოდგენილია ზღვიური და კონტინენტალური ნალექებით (ცხრ.XII). მოლუსკური ფაუნის საფუძველზე სართული იყოფა სამ ნაწილად. ქვედა ნაწილი შეიცავს ერთფეროვან ფაუნას, რომელიც შუააღჩაგილურში იცვლება მდიდარი და მრავალფეროვანი კომპლექსით. ზედააღჩაგილური ფაუნა კი აუზის გამტკნარებაზე მიუთითებს (Булеишвили, 1960; ჯიკია, 1977).

პირველი მონაცემები აღჩაგილური ფლორის შესახებ ეკუთვნის პალიბინს (Палибин, Цирина, 1934; Палибин и др. 1934). შემდგომში მაკრონაშთები (ნახ. 13) იყო აღწერილი უზნაძის (Узнадзе, 1965), რატიანის (Ратиани, 1972ა,) და დოლიძის (Долидзе, 1970, 1999) მიერ. რატიანის მონაცემებით აღჩაგილურ ფლორაში საგრძნობლად იზრდება ხმელთაშუაზღვის ელემენტების როლი. ქსეროფიტიზაცია, რომელიც დაიწყო ზედამითცენურში, გაძლიერდა პლიოცენურში და მცენარეულობამ შეინარჩუნა ხმელთაშუაზღვისებური იერი.

დოლიძის (Долидзе, 1999) აზრით აღჩაგილურ დროს აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე (კახეთი) არსებობდა შემდეგი დაჯგუფები: ჭალის ტყე, მეტოფილური ფორმაცია და სუბტროპიკული ქსეროფიტული ცენოზები - სტეპები და მეჩხერი ტყეები. ქვედა და შეასარტყელებში გავრცელებული იყო ფართოფოთლოვანი ტყე და წიწვოვანი ფორმაცია, რომლის არსებობის შესახებ შეიძლება მსჯელობა მხოლოდ პალინოლოგიური ანალიზის საფუძველზე (პალინოლოგიური ანალიზი შესრულებულია ყვავაძის მიერ).

იორის ზეგანის აღჩაგილური ნალექები შესწავლილია აგრეთვე პალინოლოგიურად (Векуа, Квавадзе, 1992; Kvavadze, Vekua, 1993).

ნიმუშები აღებულია ქვაბების ხერხემლიანთა ფაუნის ადგილსაპოვებელის შეაძლჩაგილური ნალექებიდან, რომლის შესწავლის შედეგად აღმოჩნდა, რომ იორის ზეგანის დიდი ნაწილი დაფარული იყო სავანისმაგვარი მცენარეულობით და ბალახოვანი სტეპებით. ქვედა სარტყელი დაკავებული ჰქონდა ჭალის ტყეს, რომლის ძირითადი კომპონენტი იყო მურყანი და ჭალარი. მშრალ ნიადაგებზე გავრცელებული იყო წიფელი, მუხა, კაკალი. ტყის ქვედა იარუსს ქმნიდნენ *Ilex*, *Rhododendron*, *Carpinus orientalis* და სხვა. გვარების *Betula*, *Pinus*, *Cedrus*, *Abies Sequoia* და *Picea*-ს მცვრის მარცვლების არსებობა მიუთითებს შეა და ბედა სარტყელისათვის დამახასიათებელი მცენარეულობის განვითარებაზე.

შეაძლჩაგილურის კლიმატი უახლოვდებოდა ხმელთაშუაზღვის კლიმატს, რბილი ნოტიო გამთრით და მშრალი, ცხელი გაფხულით (Векуа, Квавадзе, 1981).

ერალებისტობენური ეპოქა

აზგერონული სართული

აფშერონული ნალექები გავრცელებულია აღმოსავლეთ კახეთის ტერიტორიაზე, სადაც ისინი თანხმობით აგრძელებენ აღჩაგილურს (Булеишвили, 1960). მისი მცენარეთა ნაშთები აღწერა უჩნადემ (Узнадзе, 1965). ფლორის შემადგენლობაში აღნუსხული 12 ფორმიდან, მხოლოდ *Acer pseudomonosspessulanum* არ გვხვდება საქართველოს თანამედროვე ფლორაში.

ძირითადი ცნობები აფშერონულ ფლორაზე ეფუძნება პალინოლოგიურ მონაცემებს. დმანისში ძვლების შემცველი შრეებიდან (სურ. 13), რომლის ასაკი განსაზღვრულია 1.8Ma (შავი ბლვის რეგიონში ეს ასაკი შეესაბამება გურიული შრეების ქვედა საბლვარს) პალინოლოგიური ანალიზის საშუალებით შესწავლილია აფთარის კოპროლიფები (Kvavadze, Vekua, 1993).

კოპროლიფის პალინოლოგიური სპექტრი შეიცავს მრავალრიცხვანი ტაქსონების მცვრის მარცვლებს, რომელიც მიეკუთვნება სხვადასხვა ეკოლოგიურ ჯგუფს. გაბატონებულია ბალახების პალინომორფები (60-52%); ხემცენარეების რაოდენობა შეადგენს 32-38%. *Pinus*, *Alnus*, *Fagus*-ის მცვრის მარცვლები გვხდება

თითქმის თანაბარი რაოდენობით. უფრო მაღალ პროცენტულ რაოდენობას აღწევს *Castanea*, *Tilia*, *Carpinus*; ერთეული ეგზემპლარებით წარმოდგენილია *Ulmus* და *Salix*. ბუჩქებს შორის ჭარბობენ *Rhododendron*, *Corylus*, *Vaccinium*. ბალახოვნებიდან აღსანიშნავია ფაქსონების *Chenopodiaceae*, *Asteraceae*, *Poaceae*, *Cyperaceae*, *Artemisia*, *Fabaceae*, *Caryophyllaceae*, *Polygonaceae*, *Plumbaginaceae*, *Ranunculaceae*, *Onagraceae*, *Geraniaceae*-ს წარმომადგენლები.

სპორებს შორის ჭარბობენ ერთდარიანი ფორმები პერისპორიუმის გარეშე. გვხვდება აგრეთვე სპორები დაცული ექთეგზინით. ძირითადად ისინი ეკუთვნის გვარებს *Asplenium*, *Athyrium*, *Blechnum*, *Dryopteris*, *Polystichum*. რამდენიმე სახეობითაა წარმოდგენილი გვარი *Lycopodium*: *L. alpinum*, *L. clavatum*, *L. selago*, *Lycopodium* sp. განსაზღვრული იყო აგრეთვე *Bothrychium* sp., *Selaginella selaginoides* და *Sphagnum*-ის სპორები. პალინოლოგიური მონაცემების ეკოლოგიური ანალიზის საშუალებით აღდგენილია მცენარეულობის ხასიათი.

ფაქსონები *Selaginella selaginoides*, *Lycopodium alpinum* და *Bothrychium* მიუთითებენ ალპური და, შესაძლებელია, სუბნივალური სარტყელის არსებობაზე. მთის ტყეების კომპონენტები იყო *Abies*, *Betula*, *Pinus* და მინარევის სახით წიფელი. მთის შუა სარტყელი დაფარული იყო ფართოფოთლოვანი ჯიშებით – წიფელი, რცხილა და თელა. ჰიპსომეტრიულად ქვემოთ ბატონობდა წაბლი, მუხა და ცაცხვი. ამ ტიპის მცენარეულობა იზრდებოდა აგრეთვე ჯავახეთის ქედზე და დმბნისის პლატოზე. მდელოები და სფეპები ვრცელდებოდა ქვედა სარტყელში და დაბლობებზე. აფშერონულში აღმოსავლეთ საქართველოს სამხრეთი ნაწილის ქლიმატი იყო თბილი, მაღალი სინოტიფით მთებში და მშრალი – დაბლობებზე (Kvavadze, Vekua, 1993; Kvavadze, 1997).

ცხრ. XV. აღმოსავლეთ საქართველოს აღჩაგილური და აფშერონული
ნალექების მცენარეთა სია: m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	სახეობა	აღჩაგი-ლური	აფშერო-ნული
1	2	3	4	5
Briopsida	Sphagnaceae	Sphagnum sp.	m	p
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium alpinum</i> L.		p
		<i>Lycopodium aquifolium</i> Scop.	m	
		<i>Lycopodium clavatum</i> L.		p
		<i>Lycopodium selago</i> L.		p
		<i>Lycopodium serratulum</i> Tunb.		p
		<i>Lycopodium</i> sp.		p
		<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.		p
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.)Link		p
		<i>Selaginella aff.sibirica</i> (Milde) Hieron	m	
		<i>Selaginella</i> sp.	m	
Ophioglossopsida	Ophioglossaceae	<i>Bothrychium</i> sp.		p
Polypodiopsida	Pteridaceae	<i>Pteris</i> sp.		p
	Polypodiaceae	Polypodiaceae gen.indet.	mp	p
	Dennstaedtiaceae	<i>Pteridium aquilinum</i> (L.) Kuhn.	m	
		<i>Pteridium</i> sp.	m	p
Polypodiopsida	Aspleniaceae	<i>Asplenium</i> sp.		p
	Aspidiaceae	<i>Athyrium</i> sp.		p
		<i>Cyclosorus (Lastrea) fischeri</i> (Heer) Kol.	m	
		<i>Dryopteris mediterranea</i> Fomin	m	
		<i>Dryopteris</i> sp.		p
		<i>Polystichum</i> sp.		p
		<i>Woodsia aff.polystichoides</i> Eaton		p
	Blechnaceae	<i>Blechnum spicata</i> With.	m	
		<i>Blechnum</i> sp.		p
Pinopsida	Pinaceae	<i>Abies</i> sp.	m	p
		<i>Cedrus</i> sp.	mp	p
		<i>Picea orientalis</i> L.	mp	m
		<i>Picea</i> sp.	mp	p
		<i>Pinus eldarica</i> Medw.	m	
		<i>Pinus pithyusa</i> Stev.	m	
		<i>Pinus</i> sp.	mp	p
		<i>Pseudotsuga</i> sp.		p
		<i>Tsuga</i> sp.	mp	
	Taxodiaceae	<i>Sequoia langsdorffii</i> (Brongn.) Heer	m	
Cupressaceae	Cupressaceae	<i>Juniperus</i> sp.	mp	p
		<i>Cupressaceae</i> gen. indet.	mp	
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Ephedra</i> sp.	mp	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Myricaceae	Myricaceae gen.indet.	mp	
		<i>Carya</i> sp.	mp	
		<i>Juglans acuminata</i> A.Br.	m	
		<i>Juglans regia</i> L.	m	mp
		<i>Juglans</i> sp.	m	p
		<i>Pterocarya paradisiaca</i> (Ung.) Iljinsk.	m	
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	m	m
	Salicaceae	<i>Populus alba</i> L.	m	
		<i>Populus nigra</i> L.	m	
		<i>Populus populina</i> (Brongn.) Knobl.	m	
		<i>Populus tremula</i> L.	m	m
		<i>Salix alba</i> L.	m	
		<i>Salix apoda</i> Trautv.	m	
		<i>Salix caprea</i> L.	m	
		<i>Salix caucasica</i> L.	m	
		<i>Salix cinerea</i> L.		m
		<i>Salix integra</i> Goepp.	m	
		<i>Salix pentandra</i> L.	m	
		<i>Salix purpurea</i> L.	m	
		<i>Salix triandra</i> L.	m	
	Betulaceae	<i>Salix varians</i> Goepp.	m	
		<i>Salix</i> sp.	m	p
		<i>Alnus ducalis</i> (Gaud.) Knobl.	m	
		<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaerth.	m	
		<i>Alnus hoernesi</i> Stur	m	
		<i>Alnus subcordata</i> C.A.M.		m
		<i>Alnus</i> sp.	p	p
		<i>Betula alba</i> L.	m	
		<i>Betula raddeana</i> Trautv.	m	
		<i>Betula</i> sp.	p	p
		<i>Carpinus grandis</i> Ung.	m	
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.	p	p
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	mp	p
	Fagaceae	<i>Corylus avellana</i> L.	m	m
		<i>Corylus colurna</i> L.		m
		<i>Corylus</i> sp.	mp	p
		<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.	m	
		<i>Castanea sativa</i> Mill.	m	
		<i>Castanea</i> sp.	p	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	mp	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky var. <i>palibini</i> Iljinsk.	m	m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Fagaceae	<i>Fagus</i> sp.	m	
		<i>Quercus cerris</i> L.	m	
		<i>Quercus iberica</i> Stev.	m	
		<i>Quercus pseudocastanea</i> Goepp.	m	
		<i>Quercus robur</i> L.	m	
		<i>Quercus sosnowskyi</i> Kol.	m	
		<i>Quercus</i> sp.	mp	
	Ulmaceae	<i>Celtis</i> sp.	m	p
		<i>Ulmus campestris</i> L.	m	
		<i>Ulmus foliacea</i> Gilib.	m	
		<i>Ulmus longifolia</i> Ung.	m	
		<i>Ulmus suberosa</i> Moench.	mp	
		<i>Ulmus</i> sp.		p
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	m	
		<i>Zelkova crenata</i> Spath.	m	m
		<i>Zelkova zelkovifolia</i> (Ung.) Buzek et Kotlaba	m	
	Moraceae	<i>Morus alba</i> L.	m	
		<i>Morus andrussowii</i> Palib. et Zyr.	m	
		<i>Moraceae</i> gen.indet.	m	
	Urticaceae	<i>Urtica</i> sp.		p
	Polygonaceae	<i>Polygonum persicaria</i> L.	mp	p
		<i>Polygonaceae</i> gen.indet.	m	p
	Plumbaginaceae	<i>Plumbago</i> sp.		p
	Caryophyllaceae	<i>Caryophyllaceae</i> gen.indet.	mp	mp
	Chenopodiaceae	<i>Chenopodium</i> sp.	p	p
		<i>Chenopodiaceae</i> gen.indet.	mp	mp
	Lauraceae	<i>Cinnamomum cinnamomeum</i> (Rossm.) Holl.	m	
	Ranunculaceae	<i>Ranunculaceae</i> gen.indet.		p
	Platanaceae	<i>Platanus</i> sp.	mp	p
	Hamamelidaceae	<i>Liquidambar europaea</i> A.Br.	m	
		<i>Liquidambar</i> sp.	m	
		<i>Hamamelidaceae</i> gen.indet.	m	
	Rosaceae	<i>Amelanchier vulgaris</i> Moench.	m	
		<i>Cotoneaster racemiflora</i> (Desf.) C.Koch	m	
		<i>Crataegus</i> sp.	m	
		<i>Laurocerasus officinalis</i> Roem.	m	
		<i>Laurocerasus pliocenica</i> (Laur.) Kol.	m	
		<i>Rosa</i> sp.	m	
		<i>Prunus mahaleb</i> L.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Rosaceae	<i>Prunus persica</i> S.et L.	m	
		<i>Prunus spinosa</i> L.	m	
		<i>Pyracantha coccinea</i> Roem.	m	
		<i>Pyrus caucasica</i> Fed.	m	
		<i>Pyrus communis</i> L.	m	m
		<i>Sorbus caucasigena</i> Kom.	m	
		<i>Spiraea salicifolia</i> L.	m	
		Rosaceae gen. indet.		p
	Geraniaceae	Geraniaceae gen.indet.		p
	Caesalpiniaceae	<i>Cercis siliquastrum</i> L.	m	
	Fabaceae	<i>Gleditschia caspica</i> Desf.	m	
		<i>Lespedeza bicolor</i> Trun.	m	
		<i>Onobrychis radiata</i> N.B.	m	
		Fabaceae gen.indet.	m	p
	Anacardiaceae	<i>Cotinus coggygria</i> (L.) Scop.	m	
		<i>Pistacia lentiscus</i> L.	m	
		<i>Pistacia terebinthus</i> L.	m	
	Aceraceae	<i>Acer decipiens</i> A.Br.	m	
		<i>Acer ibericum</i> N.B.		m
		<i>Acer insigne</i> Boiss.et Buhse	m	
		<i>Acer saliense</i> (Andr.) Kol.et Rat.	m	
		<i>Acer tataricum</i> L.	m	m
	Aquifoliaceae	<i>Ilex horrida</i> Sap.	m	
	Celastraceae	<i>Euonymus latifolia</i> Scop.	m	
		<i>Euonymus</i> sp.	m	
	Rhamnaceae	<i>Frangula alnus</i> Mill.	m	
		<i>Frangula grandifolia</i> (F.etM.) Grub.	m	
		<i>Paliurus aculeatus</i> LAM.	m	
		<i>Rhamnus cathartica</i> L.	m	
		<i>Rhamnus microcarpa</i> Boiss.	m	
		<i>Ziziphus jujuba</i> Mill.	m	
		<i>Ziziphus</i> sp.	m	
	Vitaceae	<i>Vitis silvestris</i> Gmel.	m	
	Tiliaceae	<i>Tilia caucasica</i> Rupr.	p	p
		<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	m	
		<i>Tilia</i> sp.	mp	p
	Elaeagnaceae	<i>Hippophaë</i> sp.	m	
	Onagraceae	Onagraceae gen.indet.	m	p
	Punicaceae	<i>Punica granatum</i> L.	m	
	Cornaceae	<i>Cornus mas</i> L.	m	
		<i>Cornus</i> sp.		p
	Araliaceae	<i>Hedera colchica</i> C.Koch.	m	
	Apiaceae	Apiaceae gen. indet.	p	
	Ericaceae	<i>Rhododendron</i> sp.	mp	p
		<i>Vaccinium</i> sp.		p
		Ericaceae gen.indet.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Myrsinaceae	Myrsinaceae gen.indet.	m	
	Ebenaceae	<i>Diospyros lotus</i> L.	m	
	Periplocaceae	<i>Periploca graeca</i> L.	m	
	Oleaceae	<i>Fraxinus excelsior</i> L.	m	
		<i>Ligustrum vulgare</i> L.	m	
	Caprifoliaceae	<i>Sambucus racemosa</i> L.	m	
		<i>Viburnum orientalis</i> Pall.	m	
		<i>Viburnum opulus</i> L.	m	
		Caprifoliaceae gen.indet.	m	
	Lamiaceae	Lamiaceae gen. indet.	mp	p
	Scrophulariaceae	<i>Linaria</i> sp.	m	
	Plantaginaceae	<i>Plantago</i> sp.	mp	p
	Valerianaceae	<i>Valeriana</i> sp.	m	
		Valerianaceae gen.indet.	m	
	Asteraceae	<i>Artemisia</i> sp.	mp	p
		Asteraceae gen.indet.	mp	p
Monocotyledoneae	Poaceae	<i>Phragmites communis</i> Trin.	m	
		Poaceae gen. indet.	mp	p
	Typhaceae	<i>Typha latifolia</i> L.	m	
	Cyperaceae	<i>Carex</i> sp.	mp	
		Cyperaceae gen.indet.	mp	p

პლეისტოცენური ეპოქა (დასავლეთი საქართველო)

პლეისტოცენური ბლვიური ნალექები ცნობილია მხოლოდ დასავლეთ საქართველოში. ფაუნისტური მონაცემების საფუძველზე გამოიყოფა შემდეგი სტრატიგრაფიული ერთეულები: ჩაუდერი, ძევლევქსინური, უბუნლარული, კარანგატული და ახალევქსინური (ცხრ. XVI).

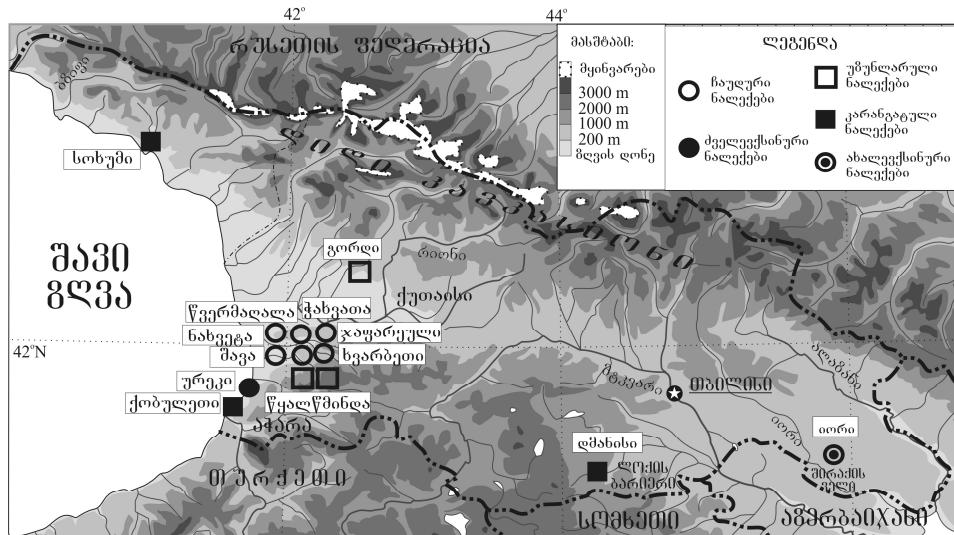
ცხრ. XVI. დასავლეთ საქართველოს პლეისტოცენური ნალექების სტრატიგრაფიული სქემა (Китовани и др., 1991)

	სექტემბერი	სართულება	პრიორიტეტი
0.01 0.1 0.4 0.9	პლეისტოცენური	ახალევქსინური	
		კარანგატული	გელა
			ქვეგა
		უბუნლარული	
		კარანგატული	ომვარეობის
			ურევის
		ჩაუდერი	წვერმაღლას
			ნატანების

პლეისტოცენურისთვის ყველაზე დამახასიათებელი ნიშანია გამყინვარება. კავკასიაში გამყიმვარების პერიოდების რაოდენობაზე არსებობს სხვადასხვა მოსაბრება. მარუაშვილის (Маруашвили и др., 1991) აზრით ყველაზე შესამჩნევია რისული (შუაპლეისტოცენური) და ვერმული (ზედაპლეისტოცენური) გამყინვარების კვალი. მინდელურით დაწყებული, სამი გამყინვარების მორენების არსებობას, აღნიშნავდა წერეთელი (Церетели, 1966, 1977). ამ ავტორის მიხედვით კავკასიის გამყინვარება რუსეთის დაბლობის ასინქრონულია, მაგრამ თავსდება ერთ ყინულოვან ციკლში.

ჩატვრითი სართულები

დასავლეთ საქართველოს ჩაუდური აუზი გურიულზე პატარა ზომის იყო, მაგრამ უფრო დიდი ვიდრე თანამედროვე შავი ზღვა. მოლუსკური ფაუნის საფუძველზე ჩაუდური სართული იყოფა ორ ნაწილად: ქვედა ანუ ნატანების და ზედა ანუ წვერმაღალას ჰორიზონტებად (Китовани и др., 1982, Китовани и др., 1986, 1991).

ნახ. 20 პალეოფლორისტული ნაშთების აღგილსაპოვებლები საქართველოს პლეისტოცენურ ნალექებში.

ჩაუდური ნალექებიდან ნამარხი მასალა პირველად შეაგროვა პალიბინმა (Палибин, 1930a, 1931) იაკობის მთაზე და გადასცა ყარა-მურზას (Кара-Мурза, 1941). ამ ავტორის მიერ განსაზღვრული იყო 21 მცენარე, რომელთაგან მხოლოდ *Alnus velutinum*-ი არ გვხვდება

თანამედროვე ფლორაში. შემდგომში ეს ადგილსაპოვებელი ვედარ დაფიქსირდა. ამიტომ დასავლეთ საქართველოში ამქამად ცნობილია მაკრონამთების შემცველი ორი ჭრილი: მდინარე ჭახვათაბეგ და სოფ. ხვარბეთის მიდამოებში (ნახ. 20). ორივე მათგანი შესწავლილია ჩოჩიევას მიერ (Чочиева, 1965, 1975, 1985). ჩაუდური ნალექები ძალიან მდიდარია პალინომორფებითაც. პალინოლოგიური მასალა იყო აღწერილი როგორც ბუნებრივი ჭრილებიდან, ისე ბურლილებიდან (Мамацашвили, 1975; Мchedlishvili, 1984; Шатилова, 1967, 1974; Шатилова, Мchedlishvili, 1980; Shatilova et al., 2006).

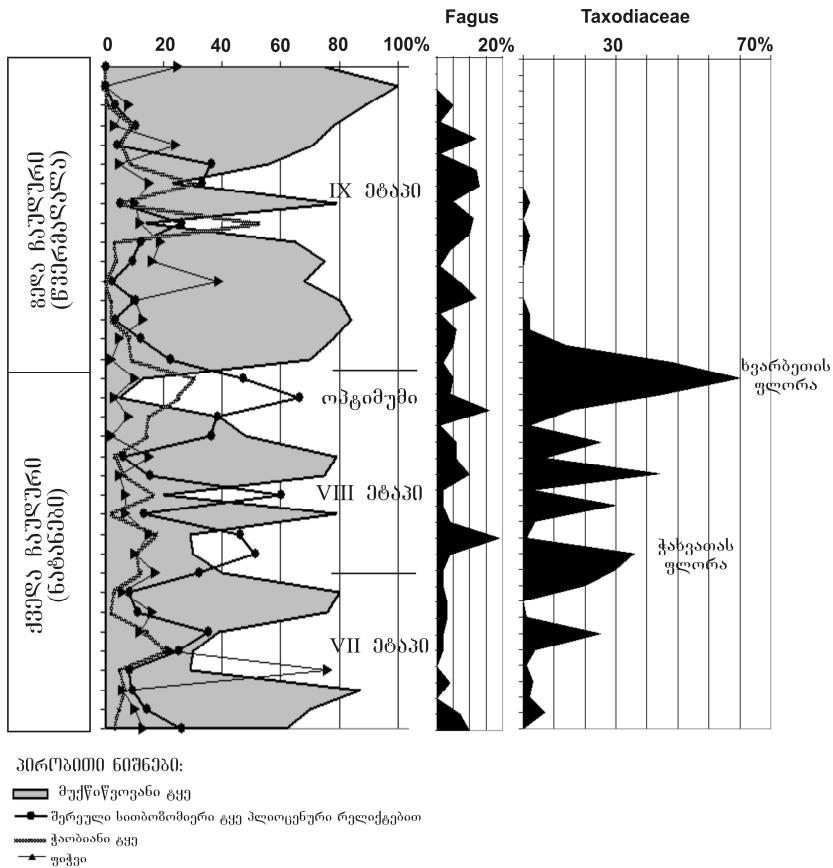
ჩაუდური მცენარეულობის განვითარება, რომელიც აღდგენილია ლანდშაფტურ-ფიზოცენოლოგიური მეთოდით საშუალებას გვამლევს გამოიყოს სამი ეტაპი: VII, VIII და IX (ნახ. 21). გურიულის ბოლოს და ჩაუდურის დასაწყისში (ნახ. 18, 19, 21) სხვა დანარჩენი ცენოზების არეალის შემცირების ფონზე მცენარეული საფარის ძირითადი ფორმაცია იყო მუქწიწვოვანი ტყე (ეტაპი VII).

ქვედაჩაუდურის მეორე ნახევარი (ეტაპი VIII) გამოირჩევა განსხვავებული მცენარეულობით. შეა სარტყელში გავრცელდა წიფლის ტყე, რომლის ფორმირება დაიწყო უკვე ბედაგურიულში, როცა ოროგენეტული პროცესების გავლენით (Когошвили, 1977; Цагарели 1980) წარმოიშვა ახალი ეკოლოგიური ნიშები, სადაც წიფლის განვითარებისთვის ოპტიმალური პორობები შეიქმნა. ბოგადად, წიფლნარების განვითარების პროცესი არ იყო თანაბარი. ჩაუდურის დასაწყისში (ეტაპი V11) მუქწიწვოვან და ფართოფოთლოვან ტყეებში წიფლები იყო მინარევი. მოგვიანებით (ეტაპი VIII) ჩამოყალიბდა ოლიგო-მონოდომინანტური ფორმაცია, მაგრამ მისი არეალი არ იყო სტაბილური. ჩვენი ვარაუდით, ეს მოვლენა გამოიწვია ტემპერატურის ცვალებადობამ, რადგან დღეს *Fagus orientalis*-სის ბედა საბლვარი დამოკიდებულია, როგორც ამ ფაქტორზე, ისე ბამთრის ნალექების რაოდენობაზე. მაქსიმალურ განვითარებას ეს მცენარე აღწევს როცა გაფხულის ტემპერატურა 17-20°C-ის ფარგლებშია, ხოლო ნალექების წლიური რაოდენობა არა ნაკლებია 700-1400 mm-ს (Долуханов, 1989). ამგვარად, ჩვენი დასკვნა, რომ წიფლის არასტაბილური არეალი იყო დაკავშირებული ტემპერატურულ ფლექტუაციებთან, მართებულია, რადგან ტენიანობა მთელი ჩაუდურის განმავლობაში იყო მაღალი და თითქმის უცვლელი.

ქვედაჩაუდურის მეორე ნახევრისთვის (ეტაპი VIII) დამახასიათებელი ტაქსონია ოჯახი *Taxodiaceae*, რომლის წარმომადგენლებს ეკავათ დიდი არეალი ჭახვათას და განსაკუთრებით ხვარბეთის მაკროფლორის დალექვის დროს. ბოლო პერიოდი იყო, ალბათ, კლიმატური ოპტიმუმი, რაზედაც ამ მაკროფლორის

შემადგენლობაში სუბტროპიკული პლიოცენური რელიქტების არსებობაც მიუთითებს (Чочиева, 1975, 1985).

ხვარბეთის მაკროფლორაში ოჯახი Taxodiaceae-ს ნაშთების სიჭარბე დოლუებანოვის (Долуханов, 1989) აზრით გამოწვეული იყო აცივებით, რის გამო ეს მცენარეები მიღრიობდნენ ქვედა სარტყელში. ჩვენი ვარაუდით, მთავარი ფაქტორი გახდა წიფლის ცენობების ჩამოყალიბება შეა სარტყელში, სადაც წარმოიშვა ამ მცენარისათვის ხელსაყრელი პირობები. წიფელმა განდევნა ტაქსოდიუმისებრნი და სხვა თერმოფილური მცენარეები ტყის ქვედა სარტყელში. აქ ჩამოყალიბდა შერეული ტყის ფორმაცია, რომლის შემადგენლობაში Taxodiaceae-ს გარდა იყო Juglans, Zelkova, Acer, Tilia და პლიოცენური რელიქტები: Myrica, Platycarya, Engelhardia, Magnolia, Nyssa, Liquidambar, Symplocos, Carya.

ნახ. 21. მტკრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა ჩაუდურის განმავლობაში.

გედაჩაუდურში (ეფაპი IX) დასავლეთ საქართველოს ფლორის და მცენარეულობის შემადგენლობა მკვეთრად შეისავალა. საგრძნობლად შემცირდა პლიოცენური რელიქტების შემადგენლობა და ოჯახის Taxodiaceae გვარების რაოდენობა. აგრეთვე შემცირდა გვარის Tsuga-ს სახეობების რაოდენობა, რის გამო ამ მცენარემ მთლიანად დაკარგა ტყის ღომინანცის პოზიცია (Мчедлишвили, 1984).

ქვედაჩაუდურში მცენარეულობის ზონალობა იყო მკვეთრად გამოხატული. ზედა და შემდეგ სარტყელში კლიმატი იყო გომიერი, რომელიც რელიეფის ქვედა დონეებზე იცვლებოდა სითბობომიერით. ტენიანობა იყო მაღალი. გედაჩაუდურში, კი პირიქით, მცენრეულობის ზონალობა იყო თითქმის წამლილი და მთის ყველა დონეზე ღომინირებდა მუქწიწვოვანი ტყე, რომლის გავრცელების ფარგლებში ბატონობდა გომიერი ჰავა.

საკითხი ქვედაპლეისტოცენურში გამყინვარების რიცხვის შესახებ ბევრ მკლევარს აქვს განხილული (Федоров, 1978; Церетели, 1966; Зубаков, 1986). ბორბენკოვას (Борзенкова, 1992) აზრით ამ დროს ადგილი ჰქონდა ორ კლასიკურ გამყინვარებას (გუნცურს და მინდელურს), რომლებიც გაყოფილია გამყინვარებათაშორისი პერიოდით.

დასავლეთ საქართველოს ეოპლეიისტოცენური და ქვედაპლეიისტოცენური ნალექების პალინოლოგიური მონაცემების ანალიზის საფუძველზე შეიძლება გამოიყოს: გუნცური გამყინვარება, გუნცურ-მინდელური გამყინვარებათაშორისი ეპოქა და მინდელური გამყინვარება. პირველს ასაკობრივად შეესაბამება გურიულის ზედა და ჩაუდურის ქვედა შრეები (ეფაპი VII); მეორეს - ქვედა ჩაუდურის ზედა ნაწილი - ყველაზე თბილი VIII ეფაპი, ხოლო მინდელურ გამყინვარებას – მთელი ზედა ჩაუდური ანუ წვერმაღალას შრეები (ეფაპი IX).

ცხრ. XVII. დასავლეთ საქართველოს ჩაუდური ნალექების მცენარეთა სია:
m – მაკრონაშთები; p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	სახეობა	შვედი ჩარღვისი	გვედა ჩარღვისი
1	2	3	4	5
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium clavatum</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium selago</i> L.	p	p
		<i>Lycopodium</i> sp.	p	
Isoëropsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.	p	
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.) Link.	p	
		<i>Selaginella</i> sp.	p	
Ophiogloss-sopsida	Ophioglossaceae	<i>Bothrychium</i> sp.	p	p
		<i>Ophioglossum</i> sp	p	
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda cinnamomea</i> L.	p	p
		<i>Osmunda regalis</i> L.	p	p
	Pteridaceae	<i>Cryptogramma arctostichoides</i> R.Br.	p	
		<i>Cryptogramma crispa</i> (L.)R.Br.	p	p
		<i>Pteris cretica</i> L. (<i>Pteridacidites variabilis</i> St.et Sh.)	p	p
	Polypodiaceae	<i>Polypodium aureum</i> L.	p	
		<i>Polypodium australe</i> Fee.	p	p
		<i>Polypodium vulgare</i> L.	p	p
		<i>Polypodium</i> sp.	p	
	Cyatheaceae	<i>Cyathea</i> sp.	p	
	Thelypteridaceae	<i>Thelypteris</i> sp.	p	
	Aspleniaceae	<i>Asplenium</i> sp.	p	
	Aspidiaceae	<i>Athyrium</i> sp.	p	
		<i>Cystopteris fragilis</i> (L.) Bernh.	p	
		<i>Dryopteris</i> sp.	p	
		<i>Gymnocarpium</i> sp.	p	
		<i>Polystichum</i> sp.	p	
Pinopsida	Podocarpaceae	<i>Podocarpus</i> sp.	p	
	Taxaceae	<i>Taxus</i> sp.	mp	
	Pinaceae	<i>Abies aff.cephalonica</i> Loud.	p	p
		<i>Abies ciliticaformis</i> N.Mtchedl.	p	p
		<i>Abies nordmanniana</i> (Stev.) Spach.	mp	p
		<i>Cedrus deodara</i> Loud.	p	p
		<i>Cedrus saurerae</i> N.Mtchedl.	p	
		<i>Picea minor</i> N.Mtchedl.	p	
		<i>Picea orientalis</i> L.	mp	p
		<i>Pinus sosnowskyi</i> Nakai	p	
		<i>Pinus</i> sp.	p	p
		<i>Pseudotsuga</i> sp.	p	
		<i>Tsuga aculeata</i> Anan.	p	
		<i>Tsuga canadensis</i> (L.) Carr.	mp	p
		<i>Tsuga diversifolia</i> (Maxim.) Mast.	mp	p
		<i>Tsuga europaea</i> (Menzel) Szafer	m	
		<i>Tsuga inordinata</i> Mched.	p	
		<i>Tsuga korenevae</i> Mched.	p	p

1	2	3	4	5
Pinopsida	Pinaceae	<i>Tsuga meierii</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga patens</i> Downie	p	p
		<i>Tsuga shatilovae</i> Mched.	p	p
		<i>Tsuga sivakii</i> Mched.	p	
		<i>Tsuga tortuosa</i> Mched.	p	
		<i>Tsuga</i> aff. <i>blaringhemi</i> Flous	p	
		<i>Tsuga</i> aff. <i>yunnanensis</i> (Frangh.) Mast.	p	
	Taxodiaceae	<i>Athrotaxis annae</i> Choch.	m	
		<i>Athrotaxis</i> sp.	m	
		<i>Cryptomeria japonica</i> Don	p	p
		<i>Cryptomeria</i> sp.	mp	
		<i>Cunninghamia</i> sp.	p	
		<i>Metasequoia</i> cf. <i>glyptostroboides</i> Hu et Cheng	m	
		<i>Metasequoia</i> sp.	mp	
		<i>Sequoia langsdorffii</i> (Brongn.) Heer	m	
		<i>Sequoia</i> cf. <i>sempervirens</i> (Lamb.) Endl.	m	
		<i>Sequoia</i> sp.	mp	p
		<i>Sequoiadendron</i> sp.	mp	
	Cupressaceae	<i>Taxodium</i> sp.	p	p
		<i>Cupressus</i> cf. <i>sempervirens</i> L.	m	
		<i>Cupressus</i> sp.	mp	
		<i>Chamaecyparis obtusa</i> Sieb. et Zucc.	m	
		<i>Chamaecyparis</i> cf. <i>pisifera</i> Sieb. et Zucc.	m	
		<i>Chamaecyparis nootkatensis</i> (Lamb.) Spach	m	
		<i>Chamaecyparis</i> sp.	m	
		<i>Juniperus</i> sp.	mp	
		<i>Libocedrus</i> sp.	p	
		<i>Thuja occidentalis</i> L.	m	
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Ephedra distachya</i> L.	p	
		<i>Ephedra</i> sp.	p	p
Dicotyledoneae	Myricaceae	<i>Myrica</i> sp.	p	
		<i>Carya aquatica</i> (Michx.) Nutt.	p	p
	Juglandaceae	<i>Carya</i> aff. <i>texana</i> DC	p	
		<i>Carya</i> sp.	mp	
		<i>Engelhardia</i> sp.	p	
		<i>Juglans cinerea</i> L.	mp	
		<i>Juglans nigra</i> L.	p	
		<i>Juglans regia</i> L.	p	p
		<i>Platycarya</i> sp.	p	
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	mp	p
		<i>Pterocarya rhoifolia</i> Sieb. et Zucc.	p	
		<i>Pterocarya stenoptera</i> DC	p	
		<i>Pterocarya</i> sp.	p	
	Salicaceae	<i>Populus tremula</i> L.	m	
		<i>Salix caprea</i> L.	m	
		<i>Salix</i> sp.	p	

1	2	3	4	5
Dycotyledoneae	Betulaceae	<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaerth.	m	
		<i>Alnus</i> sp.	mp	p
		<i>Betula</i> sp.	mp	p
		<i>Carpinus betulus</i> L.	m	
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.	p	p
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	mp	p
		<i>Carpinus</i> sp.	m	
		<i>Corylus avellana</i> L.	mp	p
		<i>Corylus cf.colurna</i> L.	m	
		<i>Corylus aff.maxima</i> Mill.	p	
	Fagaceae	<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.	m	
		<i>Castanea sativa</i> Mill.	mp	
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	p	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky var. <i>palibini</i> Iljinsk.	m	
		<i>Quercus cerris</i> L.	m	
		<i>Quercus hartwissiana</i> Stev.	m	
		<i>Quercus aff.castaneifolia</i> C.A.Mey	p	
		<i>Quercus aff.petraea</i> Liebl.	p	
		<i>Quercus aff.pontica</i> C.Koch	p	
		<i>Quercus aff.pseudorobur</i> Kov.	m	
		<i>Quercus</i> sp.	mp	p
		<i>Ulmus foliacea</i> Gilib.	mp	
		<i>Ulmus laevis</i> Pall.	p	
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	p	p
	Ulmaceae	<i>Zelkova serrata</i> (Thunb.) Macino	p	
		<i>Ficus</i> sp.	p	
		<i>Morus alba</i> L.	p	
		<i>Polygonum</i> sp.	mp	
		<i>Rumex</i> sp.	m	
		<i>Stellaria</i> sp.	p	
		<i>Caryophyllaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Chenopodiaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Magnolia denudata</i> Desr.	p	
		<i>Magnolia aff.acuminata</i> L.	p	
	Moraceae	<i>Ranunculus</i> sp.	mp	
		<i>Thalictrum</i> sp.	p	
		<i>Euryale ferox</i> Salisb.	m	
		<i>Nuphar</i> sp.	p	
	Caryophyllaceae	<i>Eurya cf.stigmosa</i> (Ludw.) Mai	m	
		<i>Stuartia emarginata</i> Choch.	m	
	Hypericaceae	<i>Papaver</i> sp.	m	
		<i>Hypericum</i> sp.	m	
	Platanaceae	<i>Platanus orientalis</i> L.	p	
		<i>Liquidambar styraciflua</i> L.	p	
	Rosaceae	<i>Laurocerasus officinalis</i> (L.) Roem.	m	
		<i>Prunus</i> sp.	m	
		<i>Rosa canina</i> L.	p	
		<i>Rosa</i> sp.	p	
		<i>Rubus cf.idaeus</i> L.	m	
		<i>Rubus</i> sp.	m	
		<i>Sanguisorba</i> sp.	p	

1	2	3	4	5
Dycotyledoneae	Geraniaceae	Geranium sp.	p	p
	Rutaceae	Phellodendron aff.amurense Rupr.	p	
	Anacardiaceae	Rhus sp.	p	
	Aceraceae	Acer campestre L.	m	
		Acer ibericum M.B.	m	
		Acer polymorphum pliocenicum Sap.	m	
		Acer pseudoplatanus L.	m	
		Acer cf.velutinum Boiss.	m	
		Acer sp.	mp	
	Hippocastanaceae	Aesculus hippocastanum L.	mp	
	Aquifoliaceae	Ilex colchica Pojark,	p	p
		Ilex cf.aquifolium L.	m	
		Ilex sp.	p	
	Celastraceae	Euonymus sp.	p	
	Staphyleaceae	Staphylea colchica Stev.	p	
	Buxaceae	Buxus sempervirens L.	m	
	Vitaceae	Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch.	p	
		Vitis silvestris Gmel.	m	
	Tiliaceae	Tilia caucasica Rupr.	p	p
		Tilia cordata Mill.	mp	
		Tilia ledebourii Borb.	p	
		Tilia platyphyllos Scop.	p	
		Tilia tomentosa Moench.	p	
		Tilia aff.grandipollinia Trav.	p	
	Violaceae	Viola sp.	p	
	Onagraceae	Epilobium sp.	p	
		Chamaenerium aff.angustifolium (L.) Scop.	p	
	Trapaceae	Trapa lydiae Choch.	m	
		Trapa sp.	m	
	Nyssaceae	Nyssa sp.	p	
	Cornaceae	Cornus sp.	p	
	Araliaceae	Hedera colchica C.Koch.	mp	
		Hedera helix L.	mp	
		Fatsia aff.japonica (Thunb.) Decne et Planch.	p	
	Apiaceae	Bifora sp.	m	
		Heracleum guriensis Choch.	m	
		Heracleum sp,	m	
		Turgenia latifolia Hoffm.	p	
	Ericaceae	Rhododendron ponticum L.	m	
		Vaccinium sp.	p	
	Ebenaceae	Diospyros lotus L.	m	

1	2	3	4	5
Dycoyledoneae	Symplocaceae	<i>Symplocos chvarbetica</i> Choch.	m	
		<i>Symplocos cf. paniculata</i> Wall.	p	
		<i>Symplocos cf. tinctoria</i> (L.) L' Her	p	
		<i>Symplocos</i> sp.	p	
	Oleaceae	<i>Fraxinus oxycarpa</i> Willd.	p	
		<i>Fraxinus</i> sp.	p	
		<i>Ligustrum vulgare</i> L.	p	
	Convolvulaceae	<i>Convolvulus</i> sp.	p	
	Lamiaceae	<i>Lycopus europaeus</i> L.	m	
		<i>Lycopus exaltatus</i> L.	m	
		<i>Lycopus</i> sp.	p	
	Plantaginaceae	<i>Plantago</i> sp.	p	p
	Caprifoliaceae	<i>Lonicera</i> sp.	p	
		<i>Sambucus</i> sp.	m	
	Valerianaceae	<i>Valeriana</i> sp.	p	p
	Dipsacaceae	<i>Cephalaria</i> sp.	p	p
		<i>Knautia</i> sp.	p	p
		<i>Scabiosa</i> sp.	p	p
	Asteraceae	<i>Artemisia</i> sp.	p	p
		<i>Eupatorium cannabinum</i> L.	m	
Monocotyledoneae	Najadaceae	<i>Najas marina</i> L.	m	
	Liliaceae	<i>Liliaceae</i> gen.indet.	p	p
	Iridaceae	<i>Iris</i> sp.	p	p
	Poaceae	<i>Phragmites communis</i> Trin.	m	
		<i>Poaceae</i> gen. indet.	p	p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium</i> sp.	p	p
	Typhaceae	<i>Typha latifolia</i> L.	p	
	Cyperaceae	<i>Carex cf. riparia</i> Curr.	m	
		<i>Carex</i> sp.	m	
		<i>Dulichium spathaceum</i> Pers.	m	
		<i>Dulichium vespiforme</i> Reid.	m	
		<i>Scirpus</i> sp.		p

ძველებეზე ძალის და უსახლოების სართულები

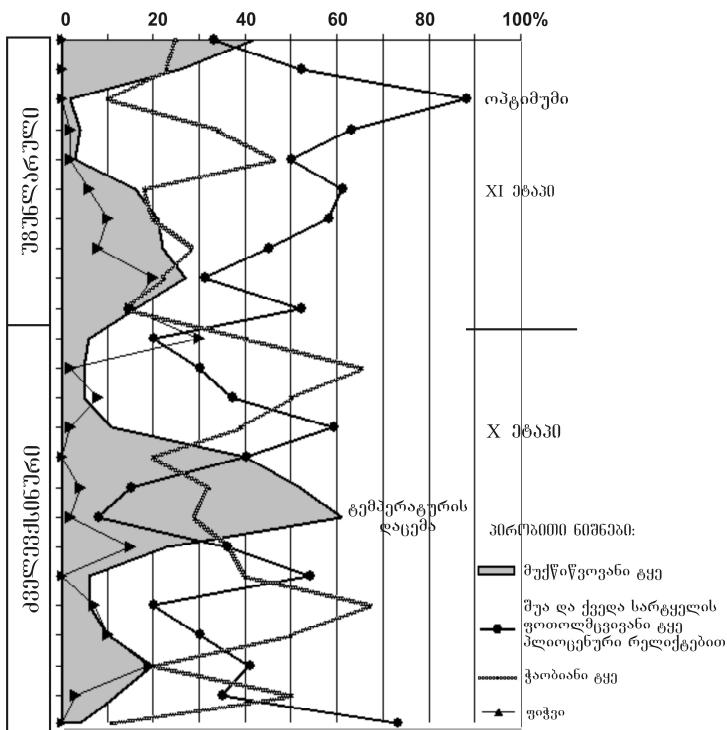
დასავლეთ საქართველოში გედაჩაუდურს (წვერმაღალას ჰორიზონტი) თავზე ადევს ძველევექსინური სართული. ასეთი მიმდევრობა ჩანს ბუნებრივ ჭრილებში, ბლვიურ ტერასებზე და კოლხეთის დაბლობზე (Имнадзе, 1975; Имнадзе и др. 1975; Китовани и др. 1982, 1991; Лалиев, 1957; Мамаладзе, 1975; Церетели, 1966; Федоров, 1978).

ძველევექსინურის ფლორა აღდგენილია პალინოლოგიური მონაცემების საფუძველზე (Мамацашвили, 1975; Чочиева, Мамацашвили, 1977, 1991; Чочиева и др., 1982; Шатилова, 1974; Шатилова, Мчедлишвили, 1980; Шатилова, Рамишвили, 1990; Shatilova et al., 2010a). როგორც ბუნებრივ, ისე ბურღილების ჭრილებში, ძველევექსინურის პალინოკომპლექსებში მაღალ პროცენტულ შემადგენლობას აღწევენ ნაძვი, სოჭი და ტაქსოდიუმისებრნი, რომელთა შემადგენლობაში ჩაუდერის შემდეგ რჩება ოთხი გვარი: *Taxodium*, *Cryptomerya*, *Glyptostrobus* და *Sequoia* (ნახ. 19).

ტაქსოდიუმისებრთა მტვრის მარცვლების სიჭარბე გლვისპირა დაბლობებზე ჭალისა და ჭაობიანი ტყეების ფართო განვითარების მაჩვენებელია. შერეულ წიწვოვან-ფართოფოთლოვან ცენოზებს დაკავებული ჰქონდა მთის ქვედა სარტყელი. ამ ტყეების მთავარი კომპონენტები იყო *Sequoia*, *Cryptomerya* და აგრეთვე მურყანი, ლაფანი, თელა. შეა სარტყელში ბაგონობდა წიფელი, ჰიპსომეტრიულად გემოთ კი მუქწიწვოვანები - სოჭი და ნაძვი. ცუგა, მინარევის სახით, წარმოდგენილი იყო მხოლოდ ორი სახეობით. ძველევექსინურის შეა მონაკვეთებში ადგილი ჰქონდა მუქწიწვოვანების არეალის გაფართოებას, რაც, ალბათ, დაკავშირებული იყო ტემპერატურის დაწევასთან (ნახ.22).

ძველევექსინურს თავზე ადევს უბუნლარელი. ამ სართულის ფლორა მესწავლილია პალინოლოგიური ძნალიზით და მაკრონაშთებით (Чочиева, 1980; Шатилова, 1982; Шатилова, Мчедлишвили, 1980; Shatilova et al. 2010a).

უბუნლარელში შეიცვალა მცენარეულობის ხასიათი. ჭალის და ჭაობიანი ტყეების მთავარი კომპონენტი გახდა მურყანი, ქვედა და შეა სარტყელის ფართოფოთლოვან ცენოზებს კი ქმნიდნენ *Fagus orientalis*, *Castanea sativa*, *Carpinus caucasica*. მცენარეულ საფარში შემცირდა ტაქსოდიუმისებრთა როლი, მაგრამ, ძველევექსინურთან შედარებით, მერეული ტყე უფრო მდიდარი და მრავალფეროვანი იყო (ცხრ. XVIII)

**ნახ. 22. მტკრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც
მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებადობისა
შეაპლეისტოცენურის განმავლობაში.**

შეაპლეისტოცენური თბილი და ნოტიო ჰავით ხასიათდებოდა. მველექვსინურში ტემპერატურა უფრო დაბალი იყო, ვიდრე უზუნლარულში. ჩვენი ვარაუდით ეს პერიოდი შეესაბამება კლიმატურ თპტიმუმს.

შეაპლეისტოცენურის განმავლობაში გამოიყოფა ორი ეტაპი. პირველი (ეფაპი X), ალბათ, შეესაბამებოდა მინდელურ-რისულ ინტერგლაციალს, მეორე (ეფაპი XI) კი – რისულ-ვურმულს

სოფ. გორდის მიდამოებში გავრცელებული ტბიური ნალექები დათარიღებულია შეაპლეისტოცენურად. ამ ნალექების პალინომეტრულებში აღმოჩენილია ტაქსოდიუმისებრთა მტკრის მარცვლები (Маруашвили и др. 1975, 1991).

კარანგატული და ახალევქსინური სართულები წარმოდგენილია ბლვიური და ტერასული ნალექებით. კარანგატული ფლორა შესწავლილია მაკრონაშთებით (Ратиани, 1979) და პალინოლოგიური მეთოდით (Арсланов и др., 1976; Квавадзе, Рухадзе 1999; Шатилова, Бадзошвили 1966; Шатилова, 1974).

გედაპლეისტოცენურში მესამეული დროის რელიქტების რიცხვი მკვეთრად შემცირდა. ცნობილია მხოლოდ ოთხი ტაქსონი: *Cedrus deodara*, *Carya aquatica*, *Parrotia pristina* და *Taxodium*, რომელთა მაკრონაშთები აღმოჩენილი იყო აგრეთვე კოლხეთის დაბლობის კარანგატულ ტორფებში (Слуга, 1978). შავი ბლვის რეგიონში კარანგატულის შემდეგ ტაქსოდიუმისებრნი მთლიანად გადაშენდნენ (Koreneva, Kartashova, 1978).

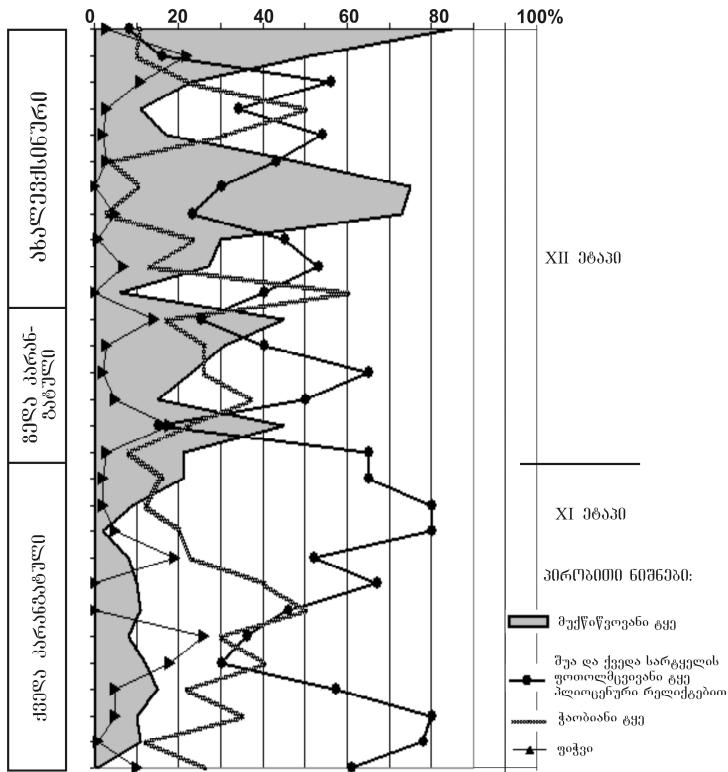
ადრეკარანგატულში მთის ბედა სარტყელი ათვისებული ჰქონდა მუქწიწვოვან ფორმაციას, სადაც ღომინანტებად ჩამოყალიბდნენ ნაძვი და სოჭი (ნახ. 19,23). შუა სარტყელში გაბატონდა წიფელი, ქვედა სარტყელში და დაბლობებზე კი შერეული ფართოფოთლოვანი ცენოზები. ჭაბდიანი ფორმაცია, რომლის შემადგენლობაში გვხდება *Alnus barbata*, *A. hoernesii*, *A. glutinosa*, *Pterocarya pterocarpa*, *Ulmus foliacea*, *U. scabra* და *Taxodium*-ი დიდ ტერიტორიაზე იყო გავრცელებული.

ადრეკარანგატული ეპოქა, უზუნლარულთან ერთად, ჩვენი აბრით, შეესაბამება რისულ-ვურმულ ინტერგლაციალს (ეფაპი XII), რომელიც გამოირჩეოდა თბილი, მაგრამ შედარებით მშრალი ჰავით (Маруашвили და მელიავა, 1991).

გვიანკარანგატულში პირობები შეიცვალა და დაიწყო მუქწიწვოვანების მიგრაცია ბევიდან ქვედა სარტყელებში. ეს მოვლენა, შესაძლებელია, მივიჩნიოთ ვურმული გამყინვარების პირველ გავლენად, რომელსაც მოყვა სამი სფალიალი, ტემპერატურის პროგრესული დაცემით (ეფაპი XII).

ახალევქსინურში კლიმატური პირობების შესახებ ცნობები ემყარება შავი ბლვის ფსკერიდან ამოღებული ნალექების პალინოლოგიურ ანალიზს. კომპლექსის შემადგენლობაში მაღალი პროცენტული რაოდენობით წარმოდგენილია *Chenopodiaceae*-ს და *Artemisia*-ს მტვრის მარცვლები (Нейштадт და მელიავა, 1965) გვიანპლეისტოცენურში ამ ტაქსონების არსებობა შავი ბლვის რეგიონში, უივ კლიმატურ პირობებზე და მყინვარების აქტივობაზე მიუთითებს.

ცნობილია, რომ გამყინვარების მაქსიმუმის დროს ზღვის დონე ვარდება და გათავისუფლებული ხმელეთის ნაწილს იკავებენ ჰოლოფიფები.

ნახ. 23. მტერის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცენტრალური განმავლობაში. გედაპლეისტოცენურის განმავლობაში.

ნეიშტატლის მონაცემები ემთხვევა კორენევას დასკვნას (Коренева, 1983). ამ ავტორის აზრით პლეიისტოცენურში შავი ზღვის რეგრესია ძირითადად დაკავშირებული იყო გამყინვარებებთან, რის გავლენითაც იქმნებოდა სპეციფიკური კლიმატური პირობები, რომელიც ვრცელდებოდა დიდ ფართობებზე. მშრალი ჰაერი დაბალ ტემპერატურასთან ერთად ხელს უწყობდა განსაკუთრებული ტიპის მცენარეულობის წარმოშობას - პერიგლაციურს, რომლის შემადგენლობაში იყო ავშანი და ნაცარქათამა.

საქართველოს ტერიტორიაზე გვიანპლეიისტოცენურ აცივებაზე მიუთითებს აგრეთვე ტბიურ-ალუვიური ნალექების პალინოლოგიური ანალიზის შედეგები (Тумаджанов, Гогичаишвили, 1969). ავტორებს შესწავლილ ნალექებში აქვთ გამოყოფილი რამდენიმე ზონა, რომელთაგან ყველაზე დაბალი ზონა შეესაბამება ვურმულ ეპოქას. ამ

დროს აღმოსავლეთ საქართველოს დაბლობებზე განვითარებული იყო ცივი ტყე-სტეპის ტიპის მცენარეულობა, ფართოფოთლოვანი ტყეების უმნიშვნელო გავრცელებით. ზედაპლეისტოცენურში ცივი პირობების არსებობაზე მეტყველებს აგრეთვე არქეოლოგიური და ლითოლოგიური მონაცემები (Церетели, მაისურაძე 1980).

ამგვარად, ყველა ზემოთმოყვანილი მონაცემის საფუძველზე შეიძლება დავასკვნათ, რომ ზედაპლეისტოცენურის მეორე ნახევარში საქართველოს ჰავა იყო უფრო ცივი, ვიდრე მეოთხეული დროის წინა ეპოქებისა. ველიჩკოს (Величко, 1973) თანახმად კონტინენტალიზაციის პროცესი, რომელსაც თან სდევდა აცივება, ვრცელდებოდა უზარმაზარ ტერიტორიაზე. ამ მოვლენის გავლენით ჩნდება სპეციფიური ტიპის მცენარეულობა (ბალახოვან-ბუჩქარი), რომელიც აღწევდა შავი ბლვის რევიონამდე. შესავსი მცენარეულობა, გავრცელებული იყო ალბათ, უპირატესად აღმოსავლეთ საქართველოში. კოლხეთში, სადაც ტემპერატურა და ტენიანობა იყო უფრო მაღალი, ჰავის აცივება ძირითადად იწვევდა წიწვოვანების მიგრაციას დაბალ სარტყელებში. ამ დროს ფართოფოთლოვანები თავს აფარებდნენ თბილ ხეობებს. ინტერსტადიალების ხელსაყრელ პირობებში კი ვრცელდებოდნენ დიდ ტერიტორიებზე და მყინვარის უკან დახევის შემდეგ იკავებდნენ განთავისუფლებულ ადგილებს.

დასავლეთ საქართველოს შეა და ზედა პლეისტოცენურში გამოიყოფა სამი ეტაპი (X—XII). ეს ეტაპები ერთმანეთისაგან განასხვავდებოდნენ, ძირითადად, ტემპერატურული მონაცემებით, რაც დაკავშირებული იყო გამყინვარების და გამყინვარებათაშორის პერიოდებთან. თბილი ეტაპები (X, XI), რომლებიც შეესაბამებოდა ძველევქსინურ, უბუნლარულ და ქვედაკარანგატულ ეპოქებს, ჩვენი ვარაუდით, იყო დაკავშირებული მინდელურ-რისულ და რისულ-ვურმულ ინტერგლაციალებთან. ცივი XII ეტაპი, რომელიც დაიწყო ზედა კარანგატულიდან და გაგრძელდა ახალევქსინურის ბოლომდე, შეესაბამება ვურმული გამყინვარების პერიოდს. რისული გამყინვარების კვალი პალეობოტანიკური მონაცემებით არ არის დაფიქსირებული.

ცხრ. XVIII. დასავლეთ საქართველოს ძველევექსინური, უზუნლარული,
კარანგატული და ახალევექსინური ნალექების მცენარეთა სია: m –
მაკრონაშთები; p – პალინომორფები.

ქლასი	ოჯახი	სახეობა	პერი ვაჟინერი	ჰენდ- რელი	კარანგა- ტული	პალი ვაჟინერი
1	2	3	4	5	6	7
Bryopsida	Sphagnaceae	<i>Sphagnum</i> sp.			p	
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	<i>Lycopodium clavatum</i> L.	p	p	p	p
		<i>Lycopodium selago</i> L.	p	p	p	p
		<i>Lycopodium</i> sp.		p		
Isoëropsida	Selaginellaceae	<i>Selaginella fusca</i> N.Mtchedl.		p		
		<i>Selaginella selaginoides</i> (L.) Link.	p	p	p	p
Ophioglossopsida	Ophioglossaceae	<i>Bothrychium</i> sp.	p	p	p	p
		<i>Ophioglossum</i> sp.		p	p	p
Polypodiopsida	Osmundaceae	<i>Osmunda cinnamomea</i> L.		p		
		<i>Osmunda regalis</i> L.	p	p	p	p
	Pteridaceae	<i>Cryptogramma crispa</i> (L.) R.Br.		p	p	p
		<i>Pteris cretica</i> L. (<i>Pteridacides variabilis</i> St., Sh.)	p	p	p	p
	Polypodiaceae	<i>Polypodium australe</i> Fee.	p	p	p	p
		<i>Polypodium pliocenicum</i> Ram.		p		
		<i>Polypodium vulgare</i> L.	p		p	p
		<i>Polypodium</i> sp.	p	p	p	
		Polypodiaceae gen.indet.			p	
	Dennstaedtiaceae	<i>Pteridium</i> sp.		p	p	
	Thelypteridaceae	<i>Thelypteris</i> sp.		p	p	p
	Aspleniaceae	<i>Asplenium trichomanes</i> L.			p	
		<i>Asplenium</i> sp.	p			
		<i>Onoclea</i> sp.	p			
	Aspidiaceae	<i>Athyrium filix femina</i> (L.) Röth	p	p		
		<i>Cystopteris</i> sp.	p			
		<i>Dryopteris filix-mas</i> (L.) Schott			p	
		<i>Dryopteris</i> sp.	p			
		<i>Woodsia aff.alpina</i> (Bolt.) Grey		p		
		<i>Woodsia glabella</i> R.Br.		p		
Pinopsida	Taxaceae	<i>Taxus</i> sp.	p			
	Pinaceae	<i>Abies cephalonica</i> Loud.			m p	p
		<i>Cedrus deodara</i> Loud.	p	p	p	
		<i>Picea orientalis</i> L.	p	p	p	p

1	2	3	4	5	6	7
Pinopsida	Pinaceae	<i>Picea</i> sp.		m		
		<i>Pinus sosnowskyi</i> Nakai			mp	
		<i>Pinus</i> sp.	p	p	p	p
		<i>Tsuga diversifolia</i> (Maxim.) Mast.	p	p		
		<i>Tsuga shatilovae</i> Mched.	p	p		
	Taxodiaceae	<i>Cryptomeria japonica</i> Don	p	p		
		<i>Glyptostrobus</i> sp.		p		
		<i>Sequoia</i> sp.	p	p		
		<i>Taxodium</i> sp.	p	p	p	
		Taxodiaceae gen.indet..			p	
	Cupressaceae	<i>Juniperus</i> sp.	p			
		Cupressaceae gen.indet.	p	p		
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Ephedra</i> sp.	p	p	p	p
Dicotyledoneae	Juglandaceae	<i>Carya aquatica</i> (Michx.) Nutt.	p	p	p	
		<i>Carya aff.texana</i> DC		p		
		<i>Juglans regia</i> L.		p	p	p
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	p	p	mp	p
	Salicaceae	<i>Populus tremula</i> L.	m		m	
		<i>Salix alba</i> L.	m		m	
		<i>Salix caprea</i> L.			m	
		<i>Salix triandra</i> L.			p	
		<i>Salix</i> sp.	p	p	p	
	Betulaceae	<i>Alnus barbata</i> C.A.M.		mp	mp	
		<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaerth.			p	p
		<i>Alnus hoernesi</i> Stur			m	
		<i>Betula pubescens</i> Ehrh.		p		
		<i>Betula litwinowii</i> A.Dol.		m	m	
		<i>Betula cf. verrucosa</i> Ehrh.		m		
		<i>Betula</i> sp.	p	p	p	p
		<i>Carpinus betulus</i> L.			m	
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.		m	p	p
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	p	mp	p	p
		<i>Corylus avellana</i> L.	p	mp	p	p
		<i>Corylus colchica</i> Alb.		m		
		<i>Corylus</i> sp.			p	
	Fagaceae	<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.			m	
		<i>Castanea atavia</i> Ung.			m	
		<i>Castanea pliosativa</i> Kol.	m			

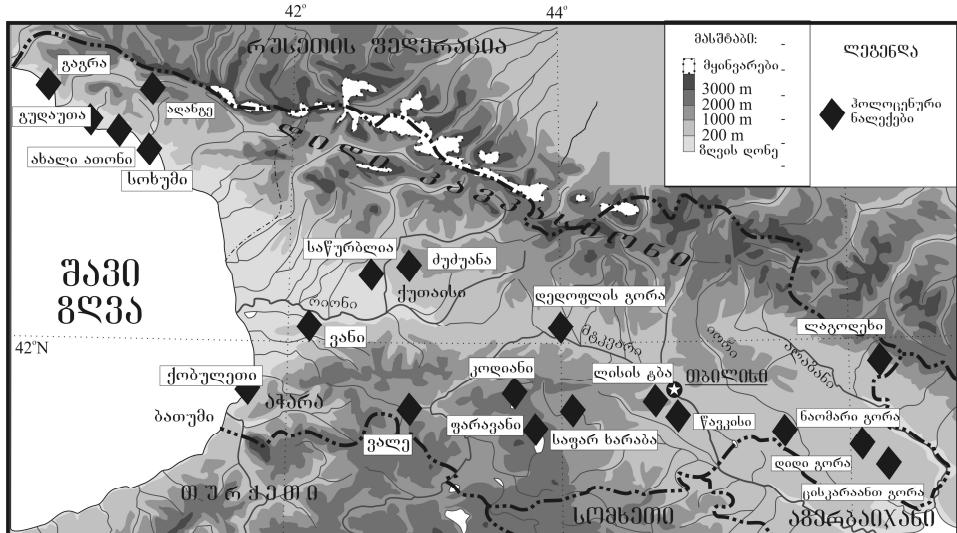
1	2	3	4	5	6	7
Dicotyledoneae	Fagaceae	<i>Castanea sativa</i> Mill.	p	mp		p
		<i>Fagus antipovii</i> Heer			m	
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky		p	mp	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky var. <i>palibini</i> Iljinsk.	m			
		<i>Quercus</i> aff. <i>hartwissiana</i> Stev.	p			
		<i>Quercus</i> aff. <i>iberica</i> Stev.	p		p	p
		<i>Quercus</i> aff. <i>pontica</i> C.Koch		p	p	p
		<i>Quercus pseudorobur</i> Kov.			m	
		<i>Quercus</i> sp. (cf. <i>Q.sosnowskyi</i> Kol.)		m		
		<i>Quercus</i> sp.	p	p		
	Ulmaceae	<i>Ulmus foliacea</i> Gilib.	p	p	mp	p
		<i>Ulmus scabra</i> Mill.	p		p	p
		<i>Ulmus</i> sp.		m	p	
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	p	p	p	p
	Moraceae	<i>Ficus</i> sp.			p	
		<i>Morus alba</i> L.	p	p	p	p
		Moraceae gen.indet.			p	
	Urticaceae	<i>Urtica</i> sp.	p	p	p	
	Polygonaceae	<i>Polygonum persicaria</i> L.		p	p	p
		<i>Polygonum viviparum</i> L.	p	p	p	p
		<i>Polygonum</i> sp.			p	
	Caryophyl-laceae	<i>Caryophyllaceae</i> gen.indet.	p	p	p	p
	Chenopodi-aceae	<i>Chenopodiaceae</i> gen.indet.	p	p	p	p
	Magnoliaceae	<i>Magnolia</i> sp.		mp		
	Ranuncu-laceae	<i>Ranunculaceae</i> gen.indet.			p	
	Lauraceae	<i>Laurus nobilis</i> L.			m	
		<i>Laurus</i> sp.		m		
	Nympha-eaceae	<i>Nuphar luteum</i> L.			p	p
		<i>Nuphar</i> sp.		p		
		<i>Nymphaeaceae</i> gen.indet.			p	
	Papaveraceae	Papaveraceae gen.indet.			p	
	Brassicaceae	Brassicaceae gen.indet.		p		
	Hypericaceae	<i>Hypericum inodorum</i> Willd.			p	
	Platanaceae	<i>Platanus</i> sp.			p	
	Hamamelidaceae	<i>Corylopsis</i> aff. <i>cordata</i> Merrill et Li		p		
		<i>Liquidambar styraciflua</i> L.		p		
		<i>Parrotia pristina</i> Ett.			m	

1	2	3	4	5	6	7
Dicotyledoneae	Rosaceae	<i>Pyracantha coccinea</i> Roem.	m		m	
		<i>Rosa canina</i> L.		p		
		<i>Rosa</i> sp.	p	p	p	
		<i>Rubus</i> sp..		m		
		<i>Sanguisorba</i> sp.		p	p	p
		<i>Sorbus aucuparia</i> L.			m	
		<i>Sorbus subfusca</i> (Ledeb.) Boiss.			m	
		<i>Sorbus</i> sp.	p		p	
	Fabaceae	<i>Fabaceae</i> gen.indet.	p	p	p	
	Geraniaceae	<i>Geranium</i> sp.	p	p	p	p
	Anacardiaceae	<i>Rhus toxicodendron</i> L.		p		
		<i>Rhus</i> sp.	p	p	p	p
	Aceraceae	<i>Acer laetum</i> CAM pliocenicum Sap. et Mar.			m	
		<i>Acer trautvetteri</i> Medw.			m	
		<i>Acer aff.platanoides</i> L.			p	p
		<i>Acer</i> sp.	p	p	p	
	Aquifoliaceae	<i>Ilex colchica</i> Pojark.	p	p	p	p
		<i>Ilex</i> sp.	p	p		
	Celastraceae	<i>Euonymus</i> sp.	p	p	p	p
	Staphyleaceae	<i>Staphylea</i> sp.	p	p	p	
	Buxaceae	<i>Buxus colchica</i> A.Pojark.			m	
		<i>Buxus</i> sp.	p	p		
	Rhamnaceae	<i>Frangula cf.alnus</i> Mull.		m		
		<i>Rhamnus</i> sp.		p	p	
	Tiliaceae	<i>Tilia caucasica</i> Rupr.	p	p	p	p
		<i>Tilia cordata</i> Mill.	p			
		<i>Tilia ledebouri</i> Borb.			p	p
		<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	p	p		
		<i>Tilia tomentosa</i> Moench.		p		
	Thymelaceae	<i>Daphne</i> sp.			p	
	Violaceae	<i>Viola</i> sp.		p	p	
	Malvaceae	<i>Malva</i> sp.			p	p
	Elaeagnaceae	<i>Elaeagnus</i> sp.			p	p
	Onagraceae	<i>Epilobium</i> sp.	p	p	p	p
	Trapaceae	<i>Trapa lydiae</i> Choch.				
		<i>Trapa cf.colchica</i> N.Alb.			p	p
	Cornaceae	<i>Cornus</i> sp.		p	p	p
	Araliaceae	<i>Hedera colchica</i> C.Koch.		mp	mp	
		<i>Hedera</i> sp.	p	p		
		<i>Fatsia aff.japonica</i> (Thunb.) Decne et Planch.	p			

1	2	3	4	5	6	7
Dicotyledoneae	Apiaceae	<i>Turgenia latifolia</i> Hostm.	p	p	p	p
		<i>Apiaceae gen.indet.</i>	p	p	p	p
	Ericaceae	<i>Rhododendron</i> <i>ponticum L.</i>	p	p		
		<i>Rhododendron sp.</i>			p	p
		<i>Vaccinium sp.</i>	p			
		<i>Ericaceae gen.indet.</i>			p	
	Oleaceae	<i>Fraxinus ornus L.</i>		p		
		<i>Fraxinus oxyacarpa</i> Willd.		p		
		<i>Fraxinus sp.</i>	p	p	p	
		<i>Ligustrum sp.</i>			p	
	Convolvulaceae	<i>Convolvulus sp.</i>		p		
	Plantaginaceae	<i>Plantago sp.</i>	p	p	p	p
	Caprifoliaceae	<i>Lonicera sp.</i>			p	
		<i>Viburnum sp.</i>		p		
	Lamiaceae	<i>Lycopus sp.</i>	p	p		
		<i>Lamiaceae gen. indet.</i>	p	p	p	p
	Valerianaceae	<i>Valeriana sp.</i>	p	p	p	p
	Dipsacaceae	<i>Cephalaria sp.</i>	p	p	p	p
		<i>Dipsacus sp.</i>	p	p		
		<i>Knautia sp.</i>	p	p	p	p
		<i>Dipsacaceae gen.indet.</i>			p	
	Asteraceae	<i>Achillea sp.</i>			p	
		<i>Artemisia sp.</i>	p	p	p	p
		<i>Asteraceae gen.indet.</i>	p	p	p	p
Monocotyledoneae	Liliaceae	<i>Smilax excelsa L.</i>			m	
		<i>Liliaceae gen.indet.</i>	p	p	p	p
	Iridaceae	<i>Iris sp.</i>		p		
	Poaceae	<i>Arundo sp.</i>		m		
		<i>Poaceae gen. indet.</i>	p	p	p	p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium sp.</i>	p	p		
	Typhaceae	<i>Typha latifolia L.</i>		p		
	Cyperaceae	<i>Cyperaceae gen.indet.</i>			p	

კოლეგიანი ეპიტე

დასავლეთ საქართველოში პალინოლოგიურად შესწავლილია 26 პროფილი. ნიმუშები იყო აღებული შავი ბლვის სანაპირო ზოლის ბლვიური, ლაგუნური, ალუვიალური და ჭაობიანი ნალექებიდან (ნახ. 24). პალინოლოგიური დიაგრამების სინთეზის და ანალიზის შედეგად შემუშავებულია ჰოლოცენურის სტრატიგრაფიული სქემა და აღდგენილია კლიმატური ფლექტურული უკანასკნელი 11 500 წლისთვის.

ნახ. 24. საქართველოს რუქა და შესწავლილი პროფილების და არქეოლოგიური ძეგლების მდგრადიანობა

მონაცემები საქართველოს პოლოენური პალინოლოგიური კომპლექსების შესახებ პირველად გამოქვეყნდა 1974 წელს (Шатилова, 1974). მოგვიანებით დაიწყო შავი ბლვის შეღფის და ქსეტარიების შესწავლა. ბურღას აწარმოებდა სამეცნიერო-კლევითი გემი „გეოქიმიკი“. 1978-1984 წლების განმავლობაში ფსკერიდან ამოღებული იყო უმდიდრესი შასალა, რომლის გამოკვლევა მიმდინარეობდა პალეოგეოგრაფიული, პალეონტოლოგიური, გეომორფოლოგიური, გეოქრონოლოგიური, და კლიმატოსფრაგიგრაფიული მეთოდებით (Балабанов и др. 1981; Балабанов, Гей, 1981; Балабанов, Квавадзе, 1985; Квавадзе и др., 1984; Квавадзе, Джейранашвили, 1985; Островский и др., 1979; Fedorov, 1988).

პალინოლოგიური და სედიმენტოლოგიური შესწავლის შედეგად გაირკვა, რომ ყველაზე დაბალი დონე შავ ბლვას ჰქონდა 18-17 ათასი წლის წინათ. ამ რეგიონის განმავლობაში, რომელიც შექსაბამებოდა

ვურმული გამყინვარების ბოლო ფაზას, ზღვის დონე იყო თანამედროვეზე 120 მ-ით დაბალი. აცივების შემდეგ დაიწყო ინტენსიური დათბობა და მყინვარების ღნობა, რასაც მოჰყვა შავი ზღვის ახალი ტრანსგრესია. ჰოლოცენის დასაწყისში (11 500 წლის წინათ) ზღვის დონემ აიწია 70 მ-ით (Tvalchrelidze et al., 2004). დღეს საქართველოს ჰოლოცენის კვლევის მთავარი მიმართულებებია: ზღვის დონის ცვალებადობის დადგენა; ტრანსგრესული ფაზების დროს კლიმატის აღდგენა და ადამიანის სამეურნეო მოღაწეობის შესწავლა.

კავკასიაში, და კერძოდ საქართველოში, საწარმოო ეკონომიკა, რომელიც თანამედროვე ცივილიზაციის საფუძველია, წარმოიშვა ჰოლოცენურის აღრეულ ეტაპზე და მას ხელი შეუწყო კლიმატურმა პირობებმა (Трифонов, Караканян, 2004). საქართველოში პირველი აგრარული დასახლება რადიოკარბონული მეთოდით თარიღდება ძვ.წ. მე-6 ათასწლეულის დასაწყისით (Hansen et al., 2007; ჯალაბაძე და სხვ. 2010; Kvavadze et al. 2010a)..

შავი ზღვის შელფიდან შესწავლილი იყო წვრილი ქვიშაქვების, შლამის და თიხების ნიმუშები (Квавадзе, Рухадзе, 1989). ბურღილებში ჰოლოცენური ნალექების დონე მერყეობს 12 მ-დან (ბურღილი 120) 27 მ-დე (ბურღილი 511). პალინოლოგიურად იყო გამოკვლეული 26 ბურღილის მასალა. აქედან 7 განლაგებულია გაგრის მიდამოებში (ბურღილები 603, 607, 609, 613, 424 და გაგრა-1). ბურღილი 471 მდებარეობს კონტინენტურ ბონასთან ახლოს (ცხრ.XIX).

გაგრიდან სამხრეთ-დასავლეთით განლაგებულია გუდაუთას შელფის ბონა, სადაც ბურღილების (120 და 521) სიღრმე 9.5მ და 31.8 მ-ს აღწევს.

ახალი ათონის მიდამოებში მასალა იყო აღებული 511 ბურღილიდან (21.1 მ სიღრმეზე). აქვე ალუვიურ – ზღვიურ ტერასასთან ახლოს განლაგებულია ბურღილები 55, 39, 182, 128 და 149.

სოხუმის შელფის მასალა აღებულია 9.8 და 14.9 მეტრის სიღრმეებიდან (ბურღილები 721, 723). აქ ჰოლოცენური ნალექები სრულადაა წარმოდგენილი. აქვე კონტინენტზე, შელფთან ახლოს განლაგებულია 36-ე ბურღილი (ცხრ. XIX).

საქართველოს სანაპირო ბოლის ყველაზე სამხრეთი სექტორია ქობულეთის რეგიონი, სადაც მდინარე ჩოლოქის და კინტრიშის შესართავებს მორის შელფზე დადგმულია 22-ე ბურღილი (სიღრმე 7.3 მ). ბურღილები 35 და 39 განლაგებულია კონტინენტის ტერიტორიაზე. ამ რეგიონში შესწავლილია აგრეთვე პროფილები ისპანი 2 და სუფსა 1, 2, 3.

ცხრ. XIX. შესწავლითი პოლოცენური ასაკის პროფილების მონაცემთა ბაზა.

პროფილის სახელწოდება	ნიმუშების აღების თარიღი და ინტერვალი	დანალექის ფენის მაქს. სიღრმე	ნიმუშის რაოდე- ნობა	დანალექის ტიპი
გარის მონაცემთა:				
გაგრა-603	1981, ყოველ 50 სმ	25.5მ	5	გლვიური
გაგრა-1	1971, ყოველ 10 სმ	70 სმ	10	გლვიური + ტორფი
გაგრა-607	1981, ყოველ 50 სმ	37მ	12	გლვიური
გაგრა-609	1981, ყოველ 50 სმ	15მ	12	გლვიური
გაგრა-613	1981, ყოველ 50 სმ	32მ	9	გლვიური
გაგრა-424	1978, ყოველ 50 სმ	12მ	5	გლვიური
გაგრა-471	1978, ყოველ 10 სმ	28მ	66	ტორფი
გუდაუთას მონაცემთა:				
გუდაუთა-120	1983, ყოველ 50 სმ	9.5მ	17	გლვიური
გუდაუთა-521	1983, ყოველ 50 სმ	31.8მ	20	გლვიური
ახალი ათონის მონაცემთა:				
ახალი ათონი -511	1984, ყოველ 10 სმ	21.1მ	35	გლვიური
ახალი ათონი -55	1982, ყოველ 50 სმ	24მ	12	ალუვიალური
ახალი ათონი -128	1983, ყოველ 50 სმ	9მ	6	ალუვიალური
ახალი ათონი -182	1983, ყოველ 50 სმ	16მ	7	ალუვიალური
ახალი ათონი - 49	1983, ყოველ 50 სმ	17მ	4	ალუვიალური
ახალი ათონი -39	1983, ყოველ 50 სმ	12.5მ	8	ალუვიალური
სოხუმის მონაცემთა:				
სოხუმი-721	1980, ყოველ 10 სმ	21მ	60	გლვიური
სოხუმი -723	1980, ყოველ 10 სმ	26მ	50	გლვიური
სოხუმი -36	1980, ყოველ 10 სმ	45მ	120	ალუვიალური+ ტორფი
ქობულეთის მონაცემთა:				
ქობულეთი-22	1984, ყოველ 10 სმ	22.6მ	99	გლვიური
ქობულეთი-35	1984, ყოველ 10 სმ	120მ	120	ალუვიალური+ ტორფი
ქობულეთი-39	1984, ყოველ 10 სმ	27მ	25	ალუვიალური+ ტორფი
ისპანი II	2003, ყოველ 10 სმ	9.5მ	47	ტორფი
სუფსა-1	1972, ყოველ 20 სმ	6.5მ	33	ალუვიალური+ ტბიური
სუფსა -2	1972, ყოველ 20 სმ	7.8მ	42	ალუვიალური+ ტბიური
სუფსა -3	1972, ყოველ 20 სმ	3მ	17	ალუვიალური
სუფსა -4	1972, ყოველ 20 სმ	2.1მ	17	ალუვიალური

ბლვიურ და კონტინენტურ ნალექებში ნაპოვნი ორგანული ნაშთების რადიოკარბონული მეთოდით დათარიღების შედეგები მოცემულია XX-ე ცხრილში (არაკალიბრული ასაკი, 14 C yr BP).

5 რეგიონის ჰოლოცენური ნალექების პალინოლოგიური ანალიზის შედეგად გამოყოფილია 5 პალინოზონა (ნახ. 25, 26, 27, 28, 29). პირველი პალინოზონა შეესაბამება პრე-ბორეალურ; მეორე-ბორეალურს; მესამე-ატლანტიკურს; მეოთხე-სუბბორეალურს; მეხუთე-სუბატლანტიკურ პერიოდებს.

ცხრ. XX. შავი ბლვის აღმოსავლეთი ნაწილის შელფური ნალექების კერნული მასალის რადიოკარბონული დათარიღების მონაცემები

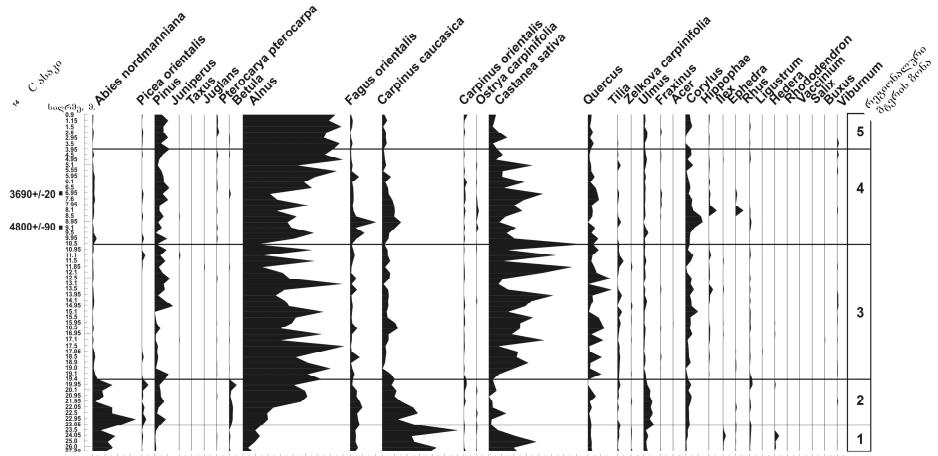
ჭაბურღილი	აღებული სინჯის სიღრმე (მ)	გაანალიზებული მასალა	ასაკი (¹⁴ C yr BP)
გაგრა-416	4.5	ტორფი	2450±80
სოხუმი-723	6.4	ნიჟარები	3335±50
სოხუმი-723	7.5	არქეოლოგიური	3500±50
გაგრა-1	6.5	ტორფი	3690±120
გაგრა-609	24.4	ნიჟარები	4000±140
გაგრა-607	21.1	ნიჟარები	4140±160
ახალი ათონი-55	15	ნიჟარები	5200±80
გაგრა-607	34.5	ნიჟარები	5410±320
სოხუმი-723	11.2	ნიჟარები	5540±60
ახალი ათონი -55	23	ნიჟარები	6780±120
სოხუმი -723	14	ნიჟარები	7630±250
სოხუმი -723	20.1	ნიჟარები	8690±300
სოხუმი -722	26	ტორფი	9310±80
გუდაუთა-120	17	ნიჟარები	11000±150
სუბსა-1	2.20	ხის მერქანი	1260±120
ისპანი-II	5.20	ხის მერქანი	1940±40
ისპანი-II	6.95	ხის მერქანი	4060±40
ისპანი-II	9.45	ხის მერქანი	4900±40

პირველი პალინოზონა განსხვავდება გვიანი დრიასულის ნალექებისგან, რომლებსაც ახასიათებს მაღალმთიანი მცენარეების მტვრის მარცვლების სიჭარბე, თერმოფილური მცენარეების პალინომორფების რაოდენობის მატებით, განსაკუთრებით წაბლის და მუხის. მთლიანობაში პირველი პალინოზონისთვის დამახასიათებელია Fagus-Carpinus-Abies-ის მტვრის სიჭარბე. პალინოზონა იყოფა ორ ქვეზონად. პირველი ასახავს უფრო მშრალი კლიმატის პირობებს, ვიდრე

მეორე. მთლიანად, პრებორეალურ ნალექებში გადალექილი მტვრის მარცვლების რაოდენობა შეადგენს 25-27% (კომპლექსის საერთო რაოდენობიდან), რაც ბევრად ნაკლებია ვიდრე გვიან დრიასულშია (46%-8%).

მეორე პალინობონა ფარაგს ბორეალურ პერიოდს და ხასიათდება *Abies* – *Fagus-Picea* კომპლექსით. ყველა დიაგრამის მიხედვით შემცირებულია მთის წინა ბონის ელემენტების როლი და მომატებულია მაღალმთიანი ტყეების კომპონენტების მტვრის მარცვლების რაოდენობა. გაგრასთან, სადაც მთები ახლოსაა ბლვის ნაპირთან, სუბალპური მცენარეულობა (არყნარი) სპექტრებში კარგადაა გამოხატული. მეორე პალინობონა ასახავს ყველაზე ცივ კლიმატურ პირობებს და იყოფა სამ ქვეზონად. პირველი და მესამე შეესაბამება უფრო მშრალ პერიოდს, ვიდრე მეორე. მთლიანად, პალინობონაში გადალექილი მტვრის მარცვლები აღწევს მაღალ პროცენტულ რაოდენობას (60-62%).

ბაბრის ჭრილი №471

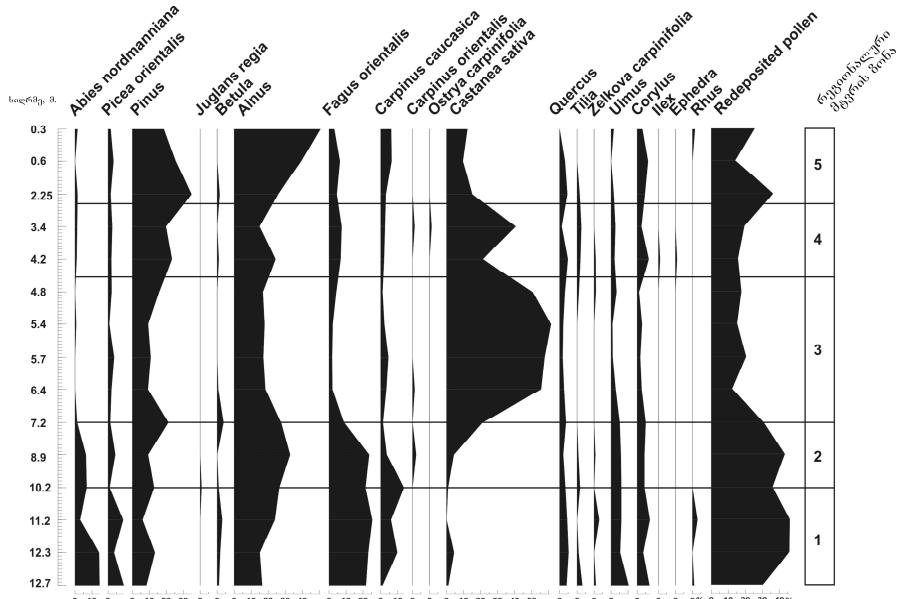

ნახ. 25. მდინარე კოლხიდების შესართავთან აღმოჩენილი ლაგუნური და ჭაობიანი ნალექების (გაგრის მიდამოები) პალინოლოგიური დიაგრამა (471 ჭაბურღილის კერნული მასალის საფუძვლებელი)

მესამე პალინობონა შეესაბამება ატლანტიკურ პერიოდს და ასახავს რადიკალურ ცვლილებებს. თითქმის ყველა პალინოლოგიური დიაგრამის მიხედვით საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე დაიწყო წაბლისა და მუხის გაბატონება. მთლიანობაში ეს არის *Castanea-Alnus-Quercus*-ის ბონა, რომელშიც საგრძნობლად მატულობს თერმოფილური მცენარეების მტვრის რაოდენობა: *Pterocarya pterocarpa*, *Juglans regia*,

Tilia caucasica, *Zelkova carpinifolia*. მესამე პალინობონა იყოფა სამ ქვებონად. ამათგან მეორე ასახავს გრილ პირობებს, რაც დიაგრამებზე გამოიხატება მაღამთის ელემენტების (სოჭი, წიფელი და ნაძვი) მაღალი პროცენტული რაოდენობით. მთელი ჰოლოცენურის განმავლობაში აცლანტიკური პერიოდი, განსაკუთრებით მისი მეორე ნახევარი, იყო ყველაზე თბილი და ნოტიო. გადალექილი მტვრის მარცვლების რაოდენობა მესამე პალინობონის ნალექებში დაბალია ($>20\%$).

გელაშვილი ჭრილი №521

ნახ. 26. შელფის ნალექების პალინოლოგიური დიაგრამა გუდაუთას მიდამოებში (ჭრილი №521)

საქართველოს ტერიტორიაზე გამოყოფილ მეოთხე პალინობონას ახასიათებს ქვედა ბოლის ტყის განადგურების კვალი და იგი სუბბორეალურ პერიოდ მიეკუთნება. დიაგრამებზე ნათლად ჩანს *Pteridium aquilinum* და *Rhododendron luteum*-ის მტვრის მარცვლების რაოდენობის გრძა. აღნიშნული მცენარეები, როგორც წესი, ადამიანის მიერ გაკაფულ ტყის ადგილზე ვრცელდებიან. გარდა ამისა, შეიმჩნევა მაღალმთის ტყის ელემენტების მტვრის მატება, რაც კლიმატური პირობების გაუარესების ნიშანია. მაგალითად, პალინოლოგიურ სკექტრებში იმატა წიფლის და სოჭის მონაწილეობამ. ამ დროს მათ უკვე სუბდომინანტების როლი ჰქონდათ. ამასთანავე, საქართველოს შავი ბლვის სანაპიროზე სუბბორეალური პერიოდის პირველი ნახევრის კლიმატი, წინა და შემდგომ პერიოდებთან შედარებით, იყო მშრალი.

გოგიერთი დიაგრამის მიხედვით, სუბბორეალური პერიოდი იყოფა ორ ქვეტონად. ამათგან პირველი გამოირჩევა უფრო მშრალი კლიმატით. გადალექილი მტვრის მარცვლების რაოდენობა აღწევს 45%.

მებუთე პალინომონა შეესაბამება სუბატლანტიკურ პერიოდს. დასავლეთ საქართველოს ჩრდილოეთ რეგიონებში გონა გამოხატულია *Alnus-Pinus-Castanea*-ს კომპექსით, მის სამხრეთ ნაწილში კი-*Pinus-Alnus-Castanea*-თი (ქობულეთის რაიონი). სპექტრებში მინიმუმამდეა შემცირებულია მაღალმთიანი მცენარეების როლი. სოჭი, ნაძვი და არყი წარმოდგენილია მტვრის ერთეული მარცვლებით. ყველაზე დეტალურად მებუთე პალინომონა შესწავლილია გაგრის რეგიონში. ამ მასალის მიხედვით იგი იყოფა სამ ქვეტონად. მეორე ასახავს ყველაზე თბილ და ნოტიო პირობებს, როცა საფრანგეთის მატულობის *Pterocarya pterocarpa*-ს მტვრის მარცვლების რაოდენობა. მებუთე პალინომონის მრებებში გადალექილი ფორმები აღწევენ მხოლოდ 20%.

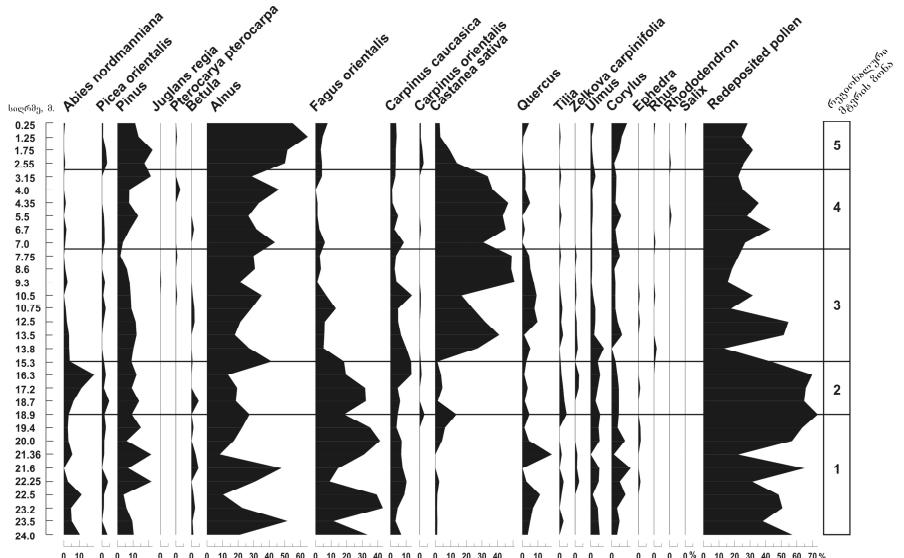
აღწერილი პალინომონები ასახავენ შავი ბლვის აღმოსავლეთი ნაწილის ჰავის და მცენარეულობის განვითარების სურათს ჰოლოცენურის განმავლობაში. მთების ახლო განლაგებამ ხელი შეუწყო ამ რეგიონის ცალკეული სარტყელების ფორმაციების დინამიკის აღდგენას. ეს აიხსნება ზღვიური პალინოკომპლექსების თავისებურებით, რომლებიც უფრო კარგად ასახავენ მთელი რეგიონის მცენარეულობას, ვიდრე კონტინენტური ნალექების სპექტრები.

ბლვიური, ლაგუნური და ალუვიური ნალექების ანალიზის შედეგად დადგენილი პალინომონები გვაძლევენ საშუალებას აღვადგინოთ მთავარი მოვლენები, რომლებსაც ადგილი ჰქონდათ კავკასიაში ჰოლოცენურის განმავლობაში. კერძოდ, ზღვიური ნალექების პალინოკომპლექსები კარგად ასახავენ დომინანტების ცვლას თითქმის ყველა სარტყლის ფორმაციებში, რაც აიხსნება ზღვის სიახლოვით. ამ შემთხვევაში ეს წყალსაცავი თამაშობდა მტვრის დამჭერის (ტრაპის) როლს, რომელშიც უწყვეტლივ ხდებოდა მტვრის მარცვლების აკუმულაცია ბოლო ათი ათასეული წლების განმავლობაში. ძალგედ მნიშვნელოვანია ის ფაქტი, რომ შავ ბლვაში დანალექების აკუმულაცია არ წყდებოდა, რის შედეგედათ მათში აისახა ყველა ის გარემო პირობების ცვლილება, რომელსაც ადგილი ქონდა ჰოლოცენური პერიოდის დროს. პალინოლოგიური მონაცემების სტატისტიკურმა დამუშავებამ, რომელიც შესრულდა პროგრამა “პალეოკლიმატი-1”-ის (Букреева, 1990) გამოყენებით, მოგვეცა საშუალება აღგვედგინა კლიმატის რიცხვითი მონაცემები და ტყის ზედა საბლვრის მერყეობა კლიმატის ფლუქუაციებთან დაკავშირებით (Квавадзе и др., 1992, 1994).

ბლვის მასალის პალინოსპექტრების საფუძველზე გაკეთებულ პალეოეკოლოგიურ რეკონსტრუქციებს ამაგრებს და ავსებს, როგორც სანაპირო ბოლის ლაგუნური და ალუვიური ნალექების, ისე აფხაზეთის მთიანი რეგიონების პალინოლოგიური სხვა მონაცემები (Квавაძე ი დრ., 1992).

სედიმენტოლოგიის მონაცემების მიხედვით, აღრეულ ჰოლოცენურის პირველ ეტაპზე (Tvalchrelidze et al., 2004) შავი ბლვის დონე დღევანდელთან შედარებით 50-60 მ-ით დაბალი იყო, ხოლო ტყის გავრცელების საზღვარი ასევე 800-850 მ-ით დაბალი (Квавაძე ი დრ., 1992, 1994; Kvavadze, Connor, 2005). აღრეული ჰოლოცენურის პალინოლოგიური სპექტრების შედარებამ გვიან დრიასულთან გამოამჟღავნა რცხილის, მუხის, წაბლის და ლაფანის არეალების გამრდა, რაც მიუთითებს თბილ და ნესტიან პირობებზე. გვიან დრიასულში ივლისის საშუალო ტემპერატურა სანაპირო ბოლში იყო 18.3° C, პრებორეალურში კი 23.3° C.

ახალი აორნის, ჭრილი №511

ნახ. 27. შელფის ნალექების პალინოლოგიური დიაგრამა ახალი ათონის მიდამოებში (ჭაბურღილი 511).

ლანდშაფტის განვითარების მეორე ეტაპი შეესაბამება ბორეალურ პერიოდს, როცა ხანგრძლივი დათბობა შეწყდა ხანმოკლე აცივებით. ბლვის დონემ დაიწია 1-1,5 მ-ით, საგრძნობლად დაიწია ტყის ქვედა საზღვარმაც. გავრცელდა წიფლის და სოჭის ტყეები. სანაპირო ბოლში ივლისში ტემპერატურა იყო 19.4° C, იანვრის -3.3° C, წლიური

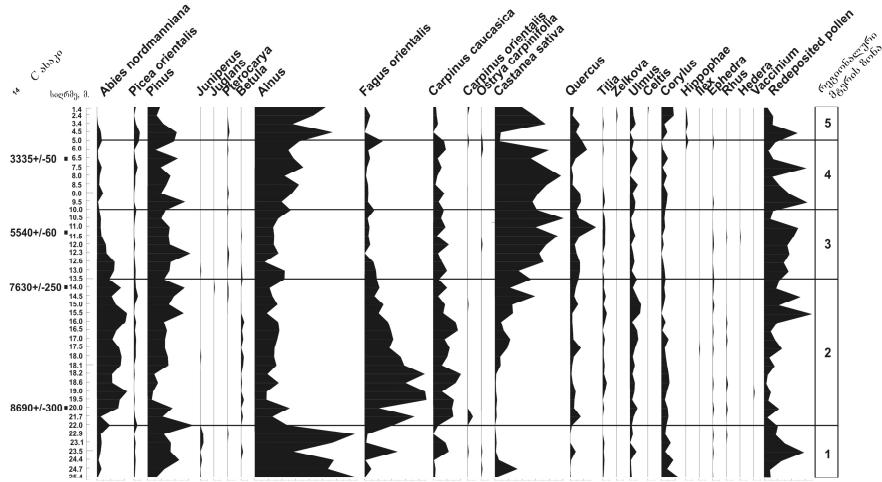
გემპერატურა კი 10.7° შეადგენდა. ნალექების რაოდენობა ერთ წელს, დაახლოებით, 1827 მმ უდრიდა.

მესამე ეტაპი ემთხვევა ატლანტიკურ პერიოდს, რომელიც იყო ხანგრძლივი (თითქმის სამი ათასი წელი) და ხასიათდებოდა სარტყელების სწრაფი მიგრაციით ზევით. მუქწიწვოვანების გელა საზღვარმა აიწია და ფორმაცია მთლიანად მოთავსდა ყოფილ ალპურ სარტყელში. ამავე დროს გაიზარდა წაბლის, მუხის, ლაფანის და ძელქვის არეალი (Kvavadze, Connor, 2005). სანაპირო ზოლში გაფართოვდა ჭაბების ტერიტორია. გაიზარდა ტემპერატურა და ტენიანობა, რომლის მაჩვენებლებმა მაქსიმუმს მიაღწიეს 6000-5500 წლის წინათ. ბორეალურ პერიოდთან შედარებით თითქმის ორმაგი გახდა სანაპირო ზოლის გამორის ტემპერატურა და მიაღწია $6-6.5^{\circ}$ C. ინტენსიურად მიმდინარეობდა კლიმატის დათბობა მთებში. აფხაზეთში, აჭარაში და სვანეთში ჰოლოცენის ოპტიმუმის დროს ტყის საზღვარმა აიწია 300 მ-ით (Квавадзе, Рухадзе, 1989; Маргалитадзе, 1995; Connor et al., 2007), სამხრეთ საქართველოს მაღალმთიანეთში კი არა ნაკლებ $400-500$ მ-ისა (Kvavadze 2006; Kvavadze et al. 2007).

ატლანტიკური პერიოდის განმავლობაში მდვის დონე სწრაფად იწვედა და 6000-5500 წლებს შორის რამოდენიმე მეტრით აღემატებოდა თანამედროვეს (Tvalchrelidze et al., 2004). სწორედ ატლანტიკური თბილი და ტენიანი პერიოდის დასაწყისში განვითარდა ადრეული სამიწათმოქმედო დასახლებები. ნამოსახლარების გადაჭრილი გორას და არუხლოს კულტურული ფენების პალინოლოგიურმა გამოკვლევამ დაადგინა, რომ აქ $7.5-8$ ათასს წლის წინათ იყო თბილი და ნოგიო ჰავა. თანამედროვე სტეპების ადგილას იზრდებოდნენ მურყანი, ლაფანი, რცხილა და მუხა (Гогичаишвили, 1984, 1990). გარდა მარცლოვნების კულტურებისა, განვითარებული იყო მევენახეობაც (Kvavadze et al. 2010a). გადაჭრილი გორას ქვედა შრეებში აღმოჩენილია დაზგით მოქსოვილი სელის ნაჭრის ნაკუჭი და ხელით მოქსოვილი სელის ნაჭრის აღნაბეჭდი კერამიკულ ჭურჭელზე (ჯალაბაძე და სხვ. 2010). ეს აღმოჩენა, სელის მარცვლებთან ერთად (Русишвили, 1990), მიუთითებს ადგილობრივ ფეიქრობაზე (ჯალაბაძე და სხვ. 2010). სელი (*Linum*) იზრდება მხოლოდ ტენიანი კლიმატის პირობებში (Zohary, Hopf, 1993). სელის ბოჭკო და მალის ფერადი ქსოვილის მრავალრიცხვანი მიკრონაშთები იყო აღმოჩენილი კულტურული შრეებისა და ჭურჭლის შიგთავსის პალინოლოგიური კვლევის დროს. კერამიკული ჭურჭლებიდან ორგანული მასალის ანალიზი მიუთითებს აგრეთვე მეფუტკრეობის

განვითარებაზე, რადგან აქ თაფლის ნაშთი და ფუტკრის ბუსუსებია აღმოჩენილი.

სოხუმის ჭრილი №723

ნახ. 28. შელფის ნალექების პალინოლოგიური დიაგრამა სოხუმის მიდამოებში (ჭაბურღილი 723).

ძალიან საინტერესო აღმოჩნდა აგრეთვე სამხრეთ საქართველოს და ქართლის არქეოლოგიური ძეგლების შესწავლის შედეგები (ყვავაძე 2011). ჯავახეთის და მესხეთის ტერიტორიაზე მტკვარ-არაქსის კულტურის პერიოდის ძეგლების მასალის კვლევამ აჩვენა, რომ ამ დროს მიწათმოქმედება, მებაღეობა, მევენახეობა და მეფუტკრეობა კარგად იყო განვითარებული 2000-2800 წ სიმაღლეზე. იმ დროს აქ ქართული მუხა და ცაცხვი იზრდებოდა (Kvavadze 2006; Kvavadze et al. 2007), რომლებიც ამჟამად გავრცელებულია 1700-1800 წ-ის სიმაღლეზე (Долуханов, 1989; Нахуцишвили, 1999). ჯავახეთში ტყის არსებობა აფლანტიკურ პერიოდში დასტურდება აგრეთვე უახლესი პალინოლოგიური მონაცემების მიხედვით, რომელიც მიღებულია ფარავნის ტბის ფსკერის ბურღილის მასალის და ფარავნის კორდანის შესწავლისას (Kvavadze, Kakhiiani 2010; Messager et al. 2011).

აფლანტიკური დროის განმავლობაში დათბობის პერიოდი ორჯერ იყო შეწყვეტილი ხანმოკლე აცივებით. ამ მოვლენას კარგად ასახავს როგორც ტყის ზედა საზღვრის, ისე ზღვის დონის მერყეობის მრუდი (Квавадзе и др. 1992; Tvalchrelidze et al., 2004).

მეოთხე ეტაპზე, რომელიც ემთხვევა სუბბორეალურ პერიოდს, შეომჩნევა კლიმატური პირობების გაუარესება. კლიმატი საგრძნობლად აცივდა, რაც შავი ბლვის ფანაგორიული რეგრესის მიზები გახდა. ტყის ზედა ზოლმა დაიწია თითქმის 600-500 მ-ით. ამ დროს შემცირდა წაბლის და სხვა თერმოფილური მცენარეების არეალი, რაც კარგად ჩანს პალინოლოგიურ დიაგრამებზე. ტემპერატურის დაწევასთან ერთად შემცირდა ტენიანობაც.

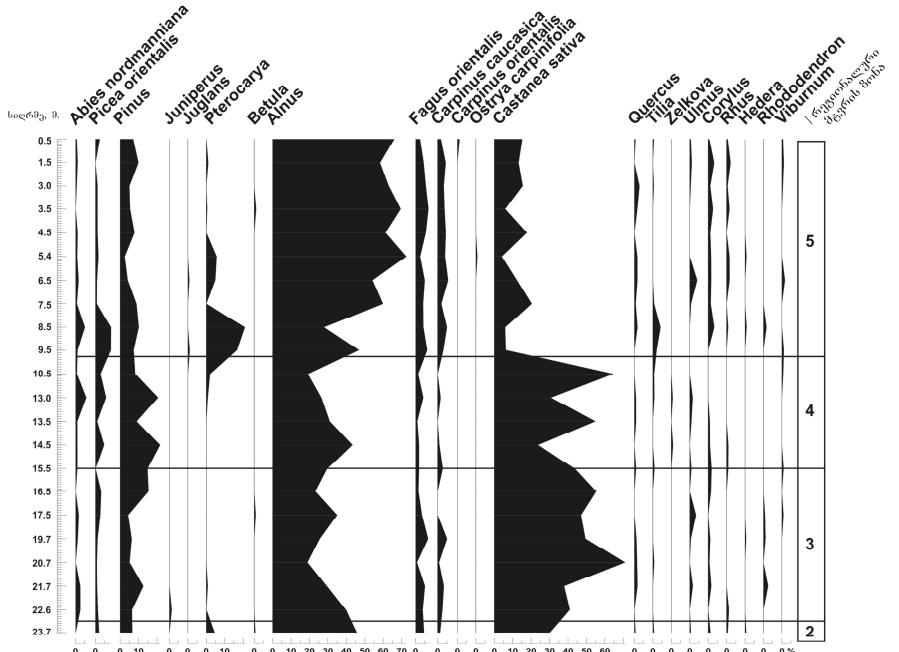
სუბბორეალურ პერიოდში გაძლიერდა ერობიული პროცესები, რატედაც მიუთითებს ბლვიურ ნალექებში გადალექილი მტვრის მარცვლების რაოდენობის ზრდა. ერობის გაძლიერება აიხსნება კოლხეთის მდინარეების დონის დაწევით.

სუბბორეალური პერიოდის მეორე ნახევარში, 3800-2500 წლების შორის კლიმატი ისევ შეიცვალა. შავი ბლვის დონემ მიაღწია თანამედროვეს. სუბბორეალურმა დათბობამ მოიცვა არა მხოლოდ დაბლობები, არამედ სამხრეთ საქართველოს მთიანი პლატოებიც (Kvavadze, Connor, 2005; Connor et al., 2007, 2007a; Arabuli et al., 2007; Kvavadze et al. 2010b; Massager et al. 2011). არქეოლოგიური ძეგლების მასალის (საფარ-ხარაბა და იმერას სამარხი) პალინოლოგიური შესწავლის შედეგად დადგინდა, რომ ძვ.წ. 15-14 საუკუნეებში (გვიანი ბრინჯაო) წალკის პლატოზე, 1700-1800 მ-ის სიმაღლეზე განვითარებული იყო მეხორბლეობა, მებაღეობა და მევენახეობა. ამ დროს ტყის შემადგენლობაში დაფიქსირდა ქართული მუხა, ცაცხვი, ძელქვა და სხვა ჯიშები (Kvavadze, Connor 2005; Kvavadze и др., 2007). გვიანი ბრინჯაოს სამარხების მასალაში პირველად იყო აღმოჩენილი ბამბის ქსოვილი და ბოჭკოები, რაც მიუთითებს კარგად განვითარებულ ვაჭრობაზე ინდოეთსა და კავკასიას შორის (Kvavadze, Narimanashvili, 2006, 2006a). ამ პერიოდში კოლხეთში და ზღვიდან მოშორებულ რეგიონებში შემჩნეულია ტყის ინტენსიური გაჩეხვის ფაქტები (Connor et al., 2007; Kvavadze, Bilashvili 2010).

მეტეორ ეტაპი შეესაბამება სუბატლანტიკურ პერიოდს. 2500 წლის წინათ აღგილი ჰქონდა მოკლე, მაგრამ მკვეთრად გამოხატულ აცივებას, რასაც მოყვა შავი ბლვის რეგრესია. სუბბორეალურის ბოლო მონაკვეთთან შედარებით ბლვის დონემ დაიწია 2 მ-ით (Tvalchrelidze et al., 2004). მაღალმთიან რეგიონებში მძლავრ მიწათმოქმედებას შეენაცვლა მეხორეულეობა. მთიან რეგიონებში მევენახეობა შეწყდა (Bieniek, Licheli, 2007; ყვავაძე, ლიჩელი 2009). ტყის ზედა საბლვარი ჩამოვიდა 350-400 მ-ით დაბლა თანამედროვესთან შედარებით. შემდეგ, ხუთი საუკუნით გვიან (2000 წლის წინათ) ადგილი ჰქონდა დათბობას,

რასაც მოყვა შავი ბლვის ნიმუშური ტრანსგრესია. ბლვის დონემ ისევ აიწია რამოდენიმე მეტრით მაღლა (Tvalchrelidze et al., 2004). დათბობას მოყვა ტენიანობის გაზრდა. ეშერის, ვანის და ნოქალაქევის ნამოსახლარების კულტურული შრეების პალინოლოგიური და პალეოეთნობორგანიკური კვლევის საფუძველზე დადგინდა, რომ ანტიკურ ხანაში ინტენსიურად განვითრდა სელის კულტურა (Руходзе и др., 1988; Bokeria et al., 2009; Kvavadze et al. 2010c). ამის გარდა კოლხეთის მოსახლეობა დაკავებული იყო მარცვლეულის მოყვანით, მებალეობით, მევენახეობით. საბერძნეთიდან შემოვიდა ბეთის ხილის კულტურა.

ქრაულების ჭრილი №39

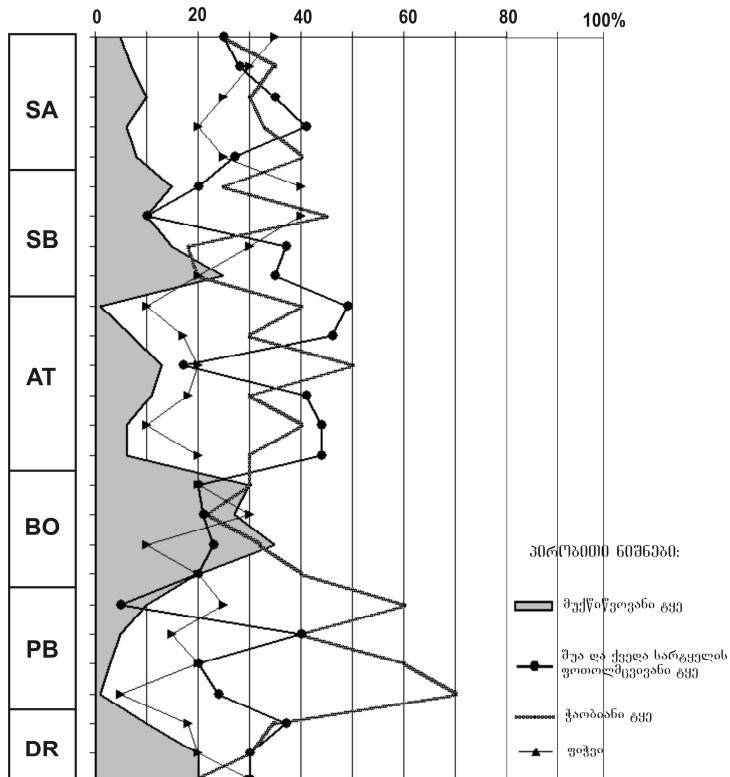

ნახ. 29. შელფის ნალექების პალინოლოგიური დიაგრამა ქობულეთის მიდამოებში (ჭაბურღილი 39).

მიწათმოქმედების და მეცხოველეობის განვითარებას მოყვა კოლხეთის დაბლობზე და მთის წინა ბონაში ტყის ინტენსიური გაკაფვა, რომელიც ჯერ კიდევ სუბტრეალურ პერიოდში დაიწყო. პალინოლოგიურ სპექტრებში ეს პროცესი გამოიხატა მეორადი მცენარეულობის მტვრის მარცვლების როლის ბრდაში.

ჩვენი დროის 3-4 საუკუნეებში ადგილი ჰქონდა აცივებას. მე-7-ე საუკუნეებში მას მოყვა დათბობა, რომელიც გაგრძელდა მე-11-ე

საუკუნამდე. ამ დროს მთიან რეგიონებში საგრძნობლად გაიზარდა მოსახლეობის სიმჭიდროვე, რომელიც ძირითადად მიწათმოქმედებას მისდევდა. მაღალმთაში განვითარდა მევენახეობა. მტვრის მარცვლების მიხედვით გაიზარდა ზეთის ხილის პლანტაციების ფართობი (Connor, Kvavadze, 2005).

ნახ. 30. მტვრის მარცვლების პროცენტული რაოდენობის მერყეობა, როგორც მაჩვენებელი ტყის მთავარი ფორმაციების არეალის ცვალებისა დასავლეთ საქართველოს პოლიცენურში.

მე-12-ე-მე-14-ე საუკუნეებში კლიმატი ისევ გაუარესდა, მაგრამ მე-15-ე-მე-16-ე საუკუნეებში, პალინოლოგიური მონაცემების მიხედვით, ადრინდელი პირობები ისევ აღდგა. სამხრეთ საქართველოში ინტენსიურად განვითარდა მევენახეობა და მეღვინეობა. 1200 მ-ის სომაღლებებზე განლაგებული აწყურის (ნავენახარი) ნამოსახლარის კულტურული ფენებისა და ჭურჭლის მასალის პალინოლოგიურმა შესწავლამ გვიჩვენა, რომ აქ მეღვინეობის გარდა კულტივირებული იყო

ბეთის ხე (ყვავაძე, ლიჩელი 2009). ისტორიული დოკუმენტების მიხედვით ბეთის ხის პლანტაციები განვითარებული იყო აგრეთვე მდინარე ხრამის სათავეებში და კოლხეთის დაბლობის ბევრ სხვა ადგილზე (Кецховели, 1959).

ეს მნიშვნელოვანი და ხანგრძლივი დათბობა გრძელდებოდა 200 წელიწადი. მე-17-ე საუკუნის მეორე ნახევარში ადგილი ჰქონდა ხანმოკლე, მაგრამ ძლიერ აცივებას, ე.წ. მცირე გამყიმვარებას, რომელიც გაგრძელდა დაახლოვებით 40 წელი (1675-1715) და დიდი გავლენა მოახდინა ლანდშაფტზე (Grove, 1997). ამის შემდეგ აწყურში და სხვა მთიან დასახლებებში მევენახეობა დიდ ხას ვეღარ აღდგა (Kvavadze, Licheli, 2009). ყინვამ მთლიანად გაანადგურა ბეთის ხის პლანტაციები (Кецховели, 1959).

საქართველოს პოლოცენურის კლიმატური ცვლილებების სქემის სამხრეთ ევროპისა და ახლოაღმოსავლეთის ანალოგიურ სქემებთან შედარებამ გამოამჯდავნა მათ შორის დიდი მსგავსება, განსაკუთრებით, პოლოცენურის მეორე ნახევარში (Ле Руа Ладури, 1971; Grove, 1997; Ramezani et al., 2008), რაც იმის მაჩვენებელია, რომ კლიმატურ ფლუქუაციებს ჰქონდათ გლობალური ხასიათი და შებრუნებული ეფექტი სამხრეთ ევროპის ზღვების (შავი ზღვის ჩათვლით) წყლის დონის ცვალებადობაზე.

საქართველოს ტერიფორიაზე ჰიფსომეტრიულად სხვადასხვა დონეებზე განლაგებულ მრავალრიცხოვანი ჰილოცენური პროფილების და არქეოლოგიური ძეგლების კულტურული ფენების პალინოლოგიური შესწავლის საფუძველზე დაგენილი იყო 6 კლიმატური ოპტიმუმი (ნახ.30). მათგან ყველაზე ძლიერი იყო სამი. ესენია ატლანტიკურის, სუბბორეალურის მეორე ნახევარი და შეასაუკუნების დათბობა. ატლანტიკური ოპტიმუმის მაქსიმალურ ფაზას ადგილი ქონდა 6000-5500 წლის წინათ. ამ დროს დასავლეთ საქართველოში ტყის ბედა საზღვარი იყო თანამედროვეზე 300-მ-ით მაღლა, სამხრეთ საქართველოს მაღალმთიანეთში კი 500-600 მ-ით. ამ რეგიონის ტოპოგრაფიულმა ნაირფეროვნებამ, დაწყებული ველკანური პლატოებით და დამთვრებული ციცაბო კრატერებითა და კლდეების მწვერვალებით, მოგვაც საშუალება აღგვედგინა კლიმატის და ადამიანის გავლენა ბუნებაზე იმ პერიოდში, როცა დაბლობი იყო ადამიანის მოქმედების მთავარი ტერიტორია და მაღალმთიანეთი რჩებოდა ხელუხლებელი. პალინოლოგიურ დიაგრამებზე ადამიანის გავლენა არ შეის კლიმატის მოქმედებას, პირიქით ადლიერებს მას. ატლანტიკური ოპტიმუმის დროს მაღალმთიან პლატოებზე იყო განვითარებული მარცვლეულის მოყვანა,

მებაღეობა და მევენახეობა. აქ მიწათმოქმედების ინტენსიური განვითარება დაკავშირებული იყო არა მხოლოდ დათბობასთან, არამედ ნიადაგის ნაყოფიერებასთან, რომელიც წარმოიშვა ველკანური მთების ტუტე ზედაპირზე. ამ პერიოდის პალინოლოგიურ სპექტრებში იზრდება ადამიანის მოქმედების მაჩვენებელი – მატულობს იმ მცენარეების მცვრის მარცვლების რაოდენობა, *Roncocalia*, *Juglans regia*, *Corylus*, *Vitis vinifera*. ეს განსაკუთრებით კარგად ჩანს ადრეული ბრინჯაოს არქეოლოგიური ძეგლების მასალაზე (მტკვარი-არაქსის კულტურა), რომლებიც განლაგებული არიან 1450 – 1800 წ სიმაღლეზე. მაქსიმალური რაოდენობის *Juglans-Corylus-Vitis* მტვრის მარცვლების კომბინაცია *Quercus iberica*-სთან ერთად ამ რეგიონში თბილი ჰავის არსებობის მაჩვენებელია.

მეორე მნიშვნელოვანი ოპტიმუმი დათარიღებულია რადიოკარბონული მეთოდით და მას ადგილი ქონდა 3800-2500 წლის წინათ (სუბბორეალურის მეორე ნახევარი). დასავლეთ საქაეთველოში ამ დროს გაიზარდა წაბლის, აღმოსავლეთით კი ძელქვის და მუხის ტყეების არეალები. მთიან ზონაში, 1600-1700 მ-ის სიმაღლეზე ადამიანი ისევ მისდევდა მიწათმოქმედებას: მეხორბლეობას, მევენახეობას, მებაღეობას. მაღალმთაში განვითარდა მეფუტქრეობაც. კულტურულ ლანდშაფტების ირგვლივ არსებობდა ბუნებრივი ტყე, რომელსაც ძველი დროის ადამინი უფრთხილდებოდა და სრულად არ ანადგურებდა.

ბოლო მნიშვნელოვანი ოპტიმუმი ფიქსირდება 1350-800 წლის წინათ. ამ დროს ადამიანის გავლენა ბუნებაზე გახდა უფრო საგრძნობი. ფყების გაკაფვა მიმდინარეობდა არა მარტო დაბლობებში და მთის ქვედა სარტყელში, არამედ მთების სხვადასხვა დონეებზე. ბევრ რეგიონში გაჩნდა ნახევრადტყიანი ცენტები, რამოდენიმე საუკუნის შემდეგ კი განვითარდა სრულიად უტყეო კულტურული ლანდშაფტიები (Connor, Kvavadze, 2008).

ცხრ. XXI. საქართველოს პოლიცენური ნალექების მცენარეთა სია.
m – მაკრონაშთები, p – პალინომორფები

კლასი	ოჯახი	სახეობა	დაავლებითი საქართველო	აღმოსავლეთი საქართველო
1	2	3	4	5
Bryopsida	Sphagnaceae	Sphagnum sp.	p	p
Lycopodiopsida	Lycopodiaceae	Lycopodium alpinum L.	p	p
		Lycopodium annotinum L.	p	p
		Lycopodium clavatum L.	p	p
		Lycopodium inundatum L.	p	p
		Lycopodium selago L.	p	p
		Lycopodium sp.	p	p
Isoëropsida	Selaginellaceae	Selaginella helvetica (L.) Link.	p	p
		Selaginella selaginoides (L.) Link.	p	p
Equisetopsida	Equisetaceae	Equisetum sp.		p
Ophiogloss- sopsida	Ophioglos- saceae	Bothrychium lunaria (L.) Sw.	p	p
		Bothrychium sp.		p
		Ophioglossum vulgatum L.	p	p
		Ophioglossum sp.	p	p
Polypodiopsida	Osmundaceae	Osmunda regalis L.	p	p
	Pteridaceae	Cryptogramma crispa (L.) R.Br.		p
		Cryptogramma sp.	p	
		Pteris cretica L.	p	
	Adianthaceae	Adiantum sp.	p	p
		Anogramma sp.	p	
	Polypodiaceae	Blechnum sp.		p
		Polypodium serratum (Willd.) Futo	p	
		Polypodium vulgare L.	p	p
		Polypodium sp.	p	p
		Polypodiaceae gen.indet.		p
		Pteridium aquilinum (L.) Ruhn.	p	p
		Pteridium sp.	p	p
	Aspleniaceae	Asplenium sp.	p	p
	Aspidiaceae	Athyrium filix femina (L.) Röth	p	p
		Athyrium sp.		p
		Cystopteris sp.		p
		Dryopteris filix –mas (L.) Schott.		p
		Dryopteris thelypteris L.	p	
		Dryopteris sp.		p
		Polystichum sp.	p	p
		Woodsia sp.	p	
Pinopsida	Taxaceae	Taxus baccata L.	mp	p
		Taxus sp.		p
	Pinaceae	Abies nordmanniana (Stev.) Spach.	p	p

1	2	3	4	5
Pinopsida	Pinaceae	<i>Abies</i> sp.		p
		<i>Cedrus libani</i> Laws.		p
		<i>Cedrus</i> sp.		p
		<i>Picea orientalis</i> L.	p	
		<i>Picea</i> sp.		p
		<i>Pinus kochiana</i> Klotzsch.	p	
		<i>Pinus pithyusa</i> Strangw.	p	
		<i>Pinus</i> sp.		p
	Cupressaceae	<i>Juniperus communis</i> L.	p	p
		<i>Juniperus</i> sp.		p
		Cupressaceae gen.indet.	p	
Gnetopsida	Ephedraceae	<i>Ephedra distachia</i> L.		P
		<i>Ephedra procera</i> Fisch. et Mey		p
		<i>Ephedra</i> sp.	p	p
Dicotyledonae	Juglandaceae	<i>Juglans regia</i> L.	mp	p
		<i>Juglans</i> sp.	p	
		<i>Pterocarya pterocarpa</i> (Michx.) Kunth.	mp	p
		<i>Pterocarya</i> sp.	p	p
	Salicaceae	<i>Populus</i> sp.		p
		<i>Salix</i> sp.	mp	p
		Salicaceae gen.indet.	p	
	Betulaceae	<i>Alnus barbata</i> C.A.M.	mp	p
		<i>Alnus incana</i> (L.) Moench.	p	
		<i>Alnus</i> sp.	mp	p
		<i>Betula</i> sp.	p	p
		<i>Carpinus betulus</i> L.		p
		<i>Carpinus caucasica</i> Grossh.	mp	p
		<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	mp	p
		<i>Corylus avellana</i> L.	mp	
		<i>Corylus colurna</i> L.	p	
		<i>Corylus iberica</i> Wittm. et Ket.-Nath.	p	
		<i>Corylus</i> sp.	p	p
		<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.	p	p
	Fagaceae	<i>Castanea sativa</i> Mill.	p	p
		<i>Castanea</i> sp.	p	p
		<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	mp	p
		<i>Fagus</i> sp.		p
		<i>Quercus hartwissiana</i> Stev.	m	
	Ulmaceae	<i>Quercus</i> sp.	p	p
		<i>Celtis caucasica</i> Willd.	p	
		<i>Celtis</i> sp.		p
		<i>Ulmus</i> sp.	p	p
		<i>Zelkova carpinifolia</i> (Pall.) Dipp.	p	p
		<i>Zelkova</i> sp.	p	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Moraceae	<i>Ficus carica</i> L.	mp	
		<i>Morus alba</i> L.	m	p
	Cannabaceae	<i>Morus</i> sp.	p	p
		<i>Cannabis</i> sp.		p
	Urticaceae	<i>Humulus</i> sp.	p	
		<i>Parietaria</i> sp.		p
		<i>Urtica</i> sp.	p	p
	Loranthaceae	<i>Urticaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Viscum</i> sp.	p	
		<i>Loranthaceae</i> gen.indet.	p	
	Polygonaceae	<i>Fagopyrum</i> sp.		p
		<i>Oxyria</i> sp.	p	
		<i>Polygonum alpestre</i> C.A.Mey		p
		<i>Polygonum amphibium</i> L.	p	p
		<i>Polygonum aviculare</i> L.	m	
		<i>Polygonum bistorta</i> L.		p
		<i>Polygonum convolvulus</i> L.		p
		<i>Polygonum hydropiper</i> L.	m	
		<i>Polygonum lapathifolium</i> L.	m	
		<i>Polygonum minus</i> Huds.	m	
		<i>Polygonum persicaria</i> L.	m	p
		<i>Polygonum viviparum</i> L.		p
		<i>Polygonum</i> sp.	p	p
		<i>Rumex alpestris</i> Jacq.	m	
		<i>Rumex crispus</i> L.	m	
		<i>Rumex obtusifolium</i> L.	m	
		<i>Rumex</i> sp.	p	p
		<i>Polygonaceae</i> gen.indet.	p	p
	Portulacaceae	<i>Portulaca oleracea</i> L.	m	
Caryophyllaceae	Caryophyllaceae	<i>Agrostemma githago</i> L.		p
		<i>Agrostemma</i> sp.		p
		<i>Arenaria serpillifolia</i> L.		m
		<i>Cerastium</i> sp.		p
		<i>Dianthus</i> sp.		P
		<i>Gypsophila</i> sp.		P
		<i>Herniaria</i> sp.		p
		<i>Moehringia trinervia</i> (L.) Clairv.	m	
		<i>Saponaria officinalis</i> L.	m	
		<i>Silene italicica</i> (L.) Pers.	m	p
		<i>Silene</i> sp.	p	
		<i>Spergularia campestris</i> (L.) Aschers		m
		<i>Stellaria nemorum</i> L.	m	p
		<i>Caryophyllaceae</i> gen.indet.	mp	p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Chenopodiaceae	<i>Chenopodium album</i> L.	m	
		<i>Chenopodium polyspermum</i> L.	m	
		<i>Chenopodium</i> sp.		p
		<i>Kochia</i> sp.		p
		<i>Salsola</i> sp.	p	
		Chenopodiaceae gen.indet.	p	p
	Amaranthaceae	<i>Amaranthus retroflexus</i> L.	m	m
		<i>Amaranthus</i> sp.	p	
	Lauraceae	<i>Laurus</i> sp.	p	
		Lauraceae gen.indet.	p	
	Ranunculaceae	<i>Adonis vernalis</i> L.		P
		<i>Adonis aestivalis</i> L.		P
		<i>Anemone</i> sp.		p
		<i>Aconitum</i> sp.		P
		<i>Caltha</i> sp.	p	p
		<i>Ranunculus acer</i> L.	m	
		<i>Ranunculus arvensis</i> L.	m	p
		<i>Ranunculus bulbosus</i> L.	m	m
		<i>Ranunculus chius</i> DC	m	
		<i>Ranunculus lingua</i> L.	m	
		<i>Ranunculus repens</i> L.	m	
		<i>Ranunculus sceleratus</i> L.	m	
		<i>Ranunculus subtilis</i> Trautv.	m	
		<i>Ranunculus</i> sp.	p	p
		<i>Thalictrum minus</i> L.		m
		<i>Thalictrum</i> sp.	p	p
		<i>Trollius</i> sp.		p
		Ranunculaceae gen.indet.	p	p
	Saxifragaceae	<i>Chrysosplenium</i> sp.		p
		<i>Parnassia palustris</i> L.		p
		<i>Ribes</i> sp.		p
		<i>Saxifraga folia</i> L.		p
		Saxifragaceae gen.indet.		p
	Crassulaceae	<i>Sedum</i> sp.		p
		Crassulaceae gen.indet.		p
	Berberidaceae	<i>Berberis</i> cf. <i>vulgaris</i> L.		m
		<i>Berberis</i> sp.	mp	p
	Nymphaeaceae	<i>Nuphar</i> sp.	p	
		<i>Nymphaea alba</i> L.		p
		<i>Nymphaea</i> sp.	p	
		Nymphaeaceae gen.indet.	p	
	Aristolochiaceae	<i>Asarum caucasicum</i> (Ducharte) Kolak.	m	
	Ceratophyllaceae	<i>Ceratophyllum</i> sp.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Papaveraceae	<i>Chelidonium</i> sp.		P
		<i>Corydalis</i> sp.		P
		<i>Fumaria officinalis</i> L.		m
		<i>Glaucium</i> sp.		p
		<i>Papaver dubium</i> L.		m
		<i>Papaver</i> sp.		p
		Papaveraceae gen.indet.	p	
	Brassicaceae	<i>Alyssum parvifolium</i> M.B.		m
		<i>Camelina</i> sp.		p
		<i>Neslia paniculata</i> (L.) Desv.		m
		<i>Sinapis</i> sp.	p	p
		Brassicaceae gen.indet.	p	p
	Hypericaceae	<i>Hypericum caucasicum</i> (Woron.) Goraschk.	m	
		<i>Hypericum perforatum</i> L.		p
		<i>Hypericum</i> sp.		P
	Platanaceae	<i>Platanus</i> sp.		p
	Rosaceae	<i>Agrimonia eupatoria</i> l.	m	p
		<i>Alchemilla caucasica</i> Bus.	m	
		<i>Alchemilla sericea</i> Willd.	m	
		<i>Alchemilla</i> sp.		p
		<i>Cerasus avium</i> (L.) Moench.	m	
		<i>Cerasus vulgaris</i> Mill.	m	
		<i>Crataegus microphylla</i> C.Koch.	m	
		<i>Crataegus pentagyna</i> Wald. et Kit.	m	m
		<i>Crataegus</i> sp.	p	p
		<i>Filipendula</i> sp.	p	p
		<i>Fragaria</i> sp.		p
		<i>Geum</i> sp.		p
		<i>Malus orientalis</i> Uglitzk.	m	
		<i>Malus silvestris</i> Mill.	p	
		<i>Potentilla anserina</i> L.		m
		<i>Potentilla brachypetala</i> Fisch.	m	
		<i>Potentilla crantzii</i> (Crantz) Beck.	m	
		<i>Potentilla elatior</i> Willd.ex Schlecht.	m	
		<i>Potentilla erecta</i> (L.) Hampe	m	m
		<i>Potentilla micrantha</i> Ramond.	m	
		<i>Potentilla ruprechtii</i> Boiss.	m	
		<i>Potentilla</i> sp.	p	p
		<i>Prunus divaricata</i> Lebed.	m	
		<i>Prunus spinosa</i> L.	m	
		<i>Prunus</i> sp.		p
		<i>Pyrus caucasica</i> Fed.	m	

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Rosaceae	Pyrus sp.		p
		Rosa canina L.	m	
		Rosa sp.		p
		Rubus anatolicus Focke	m	
		Rubus arcticus L.		P
		Rubus caesius L.	m	
		Rubus candicans Weiche	m	
		Rubus caucasica Focke	m	
		Rubus saxatilis L.	m	
		Rubus sp.	p	p
		Sanguisorba officinalis L.		p
		Spiraea sp.		P
	Rosaceae gen.indet.	Sorbus sp.	m	p
		Rosaceae gen.indet.	p	p
		Astragalus stevenianum DC		p
Fabaceae	Fabaceae	Lathyrus hirsutus L.	m	
		Lathyrus pratensis L.	m	
		Lathyrus sativus L.	m	
		Lens culinaris Medik	m	
		Lotus sp.	m	p
		Medicago arabica (L.) Hudson	m	
		Medicago minima Grufberg	m	
		Medicago sativa l.	m	
		Onobrychis viciifolia Scop.		m
		Onobrychis sp.	p	p
		Pisum sativum L.	m	
		Serratula sp.		P
	Fabaceae gen.indet.	Trifolium campestre Schreb.		m
		Trifolium pratense L.	p	p
		Trifolium repens L.	p	p
		Trifolium sp.		p
		Vicia ervilia (L.) Willd.	m	
		Vicia faba L.	m	
		Vicia hirsuta (L.) S.F.Gray	m	
		Vicia tetrasperma (L.) Moench.	m	
Zygophyllaceae	Geraniaceae	Vicia sp.	p	p
		Fabaceae gen.indet.	mp	p
	Geraniaceae	Geranium sp.		p
		Geraniaceae gen.indet.	p	
	Linaceae	Linum bienne Mill.	m	
		Linum catharticum L.		m
		Linum sp.		p
		Radiola sp.		p
	Zygophyllaceae	Tribulus terrestris L.	mp	m

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Euphorbiaceae	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	m	
		<i>Euphorbia nutans</i> Lag.	m	
	Anacardiaceae	<i>Euphorbia oblongifolia</i> C.Koch.	m	m
		<i>Euphorbia platyphyllos</i> L.	m	m
		<i>Mercurialis</i> sp.	p	p
		<i>Euphorbiaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Cothinus</i> sp.		p
	Aceraceae	<i>Pistacia</i> sp.		p
		<i>Rhus</i> sp.	p	p
		<i>Acer campestre</i> L.	m	
	Aquifoliaceae	<i>Acer</i> sp.	p	p
		<i>Ilex colchica</i> Pojark.	m	
	Celastraceae	<i>Ilex</i> sp.	p	p
		<i>Euonymus</i> sp.	p	p
	Staphyleaceae	<i>Staphylea colchica</i> Stev.	m	
		<i>Buxus colchica</i> A.Pojark.	mp	p
	Buxaceae	<i>Buxus</i> sp.	p	p
		<i>Frangula alnus</i> Mill.	mp	p
		<i>Frangula</i> sp.		p
		<i>Paliurus spina-Christi</i> Mill.		p
		<i>Rhamnus imeretina</i> Booth.	m	
	Rhamnaceae	<i>Rhamnus</i> sp.	p	p
		<i>Vitis sylvestris</i> Gmel.	m	
		<i>Vitis vinifera</i> L.	mp	p
		<i>Vitis</i> sp.	p	p
		<i>Tilia caucasica</i> Rupr.	mp	
	Tiliaceae	<i>Tilia</i> sp.	p	p
		<i>Daphne</i> sp.	p	
	Thymelaeaceae	<i>Thymelaea passerina</i> (L.) Coss.et Germ.		p
		<i>Thymelaea</i> sp.		p
		<i>Viola alba</i> L.	m	
	Violaceae	<i>Viola arvensis</i> Murr.		p
		<i>Viola biflora</i> L.	m	
		<i>Viola canina</i> L.	m	
		<i>Viola palustris</i> L.		p
		<i>Viola reichenbachiana</i> Jord.	m	
		<i>Viola</i> sp.		p
		<i>Violaceae</i> gen.indet..	p	p
		<i>Trichosantes</i> sp.	m	
	Cucurbitaceae	<i>Cucurbitaceae</i> gen.indet.	m	p
		<i>Abutilon theophrasti</i> Medic.	m	
		<i>Althea officinalis</i> L.	m	
		<i>Lavatera</i> sp.		p
	Malvaceae	<i>Malva</i> sp.		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Elaeagnaceae	Elaeagnus sp.	p	p
		Hippophaë rhamnoides L.	p	
	Cistaceae	Hippophaë sp.	p	p
		Helianthemum sp.		p
	Resedaceae	Reseda sp.		p
	Tamaricaceae	Myricaria sp.		p
		Tamarix sp.	p	
	Lythraceae	Lythrum sp.	m	p
	Onagraceae	Chamaenerium sp.	p	
		Epilobium algidum M.B.	m	
		Epilobium sp.		p
		Ludwigia sp.	p	
		Onagraceae gen.indet.	p	
	Trapaceae	Trapa colchica Albov	p	
		Trapa natans L.	p	
	Haloragaceae	Myriophyllum sp.	p	p
	Cornaceae	Cornus mas L.	m	p
		Cornus sp.	p	
		Swida australis (C.A.M.) Pojark.	m	
	Araliaceae	Hedera colchica C.Koch.	p	
		Hedera helix L.	m	
		Hedera sp.	p	p
	Apiaceae	Aegopodium podagraria L.		m
		Aethusa cynapium l.	m	
		Ammi sp.		p
		Anethum graveolens L.	m	
		Antriscum sp.		P
		Astrantia maxima Pall.		P
		Astrantia sp.	p	p
		Bupleurum sp.	p	p
		Chaerophyllum sp.		p
		Daucus sp.		p
		Eryngium campestre L.		m
		Eryngium sp.	p	p
		Falcaria sp.	p	P
		Heracleum apiifolium Boiss.	m	
		Heracleum sp.	p	P
		Peucedanum palustre (L.)Moench.		p
		Peucedanum sp.	p	p
		Petroselinum crispum (Mill.) Nym.		m
		Pimpinella sp.	p	P
		Smirnium sp.		p
		Apiaceae gen.indet.	p	P

1	2	3	4	5
Dycotyledoneae	Ericaceae	<i>Calluna vulgaris</i> (L.) Hill.	p	
		<i>Erica</i> sp.	p	
		<i>Rhododendron caucasicum</i> Pall.	p	p
		<i>Rhododendron luteum</i> Sweet.	p	
		<i>Rhododendron ponticum</i> L.	p	
		<i>Rhododendron</i> sp.	p	p
		<i>Vaccinium</i> sp.	p	p
		Ericaceae gen.indet.		p
	Phytolaccaceae	<i>Phytolacca americana</i> L.	m	
	Primulaceae	<i>Androsace septentrionalis</i> L.		m
		<i>Cortusa</i> sp.		P
		<i>Glaux maritima</i> L.		P
		<i>Lysimachia vulgaris</i> L.		p
		<i>Primula farinosa</i> L.	p	p
		<i>Primula veris</i> L.		p
		<i>Primula</i> sp.	p	p
		<i>Samolus</i> sp.		p
		<i>Soldanella</i> sp.		P
		Primulaceae gen.indet.	p	
	Plumbaginaceae	<i>Armeria</i> sp.		p
		<i>Limonium vulgare</i> L.		P
		<i>Plumbago</i> sp.		p
		Plumbaginaceae gen.indet.	p	p
	Verbenaceae	<i>Verbena officinalis</i> L.		m
		<i>Verbena</i> sp.		p
	Apocinaceae	<i>Apocynum</i> sp.	p	
	Gentianaceae	<i>Gentiana campestris</i> L.		p
		<i>Gentiana detonsa</i> Rottb.		p
		<i>Centaurium</i> sp.		p
	Oleaceae	<i>Fraxinus</i> sp.	p	p
		<i>Jasminum</i> sp.	p	
		<i>Ligustrum vulgaris</i> L.		p
		<i>Ligustrum</i> sp.	p	p
		<i>Olea cf.europaea</i> L.	p	p
	Rubiaceae	<i>Galium aparine</i> L.	m	
		<i>Galium palustre</i> L.		m
		<i>Galium</i> sp.	p	mp
		Rubiaceae gen.indet.	p	
	Boraginaceae	<i>Echium vulgare</i> L.		m
		<i>Echium</i> sp.		p
		<i>Heliotropium suaveolens</i> M.B.		m
		<i>Lappula echinata</i> Gilib.		m
		<i>Nonea versicolor</i> (Stev.) Sweet.		p
		<i>Pulmonaria</i> sp.	p	p

1	2	3	4	5
Dycotyledoneae	Boraginaceae	<i>Symphtium</i> sp.	p	p
		<i>Boraginaceae</i> gen.indet.	p	p
	Solanaceae	<i>Datura stramonium</i> L.	m	
		<i>Hiosciamus niger</i> L.		p
		<i>Physalis alkekengi</i> L.	m	
		<i>Solanum nigrum</i> L.	m	p
		<i>Solanum persicum</i> Willd.	m	
		<i>Solanaceae</i> gen.indet.	p	
	Scrophulariaceae	<i>Digitalis purpurea</i> L.	p	p
		<i>Digitalis</i> sp.		p
		<i>Melampirum pratense</i> L.		p
		<i>Melampirum</i> sp.		P
		<i>Pedicularis</i> sp.	p	p
		<i>Scrophularia</i> sp.		p
		<i>Veronica</i> sp.	m	p
		<i>Scrophulariaceae</i> gen.indet.	p	p
	Convolvulaceae	<i>Calystegia sepium</i> (L.) R.Br.	m	
		<i>Convolvulus arvensis</i> L.	m	p
		<i>Convolvulus</i> sp.		p
	Cuscutaceae	<i>Cuscuta</i> sp.		p
	Polemoniaceae	<i>Polemonium</i> sp.		p
	Plantaginaceae	<i>Plantago lanceolata</i> L.	p	p
		<i>Plantago major</i> L.	m	p
		<i>Plantago maritima</i> L.	p	p
		<i>Plantago media</i> L.		p
		<i>Plantago</i> sp.	p	
		<i>Plantaginaceae</i> gen.indet.	p	
	Lentibulariaceae	<i>Pinguicula</i> sp.		p
		<i>Urticularia</i> sp.	p	p
	Caprifoliaceae	<i>Lonicera</i> sp.	p	p
		<i>Viburnum lantana</i> L.	m	p
		<i>Viburnum</i> sp.	p	p
		<i>Sambucus ebulus</i> L.	mp	
		<i>Sambucus nigra</i> L.	mp	p
		<i>Caprifoliaceae</i> gen.indet.	p	
	Adoxaceae	<i>Adoxa</i> sp.		p
	Lamiaceae	<i>Ajuga chia</i> Schreb.	m	m
		<i>Ajuga reptans</i> L.	m	m
		<i>Galeopsis bifida</i> Boenn.	m	
		<i>Lycopus europaeus</i> L.	m	m
		<i>Marrubium</i> sp.	p	P
		<i>Mentha</i> sp.	p	p
		<i>Prunella vulgaris</i> L.		m
		<i>Prunella</i> sp.		p

1	2	3	4	5
Dicotyledoneae	Lamiaceae	<i>Salvia aethiopis</i> L.	m	
		<i>Salvia nutans</i> L.	m	
		<i>Salvia verticillata</i> L.	m	
		<i>Scutellaria</i> sp.		p
		<i>Sideritis</i> sp.		p
		<i>Stachys annua</i> L.	m	m
		<i>Stachys sylvatica</i> L.	m	p
		<i>Stachys</i> sp.		p
		<i>Theucrarium</i> sp.	p	p
		<i>Thymus caucasicus</i> Willd.	m	
	Valerianaceae	<i>Lamiaceae</i> gen. indet.	p	p
		<i>Valeriana</i> sp.	p	p
	Dipsacaceae	<i>Valerianaceae</i> gen.indet.	p	
		<i>Cephalaria</i> sp.	p	
		<i>Dipsacus</i> sp.		p
		<i>Knautia</i> sp.	p	p
		<i>Scabiosa</i> sp.	p	p
	Callitrichaceae	<i>Dipsacaceae</i> gen.indet.	p	p
		<i>Callitricha polymorpha</i> Lönr.		p
	Campanulaceae	<i>Campanula</i> sp.	mp	p
		<i>Phyteuma</i> sp.		p
	Asteraceae	<i>Achillea</i> sp.	p	p
		<i>Ambrosia</i> sp.	P	p
		<i>Anthemis</i> sp.	P	p
		<i>Arctium</i> sp.		p
		<i>Artemisia</i> sp.	P	
		<i>Aster</i> sp.	P	
		<i>Carduus</i> sp.	p	mp
		<i>Centaurea cyanus</i> L.		p
		<i>Centaurea phrigia</i> L.		p
		<i>Centaurea scabiosa</i> L.		P
		<i>Centaurea solstitialis</i> L.	p	p
		<i>Centaurea</i> sp.		p
		<i>Cichorium</i> sp.	p	p
		<i>Cirsium vulgare</i> (Savi) Ten.		p
		<i>Cirsium</i> sp.	p	p
		<i>Echinops</i> sp.		p
		<i>Grossheimia</i> sp.		p
		<i>Jurinea</i> sp.		p
		<i>Lapsana communis</i> L.		m
		<i>Rhinanthus</i> sp.	p	
		<i>Serratula</i> sp.		p
		<i>Siegesbeckia orientalis</i> L.	m	p

1	2	3	4	5
Dycotyledoneae	Asteraceae	<i>Taraxacum</i> sp.		p
		<i>Xanthium strumarium</i> L.	m	
		<i>Xanthium cf.spinosum</i> L.		m
		<i>Xanthium</i> sp.	p	p
		Asteraceae gen.indet.	p	p
	Alismataceae	<i>Alisma plantago-aquatica</i> L.		p
		<i>Alisma</i> sp.	p	p
		Alismataceae gen.indet.	p	
	Butomaceae	<i>Butomus</i> sp.		p
		Butomaceae gen.indet.	p	
Monocotyledoneae	Hydrocharitaceae	Hydrocharitaceae gen.indet.	p	
	Juncaceae	<i>Juncus filiformis</i> L.	m	
		<i>Juncus effusus</i> L.	m	
		<i>Juncus</i> sp.	mp	
	Potamogetonaceae	<i>Potamogeton natans</i> L.	m	
		<i>Potamogeton</i> sp.	p	p
		<i>Ruppia</i> sp.		p
	Liliaceae	<i>Allium</i> sp.		p
		<i>Colchicum speciosum</i> Stew.		p
		<i>Lilium</i> sp.		p
		<i>Gagea</i> sp.		p
		<i>Ornithogalum pyrenaicum</i> L.		m
		<i>Tulipa silvestris</i> L.		p
		<i>Smilax excelsa</i> L.	m	
		<i>Smilax</i> sp.		p
		Liliaceae gen.indet.	p	p
	Amaryllidaceae	Amaryllidaceae gen.indet.	p	
	Iridaceae	<i>Iris pseudacorus</i> L.	mp	
		Iridaceae gen.indet.	p	p
	Poaceae	<i>Avena fatua</i> L.		m
		<i>Avena</i> sp.		p
		<i>Deschampsia caespitosa</i>	m	
		<i>Digitaria sanguinalis</i> (L.) Scop.	m	
		<i>Echinochloa crus-galli</i> (L.) R.et Sch.	m	
		<i>Echinochloa frumentacea</i> (Roxb.) Link.	m	
		<i>Eleusine indica</i> (L.) Gaertn.	m	
		<i>Hordeum distichum</i> L.	m	
		<i>Hordeum</i> sp.		p
		<i>Lolium remosum</i> Schrenk.	m	
		<i>Panicum cappilare</i> L.	m	
		<i>Panicum miliaceum</i> L.	m	
		<i>Panicum</i> sp.	p	p
		<i>Paspalum paspaloides</i> (Michx.) Scribn.	m	

1	2	3	4	5
Monocotyledoneae	Poaceae	<i>Phragmites</i> sp.		p
		<i>Poa nemoralis</i> L.		m
		<i>Secale cereale</i> L.		p
		<i>Secale</i> sp.		p
		<i>Setaria glauca</i> (L.) Beauv.	m	
		<i>Setaria italica</i> (L.) Beauv.	m	
		<i>Setaria verticillata</i> (L.) Beauv.		m
		<i>Setaria viridis</i> (L.) Beauv.	m	
		<i>Setaria</i> sp.	p	p
		<i>Sorghum halepense</i> (L.) Pers.		m
		<i>Tragus racemosa</i> (L.) Desf.		m
		<i>Triticum aestivum</i> s.l.	m	
		<i>Triticum dicoccum</i> Shubl.	m	
		<i>Triticum monococcum</i> L.	m	
		<i>Triticum</i> sp.	mp	p
		<i>Zea mays</i> L.		p
		Poaceae gen. indet.	p	p
	Sparganiaceae	<i>Sparganium neglectum</i> Beeby.	m	
		<i>Sparganium</i> sp.		p
		Sparganiaceae gen.indet.		p
	Typhaceae	<i>Typha angustifolia</i> L.		p
		<i>Typha latifolia</i> L.	mp	p
		<i>Typha</i> sp.	m	p
	Cyperaceae	<i>Carex acutiformis</i> Ehrh.	m	
		<i>Carex canescens</i> L.	m	
		<i>Carex capitellata</i> Boiss.et Bal.ex Boiss.	m	
		<i>Carex dacica</i> Heuff.	m	
		<i>Carex elongata</i> L.	m	
		<i>Carex inflata</i> Huds.	m	
		<i>Carex leporina</i> L.	m	
		<i>Carex micropodioides</i> V.Krecz.	m	
		<i>Carex oreophila</i> C.A.M.	m	
		<i>Carex pallescens</i> L.	m	
		<i>Carex panicea</i> L.	m	
		<i>Carex remota</i> L.	m	
		<i>Carex vesicaria</i> L.	m	
		<i>Carex</i> sp.1, sp.2	m	
		<i>Dichostylis micheliana</i> (L.) Nees.		m
		<i>Scirpus lacustris</i> L.	m	
		<i>Scirpus tabernaemontani</i> C.C.Gmel.	m	
		Cyperaceae gen.indet.	p	p

ლ ა ს პ პ ნ ე ბ ი

საქართველოს ნამარხი ფლორის უძველესი ნაშთები პალეოზოურით თარიღდება. ხრამის მასივის ქვედა და შუაკარბონული ნალექებიდან განსაზღვრულია მცენარეთა 13 ტაქსონი.

პალეობორფანიკური თვალსაგრისით, მეტობოურიდან ყველაზე მდიდარი იურული ნალექებია. ამ ნალექებიდან, კვლევის სხვადასხვა მეთოდების გამოყენებით, აღწერილია მდიდარი ფლორა, რომლის განვითარებაში სამი მთავარი ეტაპია გამოყოფილი.

ადრეიურულში საქართველოს თითქმის მთელი ტერიტორია, გარდა ლოქის, ხრამის და ძირულის მასივებისა, იყო დაფარული ზღვით. რელიეფის ამაღლებულ უბნებზე ხარობდა მრავალფეროვანი ტყეები, რომელთა კომპონენტებს გვიმრები და წიწვოვანები შეადგენდნენ.

შეა იურულში (ბათური) ხმელეთის გაფართოებამ, აგრეთვე ტემპერატურისა და ტენიანობის მატებამ, განაპირობა მდიდარი და მრავალფეროვანი მცენარეულობის ფართო გავრცელება. ფლორის უმთავრესი კომპონენტები იყო გვიმრები, აგრეთვე Caytoniales, Cycadales, Bennettitales და წიწვოვანები.

კალოვიურში მოხდა მცენარეული საფარის მკვეთრი ცვლილება, რაც გამოწვეული იყო ევრაზიის ტერიტორიაზე არიდული ჰავის ზონის წარმოქმნით. ბათურის მდიდარი მცენარეულობა შეიცვალა ერთფეროვანი თანასაზოგადოებით, სადაც დომინირებდა ოჯახის Cheirolepidiaceae-ს წარმომადგენლები.

ადრეცარცულში (აპტური, ალბური) გვიმრების, Caytoniales, Bennettitales და სხვა ტაქსონების უდიდესი ნაწილი გადაშენდა. ამ დროს არაუკარიასებრთა და ტაქსოდიუმისებრთა როლი გაიზარდა. საქართველოს გვიანცარცული მცენარეულობის შესახებ მონაცემები არ მოგვეპოვება.

ერცენური ნალექები მესამეული ასაკის ყველაზე ძველი შრეებია, რომლებიც მცენარეულ ნაშთებს შეიცავენ. ამ დროს ფლორის შემადგენლობაში დომინანტური მდგომარეობა უკავია ფარულთესლოვან მცენარეებს, განსაკუთრებით ოჯახების Myricaceae-ს, Juglandaceae-ს, Fagaceae-ს წარმომადგენლებს.

ოლიგოცენურში რელიეფის ამაღლებამ გამოიწვია მცენარეულობის შემადგენლობის ცვლილება, კერძოდ, მოიმატა წიწვოვანთა რაოდენობამ და სითბობომიერ მცენარეთა ჯგუფი კი უფრო მრავალფეროვანი გახდა.

ადრემიოცენური ფლორის უმეტესი ნაწილი შესწავლილია მაკრონაშთებით. ფლორის ძირითადი ბირთვი წარმოდგენილია ფარულთესლოვანებით. თერმოფილური ჯიშები, რომლებიც პალეოგენურში ნოტი სუბტროპიკულ ტყეებს ქმნიდნენ, შედარებით დაბალი ტენიანობის პირობებში ადრემიოცენურშიც განაგრძობდნენ არსებობას. ისინი შედიოდნენ ხეშეშფოთლოვანი ფორმაციების შემადგენლობაში, რომლებიც გავრცელებული იყო ნალექდაგროვების აუზთან ახლოს.

კარაგანული, კონკური და ქართველური რეგიონისართულები პალეობოგანიკური თვალსაზრისით უფრო დეტალურად არის შესწავლილი. ამ შრეებში უხვად მოიპოვება როგორც მცენარეთა მსხვილი ნაშთები, ასევე მტვრის მარცვლები და სპორები. გვიმრები ძირითადად გადაშენებული ტაქსონებითაა წარმოდგენილი. წიწვოვანებს შორის ჭარბობს ფიჭვი და ტაქსოდიუმისებრნი. რაც შეეხება ნაძვს, სოჭსა და ცუგას, რომლებიც უფრო ახალგაზრდა ფლორებისთვისაა დამახასიათებელი, მათი როლი კომპლექსებში უმნიშვნელოა. ფართოფოთლოვანები გამოირჩევიან სისტემატიკური და ეკოლოგიური მრავალფეროვნებით. ბოგადად, საქართველოს ტერიტორიაზე შუამიოცენური მცენარეულობა მეტ-ნაკლებად ერთფეროვანი იყო და სუბტროპიკული და ტენიანი ჰავის ელემენტების სიჭარბით ხასიათდებოდა.

სარმატული ნალექები შეიცავს მდიდარ პალეობოგანიკურ მასალას, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მცენარეთა მსხვილი ნაშთებით, ასევე პალინომორფულებით. დასავლეთ საქართველოს მაკროფლორები ასახავს დაბლობისა და მთის ქვედა სარტყელის მარადმწვანე ფორმაციების არსებობას, დაფნისებრთა დომინირებით; ჰემიქსეროფილური ელემენტების როლი უმნიშვნელოა. როგორც მცენარეთა მსხვილი ნაშთები გვიჩვენებს, აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე, ფართოდ იყო გავრცელებული ორივე ფორმაცია - ტენიანი სუბტროპიკული და სკლეროფილური.

სამხრეთ საქართველოში მცენარეთა მაკრონაშთებს შეიცავს გოდერძის წყება, რომლის უმეტესი ნაწილი სარმატულად თარიღდება. გოდერძის ფლორა გამოირჩევა კარგი დაცულობის ნამარხი მასალის სიუხვითა და მრავალფეროვნებით. იგი ჰიგროფილური მარადმწვანე და ფოთოლმცვივანი ტყეების არსებობას ასახავს. ამ ფორმაციებს ეკავათ რელიეფის სხვადასხვა დონეები, რომლებიც ერთმანეთისაგან მიკროკლიმატური პირობებით განსხვავდებოდა.

გოდერძის წყების ქვედა ნაწილს შეესაბამება ვალეს ფლორა, რომლის გაბატონებული ელემენტებია სუბტროპიკული და

სითბომიერი პავის მცენარეები. სუბტოპიკული მცენარეები ძირითადად ბუჩქებითაა წარმოდგენილი, ხოლო დაფნისებრნი – წვრილფოთლოვანი ქსეროფილური ფორმებით.

ცხრ. XXII. მცენარეულობის და კლიმატის განვითარების ეფაპები გვიანების განმავლობაში საქართველოს ტერიტორიაზე

	დამცველი საქართველო				აღმოსავლეთი საქართველო
	სტრატიგიული ერთეულები	სამარავლო კლიმატური მოვლაები	მცენარეულობის განმავლობაში მრავალი	მრავალი	
0	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	გედა	სახატლანგისერი სახამონალური	XIII	სახატლანგისერი სახამონალური
		შეა	ატლანგისერი ბორგალური		
		კვედა	არაბრინალური		
0.01	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	ახალი ევასინური	კურმული გამყინვარება	XII	3
		კარანგაზური გედა	რისულ-კურმული გამყინვარებათაშორისი თემიშვილი		
		კვედა	ტემპერატურის გარღება მინდელურ-რისული გამყინვარებათაშორისი		
0.1	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	ახალი ევასინური	გედა მინდელური გამყინვარება	XI	ავანინელი ფალია
		გედა	გენუ-მინდელური გამყინვარებათაშორისი, თემიშვილი		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
0.4	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	ახალი ევასინური	დუნაი-გუნური გამყინვარებათაშორისი, თემიშვილი	X	ალაზანის ფალია
		გედა	ტემპერატურის გარღება მინდელურ-რისული გამყინვარებათაშორისი		
		კვედა	გედა მინდელური გამყინვარება		
0.9	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	ჩაქლერი	გედა გამყინვარება	IX	ალაზანის ფალია
		გედა	გენუ-მინდელური გამყინვარებათაშორისი, თემიშვილი		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
1.8	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	გერიული	გედა დუნაი-გუნური გამყინვარება	VII	ალაზანის ფალია
		გედა	დუნაის გამყინვარება		
		კვედა	თემიშვილი ტენინობის მომატება და ტემპერატურის გარღება		
3.4	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	კუბილური	კვედა	VI	ალაზანის ფალია
		კვედა	თემიშვილი ტენინობის მომატება და ტემპერატურის გარღება		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
5.3	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	კიბელიული	გედა	IV	1
		კვედა	თემიშვილი (დუაბის ფლორა)		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
7.1	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	კონტერი	გედა	III	დეკიმის (მირაბის) წყანა
		გედა	თემიშვილი (კოდორის ფლორა)		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
9.5	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	მეოზერი	გედა	II	ნატერის (კლდარის) წყანა
		კვედა	თემიშვილი გარღება		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		
13.0	კლიმატური კლიმატური კლიმატური კლიმატური	სარმატული	გედა	I	დეკიმის (მირაბის) წყანა
		გედა	თემიშვილი		
		კვედა	გუნდური გამყინვარება		

უკანასკნელ წლებში მდიდარი პალინოლოგიური მასალა იქნა მოპოვებული ბედაკანობური ნალექებიდან. მათი ინტერპრეტაცია დანდძაფტურ-ფიტოცენოლოგიური მეთოდის გამოყენებით ახლებურად

აშუქებს საქართველოს მცენარეულობისა და პავის ისტორიას და საშუალებას გვაძლევს გამოვლით განვითარების 13 ეფაპი (ცხრ. XXII). ჩვენ ამ ეტაპებს დაწვრილებით არ განვიხილავთ, რადგან ისინი დატანილია დიაგრამებზე, რომლებიც თან ახლავს ცალკეული სტრატიგიკული ერთეულების მცენარეულობის აღწერას.

დასავლეთ საქართველოს ქვედა და შუასარმატული ნალექების პალინკომპლექსები ასახავს პოლიდომინანტური ტყეების ბაზონობას. წიწვოვანებით დაკავებული ფართობი გაცილებით მცირეა, რაც ერთგვაროვანი კლიმატური პირობების არსებობაზე მიუთითებს.

მსგავსი შემადგენლობის ტყეები აღმოსავლეთ საქართველოშიც ხარობდა, მაგრამ მცენარეულობის დინამიკა იქ სრულიად განსხვავებული იყო. აღმოსავლეთ საქართველოს ქვედა - შუასარმატული ნალექების პალინკომპლექსები არასტაბილური კლიმატური პირობების არსებობაზე მეტყველებს. ამ მოვლენამ უფრო მკვეთრი ხასიათი მიიღო შუასარმატულის შემდეგ, როდესაც ოროგენეტული მოვლენების შედეგად ამიერკავკასიის მთათაშუა დეპრესია ხმელეთად გადაიქცა. ეს ხმელეთი ძირულის მასივით დასავლეთისა და აღმოსავლეთის რეგიონებად გაიყო.

დასავლეთით შავი ბლეის მიმდებარე ტერიტორია ჩამოყალიბდა იმოლინებულ რეგიონად-ე.წ. კოლხეთის რეფუგიუმად, სადაც თბილი და ნოტიო ჰავა ხელს უწყობდა ტყის მდიდარი მცენარეულობის განვითარებას.

სულ სხვანაირი პირობები იყო აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე, სადაც შუა სარმატულის შემდეგ დაიწყო მშრალი ჰავის მცენარეულობის გაბატონება. ამგვარად, სარმატულის შემდეგ დასავლეთ და აღმოსავლეთ საქართველოს მცენარეულობა, სხვადასხვა კლიმატური პირობების ზეგავლენით, ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად ვითარდებოდა.

გეოლოგიური დროის შემდგომი პერიოდის ისტორია აღდგენელია დასავლეთ საქართველოდან მოპოვებული მასალის მიხედვით. როგორც ცნობილია, დღეს ეს ტერიტორია აღმოსავლეთ პარატეთისის სტრატოგიპულ რეგიონადაა მიჩნეული. აქ ნეოგენურისა და პლეიისტოცენურის ყველა სტრატიგიკული ერთეული წარმოდგენილია ნალექების სრული სერიით, რომლებიც ფაუნის და ფლორის მდიდარი კომპლექსებით ხასიათდება.

აღმოსავლეთ საქართველოს პლიოცენური ფლორის შესახებ არსებული მონაცემები შემოიფარგლება მხოლოდ აღჩაგილური და აფშერონული დროით, როდესაც აღვიდი ჰქონდა ბლეის ტრანსგრესიას და მცენარეთა ნაშთების შემცველი შრეების აკუმულაციას.

დასავლეთ საქართველოს მცენარეულობის განვითარების პროცესში, სარმატულის შემდეგ, გარდატეხის პირველი მომენტი შეესაბამება მიოცენურის და პლიოცენურის საზღვარს (I და II ეფაპების საზღვარი), როდესაც ადგილი ჰქონდა თერმოფილური მცენარეების მასობრივ გადაშენებას. მიუხედავად ამისა პონტური და კიმერიული ფლორის უდიდესი ნაწილი კვლავ სუბტროპიკული და სითბოს-მოყვარული ფორმებისაგან შედგება, რაც დროის ამ მონაკვეთში რეგიონში თბილ და ნოტიო კლიმატურ პირობებშე მიუთითებს.

გარდატეხის მეორე მომენტი შეესაბამება დროის ინტერვალს კიმერიულის ბედა ნაწილიდან სკურდუმის (ქვედა კუიალნიკური) ბოლომდე (III ეფაპი). მცენარეულობის განვითარების ეს ეტაპი იწყება და მთავრდება ფიჭვის გაბატონებით, რომელიც ტენიანობის და, შესაძლოა, ტემპერატურის შემცირების მაჩვენებელი იყო. მკლევარეთა ვარაუდით, დაახლოებით ამ დროს ადგილი ჰქონდა დიდი და მცირე კავკასიონის პენეპლენიზაციას, რის შედეგად დაირღვა კოლხეთის იბოლაცია, შეიცვალა კლიმატური პირობები, რამაც გამოიწვია სუბტროპიკული მცენარეების მასიური გადაშენება. III ეფაპის შემდეგ დასავლეთ საქართველოს მცენარეულობაში სუბტროპიკული ცენოზები, როგორც დამოუკიდებული ერთეული, აღარ არსებობდა. შემდეგი IV ეფაპის (შუა კუიალნიკური) პილიდომინანტური ტყეები უკვე ფოთოლმცვივანი ჯიშებისაგან ჩამოყალიბდა, თუმცა მათ შორის ჯერ კიდევ აგრძელებდა არსებობას ძველი ფლორების რელიქტები.

გარდატეხის მესამე მომენტი, სავარაუდოდ, შეესაბამებოდა ქვედა და შუა კუიალნიკურის საზღვარს (III და IV ეფაპების საზღვარი), როდესაც დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე შეიცვალა კლიმატის განვითარების მიმართულება, რაც გამოიხატებოდა ტენიანობის გაზრდაში და ტემპერატურის ხშირ ფლუქტუაციებში. მოვლენები დაკავშირებული იყო, როგორც ოროგენეტულ მოძრაობებთან, რის შედეგად აღდგა კოლხეთის იბოლირებული მდგომარეობა, ასევე ბედაპლიცენურ პერიოდში კლიმატის საერთო აცივებასთან.

გარდატეხის მეოთხე მომენტი შეესაბამება გვიანგურიულს და ადრეჩაუდერს (VII ეფაპი), როდესაც დასავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე კვლავ ჰქონდა ადგილი მესამეული რელიქტების მასობრივ გადაშენებას. ამ დროს რადიკალური ცვლილები მოხდა მცენარეულობის სტრუქტურაშიც. მცირე და დიდი კავკასიონის მაღალ მთებად ფორმირების შედეგად ჩამოყალიბდა ხელშემწყობი პირობები ზომიერი და სითბობომიერი ჰავის მცენარეებისათვის. ისინი გავრცელდნენ ვერტიკალური ზონების მიხედვით და წარმოიქმნა ტყის სამი სარტყელი: ბედა-მუქწიწვოვანი ტყის სარტყელი, შუა სარტყელი,

რომელიც წიფლის ტყეებს ეკავა, და ქვედა შერეული ტყის სარტყელი, რომელშიც შემორჩენილი იყო თერმოფილური მცენარეები.

გარდაცეხის მეოთხე მომენტის შემდეგ დასავლეთ საქართველოს ფლორისა და მცენარეულობის ღინამიკა მიმდინარეობდა ორი ძირიათადი მიმართულებით: პირველი - მესამეული რელიქტების თანდათანობითი გადაშენება და მეორე-ცალკეული ფორმაციების საზღვრების გადაადგილება. ამ მოვლენების მთავარი მოქმედი ფაქტორი იყო კლიმატი, რომლის ცვალებადობა დაკავშირებული იყო გამყინვარების და გამყინვარებათაშორისი პერიოდიების მონაცემებისასთან. ეოპლეიისტოცენურიდან დაწყებული პლეიისტოცენურის ბოლომდე პალეობოტანიკური მონაცემებით გამოიყოფა სამი ძირიათადი გამყინვარება: გუნცური, მინდელური და ვურმული. საქართველოს ნამარხ ფლორებში რისული გამყინვარების აშკარა კვალი არ ჩანს.

პოლიცენური დროის განმავლობაში (ეგაპი XIII), პალინოლოგიური მონაცემების თანახმად, შავი ბლგის ტრანსგრესიული ფაზები თანხვდებოდა შელფურ ნალექებში თერმოფილური ხე-მცენარეების მტვრის მარცვლების რაოდენობის მატებას და გადალექილი პალინომორფების მცირე შემცველობას. რეგრესიული ფაზების დროს კი, პირიქით, თერმოფილური ელემენტების როლი მცირდებოდა და მკვეთრად მატულობდა გადალექილი მტვრის მარცვლების რაოდენობა. ყოველივე ეს აჩვენებს ბლგის დონის დაწყებასთან დაკავშირებულ ერობის პროცესებს. ტრანსგრესიული ფაზები თბილი კლიმატური პერიოდებით უფრო ხანგრძლივი იყო, ვიდრე რეგრესიული. ტრანსგრესიასთან დაკავშირებული ყველაზე მნიშვნელოვანი დათბობა მოხდა ატლანტიკურ პერიოდში და დახასლოვებით 3 ათას წელს გასტანა (8000-5000). კლიმატური ტრენდი მიმართული იყო ტემპერატურისა და ნალექების მატებისაკენ. ამ პროცესმა მაქსიმუმს მიაღწია 6000-5500 წლის წინ, როდესაც გამყინვარების შემდგომ პერიოდში კოლხეთში ბლგის დონემ პირველად რამდენიმე მეტრით გადაჭარბა თანამედროვეს.

ატლანტიკური პერიოდის დასაწყისში ნოტიონ და თბილი ჰავის ჩამოყალიბებისთანავე, სამხრეთ ქართლის ალუვიური დაბლობებზე პირველი ნეოლითური სასოფლო-სამეურნეო დასახლებები გაჩნდა. აქ მემარცვლეობის გარდა, განვითარებული იყო მებაღეობა, მეფუტკრეობა და ფეიქრობა. დათბობის პროცესი ენეოლითის განმავლობაში გრძელდებოდა. თბილი ჰავა ხელს უწყობდა ახალი კულტურების გაჩენას და მთიან ოლქებში სოფლის მეურნეობის განვითარებას.

შავი ბლგის მეორე მნიშვნელოვანი ინგრესია მოხდა სუბბორეალური პერიოდის ბოლოს (3800 – 2400 წლის წინ), რაც ასევე

დათბობასთან იყო დაკავშირებული. ზღვის დონე თანამედროვებე მაღალი დარჩა. გაიმარჯა ფოთლოვანი ტყეების არეალი, სადაც წაბლი, ლაფანი და ძელქვა ხარობდნენ. მაღალ მთებში ტრადიციული მეცხვარეობა მევენახეობით და მებაღეობით შეიცვალა. ამ დროს განვითარებული უნდა ყოფილიყო ხელოსნობაც, რასაც ძვ.წ.მე-15-14 საუკუნეების არქეოლოგიურ მასალაში ბამბის ბოჭკოების აღმოჩენა ადასტურებს.

ბოლო 2000 წელი უფრო ხშირი ტრანსგრესიებით და კლიმატური ფლუქტუაციებით ხასიათდება, რომელთა შორის ყველაზე ხანგრძლივი კლიმატური ოპტიმუმი შეა საუკუნეებზე (მე-7-11 ს.ს.) მოდის. ყველაზე დიდი დათბობა და შავი ზღვის დიდი ტრანსგრესია აღინიშნებოდა მე-15-16 საუკუნეებში და 200 წელს გაგრძელდა.

ჩვენს მიერ შედგენილი სქემების შედარებამ დასავლეთ ევროპისა და ახლო აღმოსავლეთის მთიანი რეგიონების სქემებთან აჩვენა გარკვეული მსგავსება კლიმატურ ცვლილებებში, რაც აიხსნება ამ მოვლენების გლობალური ხასიათით.

ამრიგად, საქართველოს ტერიტორიაზე გვიანკაინობორი მცენარეულობის განვითარების ისტორიაში შეიძლება სამი დიდი ინფერვალი გამოიყოს:

პირველი ინტერვალი ხასიათდება სუბტროპიკული მცენარეულობის დომინირებით. აღმოსავლეთ საქართველოში ეს ფორმაცია არსებობდა ზედა სარმატულამდე. დასავლეთ საქართველოში იგი შენარჩუნებული იყო სარმატულ, მეოფურ, პონტურ საუკუნეებსა და კიმერიულის უმეტეს ნაწილში (I-II ეტაპები).

მეორე ინტერვალი მოიცავს გარდამავალ პერიოდს (III-VI ეტაპები), როდესაც მცენარეულობა ჯერ კიდევ ინარჩუნებდა ძველ შემადგენლობას, მაგრამ უკვე ეფუობოდა განახლების ტენდენცია. ამ დროს დაიწყო პოლიდომინანტური ტყის ცალკეულ ცენოზებად დაყოფა და მათი გადანაწილება რელიეფის შესაბამისად.

მესამე ინტერვალში (VII-XIII ეტაპები) ჩნდება მცენარეულობის ახალი სტრუქტურა, რომელიც უკვე თანამედროვე მცენარეულობის მსგავსია. ამ პერიოდში ძირითადად დასრულდა მესამეული რელიქტების გადაშენების პროცესი, თუმცა ზოგიერთი სახეობა დასავლეთ საქართველოს თანამედროვე ფლორაში დღემდე აგრძელებს არსებობას.

ლ ი ტ ე რ ა ტ ჟ რ ა

კაჭარავა გ. 2007. საქართველოს გვიანეოცენური ბლვის ორგანიზმების (ფორამინიფერები, მოლუსკები, ნანოპლანქფონი, ძლოვანი თევზები) ისტორიული განვითარების თავისებურებანი. საქართველოს ეროვნული მუზეუმი. პალეობიოლოგიის პრობლემები, ტ. II, გვ. 74-80.

ყვავაძე ე., ლიჩელი ვ. 2009. შუასაუკუნეების აწყურის პალეოკოლოგია და ეკონომიკა. საქართველოს ეროვნული მუზეუმის მოამბე, საბუნებისმეტყველო და პრეისტორიული სექცია, № 1, 2009, გვ. 69-78.

ყვავაძე ე., 2011. ქართლში გავრცელებული არქეოლოგიური კულტურების დროს არსებული პალეოკოლოგიური პირობების და ცხოვრების წესის რეკონსტრუქცია ბოლო 5000 წლის განმავლობაში. წიგნში: ბითაძე ლიანა (რადაქტორი). ქართლის მოსახლეობის ეთნიკური ვინაობის საკითხები და ანთროპოლოგიური ტიპის ცვალებადობა ძვ.წ. III ათასწლეულიდან XX საუკუნის ჩათვლით. გამომცემლობა მერიდიანო, თბილისი, გვ. 495-576.

ჯალაბაძე მ., ესაკია ქ., რუსიშვილი ნ., ყვავაძე ე., ქორიძე ი., შაყულაშვილი ნ., წერეთელი გ. 2010. გადაჭრილ გორაბე 2006-2007 წლებში ჩატარებული არქეოლოგიური სამუშაოების ანგანიში. ძიებანი საქართველოს არქეოლოგიაში, № 19, გვ. 17-32.

Аваков Г.С. 1967. Новые данные о флоре и климате конкского времени. Докл. АН СССР, том 176, №2, с. 395-398.

Аваков Г.С. 1979. Миоценовая флора Меджуды. «Мецниереба», Тбилиси, с. 106.

Аваков Г.С. 1989. Эоценовая флора Ахалцихе. «Мецниереба», Тбилиси, с. 58.

Аваков Г.С. 2008. Миоценовая флора из бассейна реки Квирилы (Западная Грузия). საქართველოს ეროვნული მუზეუმი. პალეობიოლოგიის პრობლემები, გომი III, გვ. 35-39.

Аваков Г.С. 2010. Представители семейства Arecaceae в третичных отложениях Грузии. საქართველოს ეროვნული მუზეუმი. საბუნებისმეტყველო და პრეისტორიული სექცია, 2, გვ. 119-127.

Адамия Ш.А. 1968. Доюрские образования Кавказа. «Мецниереба», Тбилиси с. 291.

- Адамия Ш.А., Бендукидзе Н.С., Булеишвили Д.А., Гамкрелидзе П.Д. и др. 1964. История геологического развития. Геология СССР, т. X, Грузинская ССР, «Недра», М., с. 503-559.
- Ананиашвили Г.Д., Пурцеладзе Х.Н., 1976. Палинологическая характеристика тарханских отложений Западной Грузии (Рача-Лечхумская сиклиналь). Сообщ. АН Грузии, том 82, 2, с.421-423.
- Ананиашвили Г.Д., Ананиашвили Л.Г., Джапаридзе И.Н., Минашвили Ц.И., Сахелашвили З.В. 2000 Биостратиграфия верхней части майкопской серии Грузии. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, აღ. ჯანმრთელობის სახ. გეოლოგიური ინსტიტუტის შრომები, ახალი სერია, ნაკვ. 115, გვ.116-126
- Ананова Е.Н. 1974. Пыльца в неогеновых отложениях юга Русской равнины. Изд. Ленинградского Университета, с. 197.
- Антонов В.А., Астахов Н.Е., Бальян С.П., Будагов Б.А., Думитрашко Н.В., Милановский Е.Е. и др. 1977. Основные особенности и этапы развития рельефа Кавказа. Геол. четвертичного периода. Ереван, с. 50-61.
- Арсланов Х.А., Гей Н.А., Соловьев Б.А. 1976. К палеогеографии и геохронологии позднего плейстоцена Абхазии. Изв. АН СССР. сер. геол., № 6, с. 125-129.
- Бадзошвили Ц.И. 1986. Морские брюхоногие моллюски мэотиса, эволюция и стратиграфическое значение. Тбилиси, с.64.
- Балабанов И.П., Гей Н.А. 1981. История развития залива Бичвinta в среднем и верхнем голоцене. Палинология плейстоцена и голоцена. Изд-во Ленинградского университета, с. 78-87.
- Балабанов И.П., Квирквелия Б.Д., Островский А.Б. 1981. Новая история формирования инженеро-геологических условий и долгосрочный прогноз развития прибрежной зоны п-ва Бичвinta. «Мецниереба», Тбилиси.
- Балабанов И.П., Квавадзе Э.В. 1985. Зависимость характера развития приморских небольших рек Гагринского побережья от колебания уровня моря. Бюлл. АН Грузии, т. 118, 3, с. 553-556.
- Борзенкова И.И. 1992. Изменение климата в кайнозое. «Гидрометиздат», Санкт-Петербург, 421с
- Букреева Г.Ф. 1990. Реконструкция палеоклимата голоцена по данным математического метода. Автореферат докторской диссертации, Новосибирск.
- Булеишвили Д.А. 1960. Геология и нефтегазоносность межгорной депрессии Восточной Грузии «Гостоптехиздат», Ленинград, с. 238.

- Булеишвили Д.А. 1986. Миоцен. Неогеновая система. Полутом 1. М. с. 205-239.
- Булеишвили Д.А. 1986а. Верхи верхнего миоцена-нижний плиоцен. Неогеновая система. Полутом 1, М, с. 218-222.
- Вахания Е.К. 1976. Юрские отложения Грузии. Труды ВНИГНИ, Грузинское отделение, вып. 207, с.411.
- Вахрамеев В.А. 1980. Пыльца Classopolis как индикатор климата юры и мела. Сов. Геология, №8, с. 48-56.
- Вахрамеев В.А. 1988. Юрские и меловые флоры и климаты Земли. М. «Наука», с. 209.
- Вахрамеев В.А., Долуденко М. П. 1976. Граница средней и поздней юры-важный рубеж в истории развития климата и растительности северного полушария. Сов. Геология, №4, с. 12-25.
- Векуа А.К., Квавадзе Э.В. 1981. Палинологическая характеристика плиоценовых костеносных отложений Иорского плоскогорья. Сообщ. АН Грузии, т.104, №3, с. 742-744.
- Величко А.А. 1973. Природный процесс в плейстоцене. «Наука», М. с.255.
- Габуния Л.К. 1953. К изучению моллюсков среднеплиоценовых отложений Западной Грузии. Труды Сектора Палеобиологии АН Грузии вып.1, Тбилиси, с. 159.
- Габуния Л.К., Лазарашвили Т.Н. 1962. Новые данные о туфогенных отложениях Южной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 28, №1, с. 53-57.
- Гамбашидзе Р. А. 1984.История геологического развития Грузии в позднемеловую эпоху. «Мецниереба» Тбилиси,с. 111.
- Гамкрелидзе П. Д. 1949. Геологическое строение Аджаро-Триалетской складчатой системы. Тбилиси, с. 507.
- Гамкрелидзе П.Д. 1964. Тектоника. Геология СССР, т. X, Грузинская ССР, с. 453-489.
- Гамкрелидзе И.П.2000. Вновь о тектоническом расчленении территории Грузии. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, აღ. ჯანელიძის სახ. გეოლოგიური ინსტიტუტის მრთები, ახალი სერია, ნაკვ. 115,გვ. 204-209.
- Гладкова А.Н. 1965. Ископаемые Myricaceae Западной Сибири. Труды ВНИГНИ, вып. 239, с. 121-142.
- Грузинская К.Ф., Имнадзе З.А., Каджая Л.Г. 1986. Стратиграфия и фации сарматских отложений Грузии. Стратиграфия и корреляция сарматских и меотических отложений юга СССР. Изд. Саратовского Университета, с. 178-187.

- Давиташвили Л.Ш. 1933. Обзор моллюсков третичных и послетретичных отложений Крымско-Кавказской нефтеносной провинции. Госнефтехиздат, М., с. 167.
- Давиташвили Л.Ш. 1934. О стратиграфическом положении коцахурских слоев. Информ. сборник неф. геол.-развед. Института, №4, с. 90-97.
- Давиташвили Л.Ш. 1949. Курс палеонтологии. Госгеолтехиздат, М.-Л. с. 834.
- Делле Г.В. 1960. Гинкговые (Ginkgoales) из юрских отложений Ткварчельского угленосного бассейна в Закавказье. Бот. журнал, №1, с. 87-91.
- Делле Г.В. 1960а. Новые данные о юрской флоре Ткварчели. ДАН СССР, т. 133, с. 1150-1158
- Делле Г.В. 1967. Среднеюрская флора Ткварчельского угленосного бассейна (Закавказье). В кн. Палеоботаника. «Наука», Л. с. 51-132.
- Джабарова Х.С. 1976. Этапы развития флоры верхнего палеогена и неогена Азербайджана. В сб. Палинология в СССР. «Наука», М., с. 105-108.
- Джанелидзе А.И. 1942. Проблема Грузинского блока. Сообщ. АН Грузии, том 3, №2, Тбилиси, 137-143.с.
- Джапаридзе И.Н. 1982. Раннемиоценовая флора Восточной Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с.118.
- Джикия Н.Р. 1977. Историческое развитие моллюсковой фауны акчагыла Восточной Грузии. «Мецниереба». Тбилиси, 120.
- Дзиграшвили Л.Г. 1974. Спорово-пыльевые Комплексы маикопской серии района г. Рустави. Материалы по геологии и нефтегазоносности Грузии, вып. 152, «Мецниереба», Тбилиси, с.50-63.
- Дзоценидзе Г.С., Схиртладзе Н.И. 1961. Литология и палеогеография полосы среднеюрских угленосных отложений Западной Грузии. Изд. АН Грузии, Тбилиси, с. 110.
- Долидзе Ж.Ш. 1970. О флоре акчагыльского века. Фауна мезозоя и кайнозоя Грузии и ее геохронологическое значение. Ин-т Палеобиологии АН Грузии, «Мецниереба», Тбилиси, с. 98-111.
- Долидзе Ж.Ш. 1999. К изучению акчагыльских флор. პალეობიოლოგიას პოლიტექნიკური, ვ.1, თბილისი, „მეცნიერება“, გვ. 45-57.
- Долуденко М.П. 1984. Позднеюрская флора юго-западной Евразии. «Наука», М. 103с.
- Долуденко М.П., Лебедева Е.Л. 1972. *Ginkgoites sibirica* и *G. huttoni* Восточной Сибири. В. кн. Мезозойские растения Восточной Сибири. «Наука».М. с. 82-102

- Долуденко М.П., Сванидзе Ц.И. 1969. Позднеюрская флора Грузии. Тр. Геологического Ин-та АН СССР. вып. 178, «Наука», М., 117 с.
- Долуханов А.Г. 1989. Растительность Грузии. т.1, «Мецниереба», Тбилиси, 235 с.
- Жгенти Е.М. 1981. Эволюция и стратиграфическое значение некоторых среднемиоценовых брюхоногих Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 197 с.
- Заклинская Е.Д. 1970. Позднемеловые и раннепалеогеновые флоры. В кн. Палеозойские и кайнозойские флоры Евразии и фитогеография этого времени, «Наука», М. с. 302-332.
- Зесашвили В.И., Лалиев А.Г., Папава Д.Ю., Пайчадзе Т.А., Цквитинидзе Р.К. 1977. Батские отложения Локского бассейна (Южная Грузия). Сообщ. АН Грузии, 88, №1, с.117-119.
- Зубаков В.А. 1986. Глобальные климатические явления плейстоцена. Гидрометеоиздат, Ленинград 286 с.
- Зубаков В.А. 1990. Глобальные климатические явления неогена. Гидрометеоиздат, Ленинград, 223 с.
- Зубаков В.А., Борзенкова И.И. 1983. Палеоклиматы позднего кайнозоя. «Гидрометеоиздат», Ленинград, 214 с
- Ильин С.И. 1930. Новые данные о плиоцене Гурии. Изв. Гл. Геол.Разв.Упр., 49, № 4, Л, с. 463-471.
- Имнадзе З.А. 1975. К микрофаунистической характеристике чаудинских и древнеэвксинских отложений Западной Грузии. Материалы по геологии и газоносности Грузии. Тр. ВНИГНИ, вып.158, с. 129-154.
- Имнадзе З.А., Китовани Т.Г., Торозов Р. И. 1975. Чаудинские и постичаудинские отложения окрестностей Цвермагала-Уреки (Западная Грузия). Сообщ. АН Грузии, т.79, №2, с. 378-380.
- Казахашвили Ж.Р. 1984. Палеобиологическая история моллюсковой фауны соленовского горизонта Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 86с.
- Казахашвили Ж.Р., Джапаридзе И.Н., Пурцеладзе Х.Н. 1983. О новом местонахождении соленовского горизонта в Грузии. Сообщ. АН Грузии, 111, №2, с. 325-328.
- Кара-Мурза Э.Н. 1941. Растительные остатки чаудинских слоев юго-западной Грузии. Тр. Ботаниченского Ин-та АН СССР, сер. №5, с. 35-63.
- Карашвили Б.Д. 1973. К палинологической характеристике юрских отложений Абхазской ССР. Палинологический метод в стратиграфии. Тр. ВСЕГЕИ, новая серия, т. 195, с. 60-72.

- Карашвили Б.Д. 1977. Спорово-пыльцевые комплексы нижнеюрских отложений Западной Грузии. Палинологические исследования в Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с. 69-77
- Кахадзе И.Р. 1947. Грузия в юрское время. Тр. Геол. Ин-та АН Грузии, сер. геол. т. 111 (VIII), Тбилиси, 371 с.
- Качарава И.В. 1964. Палеоген. Геология СССР, т. X, Грузинская ССР, «Недра», М. с. 182-213.
- Качарава М.В. 1977. Стратиграфия палеогеновых отложений Аджаро-Триалетской складчатой системы. «Мецниереба», Тбилиси, 357 с.
- Качарава М.В., Хугуа М.Ф. 1991. Геологические события на границе эоцена и олигоцена Грузии, «Мецниереба», с.128.
- Качарава З.Д. 2004. Биостратиграфические зоны Грузии по нуммулитам. საქართველოს მეცნიერებებისა და კულტურის სახ. გეოლოგიური ინსტიტუტი, მრომათა კრებული, 290-294.
- Квавадзе Э.В., Асланишвили П.Л., Джейранашвили В.Г. 1984. Палинологическая характеристика верхнеплейстоценовых и голоценовых отложений Сухуми. Сообщ. АН Грузии, 115, № 3, с. 657-660.
- Квавадзе Э.В. Джейранашвили В.Г. 1985. Голоценовая история развития растительности Гагринского хребта и его предгорий. Вопросы геологии голоцена. Ереван, с. 103-109.
- Квавадзе Э.В., Рухадзе Л. 1989. Растительность и климат голоцена Абхазии. «Мецниереба», Тбилиси, 136 с.
- Квавадзе Э.В., Букреева Г.Ф., Рухадзе Л.П. 1992. Компьютерная технология реконструкции палеогеографических условий в горах (на примере голоцена Абхазии). «Мецниереба», Тбилиси, 135 с.
- Квавадзе Э.В. Рухадзе Л.П., Букреева Г.Ф. 1994. Общие черты распределения растительного покрова Абхазии в связи с тепло-влагообеспеченностью климата в голоцене (по палинологическим данным отложений приморской низменности и шельфа). Сообщ. АН Грузии, т.150, 2 с. 366-370.
- Квавадзе Э.В., Рухадзе Л.П. 1999. Палиностратиграфия отложений раннего карангата Абхазии. Стратиграфия и геологическая корреляция, вып. 7,1, Москва, с. 99-109.
- Квавадзе Э.В., Коннор С.В., Нариманишвили Г.К. 2007. Позднеплейстоценовая и голоценовая история развития ландшафтов окрестностей Цалки (Южная Грузия) по палинологическим данным озерных и почвенных образований. საქართველოს ეროვნული მუზეუმი, პალეობიოლოგიის ინსტიტუტი, პალეობიოლოგიის მობილუმბი გ. II, გვ. 12-24.

- Кецховели Н.Н. 1959. Растительный покров Грузии. Изд.-во АН Грузии, Тбилиси.
- Китовани Т.Г. 1976. Геохронологическое значение позднеплиоценовых и раннеплейстоценовых Cardiidae Западной Грузии. Тр. ВНИГНИ, Тбилиси, вып. 206, 154с.
- Китовани Т.Г., Китовани Ш.К., Имнадзе З.А., Торозов Р.И. 1982. Новые данные по стратиграфии чаудинских и более молодых отложений Гурии (Западная Грузия). Четвертичная система Грузии. К XI Международному Конгрессу ИНКВА, Москва. «Мецниереба», Тбилиси с. 27-39.
- Китовани Т.Г., Имнадзе З.А. 1986. Чауда. Неогеновая система. Полутом 1, М., с. 204-205.
- Китовани Т.Г., Имнадзе З.А., Торозов Р. И. 1991. Стратиграфия антропогеновых отложений. Грузия в антропогене. Изд-во «Сакартвело», Тбилиси.
- Когошвили Л.В. 1977. О развитии неотектогенного рельефа Грузии. «Мецниереба», Тбилиси.
- Колаковский А.А. 1956. Плиоценовая флора Дуаби. Тр. Сухумского ботанического сада, вып. IX, Сухуми, с. 211-311.
- Колаковский А.А. 1958. Первое дополнение к дуабской флоре. Тр. Сухумского бот. сада, вып. X1, с. 311-390.
- Колаковский А.А. 1962. Понтическая флора Пицунды. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XIV, с. 39-59.
- Колаковский А.А. 1964. Плиоценовая флора Кодори. Изд. АН ГССР, Сухуми, с. 209. Колаковский А.А. 1970. Новые виды *Pinus* и *Cathaya europea* Sveshn. из третичных флор Грузии. Бот. журнал, т. 55, № 6 с. 847-851.
- Колаковский А.А. 1973. Каталог ископаемых растений Кавказа. Часть I, II. «Мецниереба», Тбилиси.
- Колаковский А.А. 1970. Новые виды *Pinus* и *Cathaya europea* Sveshn. из третичных флор Грузии. Бот. журнал, т. 55, № 6, с. 847-851.
- Колаковский А.А., Ратиани Н.К. 1967. Плиоценовая флора Малых Ширак. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XVI, с. 30-72.
- Колаковский А.А. Шакрыл А.К. 1968. *Colchidia* новый род Pinaceae из сарматы Абхазии. Палеонтологический журнал, № 4 с. 66-70.
- Колаковский А.А., Шакрыл А.К. 1970. Особенности строения устичного аппарата у нового вида секвойи из сарматы Абхазии. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XVII, с. 119-127.

- Колаковский А.А., Рухадзе Л.П., Шакрыл А.К. 1970. Меотическая флора Кодори. Тр. Сухумского ботанического сада, вып. XVII, с. 89-119.
- Колаковский А.А., Шакрыл А.К. 1974. Голосемянные из сармата Абхазии. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XIX, с. 143-162.
- Колаковский А.А., Шакрыл А.К. 1976. Сарматская флора Абхазии. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XXI, Сухуми, с. 98-148.
- Колаковский А.А., Шакрыл А.К. 1978. Киммерийская флора Гульрипша (Богажишка). Тр. Сухумского бот. сада, вып. XXIV, с. 134-156.
- Коренева Е.В. 1980. Палинологические исследования позднекайнозойских отложений. Геологическая история Черного моря. «Наука», М. с. 65-71.
- Коренева Е.В. 1983. Климаты плейстоцена Причерноморья по палинологическим данным. Бюлл. по изучению четвертичного периода, № 52, с. 147-150.
- Котетишвили Э.В. 1986. Зональная стратиграфия нижнемеловых отложений Грузии и палео-зоогеография раннемеловых бассейнов Средиземноморской области. Тр. Геол. Ин-та АН Грузии, новая серия, вып. 91, 160 с.
- Котова И. З. 1979. Пыльца ранних покрытосеменных из нижнемеловых отложений Прикаспийской впадины. Палеонтологический журнал, №2, с. 115-123.
- Красилов В.А. 1968. Новая группа мезозойских голосеменных Czekanowskiales. ДАН СССР, 178, с. 942-945.
- Красилов В.А. 1972. Палеоэкология наземных растений. Владивосток, 207 с.
- Криштофович А. Н. 1957. Палеоботаника. Ленинград, 658 с.
- Курцхалия Т.А., Булеишвили Д.А., Папава Д. Ю. 1972. О наличии аквитанского яруса в Грузии. Сооб. АН Грузии, т. 68, №2, с. 369-372.
- Лалиев А.Г. 1957. К вопросу о геотектонической природе и истории геологического развития Колхидской низменности. Тр. Геологического Ин-та, т. X (ХУ), с. 99-137.
- Ле Руа Ладури. 1971. История климата с 1000 года. «Гидрометеоиздат», Ленинград.
- Лоладзе Е.М. 1978. *Gonatosorus dzirulensis* sp. nov. – новый вид папоротника из верхнеаптских отложений Грузии. Тр. геологического Ин-та, том X(XV), с. 99-137.
- Лоладзе Е.М. 1979. Новые данные о позднеюрской и раннемеловой флоре Абхазии и Дзирильского массива. Сообщ. АН Грузии, т. 94, №2, с. 385-388.

- Лоладзе Е.М. Позднеюрская и раннемеловая флора Абхазии и Дзирульского массива. Автореферат кандидской диссертации. Тбилиси, с. 24.
- Лоладзе Е.М., Сванидзе Ц.И., Якобидзе Э.Б. 1978. Мезозойские хвойные Грузии. Тр. ГПИ, №4 (205), с. 39-42.
- Любомирова К.В. 1973. Порядок Cornales . Новые виды древних растений и беспозвоночных СССР. Москва, с. 331-333.
- Мамацашвили Н.С.1975. Палинологическая характеристика четвертичных континетальных отложений Колхида. « Мецниереба», Тбилиси,: 206с.
- Мамаладзе Д. И. 1975. Морской плейстоцен Колхида. « Мецниереба» , Тбилиси, с. 206.
- Манукян Л.К. Флора и растительность Октоберянского прогиба (юго-западная часть Армянской ССР) по палинологическим данным . Автореферат кандидатской диссертации. Ереван, с. 33.
- Маргалитадзе Н.А. 1995. История голоценовой растительности Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с.97.
- Маруашвили Л.И., Мамацашвили Н.С., Хазарадзе Р. Д. 1975. Горское плейстоценовое озеро. Сообщ. АН Грузии,т. 79, № 3, с. 621-624.
- Маруашвили Л.И., Мамацашвили Н.С., Чочиева К.И., Векуа А.К., Хазарадзе Р.Д. 1991. Палеогеографические реконструкции. Грузия в Антропогене. Изд. «Сакартвело», Тбилиси, с. 60-527.
- Майн С.В. 1987. Основы палеоботаники. « Недра», М., 402 с.
- Меладен Г.К. 1967. Гиппарионовая фауна Аркнети и Базалети. «Мецниереба», Тбилиси, с. 160.
- Милановский Е.Е. 1968. Новейшая тектоника Кавказа. « Недра», М., 482 с.
- Милановский Е.Е. 1977. Неотектоника и новейший вулканализм Кавказа. Геология четвертичного периода. Ереван, с. 35-43.
- Мчедлишвили Н.Д. 1963. Флора и растительность киммерийского века по данным палинологического анализа. Изд. АН Грузии. Тбилиси 169с.
- Мчедлишвили Н.Ш. 1964. Род *Tsuga* Carr. в плиоцене и плейстоцене Западной Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 80с.
- Мчедлишвили П.А. 1949. О меловой флоре Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, X ,№ 6, с. 346-349
- Мчедлишили П.А. 1949а. Аналог Ер-айлан-дузской флоры на Кавказе. Сообщ. АН Грузии, X ,№ 9, с. 527-532.
- Мчедлишвили П.А.1954. Новые данные о понтических растительных остатках Грузии. ДАН СССР, т.96, №1. с. 185-187.

- Мчедлишвили П.А. 1955. Новые данные о флоре коцахурского горизонта. ДАН СССР, т. 100, №3, с. 537-539.
- Мчедлишвили П.А. 1956. Новые данные о мэотической флоре Западной Грузии. ДАН СССР, т. 107, № 6, с. 888-890.
- Мчедлишвили П.А., Мчедлишвили Н.Д. 1953. Этапы развития флоры Восточной Грузии в сарматское время по данным спорово-пыльцевого анализа. ДАН СССР, т. XC1, №3, с. 621-623.
- Невесская Л.А., Гончарова И.А., Ильина Л.Б., Парамонова Р.П., Ходкарян С.О. 2003. О стратиграфической шкале неогена Восточного Паратетиса. Стратиграфия. Геологическая корреляция, т. 11, №2, с. 3-26.
- Нейштадт М.И., Хотинский Н. А., Девирц А.Л., Маркова Н.Г. 1965. Имнатское болото. Палеогеография и хронология верхнего плейстоцена и голоцене. «Наука». М., с. 105-112.
- Островский Е.Б., Измайлов Ю.А., Балабанов И.П. и др. Новые данные о палеогеографическом режиме Черного моря в верхнем плейстоцене и голоцене. Палеогеография и отложения южных морей СССР. «Наука», М., с. 131-140.
- Палибин И.В. 1930. Верхнемеловая флора юго-восточного Закавказья. Изв. Гл. геол-разв. управления, XLIX, 2, с. 905-911.
- Палибин И.В. 1930а. Разведочные работы полевых партий геологоразведочного нефтяного Ин-та в 1928/29гг. Приложение к №3 «Нефтяное хозяйство», 53с.
- Палибин И.В. 1931. Отчет о состоянии деятельности НГРИ за 1930 г. М.-Л. с. 29-30.
- Палибин И.В. 1935. Этапы развития флоры Прикаспийских стран со временем мелового периода. Сов. Бот. №3, с. 10-50.
- Палибин И.В. 1940. Открытие ископаемой меловой флоры в Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, Грузинского филиала, 1, №6, с.435-438.
- Палибин И.В., Цырина Т.С. 1934. Растительные остатки из акчагыльских отложений южной Кахетии. Тр. НГРИ, вып.29 сер.А, с. 3-11.
- Палибин И.В., Петрова Л.С., Цырина Т.С. 1934. Растительные остатки из акчагыльских отложений Кила-Купровского нефтяного района южной Кахетии. Тр. Нефтяного геол.-разв. Ин-та, вып. 29, сер. А, с.16-24.
- Панова Л.А., Малигонова Е.Ю., Табачникова И.П. 1984. Миоспоры и наннопланктон эоцен-олигоценовых отложений северного борта Ахалцихской депрессии. Пыльца и споры в отложениях фанерозоя. Тр. ВСЕГЕИ, нов. серия, т. 327, с. 74-93.

- Принада В.Д. 1933. Юрские растения Ткварчельского угленосного бассейна. Тр. Всесоюзного геол.-развед. объединения, НКПТ, вып. 261, с. 37.
- Пурцеладзе Х.Н. 1977. Палинологическая характеристика мэотических отложений Западной Грузии. Палинологические исследования в Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с. 369-372
- Пурцеладзе Х.Н. 1988. Палинологическая характеристика эоценовых отложений Восточной Грузии (Тбилисский район). Отчет Ин-та геологии АН Грузии им. А. Джанелидзе, Тбилиси, 42 с. (не опубликованный).
- Пурцеладзе Х.Н., Цагарели Н.Л. 1974. Мэотическая флора юго-западной Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 173 с
- Радченко Г.П. 1963. Сем. Equisetaceae Rich., 1983. Основы палеонтологии, М. с. 519-521.
- Рамишвили И.Ш. 1969. Понтическая флора Западной Грузии по данным палинологического анализа. «Мецниереба», Тбилиси, 132 с.
- Рамишвили И.Ш. 1982. Среднемиоценовая флора Грузии по данным палинологического анализа. «Мецниереба», Тбилиси, 138 с.
- Ратиани Н.К. 1972. Миоценовая флора Джирхва. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XVIII, с. 128-144.
- Ратиани Н.К. 1972 а. Некоторые данные об акчагыльской флоре Малых Ширак. Сообщ. АН Грузии, т. 68, №1, с. 241-244.
- Ратиани Н.К. 1979. Плиоценовые и плейстоценовые флоры Западной Грузии и их связь с современной флорой. «Мецниереба», Тбилиси, 236 с.
- Рухадзе Л.П., Квавадзе Э.В., Шамба Т.К. 1988. Динамика растительности окрестностей Эшерского городища (Абхазия). Известия АН Грузии, сер. биол. т. 14, б. с. 406-411.
- Русишвили Н. 1990. Культурные растения из ранних поселений Грузии по палеоэтноботаническим исследованиям. Автореферат диссертации. Кишенев.
- Салуквадзе Н.Ш. 2000. Вопросы стратиграфии среднего эоцена Кавказа и Крыма. საქართველოს მუნიციპატა აკადემია, ა. ჯანებიძეს სახ. გეოლოგიური ინსტიტუტის შრომები, ახალი სერია, ნაკვ. 115, გვ. 71-75
- Самылина В.А. 1970. Гинкговые и чекановские (некоторые итоги и задачи исследования). Палеонтологический журнал, №3, с. 114-123.
- Сванидзе Ц.И. 1960. О возрасте ископаемой флоры листовых сланцев и угленосной свиты Окрибы. Сообщ. АН Грузии, т.ХХУ, №5. с. 561-565.

- Сванидзе Ц.И. 1965. Ископаемая флора нижнеюрских отложений окрестностей с. Шрома (Западная Грузия). Изв. Геол. Общ. Грузии. т. 1У, вып. 2, с. 26-38.
- Сванидзе Ц.И. 1969. Lycopsida, Sphenopsida и Pteropsida из среднеюрских отложений Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 54, №2. с. 373-377.
- Сванидзе Ц.И. 1970. Новые сведения о среднеюрской флоре Грузии. Сообщ. АН Грузии, т.60. №3, с. 625-627.
- Сванидзе Ц.И. 1970а. Новые данные о верхнеюрской флоре Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 59, №2. с. 373-375.
- Сванидзе Ц.И. 1971. О возрасте флороносных отложений нижней юры Дзирульского и Локского массивов. Тр. ТГУ А-2 (141), с. 165-169.
- Сванидзе Ц.И. 1996. Раннеюрская флора Грузии и ее место среди одновозрастных флор Евразии.Изд-во Тбилисского университета, Тбилиси 234с.
- Сванидзе Ц.И., Варакидзе И.Г., Якобидзе Э.Б. 1983. Новые сведения о батской флоре Грузии. Сообщ. АН Грузии, т.III, №1, с. 87-88.
- Сванидзе Ц.И., Шарикадзе М.З. 1973. Новые данные о нижнемеловой флоре южной и юго-восточной периферии Дзирульского массива. Сообщ. АН Грузии. т. 70, №2, с.365-368.
- Сванидзе Ц.И., Шенгелия Ф. К. 1979. Новые данные о флоре и растительности среднеюрских отложений р. Магана. Сообщ. АН Грузии, т.93, №3, с. 625-628.
- Сванидзе Ц.И., Шенгелия Ф.К. 1987. К изучению анальцимового горизонта окрестностей г. Кутаиси. Сообщ. АН Грузии, т. 125, №1, с. 73-76.
- Сванидзе Ц.И., Якобидзе Э.Б.1979. Новые данные о юрских флорах Грузии и вопрос их разграничения. Сообщ. АН Грузии, т. 95, №1, с. 109-112.
- Свешникова И.Н. 1964. Представитель рода *Cathaya* из плиоценовых отложений Абхазии. Палеонтологический журнал, №2, с. 125-131.
- Семененко В. Н., Андреева-Григорович А. С., Маслун Н.В., Люльева С.А. 2009. Корреляция неогена Восточного Паратетиса с Международной океанической шкалой по данным планктонных микрофоссилей. Национальная Академия Наук Украины, Геологический журнал, 4, с. 9-27.
- Синицын В.М. 1980. Природные условия и климат на территории СССР в раннем и среднем кайнозое. Изд-во Ленинградского Университета, 103с.
- Слука В.П. 1978. Торофонакопление и его роль в корреляции голоценовых отложений. Литология и полезные ископаемые, №5, с. 123-127.

- Схиртладзе Н.И. 1958. Постпалеогеновый эфузивный вулканизм Грузии. Тр. Геол. ин-та АН Грузии, 18, 368 с.368.
- Схиртладзе Н.И. 1964. Артвино- Болнисская глыба . Геология СССР, том X , Грузинская ССР, Тбилиси, с. 42-43.
- Тактакишили И.Г. 1978. Эгриский ярус-новая стратиграфическая единица плиоцена Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 90, №3, с. 737-740.
- Тактакишили И.Г. 1978а.Стратиграфическое деление эгриского яруса (плиоцен). Сообщ АН Грузии, т. 91, №2, с. 497-504.
- Тактакишили И.Г. 1984. Биостратиграфия плиоцена Западной Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с. 136.
- Тахтаджян А. Л. 1966. Основные фитохории позднего мела и палеогена на территории СССР и сопредельных стран. Бот. журнал, т. 51, №9, с. 1217-1230.
- Тахтаджян А.Л. 1974.Ископаемые цветковые растения СССР, т. 1, Magnoliaceae – Euscommiaeae. «Наука», Ленинград, 188 с.
- Тахтаджян А.Л. 1986. Высшие таксоны сосудистых растений, исключая цветковые. Проблемы палеоботаники, «Наука», Ленинград, с. 135-143.
- Тахтаджян А.Л. 1987. Система Magnoliophytorum. «Наука», Ленинград, 439с.
- Тахтаджян А.Л., Вахрамеев В.В., Радченко Г.П. 1963. Основы палеонтологии. Голосемянные и покрытосемянные.Москва., 743.
- Тесленко Ю.В. 1979. О тафономических исследованиях палеоботаников Украины и Индии. Геол. журнал, т. 39, №6, с. 123-127.
- Топчишвили М. В. 1969. Стратиграфия и фауна нижнеюрских отложений Дзиурльского массива. «Мецниереба», Тбилиси, 110с.
- Топчишвили М.В., Ломинадзе Т.А., Церетели И.Д., Тодрия В. А, Надареишвили Г. Ш. 2006. Стратиграфия юрских отложений Грузии. Изд-во « Полиграфист», Тбилиси, 450 с.
- Топчишвили М. В., Церетели И.Д., Ломинадзе Т.А., Тодриа В.А. 2011. К вопросу о келловейской трансгрессии. საქართველოს ეროვნული მუზეუმი, საბუღდომეცვენები და პრისტორიული სექცია, 3, თბილისი, 118-126.
- Трифонов В.Г., Карабанян А.С. 2004. Геодинамика и история цивилизации. « Наука», Москва.
- Тумаджанов И.И., Гогичаишвили Л. К. 1969. Основные черты послехвалынской истории растительности Иорской низменности (Восточная Грузия). Голоцен, XVII Конгресс ИНКВА. «Наука», М., с. 183-195.

- Узнадзе М.Д. 1965., Неогеновая флора Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с.180.
- Узнадзе М.Д.1967. Некоторые данные об эоценовой флоре окрестностей г. Ахалцихе Грузинская ССР). Сообщ. АН Грузии, т. 46, №1, с. 131-134.
- Узнадзе М.Д., Цагарели Е.А. 1979. Сарматская флора ущелья реки Дзиндза. «Мецниереба», Тбилиси, 112 с.
- Федоров П.В. 1978. Плейстоцен Понто-Каспия. «Наука», М. 160 с.
- Харленд У.Б., Кокс А.В., Ллевеллин П.Г., Пиктон К.А.Г., Смит А.Г., Уолтерс Р., 1985. Шкала геологического времени. «Мир», м. 138с.
- Хайн В.Е. 1984. Региональная геотектоника. «Недра», М. 341с.
- Цагарели А.Л. 1980. О возрасте рельефа Кавказа. Дистанционное зондирование. Междунар. геол. Конгресс, XXV1 сессия, М., с. 91-94.
- Цагарели А.Л., Астахов Н.Е. 1971. Геологическая история и развитие рельефа. Геоморфология Грузии «Мецниереба», Тбилиси, с. 541-544.
- Церетели Д.В. 1966. Плейстоценовые отложения Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 582 с.
- Церетели Д.В. 1977. Плейстоценовые отложения Грузии и проблемы их дальнейшего исследования. Геология четвертичного периода. К X Конгрессу ИНКВА, Ереван, с.17-25.
- Церетели Д.В., Майсурадзе Г. М. 1980. К палеогеографии верхнего плейстоцена Грузии. Бюлл. комиссии по изучению четвертичного периода, №50, с. 116-122.
- Челидзе Г.Ф. 1964. Западная зона погружения Грузинской глыбы и Гурийская подзона Аджаро-Триалетской складчатой системы. Геология СССР, т. 10, Грузинская ССР. «Недра», М., с. 308-324.
- Челидзе Г.Ф. 1974.Морской point Грузии. Тр. Геол. Ин-та АН Грузии, новая серия, вып. 48, 216 с.
- Челидзе Л.Т. 1970. Флора туфогенных отложений Вале. «Мецниереба», Тбилиси, 999с.
- Челидзе Л.Т. 1972. Сарматская флора Кахетии. Сообщ. АН Грузии, т. 67, №2, с. 501-503.
- Челидзе Л.Т. 1979. Сарматская флора Картли. Сообщ. АН Грузии, т. 95, №2, с. 473-475.
- Челидзе Л.Т. 1987. Позднемиоценовая флора и растительность Закавказья. «Мецниереба», Тбилиси, 112 с.
- Челидзе Л.Т., Квавадзе Э.В. 1983. Новые данные о мэотической флоре Гурии. Сообщ. АН Грузии, т. 110, №3. с. 641-643.

- Челидзе Л.Т., Квавадзе Э.В. 1986. Ископаемые растения мэотических отложений Абхазии. Сообщ. АН Грузии, т. 122, №1, с. 177-180.
- Челидзе Л.Т. Квавадзе Э.В. 1987. Семейство Taxodiaceae в мэотической флоре Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 125, № 2, с. 426-427.
- Чепальга А.Л. 1987. Климатические события кайнозоя Паратетиса. Климаты Земли в геологическом прошлом. «Наука», М. с, 214-225.
- Чернюк А.В. 1986. Спорово-пыльцевые спектры из отложений низких террас р.Кодори. Тр. Сухумского бот. сада, вып. XXX, с. 166-178.
- Чочиева К.И. 1965. Флора и растительность чаудинского горизонта Гурии. Тбилиси., 149 с
- Чочиева К.И. 1975. Хварбетский ископаемый лес. «Мецниереба», Тбилиси, 184с.
- Чочиева К.И. 1980. Узунларская флора Цхалцминда. «Мецниереба», Тбилиси, 95 с.
- Чочиева К.И. 1985. Ископаемые Taxodiaceae Колхиды. «Мецниереба», Тбилиси, 93 с.
- Чочиева К.И., Мамацашвили Н.С. 1977. Данные спорово-пыльцевого анализа о древнеэвксинской флоре. ДАН СССР. т. 235, №5, с, 1148-1152.
- Чочиева К.И., Мамацашвили Н.С., Имнадзе З.А., Китовани Т.Г. 1982. О фауне и флоре древнеэвксинских отложений Гурии (Западная Грузия). Сообщ. АН Грузии, т. 106, №3. с. 641-644.
- Чочиева К.И., Мамацашвили Н.С., Гогичаишвили Л.К. 1991. История флоры и растительности. Грузия в Антропогене. Изд.-во «Сакартвело», Тбилиси, с. 223-291.
- Шатилова И.И. 1967. Палинологическая характеристика куяльницких, гурийских и чаудинских отложений Гурии. Тбилиси, 113 с.
- Шатилова И.И. 1974. Палинологическое обоснование геохронологии верхнего плиоцена и плейстоцена Западной Грузии. «Мецниереба», с.93.
- Шатилова И.И. 1982. Палинологические комплексы узунларских отложений Гурии (Западная Грузия). Четвертичная система Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, с. 88-107.
- Шатилова И.И. 1984. История развития позднеплиоценовой растительности Западной Грузии. «Мецниереба», Тбилиси, 57с.
- Шатилова И.И., Бадзошвили Ц.И. 1966. Новые данные о карангатских отложениях Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 43, №2, с. 405-408.

- Шатилова И.И., Мchedлишвили Н.Ш. 1980. Палинологические комплексы чаудниских отложений Западной Грузии. «Мецниерба», Тбилиси, 93 с.
- Шатилова И.И., Рамишвили И.Ш. 1990. Материалы по флоре и растительности Грузии. «Мецниерба», Тбилиси, 232 с.
- Шатилова И.И., Рухадзе Л.П., Мchedлишвили Н.Ш. 1999. Основные этапы развития растительности и климата Западной Грузии в позднем миоцене. Проблемы палеобиологии, вып. 1. Труды ин-та палеобиологии АН Грузии, Тбилиси, с. 27-44.
- Шатилова И.И., Рухадзе Л.П., Мchedлишвили Н.Ш., Махарадзе Н.В., Кипиани М.Г. 2000. Растительность и климат Западной Грузии в миоцен-плиоценовое время. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, აღ. ჯანების სახ. გეოლოგიური ინსტიტუტის შრომები, ახალი ცენტრი, ნავთ. 115, გვ. 181-188.
- Шатилова И.И., Мchedлишвили Н.Ш. 2011. Палиностратиграфия понтических отложений Западной Грузии. Проблемы стратиграфии и корреляции фанерозойских отложений Украины. Материалы XXXIII сессии Палеонтологического общества НАН, Украина, Киев, с. 109-111.
- Шатилова И.И., Мchedлишвили Н.Ш. 2011а. Пыльца «неопределенного» покрытосеменного растения в третичных отложениях Грузии. Проблемы современной палинологии. XIII Российская палинологическая конференция, том II, палинология кайнозоя, с. 210-213.
- Шенгелия Ф.К. 1976. О новом местонахождении отложений евпаторийского горизонта в Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т.81, 3, с. 733-736.
- Шенгелия Ф. К., Карапшили Б. Д., Сванидзе Ц. И. 1987. К комплексному изучению макро-микрофлор угленосной свиты Ткибули. Сообщ. АН Грузии, т.125, 1, с. 77-80.
- Шилкина И.А. 1958. Ископаемые древесины Годердзского перевала. Палеоботаника, вып. III, с. 127-179.
- Щекина Н.А. 1979. История флоры и растительности Европейской части СССР в позднем миоцене – раннем плиоцене. «Наукова Думка», Киев, 197 с.
- Эристави М. С. 1952. Грузинская глыба в нижнемеловое время. Тр. Ин-та геологии АН Грузии, серия геол. XVI(XI), с. 138-210.
- Якобидзе Э.Б. 1980. Новые данные о флоре батских отложений Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 99, №2, с. 393-396.

Якобидзе Э.Б. 1981. Новые сведения о флоре и растительности батских отложений Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 104, №2, с. 397-499.

Якобидзе Э.Б., Карапшили Б. Д., Сванидзе Ц.И. 1983. Новые данные о макрофлоре и спорово-пыльцевом комплексе байосских отложений Западной Грузии. Сообщ. АН Грузии, т. 110, №3, с. 545-548.

Ярошенко О.П. 1965. Спорово-пыльцевые комплексы юрских и нижнемеловых отложений Северного Кавказа и их стратиграфическое значение. «Наука», Москва, 108 с.

Ясаманов Н.А. 1980. Палеотермометрия юрского, мелового и палеогенового периодов некоторых районов СССР. Бюлл. МОИП, отд. геол., т. 5, вып. 3, с. 117-125.

Ясаманов Н.А. 1985. Древние климаты Земли. Гидрометиздат, Л., 293 с.

Alvin K.L., Spicer R.A., Watson J. 1978. A Classopollis-containing male cone associated with *Pseudofrenelopsis*. Paleontology, Vol.21, Part 4:847-856.

Arabuli G., Connor S., Kvavadze E. 2007. *Calluna vulgaris* and *Spiranthes amoena* in the Colchis mire flora: weeds or relict? Acta Palaeobot. 47(2):469-478.

Arabuli G., Kvavadze El., Kikodze D., Connor S., Kvavadze Er., Bagaturi N., Murvanidze M., Arabuli T. 2008. The krummholz beech woods of Mt.Tavkvetili (Javakheti Plateau, Southern Georgia) – a relict ecosystem. Proceed.of Institute of Zoology, vol.XXIII:194-213.

Bieniek A., Licheli W. 2007. Archaeobotanical studies at the Atskouri settlement (SE Georgia, 1-st Mill.Bc) – preliminary results. Abst.of 14-th Symposium, of the International Work Group for Paleoethnobotany. Krakow, Poland:120.

Bokeria M., Ruchadze L., Ammann B. et al. 2009. Archaeobotanical evidence from Western Georgia (South Caucasus). Georgian National Museum Bulletin, Natural Sciences and Prehistory Section 1:140-150.

Connor S., Kvavadze E. 2005. Climatic and human influences on vegetation dynamics around Tbilisi over the past 6000. Proceedings of the Georgian Academy of Sciences, Biological series B, vol.3, 4:64-76.

Connor S.E., Thomas I., Kvavadze E.V. 2007. A 5600-year history of changing vegetation, sea levels and human impacts from the Black Sea coast of Georgia. The Holocene 17, 1: 25-36.

Connor S., Kvavadze E., Thomas I. 2007a. Holocene vegetation changes in the Caucasus Mountains: climate or humans? Quaternary International Supplement 167-8:76.

- Connor S., Kvavadze E. 2008. Modelling Late Quaternary changes in plant distribution, vegetation and climate using pollen data from Georgia. Caucasus. *Journal of Biogeography* 36: 529-545.
- Fedorov P.V. 1988. The problem of changes in the level of the Black Sea during the Pleistocene. *International Geology Review* 30:635-641.
- Gogichaishvili L.K. 1984. Vegetational and climatic history of the Western part of the Kura River basin. In: *Paleoclimates, paleoenvironments and human communities in the Eastern Mediterranean region in later prehistory*. B.A.R. International Series, Oxford: 325-341.
- Gogichaishvili L.K. 1990. Vegetation and human occupation in the lowlands and foothills of Eastern Georgia in the Middle Holocene. In: *Man's role in the shaping of the Eastern Mediterranean landscape*. A.A. Baltema Rotterdam: 265-269.
- Grove J.M. 1997. The spatial and temporal variations of glaciers during the Holocene in the Alps, Pyreness, Tatra and Caucasus. In: *Paleoklimaforschung/Palaeoclimate Research*, Gustav Fischer Verlag. Stuttgart-Jena-Lubeck-Ulm,:95-103.
- Hansen S., Mirtskhulava G., Baster-Lamprichs K. 2007. Aruchlo: A Neolithic Settlement Mound in the Caucasus. *Neo-Lithics* 1/07. The Newsletter of Southwest Asian Neolithic Research.:13-19.
- Jimenez-Moreno G., Abdul Aziz H., Rodriguez-Tovar F.J., Pardo-Iguzquiza E., Suc J.-P. 2007, Palynological evidence for astronomical forcing in Early Miocene lacustrine deposits from Rubielos de Mora Basin (NE Spain). *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, 252:601-616.
- Kedves M. 1974. Paleogene fossil sporomorphs of the Bakony Mountains. Part II, *Studia Biologica Hungarica*, 13, Budapest:124p.
- Kokolashvili I., Shatilova I. 2009. The preliminary results of palynological investigations of Lower Sarmatian deposits of Kakheti. Proceed. Acad. Sci. of Georgia, Biol. Ser. B, Vo.7, #1-2, Tbilisi:85-89.
- Korenova E.V., Kartashova G.G. 1978. Initial Report of the Deep Sea Drilling Project, 42 (2):951-992.
- Kvavadze E.V. 1997. The representative of the coprolitical study of mammals by pollen analysis for solution of paleoecological and ethnological problems. *Actes du Congres Biochrom'97. Mem. Trav. E.P.H.E., Inst. Montpellier*, 21:121-128.
- Kvavadze E.V., Vekua A.K. 1993. Vegetation and climate of the Dmanisi Man Period (East Georgia) from palynological data. *Acta Paleobotanica*, Warszawa-Krakow, 33/(2):343-355.

- Kvavadze E.V., Connor S.E. 2005. *Zelkova carpinifolia* (Pallas) K.Koch in Holocene sediments of Georgia – an indicator of climatic optima. Review of Palaeobotany & Palynology, 133: 69-89.
- Kvavadze E., Narimanishvili G. 2006. An experimental approach to the palynology of remains from Middle Bronze Age burials in Saphar-Kharaba (southern Georgia). Abstr.of 7-th European Palaeobotany-Palynology Conference, Prague: 77-78.
- Kvavadze E., Narimanishvili G. 2006a. The remains of *Gossipium*, *Linum* and sheep hairs as textile fibers of cotton, flax and wool in palynological material from Bronze Age burials. Palyno-Bulletin, vol.4,1-4: 34-37.
- Kvavadze E., Kachiani K., Pataridze N., Connor S. 2007. The results of palynological investigation of Paravani kurgan. Proceed. Georgian Acad. Scienc. B., vol.5,2:97-107.
- Kvavadze E., Licheli V. 2009. The palaeoecology and economics of Atskuri in Medieval Period. Bull. of Georgian National Museum, Natural Sciences and Prehistory Section 1:68-76.
- Kvavadze E., Jalabadze M., Shakulashvili N. 2010a. Arguments indicating the presence of wine in Neolithic pots from Georgia using the method of palynological and chemical analysis. Proceedings of 33rd World Congress of Vine and Wine 8th General Assembly of the OIV 20-25 Juny Tbilisi.
- Kvavadze E., Bilashvili K. 2010. Results of palynological studies of marine, lagoon and other sediments from Black Sea area in Georgia. In. Collected Papers of Institute of Water Management, No 65, Tbilisi, pp. 235-239.
- Kvavadze E., Narimanishvili G., Bitadze L. 2010b. Textile fibres of flax (*Linum*), cotton (*Gossipium*) and animals wool as Non-Pollen-Palynomorphs in the Late Bronze Age burials of Saphar-Kharaba, Southern Georgia. Vegetation History and Archaeobotany, vol.19, No 5-6: 479-494
- Kvavadze E., Chichinadze M., Bokeria M., Rusishvili N., Kacharava D., Akhvlediani D. 2010c. Environment and agriculture of ancient Vani (Western Georgia) according to archaeobotanical and palynological data. Abstract of 15th Simpozium of IWGE, Wilhelmshaven, Germany, p.55.
- Kvavadze E., Kakhiani K. 2010. Palynology of the Paravani Burial Mound (Early Bronze Age). Vegetation History and Archaeobotany, vol.19, No 5-6:469-478.
- Liu Geng-wu. 1985. Fupingopollenites gen.nov. and its distribution. Acta Paleontologica Sinica, 24, 1: 64-70.
- Liu Geng-wu. 1986. A Late Tertiary palynological assemblage from the Yaoshan formation of Shanwang, Linju County, Shendong. Acta Palaeobot.Palynol. Sinica, I: 65-84.

- Maissuradze L., Koiava K., Spezzaferri S., Shatilova I., Mchedlishvili N., Shubtidze L., Strasser A. 2008. The microfaunistic and palynological characteristic of Middle Sarmatian deposits of Eastern Georgia (Kartli). Proceed. Georgian Acad.Sci., Boil.Ser.,B, Vol.6, # 1-2, Tbilisi:57-71.
- Messager E., Belmecheris S., Grafenstein U., Nomade S., Voinchet P., Puand S., Ollivier V., Mgelandze A., Lordkipanidze D. 2011. Palaeoenvironmental records of the last 13 ka in Lesser Caucasus:First data from Paravani Lake (Javakheti, Georgia). Abstracts of 18 Congress of INQUA, Bern.
- Nagy E. 1969. Palynological elaboration the Miocene layers of the Mecsek Mountains. Annals of Hungarian Geological Institute, 52(2), Budapest: 417p.
- Nagy E. 1985. Sporomorphs of the Neogene in Hungary. *Geologica Hungarica*, Ser. Palaeontologica, 47, Budapest: 471p.
- Nagy E. 1992. A comprehensive study of Neogene sporomorphs in Hungary. *Geologica Hungarica*, Ser.Palaeontologica, 53, Budapest: 379p.
- Nakhutsrishvili G.S. 1999. The vegetation of Georgia (Caucasus). *Brauneria*, 15:1-68.
- Planderova E. 1990. Miocene microflora of Slovak Central Paratethys and its biostratigraphical significance. *Dionyz Stur Inst.Geology*, p.145
- Ramezani E., Mohamad R., Mohadjer M., Knapp H.-D., Ahmadi H., Joosten H. 2008. The Late-Holocene vegetation history of the Central Caspian (Hyrcanian) forest of northern Iran. *The Holocene*, 18, 2:307-321.
- Rossignol-Strick M. 1973. Pollen analysis of some sapropelic layers from the Deep-Sea floor of the Eastern Mediterranean. Initial Report of the Deep Sea Drilling Project, 13 (2): 971-975.
- Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 1998. The Palynostratigraphy of Egrissian (Kuyalnici) stage of Western Georgia. *Bull.Georgian Acad. of Sci.* 157, 2: 339-342.
- Shatilova I., Stuchlik L. 2001. On the history of the development of the family Hamamelidaceae in Eurasia. *Paleontographica*, Abt.B, Bd.259: 235-244.
- Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N., Kipiani M. 2001. On stratigraphical subdivision of Middle Pontian deposits of Western Georgia based on the pollen data. *Bull.Georgian Acad.Sci.*, 163, 1: 189-191.
- Shatilova I.I, Rukhadze L.P., Mchedlishvili N.Sh., Makharadze N.V. 2002. The main stages of development of the Western Georgia vegetation and climate during the Kimmerian Age on the basis of pollen data. *Bull.Georg.Acad.Sci.*, Vol.165, # 1, Tbilisi:172-174.
- Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. Makharadze N. 2002a. The main stages of the development of vegetation and climate of Western Georgia

during the Gurian (Eopleistocene) time by the pollen records. Bull.Georg.Acad.Sci., Vol.166, # 3, Tbilisi: 171-175.

Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 2004. The flora, vegetation and climate of the Sarmatian age of Western Georgia. Bull.Georgian Acad.Sci., Vol.169, #2, Tbilisi:417-419.

Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 2004a. On the use of landscape-phytocenological method for the restoration of vegetation and climate of mountain regions (on the example of Colchis). Bull.Georgian Acad.Sci., Vol.169, # 3, Tbilisi:623-625.

Shatilova I.I, Rukhadze L.P., Mchedlishvili N.Sh., Makharadze N.V. 2004b. The results of paleobotanical investigations of Sarmatian deposits of Western Georgia. Transact.of Georg.Acad.Sci. A.Janelidze Geolog.Inst., New.Ser.,Vol.119, Tbilisi:391-399.

Shatilova I.I, Rukhadze L.P., Mchedlishvili N.Sh., Makharadze N.V. 2005. The vegetation and climate of Western Georgia in Egrissian (Late Pliocene) time. Bull.Georg.Acad.Sci., Vol.171,#1, Tbilisi:171-175.

Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 2006. The vegetation and climate of Chaudian Age of Western Georgia. Vakhushti Bagrationi Inst.of Geographhy, Proceedings New Ser. 1(80), Tbilisi:132-141.

Shatilova I.I, Rukhadze L.P., Mchedlishvili N.Sh. 2007. Pontian flora, vegetation and climate of Western Georgia. In: Problems of Paleobiology, V.II, Georg.Nat.Museum, Inst.of Paleobiology, Tbilisi:24-36.

Shatilova I., Mchedlishvili N. 2007. The representatives of family Hamamelidaceae from Cenozoic flora of Georgia. Proceed.Georg.Acad.Scien., Biol.Ser.B, Vol.5, #.2, Tbilisi:79-96.

Shatilova I., Mchedlishvili N. 2007a. The paleobotanical characteristic of Kimmerian deposits of Western Georgia. Proceed.Georgian Acad.Sci., Biol.Ser.B, Vol.5, # 3-4, Tbilisi:66-79.

Shatilova I., Maissuradze L., Koiava K., Mchedlishvili N., Rukhadze L., Spezzaferri S., Strasser A. 2008. Foraminifers and palynomorphs in the Sarmatian deposits of Kartli (Eastern Georgia): stratigraphical and paleoclimatological implications. Proceed.Georgian Acad.Sci., Biol.Ser.,B, Vol.6, #3-4, Tbilisi:65-76.

Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 2008a. The results of paleobotanical investigations of Meotian deposits of Western Georgia. In: Problems of Paleobiology, Vol.III. Georg.Nat.Museum, Inst.of Paleobiology, Tbilisi:23-34.

Shatilova I., Maissuradze L., Rukhadze L., Mchedlishvili N., Koiava K., Spezzaferri S., Strasser A. 2009. Bioevents on the territory of Georgia during the Late Cenozoic as evidenced by foraminifers and palynomorphs Proceed.Georg.Acad.Scien., Biol.Ser.B, Vol.7,No1-2, Tbilisi: 90-109.

- Shatilova I., Mchedlishvili N. 2009. The pollen of genus Fupingopollenites in the Cenozoic deposits of Georgia. Bull.Georg.Acad.Sci., Vol.3, # 3, Tbilisi: 153-157.
- Shatilova I., Mchedlishvili N., Kokolashvili I. 2010. Palynological investigations of Sarmatian Deposits of Mtskheta District (Kartli, Eastern Georgia). Bull.Georg.Acad.Sci., Vol.4,#2, Tbilisi:165-171.
- Shatilova I., Rukhadze L., Mchedlishvili N. 2010a. The stages of development of vegetation and climate of Western Georgia during the Middle and Late Pleistocene. Georgian National Museum. Proceed.of the Natural and Prehistoric Section, Tbilisi, #2,: 75-81.
- Shatilova I., Mchedlishvili N. 2011. The results of paleobotanical investigation of Eocene deposits of Georgia. Georgian National Museum. Proceed.of the Natural and Prehistoric Section, Tbilisi, #3, 127-131.
- Shatilova I., Mchedlishvili N. 2011a. The Pollen of Genus *Disanthus* (Hamamelidaceae) from Sarmatian and Meotian Deposits of Georgia. Bull.Georg.Acad.Sci.,vol. 5,1: 139-142.
- Shatilova I., Kokolashvili I. 2011. The flora and vegetation of Eastern Georgia in the Sarmatian. Proceedings of the Georgia Academy of Sciences, vol.9, No. 1-4: 64-71.
- Thiele-Pfeiffer H. 1980. Die Miozäne Mikroflora aus dem Braunkohlentagebau Oder bei Wackersdorf/Oberpfalz. Palaeontographica, Abt.B, 174: 95-224.
- Tvalchrelidze M., Lebanidze Z., Jaoshvili G. 2004. Eustatics of the Black Sea and sedimentation peculiarities during the last 20 000 years (Georgian sector of the Black Sea). Proceed.of Geological Institute, Georgian Academy of Sciences, new series 119: 656-670.
- Venzo S. 1964. The boundary between Pliocene and Pleistocene in Italy. Bull.Commit.Invest.of Quaternary Period, #29: 15-34.
- Zohary D., Hopf M. 1993. Domestication of Plants in the Old World. Oxford, Clarendon Press.

საქართველოს მეცნიერებათა აროგანცელი აკადემიის სტამბა

თბილისი

2012

რუსთაველის გამზ. 52